

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SUNDAY MORNING SERIES

The Apple Tree

JEWEL E. ANN

USA Today & Wall Street Journal
BESTSELLING AUTHOR

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ELMA AĞACI

PAZAR SABAHİ SERİSİ

JEWEL E. ANN

Bu kitap bir kurgu eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Telif Hakkı © 2024 by Jewel E. Ann

ISBN 978-1-955520-55-3

E-Kitap Baskısı

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitap bir kurgu eseridir ve yapay zeka teknolojisi kullanılmadan oluşturulmuştur. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Yazarın telif hakkı kapsamındaki münhasır haklarını hiçbir şekilde sınırlandırmaksızın, bu yayının metin üretmek için üretken yapay zeka (YZ) teknolojilerini "eğitmek" amacıyla kullanılması açıkça yasaktır. Yazar, bu çalışmanın üretken YZ eğitimi ve makine öğrenimi dil modellerinin geliştirilmesi için kullanımına tüm lisans haklarını saklı tutar.

Kapak Tasarımı: Boja99designs

Fotoğraf: © Jessica Rockowitz

Biçimlendirme: Jenn Beach

CONTENTS

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)
[Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#)
[Bölüm 13](#)
[Bölüm 14](#)
[Bölüm 15](#)
[Bölüm 16](#)
[Bölüm 17](#)
[Bölüm 18](#)
[Bölüm 19](#)
[Bölüm 20](#)
[Bölüm 21](#)
[Bölüm 22](#)
[Bölüm 23](#)
[Bölüm 24](#)
[Bölüm 25](#)
[Bölüm 26](#)
[Bölüm 27](#)
[Bölüm 28](#)
[Bölüm 29](#)
[Bölüm 30](#)
[Bölüm 31](#)
[Bölüm 32](#)
[Bölüm 33](#)
[Bölüm 34](#)
[Bölüm 35](#)
[Bölüm 36](#)
[Bölüm 37](#)
[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43 Sonsöz](#)

[Sneak Peek Sensiz Bir Yer de Jewel E.](#)

[Ann](#)

[Yazar Hakkında](#)

Umursamaz kalplere sahip asi kızlar için, potansiyelinizi
sizden önce gören bir kahraman bulun.

BİRİNCİ BÖLÜM

MADONNA, "KARGAŞAYA NEDEN OLUYOR"

1987

Eve

ÖLMEMİŞTİM ama en az bir metre yerin dibine girmiştim. Babam arabamın anahtarlarını alıp beni "öngörülebilir bir gelecek için" odama sürdüğünde "sonsuzluk" kelimesini kullanmadı ama sert bir şekilde ima etti.

Missouri'deki Devil's Head'in eteklerinde bizim arsamız ile yanımızda yeni satılan beş dönümlük arsanın arasından geçen derenin kenarında gömülü alkol zulamı buldu.

"Baban endişeleniyor," dedi annem, ben pencereden dürbünle elma ağaçlarından oluşan küçük bahçeyi geçip beyaz çiftlik evine yanaşan kamyonete bakarken kafasını odama sokarak.

Benim odam evin çiftlik evini tam olarak gören tek odasıydı.

"Öyle mi? Ee, ne var ne yok?" İki adam eve bir kanepede otururken küçük bir çocuğun kamyonun arkasındaki rampada bir aşağı bir yukarı koşmasını izleyerek mırıldandım.

"Eve, neye bakıyorsun? O dürbünü nereden aldın?"

"Tavan arasındaydılar. Yapacak daha iyi bir işim olmadığı için yeni komşulara bakıyorum."

Dürbünü elimden aldı ve burnunu kırıştırarak gözlerine götürdü. "Ödevin yok mu senin?" diye sordu pencereye doğru eğilerek.

"Hayır," diye güldüm ve elindekileri ondan geri aldım.

"Duh.

Ben mezun oldum."

"Oh." Sırtışını gizlemeye çalıştı. "Özür dilerim. Sana bunu sormak alışkanlık oldu. Yeni komşumuzun kim olduğunu biliyorsun, değil mi?" Yatağının ucuna oturdu.

"Hayır," dedim kaşlarımı çatarak. "Ödevimi yapmam dışında kimse bana bir şey söylemiyor."

"Eve, bu Fred Collins'in küçük kardeşi. Fred'i hatırlıyor musun?"

"Babamın ilahiyat fakültesinden arkadaşı mı?"

Ben sordum. "Evet, düğünümüzde sağdıcımızdı."

"Yine de babamla evlendin. Bu ikinci en iyi adama razı olduğun anlamına mı geliyor?"

"Ha. Ha. Çok komiksin. Adı Kyle ve beş yaşında bir oğlu var ama adını bilmiyorum. Kendimizi tanıtip yardıma ihtiyaçları olup olmadığına bakmalıyız. Dün babam Fred'e senin ve Gabby'nin Kyle'ın küçük oğluna bakıcılık yapabileceğinizi söyledi."

Anneme dönüp baktım ve sahte bir gülümseme takındım. "Hizmetimi teklif etmesi ne kadar hoş."

"Sonsuza kadar motel odası temizleyemezsin."

"Yani,"-omzumu silktim-"Yapabilirim. Bu gerçek bir iş. Birinin bunu yapması gerekiyor," dedim ve çenemi kapatamadığımı gösterdim. Uzmanlık alanım, önemli olmayan şeyler için saçma ve genellikle anlamsız davalar açmaktı. Ve şakalar. İyi bir şakaya bayılırdım.

"Ayrıca tatlım, artık o evi satın aldığına göre elma ağaçları da ona ait. Artık Bay Collins'in izni olmadan bahçeden elma alamazsın."

"Sanki bilecekmiş gibi. Sence tam bir sayı tutacak mı?"

Annem kollarını göğsünde kavuşturarak iç çekti. "Biz sana daha iyi öğrettik, genç bayan. On sekiz yaşındasın. Lise dışında. Ve-"

"Topraklanmış. Evet. Farkındayım. Bu çok saçma görünüyor. Yetişkinlere ceza verilmemeli. Bence Büyükanne Bonnie sana ceza vermeli-" Boğazımı temizledim. "Geçen ay Evansville'de aldığın hız cezası yüzünden kışına."

"Bu bir uyarıydı."

Sırıttım. "Çünkü polisle flört ettin."

"Eve Marie Jacobson, polisle flört etmedim." Yanakları pembenin on tonuna döndü. "Dinle, bizim çatımız altında yaşıyorsun ve kurallar var. Onları çiğnersen sonuçları da olur," diye milyonuncu kez aynı cümleleri tekrarladı. "Polis bana ceza kesmiş , bunu ödemek zorunda kalırdım. Eyleminin sonucu bu olurdu."

Dürbünü tekrar gözlerime götürdüm. Adamlardan biri ön kapıya doğru bir kutu taşıdı. "Bana çocukmuşum gibi davranmanın adil bir ceza olduğundan emin değilim. Bana diploma verecek kadar çok ödev bitirdiğim için biraz hoşgörü görmeliyim. Ya da bana ödeyebileceğim bir ceza veremez misiniz? Uyarıya ne dersiniz? Bluzumun üst düğmelerini açsam ve bir yasayı çiğnediğimi bilmiyormuşum gibi soluk soluğa kalsam ve bir sürü 'oh mys' ve 'golly gee willikers' ile derin bir Güneyli aksanı taklit etsem, beni bir uyarı ile bırakır mısınız?"

"Bluzumun düğmelerini açmadım. Ve eğer baban duyduysa Benimle böyle konuşursan, cezana bir hafta daha ekler. Çocuk gibi davranmayı bıraktığında sana hoşgörü göstereceğiz."

Kıkırdadım. "Alkol içmek bir yetişkinin yapacağı bir şey gibi geliyor. Ben sadece yetişkinlere özgü şeyler yapıyordum. Bana her zaman bir yetişkin gibi davranmam gerektiğini söylüyorsun, eğer bana bir yetişkin gibi davranılmasını istiyorsam."

"Sanırım reşit olmadan içki içmek gibi yasadışı şeyler yaptığınız için yetişkin sonuçlarına katlanmanıza izin verebiliriz."

"Karısı nerede? Bu Kyle denen adam ne iş yapıyor?" Konuyu değiştirdim. "Çiftçi mi?"

"Karısına ne olduğunu bilmiyorum. Fred babana çocuğu tek başına büyüttüğünü söyledi ve baban başka soru sormadı. Kyle lisenin yeni futbol koçu ve matematik öğretmeni."

"Matematik mi? Kulağa inek gibi geliyor," diye mırıldandım.

"Üniversite mezunu ve iyi bir işi olan birini kastediyorsanız, evet. O bir inek." Dürbünü indirdiğimde annem bana kendini beğenmiş bir sırıtış attı.

"Bu da işime başka bir gönderme mi? Eminim motelde kalırken odanızı birinin temizlemesinden memnunsunuzdur. Ve öğretmenlerin o kadar para kazandığını sanmıyorum. Muhtemelen o da bu yüzden koçtur."

"Ayağa kalk. Bakalım yardıma ihtiyacı var mı?" Annem çenesini, oltanın ucunda büyük bir levrek olan bir oltayı çeker gibi salladı.

Ben balık değildim.

"Çalışmak, yemek yemek ya da tuvalete gitmek dışında odamdan çıkmama izin verilmiyor," dedim abartılı bir omuz silkmeye.

"Baban ya da ben sana izin vermedikçe."

"Gabby yardımcı olabilir. Yeni bir kitaba başladım ve bir bölümün ortasındayım."

"Ne kitabı?" Kapımın önünde durdu ve küçük, güvensiz aralıklardan bana baktı.

"İncil."

Annem kaşlarını kaldırarak karşılık verdi.

Dürbünü çantasına yerleştirirken ona sevimsiz bir sırıtış attım.

"İncil'de hangi kitabı okuyorsun?" "Ezekiel."

Bana bir an bile inanmadı. "Bu iyiydi." "Bu değil." "I dedi, sallamak benim Başını. "Bu daha ziyade kıyamet."

Gözlerini kısıtı ve dudaklarını büktü. Kutsal Kitap bilgime bu kadar şaşırmış görünmesi beni biraz gücendirmişti. Vaizlerin kızları İncil hakkında herkesin bilmesi gerekenden fazlasını bilirdi. Elbette babam zamanının çoğunu Mısır'dan Çıkış ve On Emir'i okuyarak geçirirken ben de dere kenarında alkol depolayıp günahkâr müzikler eşliğinde mastürbasyon yapardım.

"Gabby Erica'nın evinde. Baban kilisede. Akşam yemeğine kadar sadece biz varız. Seninle aşağıda buluşuruz."

Refleksif bir homurdanmanın ardından banyoyu kullandım ve siyah saçlarımı at kuyruğu yaptım, ardından aşağıya indim ve ayaklarımı, satın aldığım büyük umutlar beslediğim işe yaramaz kesesiyle birlikte kırmızı ve mavi KangaROOS'larımın içine soktum.

Onu dışarıda takip ederken annem, "Kyle'a cezalı olduğunu söylemene gerek yok," dedi.

Güldüm. "Neden? Yetişkin olduğum için kulağa saçma geleceğini bildiğin için mi?"

"Hayır, çünkü herkese söylemek seni bir yetişkin yerine bir çocuk gibi mızımız yapar." Rüzgâr, kısa bir süre önce tekirden kat kat kurt kesimine dönüştürdüğü esmer saçlarını yakaladı; tıpkı Prenses Diana gibi.

"Ben mızımız değilim."

Güldü. "Sızlanmadan bunu bile söyleyemiyorsun."

Sızlanma gibi görünebilecek herhangi bir şey yerine homurdanmaya geri döndüm.

"Nasılsın komşu?" dedi annem, iki adam eve kutu taşıırken, siyah, kıvrıkcık saçlı çocuk bir yusufçuğu kovalıyordu.

"," diye fısıldadım yanımdan geçerken çocuğa. Durdu, kahverengi gözleri sanki başı beladaymış gibi irileşmişti.

"Elini böyle uzat ve sabit dur." Elini önüne doğru kaldırdım ve sabit durmasına yardım ettim. Birkaç saniye sonra yusufçuk elinin üzerine kondu. Sonra kıkırdadı ve uçup gitti.

"?" dedi bir adam.

Anneme doğru döndüm ve o gülümsediğinde çenem düştü. İnek matematik öğretmenin, terli alına dökülen altın sarısı saçları ve gülümsediğinde köşelerinde küçük kırışıklıklar oluşan parlak mavi gözleri olan ateşli bir arkadaşı vardı. Kutuyu girişe koydu ve terli yüzünü silmek için gömleğini kaldırdı.

Karın kaslarına bakmış olabilirim.

Annem bir din adamıyla mutlu bir evliliği vardı (trafik ihlalleri dışında), bu yüzden adamın karın kaslarına ikimize de yetecek kadar uzun süre baktım.

"Sen Kyle mısın?" Annem aptal olduğu için sordu.

Tabii ki Kyle değildi.

Bu adamın çocuğu olan bir matematik öğretmeni olmasına imkân yoktu. Matematik öğretmenlerinin cep koruyucuları ve geçişli camları olan gözlükleri vardı, sert karın kasları değil.

"Öyleyim," dedi.

Bakışlarım karın kaslarından yüzüne kaydı.

"Ben Janet Jacobson, Peter'ın eşiyim. Bu da ortanca çocuğumuz Eve."

"Oh, evet. Fred bana komşularım olduğunuzu söyledi. Sizinle tanıştığımıza memnun oldum." Anneme elini uzattı ve o da normal bir insan gibi elini sıktı.

Ancak, annem beni dürtünceye kadar benimkini sıkmayı teklif ettiğini fark etmedim, ama artık çok geçti. "H-hi," diye kekeledim, oysa bir erkek karşısında kekeleyen ya da aklını kaçıran biri değildim.

Kaşlarını hafifçe kaldırarak beni inceledi ve boğazını temizlemeden önce dudaklarını birbirine sürttü. "Lisede Trigonometri ve Calculus dersleri veriyorum. Derslerimden birine girecek misin?" Dudakları yanağının içini çiğniyormuş gibi kıvrıldı.

Yine annem bana dirsek attı.

Sırtımı dikleştirdim ve hızlı bir nefes alarak gülümsedim. "Hayır. Ben mezun oldum. On sekiz yaşımdayım. Bir yetişkinim. Artık okula gitmiyorum."

Ağzım da ishal olmuştu. Basit bir "hayır" yeterli olurdu. Erkeklerin ayakları altında erimezdim. Ama o bir erkekti, çocuk değil. Yine de kendimi gülünç hissediyordum.

"Eve matematikte pek iyi değildi." Annem tehehed. Ona kaşlarımı çattım. "Matematikte iyiydim."

"Cebirden zar zor C aldın."

"Cebir II'ydi ve herkes Bay Dillon'ın dönem finalini bırakacağını düşünüyordu ama . Benim de bir toplantım vardı, bu yüzden çalışmak için yeterli zamanım olmadı." Parmaklarımı arkamda birleştirdim ve gergin bir gülümsemeyle Kyle'a baktım.

Annem neden beni utandırmakta ısrar ediyor?

Tıknaz bir adam yanından geçerken Kyle, "Bu benim dostum Adam," dedi.

Adam durdu. "Hey."

"Bu benim komşularım, Eve ve Janet Jacobson. Janet'in kocası ve benim kardeşim çok iyi arkadaşlar."

"Memnun oldum," dedi Adam, bana bakmadan önce anneme gülümseyerek. John Deere beyzbol şapkasını düzeltirken sırtışı yaramazlığa dönüştü. Sanki aralarında bir sır varmış gibi Kyle'a doğru bir bakış fırlattı. "Eve, mesafemi koruyacağım." Bana göz kırptı.

Kyle sırtışını gizlemek için dudaklarını birbirine bastırdı ama annem kahkahalarını gizlemeye çalışmadı. "Adem ve Havva." Elini göğsüne götürdü. "Ah canım. Ve benim sevgili Havva'm elmaları çok sever. Siz burayı satın almadan önce meyve bahçesinden elma çalışıyordu."

İyi bir Adem ve Havva şakasını kim sevmez ki? Ben severdim. Ve şakaları severdim, ama aptalca olanları değil.

Adam kamyonu doğru ilerlemeye devam etti.

"Baba!" Çocuk Kyle'a doğru koştu ve ona sarıldı. "Bir şeyler atıştırmak istiyorum."

Kyle çocuğun koyu renk, kıvrıkcık saçlarını okşadı. "Tamam, bir dakika içinde." Ellerini çocuğun omuzlarına koydu ve yüzünü bize çevirdi. "Josh, bunlar komşularımız Janet ve Eve. Merhaba diyebilir misin?"

Josh sıkışmış onun Çene ile a utangaç gülümseme olarak "Merhaba" diye mırıldandı.

"Merhaba Josh. Seninle tanıştığımıza memnun oldum."

Annem şakacı bir şekilde onun yanağını çimdikledi.

Kıkırdadı ve Kyle'ın elinden kurtulmak için . "Kaç yaşındasın sen?" Annem sordu.

Beş parmağını kaldırdı.

"Ah, muhteşem beşlikler," dedi annem.

Josh koşarak eve girdi.

"Daha çok vahşi beşli gibi." Kyle iç çekti.

"En küçüğümüz Gabby on altı yaşında ve bebek bakıcılığı yapacağını biliyorum. Eve bir motelde çalışıyor ve ev işlerinden kaçmak için huzurevinde aylak aylak dolaşıyor, o yüzden pek müsait değil."

"Aylaklar mı?" Çenem düştü. "Ben gönüllüyüm. Büyükanнем Bonnie de orada. Ve her gün üç ile dört arasında işim bitiyor. Yani Kyle'ın akşamları Josh'a bakacak birine ihtiyacı olursa ben müsaitim."

Herkes benim de annem gibi inatçı olduğumu ve bu yüzden birbirimize ters düştüğümüzü söylüyordu. Ama ne tür bir anne çocuğunu annemin bana yaptığı gibi kurtların önüne atar?

Sırtımı okşadı. "Unutma, cezalı olmadığın zamanlarda arkadaşlarınla hep dışarıdasın."

Bundan bahsetmemem gerekiyordu, ama onun beni çağırması normal miydi?

Adam eve bir kutu daha taşıırken ona yer açmak için kenara çekildik.

"Bunu aklımda tutacağım," dedi Kyle.

"Yardım etmek için ne yapabiliriz?" Annem sordu.

"Sanırım bulduk." Kyle hareket halindeki minibüse doğru yöneldi.

Yol boyunca kıcını izledim. Güzel bir kıcı vardı. Pek çok erkek gibi dümdüz değildi, ama mezuniyet balosundaki flörtüm Tom gibi kabarık bir poposu da yoktu. Ama kimi kandırıyordum ki? Kyle ve Tom aynı ligde bile değillerdi.

Çocuk erkeğe karşı.

"Eve, bir kutu al," dedi annem. Konu insanlara yardım etmek olduğuunda hayır cevabını kabul etmekte pek iyi değildi. Babam Devil's Head'deki tek kilisenin papazıydı, bu yüzden misafirperverlik annemin uzmanlık alanıydı.

Potlucks ve bağış toplama etkinliklerinde mükemmeldi. Düğün resepsiyonları ve cenaze yemekleri.

"Baba! Atıştırmalık!" Josh ön kapıdan bağırdı.

"Atıştıracak fazla bir şeyim yok, dostum. Markete gitmemiz gerekiyor." Kyle ve Adam deri bir koltuğu kamyonun rampasından aşağı taşıdılar.

"Eve, eğer senin için de uygunsa Josh'u bir şeyler atıştırmak için bizim eve götürebilir mi?" Annem teklif etti.

Kalıp Kyle ve Adam'a yardım etmek istedim. Eğer gidersem, Kyle'ın güzel kıcına kim göz kulak olacaktı?

"Sakıncası var mı?" Kyle sandalyeyi ön kapıya taşırlarken bana bakarak sordu.

Gülümsedim. "Hiç de değil."

"Josh, Eve'i takip et. Sana atıştırmalık bir şeyler getirecek."

"mu?" Josh onay için babasına baktı. "Bilmiyorum. Sadece gidip bakın ve lütfen durun." Kyle cevap verdi, kaybolmak içine ve ev ise benim Anne

onları takip etti.

Josh uzattığım eli tutmakta tereddüt etti, küçük elini benimkine koymadan önce utangaç çene hareketini yaptı. En iyi arkadaş olmak üzere olduğumuzu bilmiyordu çünkü babasına anında aşık olmuştum.

İKİNCİ BÖLÜM

EURHYTHMICS, ANNIE LENNOX, DAVE STEWARD, "WOULD I LIE TO YOU?"

Eve

"ELMA PÜRESİ SEVER MİSİN?" Josh'u çimenli tepeden aşağıya ve meyve bahçesinin yanına götürürken sordum.

Hafifçe başını sallayarak cevap verdi.

Mütevazı meyve bahçesine vardığımızda onu kaldırdım.

"Şunu seçer misin?" En kırmızı kabuklu elmayı işaret ettim.

Minik parmaklarını etrafına . "Onu çekmelisin. Sertçe çek."

Bir çıt sesi çıkardı ve Josh elmayı tutarken sırttı. Onu ayağa kaldırdıktan sonra başımla ağaca doğru işaret ettim.

"Biraz elma toplayabilir miyim?"

Birkaç saniye boş boş baktıktan sonra başını salladı. İzin aldığım için kendimle gurur duydum ve en az bir düzine elma toplarken sırttım, gömleğimin önünü katlayarak geçici bir sepet oluşturdum.

Eve vardığımızda elmaları büyük bir kâseye koydum ve Josh'u mutfak üzerine kaldırdım. "İlk olarak,

Elmayı durulayacağız," dedim, hızlıca yıkadım ve havluyla kuruladım. "Sonra da soyacağız."

Elmayı soyup, çöpün yanındaki kompost kutusuna atmak üzere uzun bir şerit bırakırken beni iri gözlerle izledi.

"Şimdi onu parçalayacağız." Peynir rendesini ve bir kâseyi aldım ve rendenin ince tarafını kullanarak elmayı toz haline getirdim. "Denemek ister misin?"

Josh bakışlarını bana çevirdi ve yavaşça başını salladı.

Elimi onun üzerine koydum ve çekirdeğe yaklaşıp kadar elmayı rende boyunca hareket ettirmesine yardım ettim.

"Tamam," dedim elini nemli bir bezle silerken. "Şimdi biraz tarçın ve şeker ekleyelim."

Sırttı. Bütün çocuklar şeker kelimesini duyduklarında sırtırlardı.

Annemde ikisini karıştırdığı özel bir çalkalayıcı vardı, ben de onu Josh'a uzattım.

"Şunu kaseğin üzerinde sallayabilir misin?"

Başını salladı ve şişeyi birkaç kez salladı.

"Devam et." Sırttım. "Bu elmalar senin için biraz ekşi olabilir, o yüzden üzerine biraz daha salla."

Sallamaya devam ederken sırtışı iki katına çıktı.

"Mükemmel," dedim, şişeyi ondan aldım ve gümüş eşya çekmecesinden bir kaşık çıkardım. "Karıştırmak ister misin?"

Başını iki yana salladı.

"Tamam. Ben yaparım." Karıştırdım ve ona bir ısırık uzattım.

Dolgun dudaklarını ayırmadan önce tereddüt etti. İlk başta burnu ekşi bir ifadeyle kırıştı, ama sonra yumuşadı ve gülümserken gözleri genişledi.

"Tarçın ve şekerin ekşiliği tatlandırması bir saniye sürer." Güldüm. "Genelde bir süre bekletirim ama aç olduğunu biliyorum." Kaseyi önüne koydum ve kaşığı uzattım.

Sonraki on dakika boyunca Josh yavaş yavaş yedi ve ben Erin'i arayıp ona ateşli komşumdan bahsetmek için can atıyordum.

Josh yana eğilip elini poposuna bastırarak, "Kaka yapmam lazım," diye fısıldadı.

"Kaka mı?" Kaşlarımı kaldırdım.

Başını salladı.

"Kaka yapman mı gerekiyor?" Yine başını salladı.

"Oh, tamam. Um ..." Onu tezgahıtan kaldırdım ve merdivenlerin altındaki banyoya götürdüm. "Her şeyi kendi başına mı yapıyorsun?"

Bana İngilizce konuşmuyormuşum gibi baktı.

"Pantolonunu indirip tuvalete girebilir ve kendi başına silebilir misin?" Birçok yaz tatilinde İncil okulunda çocuklarla çalışmışım. Ve onun yaşındaki çocukların hepsi bağımsız olarak kaka yapma konusunda yetkin değildi.

"Ben büyük bir ," dedi Josh.

Sırıttım. "Tabii ki öylesin." Işığı açtım. "Yardıma ihtiyacın olursa bana haber ver." Kapıyı kapattı ve ben de onun bitirmesini bekledim ki bu bana sonsuza kadar sürecekmış gibi geldi.

"Orada iyi misin?" Cep kapısının yanındaki koridorda volta atarken kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak sordum.

"Evet," diye cevap verdi zar zor duyabildiğim yumuşak bir sesle.

Bir dakika sonra sifonu çekti ve birkaç saniye sonra "Kahretsin!" diye mırıldandı.

"Bok" mu dedi?

Yarım kalan sifonun sesini tanıyarak irkildim. "Josh?" Kapıyı yavaşça açarken adını söyledim.

Tuvalet suyu, birkaç tezekle karışık bir ton tuvalet kağıdıyla birlikte üste çıkarken pantolonunu yukarı çekmeyi bitirdi. "Oh, Tanrım!" Onu makyaj masasının üzerine kaldırdım. "Ben pompayı getirirken sen de ellerini yıka."

Bodruma koştum, pompa ve eski boya kutuları gibi birkaç şeyi sakladığımız misk kokulu bir zindandı. Merdivenler örümcek ağlarıyla doluydu ve oraya inmekten nefret ediyordum ama başka seçeneğim yoktu. Banyoya döndüğümde, Josh sabun şişesinin yarısını

ellerim, son ses akan su ve kabarcıklarla dolu lavabo. Ama bunun için endişelenecek vaktim yoktu çünkü tuvalet taşmanın eşiğindeydi. Neyse ki tam ağzına ulaştığında akmayı durdurdu.

Tanrı iyiydi.

Pistonu tuvalete daldırdığımda, su kenarı aştı ve vıcık vıcık tuvalet kağıdı ve bir dışkıyla birlikte yanlardan yere aktı. "Bok, uh pislik." kırıştırdım ve ayakkabılarımın ıslanmasını önlemek için hızla geri sıçradım.

"Tüh," diye mırıldandı Josh, gözleri kocaman ve kırışmıyordu. Omzumun üzerinden onun suçlu yüzüne baktım.

"Sorun yok. Senin suçun değil." Hepsi onun suçuydu ama onu ağlatmak istemedim.

Pompayı tuvalette bırakarak Josh'u tezgahdan kaldırdım ve pisliği bıraktım. "Hadi senin evine dönelim."

Onu ön kapımızın önüne bıraktığımda koşmaya başladı. Peşinden meyve bahçesine doğru koştum, bir tepeden aşağı indim ve başka bir tepeye çıktım.

"Hey, atıştırmalık bir şeyler aldın mı?" Kyle nakliye kamyonunun arkasını kapatarak sordu.

"Kakamı yaptım," dedi Josh.

Kyle bana baktı, alt dudağını ısırdı ve başını salladı.

"Ve su yukarı doğru yükseldi." Josh ellerini yanaklarına bastırdı ve dudaklarıyla bir O harfi yaptı.

Kyle'in bakışları gidip geliyordu.

Sanki önemli bir şey değilmiş gibi, sanki babam eve geldiğinde banyoda bir dağınıklık görmeyecekmiş gibi sahte bir gülümseme takındım. Tıkanmış bir tuvaleti ilk kez terk etmiyordum. Ama ilk kez benim hatam değildi.

"Tuvaleti mi tıkamış?" Kyle sordu.

Dudaklarımı birbirine bastırarak başımı salladım.

Kyle burun kemiğini sıktı. "Çok özür dilerim. Tıkanıklığı açtın mı?"

"Elbette," diye cıvıldadım.

Josh koşarak eve girip beni Kyle'la yalnız bırakmadan önce, "Hayır, koştuk," diye seslendi.

Gergin bir kahkaha atarak başımı salladım. "Biz kaçmadık. Sorun yok."

"Kendimi gerçekten kötü hissediyorum," dedi Kyle, ellerini kot pantolonunun arka ceplerine sokarak. "Bana bir iyilik yaptın ve beklediğinden çok daha fazlasını aldın. Ben-"

"Sorun değil." Onu görmezden geldim çünkü çok ateşli, yakışıklı, seksi ve hayallerimin erkeğini tanımlayan diğer tüm sözcüklere sahipti. Belaya eğilimi olan, birkaç kadeh içkiden hoşlanan ve durmadan seks düşünen genç kadınlardan hoşlanıp hoşlanmadığını öğrenmek istediğimde kaçak bokları tartışmamıza gerek yoktu.

"Eğer matematik konusunda yardıma ihtiyacın olursa..." Bitirmedi.

Bakışlarımı zorla yüzüne yönelttim ve o da sırtıttı. Benimle dalga mı geçiyordu?

"Ya da başka bir iyilik. Sana borçluyum." Göz kırptı.

Sıcaklık boynuma tırmandı, ben de başka tarafa baktım ve at kuyruğumu sıkılaştırdım. Ne kadar ateşli olurlarsa olsunlar, kimsenin şakasına maruz kalacak biri değildim. "Ya anneme yarın gece bir bakıcıya ihtiyacın olduğunu söylersen?" Omuzlarımı geriye çektim ve parmaklarımı arka ceplerime soktum.

"Ama ben bilmiyorum."

"Daha da iyi." Ben de kendi sırtışıma karşılık verdim ama göz kırpacak kadar ileri gitmedim.

"Cezalısın," diye mırıldandı, annemin söylediklerini yeni hatırlamış gibi ensesini ovuşturarak.

Başımı salladım.

Kyle dudaklarını büktü. "Senin için yalan söylememi mi istiyorsun?" "Yalan çok çirkin bir kelime. Senin kelimeni daha çok seviyorum."

Aramızdaki yere bakarak kıkırdadı. "Benim sözüm ne?"

"İyilik. Bunu bir yalan olarak düşünmeyelim. Bana söz verdiğin iyilik olarak düşünelim."

"Yardım ve yataklık mı?"

Güldüm. "Yardım etmek beni cesaretlendirdiğin anlamına geliyor. O yüzden sadece yardım et."

Kyle'ın kaşları kalktı.

"Kosinüsün ters çevirme fonksiyonunu anlamamış olmam, yataklık etmenin ne anlama geldiğini bilmediğim anlamına gelmez." Bu kelimenin anlamını birkaç hafta önce bir filmde öğrenmiştim.

Kyle, "Arccosine, kosinüsün ters çevirme fonksiyonudur," dedi.

Gözlerimi devirdim.

"Yarın gece için planın ne?" diye sordu. Omuz silktim.

"Fark eder mi?"

"Evet. Bu önemli. Ailenin istemediği bir şeyi yapmayı planlıyorsan sana yardım edemem."

"Ailem evden çıkmamı, gülmemi ya da orijinal bir düşünceye sahip olmamı istemiyor."

Birkaç saniye gözlerini kıstı ve sırttı. "Cezalı olmak için ne yaptın?"

"Fark eder mi?"

Yavaşça başını salladı. "Evet, önemli."

İçimi çektim. "Birkaç kadeh içtim."

"Araba kullanmak mı?"

Başımı salladım. "Derenin yanında." Sağımı işaret ettim.

"Yarın gece içmeye gidecek misin?"

"Hayır."

Olabilir.

"Uyuşturucu mu?"

diye sordu. Sırttım.

"Hayır."

"Korunmasız seks mi?"

Vücudumdaki tüm kan, nabzımı yanan yanaklarımda hissedene kadar başıma aktı. Bana bir teklif mi yapıyordu?

"Ben bir vaizin kızıyım. Ne düşünüyorsun?"

Gülümsemesi ışıldıyordu. Çok seksiydi. "Dere kenarında içki içtiğini itiraf etmeseydin

Kurallara uyan biriydin. Mükemmel bir melek. Ama şimdi daha çok asi bir hava alıyorum."

"Pfft. Melekler sadece kılık değiştirmiş asilerdir. Arkadaşlarımla bowling salonuna gidiyorum. İncil'den ayetler ezberlerken bowling oynuyoruz ve İsa'ya bir selam olarak sadece Altın Balık, Hayvan Krakerleri ve üzüm suyu atıştırıyoruz."

Cevap vermeden önce duraklayan Kyle'ın yüzünde bir şeyler değişti. Parmaklarını ağzına götürdü ama yine de sırtıttı. Sonra gülerken parmakları yumruk şeklinde kıvrıldı. "Eve..." dedi başını sallayarak.

Bana verdiği duyguyu şişelemek istedim. Çok az insan mizahımı takdir etti.

"Yani bir bebek bakıcısına ihtiyacın olduğunu mu söyleyeceksin?"

Hâlâ sırtarak boğazını temizledi. "Sahte kimliğiniz var mı?"

Bir kahkaha attım. "Devil's Head'deki herkes kim olduğumu biliyor. Sahte kimlikle bir bara girebilseydim, sence dere kenarında içer miydim?"

"O zaman alkolü nereden alıyorsunuz?"

"Kaynağımı açıklayamam. Siz bir öğretmensiniz, bu da size güvenilemeyeceği anlamına gelir."

"Tanrım, daha yeni tanıştık ve şimdiden güven sorunları mı yaşıyoruz?"

Annem ön kapıdan çıkarken, "Bütün tabaklarınızı ve çatal bıçak takımlarınızı yerleştirdim," diye duyurdu. "Josh da canavar kamyonunu arıyor."

Kyle omzumun üzerinden anneme baktı. "Teşekkür ederim Janet. Çok nazıksın."

"Rica ederim. Yardım etmek için başka ne yapabiliriz?"

"Biliyor musun, bence şimdilik bu iyi. Ancak, ben Eve'e yarın gece benim için Josh'a bakıp bakamayacağını soruyorum, eğer senin için de uygunsa?"

"Bunun iyi olacağına eminim. Yapacak başka bir şeyi yok."

Kaşlarımı çattım ve bu Kyle'ın eğlenmesine neden oldu.

"Ona ne zaman ihtiyacın var?" Annem sordu, yan sarılmak için kolunu bana doladı.

Dirseğimi kaburgalarına doğru ittim ve kucağından kurnazca sıyrılmaya çalıştım.

"Belki altıdan sekiz buçuk ya da dokuzaya kadar?"

Ona karşı burnumu kırıştırdım. "Ya randevun beklediğinden daha iyi geçerse? Eve saat on ya da on buçuk gibi varabilirsin ki bu benim için sorun değil. Annemin dediği gibi," diye dişlek bir sırıtış attım ona, "yapacak daha iyi bir şeyim yok."

"Randevun mu var?" Annem sordu. "Vay canına. Daha yeni geldin.

Kiminle olduğunu sorabilir miyim? Kasabadaki herkesi tanıyorum."

Kyle bana pek de dostça olmayan bir bakış fırlattı. "Bir randevu. Evet. Ben de şaşırdım. Ne de olsa bugün buraya geldikten sonra birini nasıl tanıyabilirdim ki?"

Oops.

Tırnağımı ısırdım.

Kyle dikkatini tekrar anneme verdi. "Bu bir tanışma randevusu. Okuldan biri ayarladı. Şehirde yeni olduğumu ve bekâr olduğumu duymuşlar. Ama senin için de uygunsa, iyi gitmemesi ihtimaline karşı daha fazla bilgi vermemeyi tercih ederim."

"Ah, elbette." Annem başını salladı. "Anlıyorum. Eve altıya kadar burada olur. Her şeyin yolunda gittiğinden emin olmak için ben de uğrayacağım."

"Hayır," diye ağzımdan kaçırdım ve dudaklarımı hızla ısırdım. "Ben on sekiz yaşıdayım. Bana çocukmuşum gibi davranmayı bırak. Ben bebek bakıcılığı yaparken senin bana bakıcılık yapmana ihtiyacım yok. Tamam mı?"

Annem sırıtışını bastırmaya çalışırken Kyle'a baktı.

"Eve, gerçek yetişkinlerin diğer yetişkinlerin onlara yardım etmesiyle ilgili sorunları yoktur," dedi.

Kyle'ın önünde benimle kavga ettiğine inanamıyordum.

Çok utanç verici.

"Ne diyor bu?" Kyle söyledi. "Bir köy gerekir mi? Bu kadar çabuk bir köy bulduğum için minnettarım. Eminim Josh ikinizle de vakit geçirmekten hoşlanacaktır."

Gözlerim ona dikildi.

Annem kolunu benimkine dolayarak ve beni evimize doğru çekmeye çalışarak, "Biz de burada olduğun için çok

heyecanlıyız," dedi.

Ev.

"Seninle evde buluşuruz," dedim. "İçeri koşup Josh'a veda etmek istiyorum."

"Tamam. Hoşça kal,
Kyle." "Görüşürüz,
Bayan Jacobson."

Omzunun üzerinden ona bir sırtış fırlattı. "Lütfen bana Janet de." Polis onu kenara çektiğinde de böyle sırtıtmıştı.

Kulak misafiri olmaktan çıktıktan sonra Kyle'a yaklaştım ve gözlerimi kıstım. "Hain."

"Ne yapmam gerekiyordu?" Beni geçip eve doğru yürüdü, ben de onu takip ettim.

"Ona beni kontrol etmesine gerek olmadığını söyle. Şimdi ona artık bakıcıya ihtiyacın olmadığını söylemeliyim."

"Bu doğru değil," dedi gıcırdayan paravan kapıyı açarken. "Sinemaya gitmeyeli uzun zaman oldu."

"Benim gecemi mi çalışıyorsun?" O kapıyı açarken ben içeri girdim.

"Çalmak mı? Tabii ki çalmıyorum. Sana parasını ödeyeceğim." "Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Bu kadar mı?" Adam merdivenlerden koşarak inerken sordu. "Yatağınızın iskeletini hazırladım ve tüm silahlarınız kasada kilitli."

"Evet. bu. Teşekkürler, dostum."

"Sorun değil. Kamyonu geri götüreceğim." Adam saatine baktı. "Küçük adamı al, beni aldıktan sonra pizza yiyebiliriz."

"Kulağa hoş geliyor. O tarafa gideceğiz," dedi Kyle.

"Seninle tanışmak güzeldi, Eve." Adam gülümseyerek hafifçe başını salladı.

"Sen de."

Kapı kapandığında, Kyle cebinden bir dizi anahtar çıkardı. "Yarın akşam altıda?"

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Annem artık meyve bahçesi senin olduğuna göre oradan elma almayı bırakmam gerektiğini söyledi,

Ama sana olan tüm saygımı kaybettiğim için en iyilerini alıp solucan deliklerini sana bırakıyorum."

Ağzının köşesi küçük bir sırtışla kıvrılmadan önce gözlerini kısa bir süreliğine kısıtı. "Kötü bir başlangıç yaptığımızı hissediyorum." Bana yavaşça bir göz atarken anahtarlarıyla oynadı.

Beni muydu? Hayır,
bakmıyordu.

Olabilir.

Gah! Ben de öyle ummuştum.

Boğazımı temizledim. "Peki bu kimin suçu?" Kyle başını salladı. "Bunu telafi edeceğim." "Nasıl?"

Sırttı. "Göreceksin. Josh? Gidelim, dostum. Adam'ı almalıyız."

"Görüşürüz, sanırım," diye mırıldandım, paravan kapıyı iterek açtım. Arkama baktığımda Kyle ya kıcıma ya da bacaklarıma bakıyordu. Belki de ikisine birden.

Gözlerimiz kilitlendiğinde, göz kırptı.

O. YIKILDI!

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

GEORGE MICHAEL, "FAITH"

Kyle

Adam'ı U-Haul mağazasından alıp eve götürmek için bir pizza aldığımızda Josh uyuyordu.

Adam tartışılması gerekmeyen bir konuya girmeden önce arka koltukta uyuyan oğluma baktı. "Bugünlerde on sekiz yaşındaki kızlar yirmi beş yaşında görünüyor," dedi.

Josh'un uyanmadığını teyit etmek için aynaya baktım. "Sanırım," diye cevap verdim.

Göz ucuyla Adam'ın Cheshire kedisi sırtışını yakaladım.

Boynunu kaşıdı. "Eve..."

"Kardeşimin en iyi arkadaşının kızı. Liseyi zar zor bitirdi. Benim komşum. Ve benden on yaş küçük."

Adam usulca kıkırdadı. "Gerçekten ateşli diyecektim. Kilometrelerce uzunlukta bacaklar. Uzun siyah saçlar. Seksi sırtış. Dostum, sanki bir sırrı varmış gibi gülümsüyor ve bu çok seksi."

"Yarın Denver'a geri uçacak olman iyi bir şey. Adem ve Havva olayı ilk seferinde başarısız oldu; geçmişi yeniden yaşamaya gerek yok."

Elini ağzına götürdü ve Josh'u uyandırmamak için kahkahasını bastırmaya çalıştı. Ona hızlı bir bakış attım ve yarım bir sırıtış attım. Onun hakkında yanılmamıştı.

"Neredeyse ağzının suyu akacaktı," diye ekledi.

"Ayrıca kayda değer: Lisede matematik öğretmeniyim ve futbol koçuyum. Bu kasabanın ne kadar küçük olduğundan bahsetmiş miydin? Oh, ve arkamıza bakarsanız bir oğlum olduğunu göreceksiniz."

"Ben olsam yapardım," dedi omuz silkerek.

Gülmek istemedim ama en iyi arkadaşımın ahlakı çok sorgulanırdı. En sevdiği replikler şunlardı: Nasıl öğrenecekler? Bu konuda ne yapacaklar?

"Onlar", öğretmenler, polis, ebeveynler ve IRS gibi herhangi bir otorite anlamına geliyordu. Küçükken beni çok etkilemişti ve kötü fikirleri yüzünden başım çok derde girmişti. Yine de hiç pişmanlık duymadım.

Adam parmaklarını bacaklarına vurdu. "Josh'un hatırı için küçük bir kasabada yaşamak istediğini biliyorum ama bu biraz aşırı görünüyor." Pencereden dışarı, ahırlar ve çiftlik evleriyle dolu uçsuz bucaksız dönümlerce araziye baktı.

"Hayır. Bu mükemmel."

"Başka ne mükemmel biliyor musun? Üzerindeki memeler-"

"Eğer ondan bir daha bahsedersen, cesedini meyve bahçesine gömeceğim. Bu, insanın ölümlülüğüne dair İncil'den bir sembolizm olacaktır."

"Josh uyuyor ve bizi duyamaz. Seni çocukluğumuzdan beri tanıdığımı unutuyorsun. Benim yanımda matematik öğretmeni ya da aziz olmak zorunda değilsin. Bana komşu kızından neden uzak durman gerektiğine dair uzun bir sebep listesi sunabilirsin ama hiçbir şey onun ıslak bir rüya olduğu gerçeğini değiştirmez. Ondan tekrar bahsettiğime ve beni gömeceğine göre, en azından ölmek üzere olan bu adamın son dileğini yerine getir ve onunla tanıştığında gerçekten ne düşündüğünü söyle."

Uzun bir nefes verdim. "Kartaca'ya taşınmam gerektiğini düşünmüştüm."

Yüzünde muzaffer bir sırıtış belirdi. "Melinda gitti. Bekâr bir baba olarak önünde uzun bir yol var. Burada ve orada kendini küçük bir zevkten mahrum etme."

Başımı salladım. "Playboy aboneliğim devam edecek."

"Ben olsam kendime iyi bir dürbün alırdım. Hangi Sence oda onun mu?"

"Kapa çeneni, adamım. Tam bir sapıksın." Arabayı çekerken gülmemeye çalıştım ama Adam acımasızdı. "Hey, dostum," diyerek kamyoneti kapattım ve Josh'un bacağını sıkamak için uzandım.

Gözlerini açtı ve esnedi. "Eve geldik.

Hadi yemek yiyelim."

ERTESİ GECE, saat altı on beşte kapı çaldı. "Geç kaldın," dedim kapıyı açarken.

Eve gözlerini kısarak baktı. "Özür dilerim. Hayali sevgilin hayal kırıklığına uğrayacak." İçeri girdi ve ayakkabılarını tekmeledi.

"Gerçek bir randevu olabilir. Beni yirmi dört saattir görmedin," dedim, kollarımı göğsümün üzerinde kavuştururken o koyu kahverengi saçlarını kulaklarının arkasına kıvırdı.

Kendime bakışlarımı onun yüzünde tutmamı söyledim. O gün erken saatlerde Adam'ı havaalanına götürmüş olmama rağmen, hâlâ kafamın içindeydi ve uygunsuz yorum ve önerilerle benimle alay ediyordu. Ne yazık ki kapıyı açtığımda, kıvrılmış bir kot şort ve kırmızı bir atlet giydiğini anlayacak kadar vücudunu görmüştüm.

"Dünden beri bir sevgili bulmak için ne yaptın?" Eve sordu. "Bugünkü gazetenin kişisel ilan teslim tarihine yetiştiğini sanmıyorum."

"Adam'ı havaalanına götürdükten sonra markete gittim. Belki çalışanlardan birine çıkma teklif etmişimdir," dedim.

"Charity, Susan ya da Jodie? Bunlar mağazadaki üç çalışan. Charity on altı yaşında, bu yüzden ailesinin kızlarına çıkma teklif etmen konusunda söyleyecek bir şeyleri olabilir. Susan evli ve dört çocuğu var ama sadece akşamları çalışıyor, bu yüzden muhtemelen ona çıkma teklif etmediniz. Yine de kocasıyla çok kavga ettiklerini duydum, yani teklif etseydin evet diyebilirdi. Jodie de benimle birlikte mezun oldu ama Sevgililer Günü'nde hamile kaldı, yani yaklaşık altı aylık hamile. O ve erkek arkadaşı Joe, sen bu gece çıkma teklif etmezsen gelecek yıl evlenmeyi planlıyorlar. Joe yerine seni seçeceğine bahse girerim."

Eve ele avuca sığmaz biriydi ve bu bile yetersiz bir ifadeydi. Sigara gibiydi, bağımlılık yapıyordu ve benim için kötüydü ama tuhaf bir şekilde çekiciydi.

"Sence neden beni seçti?" Mutfağa doğru döndüm ve Eve de beni takip etti.

"Sadece nedenler için."

"Ne gibi?" Buzdolabından altılı bira paketini aldım. "Yakışıklı olduğum için mi?"

"Pfft." Gözlerini devirdi. "İfademi geri çekiyorum, Sayın Yargıç. Bir kez daha düşündüm de, onun seninle ilgilenmesi için kendini fazla beğenmişsin. Bunları yanında mı götürüyorsun yoksa benden mi saklıyorsun?" Kolumun altına sıkıştırdığım bira kutularına başıyla işaret etti.

"İkisi de değil. Şey," diye düşündüm, "belki ikisi de. Muhtemelen onları senin baştan çıkabileceğin bir yerde bırakmamalıyım. Onları yanımda götüreceğim."

"Alkollü araç kullanmak kötü bir şey," dedi. "Buralarda bazı gerçek trajediler yaşandı."

"İyi ki araba kullanmıyorum. Dinle, Josh yukarıda odasında oynuyor. Pijamaları yatağında. Ona saat yedide dişlerini fırçalamasını ve saat yedi buçukta yatmadan önce masal okumasını söyle. Kitabı o seçecek. Yediden sonra su yok. Akşam yemeğini yedi, o yüzden sizi atıştırmalıklarla ikna etmesine izin vermeyin. Sinsi ve huysuzdur." Eski bir battaniye ve el feneri aldım ve ayaklarımı botlarımın içine soktum.

"Nereye gidiyorsun? Neden bir el fenerine ve battaniyeye ihtiyacın var?" Eve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak sordu.

Arka kapıyı açtım. "Ben dereye gidiyorum. Yıldızlara bakmak ve içmek için harika bir yer olduğunu duydum."

Eve'in çenesi çözüldü. "Siz zalim bir adamsınız, Mr. Collins."

Güldüm.

"Bu arada, bebek bakıcılığı için saat başına on dolar alıyorum." Uzun, siyah saçlarını bir omzunun üzerinden çekti ve uçlarını inceledi, sanki fahiş bebek bakıcılığı ücreti önemli bir şey değilmiş gibi.

Birkaç saniyeliğine tepkimi geri çektim çünkü o başka bir şeydi. Ve o şey her neyse daha fazlasını istememe neden oldu.

"Saatte on dolar kazanmıyorum. Sana saatte dört dolar veririm ve bu gece gizlice dışarı çıkmayı planladığını ailene söylemem."

Sanki bu ve hafif bir çene kaldırma hareketi onu daha sert gösterecekmiş gibi ellerini kalçalarına koydu.

Lanet olsun. Sırtışımla savaşmak zorunda kaldım.

"Saatte beş ve babama dün banyoda yerden temizlemek zorunda kaldığı şeyin Josh'un kakası olduğunu söylemeyeceğim."

Başımı yana eğdim. "Tıkanıklığı açtığını söylemiştin."

"Yalan söyledim."

"Neden?"

Bir omzunu kaldırdı. "Çünkü kendini kötü hissetmeni istemedim."

"Ama daha fazla ödemem için bana şantaj yapmak istediğin için şimdi kendimi kötü hissetmemde bir sakınca görmüyorsun, öyle mi?"

"Hayır. Şu anda sana kendini kötü hissettirmekle bir sorunum yok ve sana şantaj yapıyorum çünkü benim işimi yapmak için benim dereme gidiyorsun ve bunu sırf bana inat olsun diye yapıyorsun."

Yavaşça başımı salladım. "Saatte beş, iki saat içinde dönerim."

"Mükemmel." Eve sarı ve kırmızı bantlı Swatch'ına baktı. "Annem saat yedi gibi gelip kontrol edecek, böylece siz sekizde döndüğünüzde ben de gitmeye hazır olacağım. İyi eğlenceler, Bay Matematik Öğretmeni." Ayak parmaklarının üzerinde döndü ve merdivenlere doğru yürüdü.

Şeytan'ın Kafası berbat bir fikirdi. O kız tam bir belaydı.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

JODY WATLEY, "YENİ BİR AŞK ARIYORUM"

Eve

"HEY, JOSH," dedim yerde Matchbox arabalarıyla oynarken kafamı uzatıp yatak odasına baktım. Duvarlar önceki sahibinden kalma pembe ve beyaz puantiyeli duvar kâğıtlarıyla kaplıydı ama Josh'un yatağında mavi yarış arabalarının olduğu gri bir yatak örtüsü ve yastığının yanında doldurulmuş bir koala vardı.

"Sarı Corvette'i alabilirsin." Arabayı kaldırdı.

Gülümsedim ve yanına bağdaş kurup oturdum. Çok sevimliydi.

"Buradan önce nerede yaşadığını biliyor musun?" Bir an için dudaklarını büktü. "Bir evde."

Bu soruyu sorduğum için kendime güldüm. Josh beş yaşındaydı ve verdiği cevap yaşına uygundu.

"Sadece sen ve baban mıydınız, yoksa sizinle birlikte yaşayan başka biri var mıydı?" Arabayı onunkinin arkasına sürdüm ve arabasının üzerinden geçtiğimde kıkırdadı.

"Ben ve babam," dedi, kitaplardan yapılmış rampadan yukarı sürdüğü arabalara odaklanarak.

"Anaokuluna gidecek misin?"

Başını salladı.

Soru sormayı bıraktım ve mutfak telefonundan annemi aramadan önce onunla yarım saat araba oynadım.

"Beni kontrol etmek istiyorsan hemen gelmelisin çünkü Josh otuz dakika içinde dişlerini fırçalayacak, sonra da ona yatmadan önce masal okuyacağım. Eğer daha geç gelersen onu uyandırabilirsin."

Ya da yolun sonunda beni Erin'in arabasına binerken yakalayın.

"zorunda değilim. Sana güveniyorum," dedi.

"Öyle mi? Yani, teşekkürler. Bana güvenmemek için hiçbir sebep yok."

"Kyle saat ondan sonra dışarıda olacağını mı düşünüyordu?" diye sordu.

"On ile on bir arasında bir yerde dedi. Eve kısa bir yürüyüş mesafesinde olduğu ve yarın dokuza kadar işte olmam gerekmediği için sorun olmayacağını söyledim." Çok soğukkanlı davrandım.

"Tamam, bir şeye ihtiyacın olursa beni ara. Sanırım sıcak bir banyo yapacağım. Bütün gün hafif bir baş ağrısı çektim," dedi.

"Umarım banyo iyi gelir."

"Bana da. Hoşça kal tatlım."

Tekrar açıp Erin'i aramadan önce telefonu iki saniyeliğine kapattım.

"Alo?" diye cevap verdi annesi.

"Merhaba. Erin orada mı?"

"Oh, merhaba, Eve. Evet, onu getireyim."

Birkaç saniye sonra Erin telefonu açtı. "Selam."

"Nerelerdeydin? Dünden beri seni aramaya çalışıyorum. Sekiz buçukta gelip beni almalısın. Beni Tallman'ların yolunun sonundan al."

"Cezalı olduğumu sanıyordum."

". Ama Tallman'ların evini satın alan adamın beş yaşında bir oğlu var ve bu gece bebek bakıcılığı yapacağım, ama ailem on ya da on bire kadar evde olacağımı düşünmüyor ve baba Kyle sekizde dönecek. Ve aman Tanrım, Erin! Sana anlatacak çok şeyim var."

"Bu gece dışarı çıkamam. Dün büyükanne ve büyükbabamı ziyaret ettik ve birkaç saat önce eve geldik ama boğazım ağrıyor ve ateşim var, bu yüzden annemin gitmeme izin vermesine imkan yok."

"Hayır. Ciddi misin sen? Ugh! Dışarı çıkmak için çok çaresizim. Ailem her hareketimi izliyor ama bu gece bir yemim var."

"Özür dilerim. Nicole'u ara."

Kaşlarımı çattım çünkü Nicole ile çıkmak istemiyordum. Tek yapmak istediği McDonald's'ta yemek yemek ve Claire's'ten küpe almaktı. Ve benim kulaklarım delik değildi.

"Sorun değil," diye homurdandım pek de iyi olmayan bir ses tonuyla. "Kendini iyi hissetmediğin için üzgünüm. Geçmiş olsun, yarın seni arayıp her şeyi anlatacağım."

"Şimdi söyle bana."

"Hayır. Josh'u yatmaya hazırlamalıyım."

"Tamam. Yarın görüşürüz. Görüşürüz." Telefonu kapattı ve ben de koşarak merdivenleri çıktım.

"Josh, dişlerini fırçalama zamanı."

Tıkanan tuvalet olayını, oyalanmadan ve tek bir şikâyetle bulunmadan yatmaya hazırlanarak telafi etti. Muhtemelen ondan birkaç şey öğrenebilirdim.

Bir kitabın yarısına geldiğimde uyuyordu. Işığı kapattım ve kapısını kısmen kapattım. Kendimi fazladan meraklı hissederek Kyle'ın yatak odasına girdim, ama ışık düğmesini bulamadan bir kapı gıcirtısı duydum, bu yüzden aceleyle merdivenlerden aşağı indim, köşeyi dönüp mutfağa girerken kendimi toparladım.

"Hey," dedim ellerimi arkamda kavuşturup bulabildiğim en masum pozu vererek. "Biliyorsun, Missouri'nin güneyinde kahverengi ayılar var. Geceleri dere kenarında tek başına takılırken dikkatli olmalısın."

"Yalnız değildim." Battaniyesini ve el fenerini tezgâhın üzerine koydu ve boş bira kutularını lavaboya bıraktı.

"Oh?"

"Arkadaşlarımla birlikteydim, Smith & Wesson." Pantolonunun arkasından bir silah çıkardı.

Gözlerim yuvalarından fırladı. Bizim hiç silahımız yoktu. Ve önceki gün Adam'ın silahlardan bahsettiğini duyduğumda aklıma bir tabanca değil, bir tüfek gelmişti.

"Silahlı bir matematik öğretmeni," diye mırıldandım.

Sırıtarak cephaneyi çıkardı. "Dere kenarında içerken ve yıldızlara bakarken ne alırsın?"

Bakışlarımı tezgahın üzerindeki silahtan ayırdım ve yüzüne doğru kaldırdım. "Arkadaş edinirim."

Kyle kıkırdadı, sırtını tezgâha yasladı ve parmaklarını ön ceplerine soktu. "Ve seni koruyorlar mı?"

Birkaç kez göz kırptıktan sonra şaşkınlığımı üzerimden attım ve sıırttım. "Evet. En hızlı koşan benim."

Bir kahkaha attı ve yüzümün kızardığını hissettim çünkü en seksi gülümsemeye, en seksi her şeye sahipti, gerçekten.

Bir parmağımı dudaklarıma bastırdım. "Şşş. Josh uyuyor."

Gözleri eğlenceyle parlarken ağzını ovuşturdu. "Özür dilerim. Haklısın." Bakışları buzdolabının yanındaki saate kaydı. "Saat kaçta sınışıyorsun?"

Söndüm. "Ben değilim. En iyi arkadaşım hasta. Bana bira ayırdın mı?"

Kyle kaşlarını kaldırdı. "Öğrencilerine alkol veren şu havalı öğretmenleri biliyor musun?"

"Hayır. Öğrencilerine alkol veren bir öğretmenle hiç karşılaşmadım."

Başını iki yana salladı. "Ben de öyle."

Kaşlarını çattım. "Saygısızlık etmek istemem ama sen bir aptalsın."

"Saygıyla mı?" Başını yana eğdi. "Bana büyüklerime saygı duymam öğretildi," dedim.

"Yani birine aptal demeden önce 'saygılı bir şekilde' deyince sorun kalmıyor mu?"

"Josh'ın annesini sorabilir miyim?" Konudan tamamen farklı bir konuya atladım.

Gülümsemesi soldu. "Ne sormak istiyorsun?"

"Onda var mı?"
"Hayır. Onu vajinamdan dışarı ittim."
"Duh. Ne demek istediğimi biliyorsun."
"Tabii ki, bir annesi var."
"Ama evli değilsiniz?" Başını
iki yana salladı.
"Hiç evlendiniz mi?" Yine
başını salladı. "O hayatta
mı?"
Kyle birkaç saniye bana baktı. "Bilmiyorum."
"Josh-"
"Geç oldu," diyerek sözümü kesti.
"Perşembe günü saat sekizi biraz geçiyor. Buna geç mi
diyorsun?"
Tezgâhı itti. "Bu benim saygılı bir şekilde
bu konuda konuşmayı bıraktığımı söylüyorum."
Ayaklarıma baktım ve "Özür dilerim" diye fısıldadım.
Annem haklıydı. Biraz fazla meraklı biriydim ve sözlerimin
sonuçlarını düşünmeden konuşmak gibi kötü bir alışkanlığım
vardı.
". Eve tek yürüyebilir misin?"
Gözlerimi devirdim. "Evet. Ama ben eve gitmiyorum. El
fenerini ödünç alabilir miyim?"
"Ne için?"
"Dere kenarında yıldızları seyretme sırası bende. Ayrıca
bana bir kutu bira ödünç vermene de karşı çıkmam. Senin
öğrencin olmadığımı göre, aptal kuralların benim için geçerli
olmamalı."
"Artık senin suç ortağın olamam. Kendin söyledin. Ayılar
var."
"Silahını alacağım."
Yavaşça başını salladı. "Evet, bu en iyi fikir gibi
görünüyor. On sekiz yaşında bir çocuğa el feneri, bira ve silah
vermenin etik bir ikilemi olduğunu düşünmüyorum."
"Sakıncası yoksa battaniyeyi ben de kullanabilirim. Bir
ihtimal, bir torba Ruffles'iniz var mı?"
Kyle'ın sırtışı kabardığında, kalbim farklı bir ritimle
atarken, coşku vücudumda zonkluyor gibi

Elektrik. Olgun bir kadın olmak istememe neden olan yaşlı erkeklerden payıma düşeni almıştım. Ama Kyle içimdeki her şeyi alt üst eden ilk somut yaşlı adamdı.

"Eve, Josh'un sorumluluğunu sana bırakma kararımı ne kadar sorguladığımı tahmin edebiliyor musun? O güzel küçük kafanda sağlıklı bir karar verdiğini sanmıyorum. Ve kim Ruffles yer ki? Klasik Lays'ten başkası yenmez."

Bunun bir iltifat olmadığını tamamen farkındaydım. Ancak seçici beynim sadece kafamın güzel olduğunu söylediği kısma kilitlenmişti. "Eğer bilmek zorundaysan, ki bence zorundasın, doğru ile yanlış arasındaki farkı biliyorum. Babam bir papaz. Bu benim kutsal kanımda var. Sadece kendime karşı umursamazım. Başkalarına karşı asla. Gerektiğinde yüzde yüz güvenilirim." Sert bir elimi alnıma götürdüm ve onu selamladım. "Güzel kafa iltifatınız için de teşekkür ederim." Saçlarımı parmağımın etrafında döndürdüm. "Ama bence küçük kısmı yanlış. Çoğu insan vücut parçalarımın doğru orantıda olduğu konusunda hemfikirdir."

Kyle vücudumu inceledi ve ensesini ovuştururken bakışlarını hızla kaçırdı. Sonra elini cebine attı, cüzdanından on dolarlık bir banknot çıkardı ve bana uzattı. "Josh'a göz kulak olduğun için teşekkür ederim," dedi.

Başımı salladım ve güldüm. "Paranı alamam. Planım başarısız oldu ve bu senin suçun değil. Ayrıca, Josh çok iyi. Odasında oynadı, telaşlanmadan yatmaya hazırlandı ve ben daha bir kitabı bitirmeden uykuya daldı. Ve ailemle birlikte The 700 Club'ı izlemeden akşamı yatak odamın dışında geçirmek güzel bir değişiklik oldu."

Kyle parayı cüzdanına geri koyarken homurdandı.

Burnumu kırıştırdım. "Hiç komik değil. Odamda yapabileceğim çok şey var. Ve bu utanç verici. Ben cezalı bir yetişkinim. Evine geri dönmek zorunda kalsan ve ailen seni cezalı yapsa nasıl olurdu? yapabilir misin sen

Diğer öğretmenlere cezalı olduğunuz için dışarı çıkamayacağınızı söylediğinizi hayal edebiliyor musunuz?"

Sırtışı mavi gözlerinin köşelerine dokundu.

"Her neyse, seni yatmaya hazırlayayım. Ilık sütünü ya da erik suyunu iç. Kulak kıllarını kes. Senin gibi yaşlı insanlar geceleri ne yaparsa."

"Bastonumu alayım, seni eve bırakayım." Ön kapıya doğru başıyla işaret etti.

Kıkırdayarak onun önünde yürüdüm. "Küçük bir tepeden aşağı, başka bir tepeden yukarı, meyve bahçesinin içinden ve çitin üzerinden. Sanırım buldum."

"Evet, ama ağabeyim ve baban en iyi arkadaşlar, bu yüzden eve sağ salim dönmeni sağlamak konusunda kendimi daha fazla sorumlu hissediyorum."

"Josh'ı bırakamazsın." Ayaklarımı bağlarını çözmeden spor ayakkabılarımın içine soktum.

"Uyuyor. Sanırım suç oranının düşük olduğu bir mahalledeyiz." Benim için kapıyı açtı. "Hemen döneceğim. Silahımı kilitlemem lazım."

Bir dakikadan kısa bir süre sonra benimle verandada buluştu. Çimenli tepeden inerken Ağustos sonunun nemli havası tenime yapıştı. "Josh anaokuluna gideceğini söyledi."

"Evet."

"Sen koçluk yaparken ona kim bakıyor?" "Okul sonrası kreş."

"Her öğleden sonrasını kreşte geçirmek istemezse ona ben bakabilirim. Gündüzleri çalışıyorum. Tabii benim küçük güzel kafamın ona bakacak kadar sorumluluk sahibi olduğunu düşünüyorsanız."

Yan yan baktık.

"Peki ya gönüllü ?"

Öksürerek güldüm. "Büyükanne Bonnie huzurevinde. Geçen yıl büyükbabam öldükten sonra onu oraya taşıdılar. O iyi biri. Ona her şeyi anlatabilirim, bu yüzden ona annemden, öz kızından daha çok arkadaşlık ediyorum. Büyükanne Bonnie'yi ziyaret etmek için işimi zamanında bitiriyorum ve saat dörtte evde oluyorum."

"Bu konuyu ailenle konuşacağım."

"Dostum! On sekiz yaşımdayım. Bir kez daha soruyorum, öğretmenlik işine başvurduğunda önce ailenle konuşmak isteseler hoşuna gider miydi?"

Küçük tepeyi tırmanırken Kyle kıkırdadı. "Hiç hız cezan var mı? Tutuklandın mı? Son zamanlarda ceza aldın mı?"

"Kapa çeneni." Güldüm.

"Peki ya yemek hazırlığı? Ona yemek yapabilir misin?"

"Ciddi misin sen? Ona ev yapımı elma püresi yaptım. Ben olağanüstü bir fırıncıyım. Ve annemden daha iyi pişirebileceğim uzun bir yemek listem var. Büyükannem bildiği her şeyi bana öğretti." Meyve bahçesinde durdum ve bir elma alıp sapından kopardım.

"Bu size pahalıya patlayacak," dedi.

Sırıttım, büyük bir ısırık almadan önce gömleğimle sildim.

Kyle bir elmaya uzandı ve beni takip etti. "Oh"- yüzü ekşidi-"bu çok ekşi. Nasıl böyle sade yiyebiliyorsun?"

"Büyükannem en tatlı insanların en ekşi elmaları yiyebileceğini söyler. Büyükbabam asla yiyemezdi; huysuz olduğu için böyle olduğunu söylerdi. Sanırım bunun sizin hakkınızda ne söylediğini biliyoruz."

"Normal tat alma duyularım olduğunu mu?" Elmayı tükürdü ve kalanını beyzbol topu gibi arkamıza fırlattı.

"Josh elma püreme bayıldı. Evet, üzerine biraz tarçın ve şeker koydum ama yine de ekşiydi ve çok tatlı olduğu için afiyetle yedi."

"Saygılarımla," dedi Kyle, "büyükannenizin teorisi hatalı."

Elmanın her ısırığının tadını çıkararak çite doğru yürüdüm. Sonra elmayı dişlerimle tuttum ve tahta parmaklıklara tırmanarak en üzerine çıktım. "Büyükannemle ilgili hiçbir şey kusurlu değil."

Elma çekirdeğinin tamamını yediğimde gözleri büyüdü. "Neden bu kadar çok silah var? Avlanıyor musun?"

Kyle kollarını önümdeki parmaklığa dayadı. "Evet ama ben en çok yayla avlanmayı seviyorum."

"Balık tutmaya ne dersin? Balık tutmayı severim."

Başını salladı. "Ahırda bir balıkçı teknem var. Josh balık tutmaya bayılır."

"Josh'a buraya taşınmadan önce nerede yaşadığınızı sordum ama o sadece bir evde yaşadığınızı söyledi."

Kyle güldü. "Haksız değil. Crested Butte, Colorado'da yaşadık."

"Neden taşındınız?"

Gözlerini evime dikti. "Bir değişikliğe ihtiyacımız vardı ama ben yine de küçük bir kasabada yaşamak istiyordum, bu yüzden kardeşim Devil's Head'i önerdiğinde ve okulda bir iş açığı olduğunda, neden burayı denemeyeyim diye düşündüm."

Başımı salladım, ama Josh'un annesinin nerede olduğu ve koşulları hakkında onu sorguya çekmeyi içermeyen sorularım kalmamıştı. Yine de içeri girip geceyi sonlandırmaya hazır değildim.

"Öğle yemeğinizi okula getirip getirmediğinizi bilmiyorum, ama servis ettikleri tek düzgün yemek tarçınlı rulo ile tavuk şehriye çorbası. Karidesli şekillerden uzak durun. Gerçek karides içerdiklerini sanmıyorum. Dana burgere aldanmayın. Lastik gibi bir köfte ve acayip bir tadı var. Diğer her şey sosisli sandviçin bir versiyonu. Meyveler ağır şurupla konserve edilmiş, kurabiyeler beton ve süt ekşi. Ama bazen çikolatalı sütleri oluyor ve o da kabul edilebilir."

Kyle sırtmasını engellemeye çalışarak bana baktı. Çok yakışıklıydı. Komşum olduğuna inanamıyordum. Taşınmasını hiç istemedim.

"Tüyo için teşekkürler," dedi.

"Ayrıca, Bay Dillinger'ın elini sıkmayın." "Müdürle mi?" Gözlerini kıstı.

"Evet. burnunu karıştırıyor." Kyle irkildi.

Sadece cırcır böcekleri konuşmaya başlayınca çitten atladım. "Tallman'ların evine taşındığınıza sevindim. Bir süredir iyi komşularımız olmamıştı."

"Tallman'ların nesi vardı?"

"Sürekli kavga ederlerdi. Onları evimizden duyabiliyorduk. Bay Tallman elmalarını alırsam ellerimi kesmekle tehdit etti. Ve beni birden fazla kez ağaca kadar kovalayan kötü bir köpekleri vardı."

Kyle kıkırdadı. "Yani iyi bir komşu olmak için çıta düşük tutulmuş."

"En düşük."

"Bunu ters bir iltifat olarak kabul ediyorum."

Uzaklaşırken sırttım. "O küçük güzel kafan nasıl isterse öyle davranabilirsin."

"Touché, Eve. İyi geceler."

Eve gittiğinden emin olana kadar bekledim, sonra omzumun üzerinden baktım. Ama eve doğru yürümüyordu; hâlâ çitin üzerinde beni izliyordu. Adımlarımı yavaşlattığımda sırttı, başını salladı ve eve doğru döndü.

Kafayı takmıştım.

BEŞİNCİ BÖLÜM

"BENİ YANLIŞ ANLAMAYIN"

Eve

ÖZGÜRLÜK yeterince güçlü bir kelime değildi, ama yeterince yakındı.

Topraklama sona erdi. Telefonu odama geri verdiler. Ve ailemden birinin beni habersizce kontrol edebileceği sözü ya da tehdidiyle derede takılmama izin verildi.

Neyse ki Erin'in ateşi Pazar sabahı ayinine katılmak için tam zamanında düştü, çünkü ona Kyle'dan bahsetmek için yanıp tutuşuyordum.

Koronun en önünde oturduk. Kayda değer: Ben berbat bir şarkıcıydım, Erin de öyleydi. Ancak en büyük kız kardeşim Sarah (ailenin şarkıcısı) Devil's Head'den ayrıldıktan sonra babam kızlarından birinin Jacobson ailesinin maskotu gibi koroda yer alması gerektiğine karar verdi. Küçük kız kardeşim Gabby, küçük bir kasaba olan Missouri'nin dışında tek başıma hayatta kalmanın en iyi yolunu bulduğum anda sıraya girdi. Erin koroda olmak zorunda değildi ama bana eşlik etmek ya da sefaletimi paylaşmak için koroya katılmıştı - gerçek bir en iyi arkadaş.

"Size anlatacak çok şeyim var. Odamda telefon olmaması tam bir işkence," dedim cemaatin piknikteki karıncalar gibi küçük gruplar halinde kiliseye girip önce hangi kırıntıyla uğraşacaklarına karar vermelerini izlerken.

"Ne hakkında?"

"Yeni komşumuz bekar bir baba. Yaşını bilmiyorum ama yirmili yaşların sonunda olduğunu tahmin ediyorum. Ağabeyi ve babam çok iyi arkadaşlar. Yeni matematik öğretmeni ve futbol koçu. Ve çok, çok, çok seksi."

Erin'in kaşları alnından yukarı fırladı ve büyük, sarı perçemlerinin arkasına saklandı. "Lanet olsun. Neden buraya bir yıl önce gelip matematik öğretmenimiz olamadı ki?"

"Biliyorum." Kıkırdamamı engellemek için ağzımı kapattım. "Sanırım okuldan sonra beş yaşındaki oğluna bakıcılık yapmama izin verecek."

"Karısına ne oldu?"

Tam ben konuşmaya başlamıştım ki, Kyle ve Josh koridordan geçip Smith'lerin yanına oturdular.

"Günaydın," dedi babam, ellerini kürsünün iki yanına dayayarak. "Dua edelim."

Duadan sonra koro açılış ilahisini söyledi ve otururken Erin'in kulağına "Smith'lerin yanındaki sarışın adamla küçük çocuğu görüyor musun?" diye fısıldadım.

Erin başını salladı.

"Bu benim komşum ve oğlu."

Diğer elini göğsüne bastırırken elimi sıktı ve zaten bildiğim şeyi doğruladı. Kyle, Devil's Head'deki, belki de tüm Missouri'deki en seksi adamdı.

Ne zaman bana baksa, dikkatimi babama yönelttim çünkü bu başa çıkılamayacak kadar fazlaydı. O ve Josh aynı lacivert takımları, beyaz düğmeli önlükleri ve robin yumurtası mavisi kravatları giymişlerdi.

"Öldüm ve cennete gittim," diye fısıldadı Erin.

Bilmiş sırıtışımın tüm yüzümü yutmaması için dudaklarımı birbirine bastırdım.

Ayinden sonra Erin ve ben koro cübbelerimizi babamın ofisinin yanındaki dolaba astık ve kilise bahçesinde aileme ve cemaatin geri kalanına katıldık.

"Eğer ona bakıcılık yapamıyorsan..." Erin dedi ki. ". O benim komşum, senin değil."

Kıkırdadı. "Gitmem gerek. Bugün annemin doğum günü ve büyük bir aile yemeği yiyeceğiz."

Başımı salladım, annemle babamın Kyle'la konuşmasına odaklanmışken ne dediğini zar zor fark ettim. Erin'e "Hoşça kal," diye mırıldandım.

Kalabalığı yarararak ilerlerken Kyle babamın omzunun üzerinden bana baktı.

Josh bana tanıyarak gülümsediğinde "Çok yakışıklı görünüyorsun," dedim.

"Teşekkürler," dedi Kyle kravatını düzelterek ve çenesini kaldırarak. "Saç jölesi yüzünden."

Ben gözlerimi devirirken annemle babam güldü. Kyle'ın dudakları ölçülü bir sırıtişla seğirdi.

Annem, "Eve, baban da tam seni övüyordu," dedi.

"Papaz Peter Jacobson beni hiç övmez," diye cevap verdim babama bakarak.

"Övgüyü hak edene veririm, genç bayan. Kyle da Josh'a yardım etmeyi teklif ettiğini söyledi."

Ben cevap veremedim Kyle, "Eve'i yetiştirirken harika bir iş çıkardınız. Zamanını çok cömertçe, özverili bir şekilde harcıyor diyebilirim. Açıkça görülüyor ki saf güdülere ve bol miktarda özveriye sahip genç bir kadın."

Güdülerden bahsetmişken, Kyle'ın titizlikle saçmalıklara sarılmış parlak iltifatının ne emin değildim. Onu memnun etmiş gibi görünen sahte bir gülümseme sundum.

"Vay canına, Kyle. Bunun ne kadar anlamlı olduğunu anlatamam. Eve'le aramız biraz bozuktu ama sanırım aklı başına geldi ve yeni bir olgunluk seviyesine ulaştı," dedi babam ve annem başıyla onayladı.

Kyle başını eğdi ve bana baktı. "Evet. İyi seçimler yapıyor gibi görünüyor."

Uygun bir yanıt bulamadım, bu yüzden dudaklarımı aralayarak, ağzım kuruyarak ve gözlerim kısık bir şekilde Kyle'a bakarak öylece durdum.

"Peter, Bill Ferguson'a yönetim kurulu toplantısını sormayacak mıydın?" Annem babamın elini tuttu.

"Oh, evet." Bill'in arabasına bindiğini gördü. "Affedersin, Kyle."

Kyle başını salladı.

Annemle babam otoparka doğru yöneldiğinde, "Bütün bakıcılarınıza böyle yüksek iltifatlar mı ediyorsunuz?" diye sordum.

Josh ceketinden sıyrılırken Kyle omuz silkti. "Sadece el feneri, battaniye, bira ve silah ödünç almak isteyenler." Kyle, Josh'un ceketini aldı ve huysuz oğlu meşe ağaçlarının altında kovalamaca oynayan bir grup çocuğa doğru koşmaya başladı.

Benimle flört mü ediyordu? Tahmin edemiyordum. Ona karşı duyduğum çekim, gözlerinde muziplik hissi veren bir ifade ve cilveli bir sırıtışla bana bakmasını yorumlamayı zorlaştırıyordu.

"Ailen Josh ve beni Pazar akşamı yemeğine davet etti. Ve annen sana verdiğim elmalarla elmalı turta yaptığını söyledi. Ama ben sadece bir elma topladığını hatırlıyorum, onu da seni eve bıraktığım gece yemiştin."

"Beni yanlış duydu. Ona ağaçlarınızdan kopup bahçemize düşen elmaları kullandığımı söyledim."

"Hmm, taşındığımızdan beri rüzgarlı bir gün hatırlamıyorum. Benim ağaçlarımdan sizin çitlere kadar biraz yol var."

Cevap vermeden kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Çok güzel bir sesiniz var. Yüksek sesle şarkı söyledin mi?"

okul korusu da mı?"

Sırıtmamak için dudaklarımı birbirine kenetledim. Soğukkanlılığımı koruyabileceğimi düşündüğümde boğazımı temizledim. "Babam, büyüklerimden sonra beni koroya katılmaya zorladı."

Kız kardeşim Sarah, Devil's Head'den taşındı. Şarkı söylemeyi sevmiyorum."

"Anladım. Dudakların kelimelerle uyuşmuyordu," dedi Kyle ve bana muzip bir sırıtışla baktı.

"Sesimin güzel olduğunu söylemiştin." Ona kaşlarımı çattım.

"Öyle. Oldukça hoş. Ama yetenekli bir şarkıcı olduğunuzu söylemedim. Seni hiç şarkı söylerken dinlemedim. Başka kimse de duymadı, ha? Herkesin seni görebileceği en ön sırada duracaksan, bence en azından doğru şarkı sözlerini ezberlemelisin."

Ondan hoşlanmıyordum. Elbette, elbiselerimi yırtıp atmasını ve bana olmadık şeyler yapmasını istiyordum ama ondan hoşlandığım için değil. Neden bu kadar seksi olmak ve beni serseri bir çocuk gibi çağırmak zorundaydı?

"Bay Collins, babamın vaazları sırasında ağzıma bakmanız konusunda ne düşüneceğini bilmiyorum. Bana biraz uygunsuz geliyor."

Adem elması sert bir yutkunmayla sallanırken Kyle'ın gülümsemesi kayboldu. Üstünlüğü ele geçirmekten hoşlanıyordum ama bunu onunla yapacağımı hiç düşünmemiştim. Bir güven dalgasına kapılarak bir adım daha yaklaştım ve bakışlarımı birden fazla kez bana yaptığı gibi vücudunda gezdirmeden önce bir süre parlak kahverengi ayakkabılarına baktım.

Gözlerimiz buluştuğunda sııttım. "Pazar yemeğinde görüşürüz, Koç."

Bir adım geri çekildi ve kravatını düzeltti.

Hormonlarım bir volkan gibi patladı. Kendime olan sahte güvenime rağmen titriyor, benden çok daha yaşlı bir adamla ilgili iffetsiz düşünceler denizinde boğuluyordum.

"Yemekten sonra Ben'e gidebilir miyim?" Gabby yemek masasını hazırlarken sordu.

"Hayır. Pazar günü aile günüdür," diye cevap verdim, turuncu bir Tupperware sürahisinden su bardaklarını doldururken.

"Ailesi evde olacak mı?" Annem ton balıklı erişte güvecini masanın ortasındaki sacayağının üzerine koyarak sordu.

Bu neden önemliydi ki? Annem, Pazar günleri arkadaşlarla bir şeyler yapmak istediğimiz için Sarah ve beni utandırmak konusunda harika bir iş çıkardı.

"Bilmiyorum. Neden?" Gabby omuz kahverengi saçlarını bir yandan kulağının arkasına doğru kıvrırken bir yandan da burnunu karıştırdı.

"Evde alkol varsa içmeye karar verebilirsin," diye cevap verdim.

Annem bana hoşnutsuzlukla baktı ve büyükanne Bonnie meşe büfenin yanındaki ekstra yemek odası sandalyesinden kıs kıs güldü; elleri yoğun bir şekilde tığ işi yapıyordu. Kiliseye gitmezdi ama onu her pazar yemeğe götürürdük.

"Ben içmem. O senin olayın." Gabby dilini bana doğru uzattı.

"O zaman seks yapmaya karar verebilirsin," dedim. "Eww, Ben benim arkadaşım, erkek arkadaşım değil."

"Evet. Ama annem ve babam, kızlarının seks yapma şansı verildiğinde herkesle seks yapacağını biliyor."

"Eve!" Annemin sesi bir oktav yükseldi ve Gabby kıkırdadı.

"Amin, kardeşim," diye ekledi Büyükanne Bonnie, annem kaşlarını çatarak.

"Bu doğru." Başımı salladım. "Geçen ay huzurevinde gönüllüymken Milton Bean'e odasında birkaç dergi götürdüm ve bu beni baştan çıkardı."

"Eve Marie Jacobson," dedi annem yavaşça, ama sırtıtışını gizleyemedi.

Gabby ağzını kapattı ve homurdandı.

"Söylentilere göre Milton zamanında tam bir Kazanova'ymış. Daha kötüsünü de yapabilirdin Eve," diye ekledi Büyükanne Bonnie yüzünü ekşitmeden.

Annem, Büyükanne Bonnie'nin yorumunu duymazdan gelerek, "Babanın konuştuğunu duymasına asla izin verme," dedi.

"Ne gibi konuşuyorsun?" Babam sordu, tam merdivenlerin dibine ulaşmıştı ki kapı çalındı.

"Ben bakarım." Kapıya doğru giderken yanından geçerken babama abartılı bir gülümseme .

"Hey," dedi Kyle bana bir torba elma uzatarak. "Josh ona elma püresi yapmanı istiyor."

Kenara çekildim. "Öyle mi?" Josh'a gülümsedim.

Artık takım elbise giymiyorlardı ama Kyle'ı kot pantolonu ve beyaz yakalı gömleğiyle de çok seviyordum.

"Gelebilmene sevindim." Babam Josh'un zaten dağınık olan saçlarını düzeltti.

Kapıyı kapatırken Kyle, "Davet için teşekkürler Peter," dedi.

"Geçen gün takımınızla tanıştığınızı duydum." Babam onları yemek odasına götürdü.

"Evet. Oyuncular ve aileleriyle tanışmak için sezon öncesi bir yemektir." Kyle Josh için bir sandalye çekti.

," diye yakındı Josh, başını masanın üstünden zar zor .

"Eve, telefon rehberini ve oturması için birkaç kitap daha getir." Annem başıyla beni işaret etti.

Bir yığın kitap aldım ve onları sandalyenin üzerine koydum.

"Eve," diye azarladı babam, Kyle Josh'u yığının üzerine kaldırmadan önce en üstteki kitabı kaldırdı.

Altındaki sözlük ve telefon defterinden daha büyük eski bir aile İnciliydi.

"Ne? Her zaman neye ihtiyacımız olursa olsun Tanrı'nın bizi kaldırmak için burada olduğunu söylersin. Josh'ın da tabağına ulaşması gerekiyor."

"Amin, kardeşim," diye ekledi büyükanne Bonnie. Tanrı'ya inanmıyordu ama sırf babamı dürtmek için "Amin" dedi.

"Kızımızın kusuruna bakmayın. Kendini komik sanıyor ama değil." Babam anneme İncil'i uzattı, o da yerine başka bir kitap koydu.

Kyle sırtıttı. Komik olduğumu düşünüyordu.

"Kyle, bu annem Bonnie," dedi annem. "Anne, bunlar Fred'in küçük kardeşi ve oğlu Josh. Yan daireye taşındılar."

"Tanıştığımıza memnun oldum, Bayan?" Kyle'ın imalı sorusu havada asılı kaldı.

"Kocam öldü. Artık bir Bayan falan değilim. Ben sadece herkesin ölmesini beklediği yaşlı bir kadınıım."

"Anne!" Annemin nefesi kesildi.

Gabby ve ben güldük ama Kyle kendini zor tuttu. "Bu doğru. Sadece torunlarım

Peter'ın Tanrı'dan zavallı ruhumu kurtarmasını isteyebilmem için yemeğe davet edildiğim Pazar günleri dışında varlığımı kabul ediyorum."

"Senin için dua etmekten asla vazgeçmeyeceğim," dedi babam ve Bonnie Nine'nin gözlerini devirmesine neden oldu.

Herkes masaya oturmadan önce annem iddiasını destekleyecek hiçbir örnek göstermeden, "Annem fena halde abartıyor," dedi.

Büyükanne Bonnie'nin iplik torbasını alıp bir kenara koydum ve masadaki sandalyeye oturmasına yardım ettim.

Favori ben miydim? Kesinlikle. O ve annem arasında gergin bir ilişki vardı çünkü annem Bonnie Nine'ye kurtuluş ve acele edip ölmeden önce Mesih'i kurtarıcısı olarak kabul etmezse lanetlenmeye mahkum olan kayıp ruhu hakkında vaaz veriyordu (ders veriyordu). Gabby ikinci favorimdi ama benim gibi Bonnie Nine'yi düzenli olarak ziyaret etmezdi, bu da onun kaybıydı. Büyükanne Bonnie komik biriydi. Çok eğlenceli hikayeleri vardı ve ona her şeyi anlatabilirdim çünkü o bir kasaydı.

Duadan sonra babam Kyle'la birlikte futbolla ilgili her şeye daldı ve bize söyleyecek pek bir şey bırakmadı.

"Biliyorsun ki Drew'u izleyenler olacak. O sadece Devil's Head'deki en iyi oyuncu değil; muhtemelen tüm Missouri'deki en iyi oyuncu," dedi babam ağzını silerken.

Kyle başıyla onayladı. "Elinde ne olduğunu görmek için sabırsızlanıyorum."

Gabby kaval kemiğime tekme attı ve ben de gözlerimi ona diktim. Bana sürekli sırlarımı sakladığını hatırlatmadan sırlarımı saklamaya çalışması gerekiyordu. Drew büyük bir sırды.

"Ona koçluk yaptığınız için çok şanslı. Kızlar, Kyle'ın Iowa'da futbol oynadığını biliyor muydunuz?" Babam Gabby ve bana sanki etkilenmemiz için bir işaretmiş gibi baktı.

Kyle'a bu zevki tattırmaya hazır değildim ama Gabby yemi yuttu.

"Vay be. Oyun kurucu muydun?" Kahverengi gözleri genişledi.

Kyle suyunu yudumladı ve başını salladı.

"Neden NFL'de oynamadın?" diye sordu.

"Üniversitede oynayan herkes NFL için yeterince iyi değil." Kyle kıkırdadı.

"Yapabilen yapar, yapamayan öğretir," dedim. "Eve, iznini isteyip biraz vakit geçirmek ister misin?"

Misafirlerin yanında nasıl davranman gerektiğini düşünerek odanda vakit mi geçiriyorsun?" Babam uyardı.

"Ne?" Omuz silktim. "Bu benim değil."

"Hayır, değil. Eğer bu alıntının kime ait olduğunu söyleyebilirsen, yemeği bizimle bitirmene izin veririm. Aksi takdirde kalanını odana götürebilirsin." Babam gülümsedi çünkü cevabı bilmediğimi biliyordu. Büyükanne Bonnie'yi, "Sakin ona yardım etmeye kalkma," diye uyardı.

Uzun bir iç çekişle peçetemi masaya fırlattım ve "Zaten işim bitti," diye mırıldandım.

"Tatlı için geri gelmene izin vereceğiz," dedi annem.

"Elmalı turtayı ve dondurmayı sen yaptığın için."

"Teşekkürler."

Yarım saatten fazla bir süre odamda tavana baktıktan sonra kapım çalındı.

"Ne?" En huysuz ses tonumla söyledim. Kapı gıcırdayarak açıldı.

"George Bernard Shaw."

Kyle yatak odama girdiğinde doğruldum. Orada bulunan diğer tek erkek .

Gülümsedi. "George Bernard Shaw'dan alıntı yaptınız. Ancak kayıtlara geçsin diye söylüyorum, en iyi iş çıkaranlardan bazıları aynı zamanda olağanüstü öğretmenlerdi: Einstein, Oppenheimer, Robert Frost ..."

"Odama girebileceğini sanmıyorum. Babam buna izin vermiyor."

Kyle masamdan bir kupa aldı. "Ona seninle konuşacağımı söyledim çünkü bir öğretmen ve senin yaşına yakın biri olarak sana ulaşabilirim."

"Bana neyi anlatacaksın?" Yataktan , kupayı ondan aldım ve masama geri koydum.

"Yok bir şey. Sadece söyledim."

Sırıttım. Kyle daha önce sahip olduğum hiçbir öğretmene benzemiyordu. "Kros mu koşuyordun?" Bana baktı.

Başımı

salladım. "Vay canına."

"Bu kadar şaşırmış gibi davranma."

Kyle başını salladı ve ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı.

"Bu kadar alıngan olma. Hoş bir sürpriz oldu."

Pencere kenarındaki koltuğuma oturdum ve bir dizimi göğsüme çektim. "Neden?"

"Çünkü seni dere kenarında içerken hayal ettim, uzun mesafeler koşarken değil."

"Ben mükemmel bir çoklu görev oyuncusuyum. İkisini de yaptım. Josh'a kim bakıyor?"

"Gabby. Onunla arası çok iyi."

"Sakın aldanmayın. O güvenilir değil. Hala en iyi seçeneğin benim. Burnu her zaman bir kitapta, kenarlara bir şeyler yazıyor ve bir şeyler karalıyor. Onu kaybeder."

"Ouch. Kız kardeşlerin yakın olması gerektiğini sanırdım." "Biz yakınız. Ben sadece Josh'a göz kulak oluyorum."

Ben de yeni yarı zamanlı işime bakıyordum.

Omzunu duvarıma yaslayarak "5k saatin kaç?" diye sordu.

"18 yaş altı."

Kaşları alnından yukarı fırladı. "mı yapıyorsun?" "Şaka yapmıyorum."

"Bununla burs teklifleri almalıydın." "Belki, ama sonra ne olacak? Koşmana izin verdiklerini sanmıyorum

Üniversitede gerçek dersler almadan kros yapmak. Ve bir sınıfta oturmak istemiyorum. Okula ara vermem lazım. Hayatımın geri kalanında ne yapmak istediğimi bilmiyorum."

"Bazı insanlar üniversitenin ne yapmak istediğinizi anlamınıza yardımcı olabileceğini düşünüyor. Farklı dersler alırsınız ve ilginizi neyin çektiğini görürsünüz."

"Yaptığın bu muydu?"

Kyle başını salladı. "Futbol bursum vardı ve ne yapmak istediğime dair hiçbir fikrim yoktu, bu yüzden özel bir ilgisi olmayan herkesin yaptığını yaptım."

"Eğitim diploması almak mı?"

Sırıttı. "Aynen öyle."

"Ben öğretmenlik yapmak istemiyorum. Matematikte iyi değilim. Açıkçası edebiyatta da iyi değilim. Belki de ben öğretemeyen bir eylemciyimdir. Belki bir meyve bahçesi kurar ve elma ya da turta satarım. Belki elma şarabı yaparım, böylece bütün gün içmek için para kazanabilirim. Ya da belki sırf ailemi kızdırmak için sonsuza kadar motel odası temizlerim."

"Eve," diye başını salladı. "Her şeyi çözmüş olmana gerek yok."

. "Bunu aileme söyleyebilir misin?"

Dudaklarını büktü ve başını salladı.

"Söyleyebilirim."

"Gerçekten mi?" Samimiyetini ölçemedim.

"Gerçekten mi?" Kapıya doğru başıyla işaret etti. "Elmalı turtanızdan biraz yiyelim ve büyükannenizle sohbet edelim. Onu severim."

"O en iyisidir." Onu kapıya kadar takip ettim, kapıyı açmadan önce döndü ve beni ona çarpmama ramak kala bıraktı.

"kalsın, mizahını seviyorum. Beklenmedik bir şey" dedi.

"Nedenmiş o?" Geri çekilmeliydim ama Kyle taze kesilmiş kereste ve baharatın iyi bir karışımı gibi kokuyordu.

Ağzıma baktı.

Ağzım!

Sanki beni öpecekmiş gibi dudaklarımı ıslatmaktan kendimi alamadım. Her ne kadar bu ihtimalin sıfıra yakın olduğunu bilsem de.

"Mizahınız kırmızı şarap gibi kuru ama çok tatlı olduğunuzu iddia ediyorsunuz."

Lütfen ağzıma bakmaya devam edin. Kalbimin hızlandığını duyabiliyordum.

"Bu beni tahmin edilemez yapıyor," diye fısıldadım çünkü bir yarış kazandıktan sonra hissettiğimden daha fazla nefes nefese kalmıştım.

Kyle'ın beyaz dişleri şişmiş sırtışının arasından görünüyordu. "Öylesin. Bana birini hatırlatıyorsun."

"Kim?"

Göz kırptı. "Ben."

ALTINCI BÖLÜM

GEORGIA UYDULARI, "ELLERİNİZİ SAKLAYIN"

Kyle

Josh'u yatağına yatırdıktan sonra, telefonun kablosunu kapının altından geçirerek güverteye taşıdım ve ahşap sallanan sandalyeye oturdum.

Adam ikinci sesinde cevap verdi. "Alo?" "Hey. Beni özlemedin mi daha?"

"Tabii ki evet. Nasıl gidiyor?" "Şimdiye kadar oldukça iyi."

"Yeni bir en iyi arkadaş , değil mi?" Güldüm. "O kadar da zor olmazdı."

"O küçük kasabadaki tek iyi şeyin komşu kızınız olduğunu ve Josh ile eve dönme zamanınızın geldiğini anladınız mı?"

Kıkırdadım. "Pek sayılmaz. Bu yılki oyun kurucum gerçek bir anlaşma. Onun son senesini kaçıraramam."

"Senden daha mı iyi?" "Belki de. Henüz bilmiyorum." "İlk antrenmanınız ne zaman?"

"Bu Hafta. Bu sözde için havalaşağı a Biraz, bu yüzden kondisyon o kadar acıtmayabilir."

"Bebekler gibi mızızlanmaya devam edecekler."

Telefonu kulağımla omzum arasına sıkıştırdım ve bir bira açtım. "Bundan şüphem yok. Lizzy nasıl?"

"Lizzy'den ayrıldım."

Biramdan bir yudum aldım ve sııttım. "On iki kez ondan ayrılmışsın. Tekrar bir araya gelmenizin ikiniz hakkında ne söylediğinden emin değilim ama tekrar bir araya geldiğinizi biliyorum."

Adam lise aşkıyla tekrar bir araya gelmeye devam ettiğini çünkü kasabanın küçük ve seçme şansının az olduğunu iddia etti. Buna inanmadım.

"Bu sadece seks."

Bir kahkaha atarak telefonu düzelttim ve bira kutusunu dudaklarıma götürerek, "Senin için her zaman sadece seks," diye mırıldandım.

"Aynen öyle. Sonra daha fazlası olduğunu varsayıyor, ben de ona öyle olmadığını söylemek zorunda kalıyorum ve sadece bir açıklama olduğu halde buna ayrılık diyor."

"En azından seks yapıyorsunuz."

"Bana bunu söyleme. Senin yaşadığın yerde yaşasaydım, her gün Eve'i beceriyor olurdum. Belki günde iki kez."

Yüzümü buruşturdum. "Dostum, o benim papazımın kızı-ağabeyimin en iyi arkadaşının kızı. Onun hakkında böyle konuşamazsın."

"Ne gibi? Sıkmek mi? Herkes bunun Kralın Rızası Altında Zina anlamına geldiğini bilir."

Yine güldüm, arkadaşımı şimdiden özlemiştim. "Bunu kimsenin bildiğini sanmıyorum."

"Cidden, vaizin kızını becerseydin nasıl bir skandal olurdu düşünebiliyor musun?"

"Aslında yapabilirim. İşte bu yüzden bu konuyu konuşmayı bitirdik."

Adam iç çekerek bir mırıltı çıkardı. "On sekiz yaşında hormonlarının kabardığını hatırlıyor musun? Hareket eden her şeyi becermek istediğinizi hatırlıyor musunuz?"

"Hatırlıyorum ama ben büyüdüm. Bir çocuğum var. Bir işim var. Ve ahlakım. Ancak sen hala o adamsın. Bu yüzden asla vazgeçmediğin bir şey için neden nostaljik davranıyorsun anlamıyorum."

"Bir muhasebe firmam var. Eğer bu bir iş değilse, o zaman ne olduğunu bilmiyorum."

"Firma, babanızın garajının üstündeki ofisiniz için biraz fazla büyük gibi."

"Siktir git, Kyle. Garaj bir oto tamirhanesi, annemle babamın garajı gibi değil."

Kıs kıs güldüm. "Seni şimdiden özledim. Buraya ya da St. Louis'de gerçek bir muhasebe firmasına taşınmalısın. O zaman hafta sonları ava çıkabiliriz. Lizzy'yi bile getirebilirsin."

"Seni her geçen saniye daha az özlüyorum."

"Bir maç için gel. Belki mezuniyet haftasında. Eminim dans için fazladan refakatçiye ihtiyaçları olacaktır."

"Kulağa ne kadar cazip gelse de, bence Broncos maçı için buraya geri dönmelisin."

"Ya da Missouri'de bir Chiefs maçı."

"Kura çekeceğiz. Gitmem gerek," dedi.

"Lizzy arıyor mu?"

"Hayır."

"Bebeğim, ben ," diye Lizzy.

"Kahretsin," diye mırıldandı

Adam.

"Siz sadece seks yaparken neden eve çağırdığını anlamıyorum. Ama kralın Lizzy ile zina yapmanıza izin verdiğinden emin olduğum için gitmenize izin vereceğim."

"Seni sevmeseydim, şu anda senden çok nefret ederdim," diye homurdandı.

"Çok tatlısın. Hislerimiz karşılıklı."

Ertesi sabah Josh'u ilk antrenmana götürdüm ama atıştırmalık bir şeyler istediği için sinir krizi geçirdikten sonra (ki

getirmek) ve oyuncuların poposuna durmaksızın şaplak atarak, öğleden sonraki antrenmandan önce Jacobson'ları aradım.

"Alo?" Janet cevap verdi.

"Hey, Janet, ben Kyle. Bir . Josh için anaokulu gelecek haftaya kadar başlamıyor ama bu hafta günde iki antrenmanım var. Bu sabah onu yanımda götürdüm ve birkaç sorun yaşadık. Eve ya da Gabby bu öğleden sonra ona bakabilir mi? Bakalım haftanın geri kalanı için başka düzenlemeler yapabilecek miyim?"

"Tabii ki. Eve henüz motelden dönmedi ve Gabby de Peter'la kilisede ama ben olsam bile biri yardım edecektir. Saat kaçta gitmeniz gerekiyor?"

"Dörde çeyrek var."

"Birisi orada olacak."

"Teşekkürler Janet. Gerçekten minnettarım."

Geç bir öğle yemeğinden sonra Josh benimle birlikte çimleri biçti. Hayatımda hiç bu kadar çok çim biçmek zorunda kalmamıştım ve önceki ev sahipleri evi bana satarken çim biçme makinesini bıraktıkları için minnettardım. Tabii ki, olması gerekenden iki kat daha uzun sürdü çünkü Josh'un yardım etmesine izin vermek, çok fazla yanlış dönüş ve ani duruş yapmamız ve bugün sıcak olduğu için su içmek ve işlemek için sık sık mola vermemiz anlamına geliyordu.

Ahırın kuzey tarafındaki son geçişi yaptığımızda, uzun bacaklı, kısa şortlu, pembe tişörtlü ve beyaz spor ayakkabılı komşu kızım bir eliyle elma yerken diğer eliyle de bir çanta taşıyarak eve doğru ilerliyordu. Eve'in koyu renk saçları rüzgârla birbirine karıştı ve biz çim biçme makinesini garajın yanında durdurduğumuz sırada kafasını sallayarak saçlarını yüzünden uzaklaştırdı.

Gülümsediğinde, on sekiz yaşındaki bir kızın etkilerini hissetmem gerekmeyen yerlerimde hissettim.

Kadın.

Bana kendimi hatırlattığını söylerken ciddiymdim, ama daha iyi bir versiyonunu. Ailem mizahımı hiç komik bulmazdı. Ve birçok günümü odamda cezalı olarak geçirdim. Alkol ve benim için iyi olmayan diğer şeylere karşı bir vardı.

"Erkencisin," dedim.

Eve elmayı çiğnedi ve o gün pembe ve sarı kayışları olan saatini inceledi. "Saat üç elli beş. Biraz geciktiğimi fark ettim."

"Ne oldu?" Saatime baktım ama hâlâ bir buçuk gösteriyordu. Pili bitmişti.

"Hayır. Hayır. Hayır. Hayır. Hayır." Josh'u çim biçme makinesinden kaldırdım ve ön kapıya doğru koştum. Mutfak tezgahından anahtarlarımı alır almaz ön kapıdan dışarı fırladım. "Geç kalacağım. Ve geç kalan herkesin fazladan bir mil koşması gerektiğini söyledim." Kamyonetin kapısını açtım. "Kusura bakmayın. Teşekkür ederim. Gitmem gerek."

Kamyonetimi çalıştırdığımda Eve sırtıttı. Elindeki elmayı havaya kaldırdı ve yüzük ve serçe parmaklarıyla bana el salladı. Ben de yüzümü buruşturdum çünkü garaj yolundan çıkmadan önce tek yapabildiğim buydu.

Antrenmana beş dakika geç kaldım ve oyuncular da bunu bana bildirdiler.

İçlerinden biri bana "Geç kalırsan fazladan bir mil koşacağını söylemiştin," diye hatırlattı.

Yardımcı antrenörüm Rod Webber sırtıttı.

Tişörtümü silktim ve koşu yoluna doğru koşmadan önce çimlerin üzerine attım. "Eğer herkes durup beni izlerse, sana fazladan iki mil koştururum."

Rod dışındaki ekip arkamdan koştu. Onlar gerekli bir mili tamamladıklarında ben zaten bir buçuk tur öndeydim. Rod su içmelerine izin verdikten sonra onlar gerinip antrenmanlara devam ederken ben de fazladan bir kilometreyi tamamladım.

Adam'ı ve Colorado'daki diğer arkadaşlarımızı özleyeceğimi bilmeme rağmen, yıldızımın ne kadar yetenekli olduğundan memnundum.

oyun kurucu ve takımın geri kalanı öyleydi. İyi bir yıl geçirecektik.

Saat altıyı biraz geçe eve döndüğümde ev sarımsak ve baharat kokan bir İtalyan lokantası gibi kokuyordu. Josh yükseltici koltuğunda, yemek masasında lazanya yiyordu.

"Hey," dedim, dikkatimi son tabağı kurulayan Eve'e kaydırmadan önce ona gülümseyerek. "Lazanya için malzemelerim var mıydı?"

"Hayır." Güldü. "Yiyecek bir şeyiniz yoksa diye annem yanımda yiyecek bir şeyler gönderdi."

"Sucuk ve ekmek var." Bir bardağa su doldurdum ve her damlasını yuttum.

Eve tezgâha temiz bir tabak koydu. "Annem sucuklu sandviçi uygun bir akşam yemeği olarak görmüyor. Ama bunu sana söylediğimi ona söyleme. Kızları dışında kimseye hayat tercihleri konusunda kötü hissettirecek biri değildir."

Josh'un arkasında durdum ve boynuna sarılmak için eğildim. Kıkırdadı. "Dur, baba! Terlemişsin."

"Biliyorum." Tişörtümü silkip yüzümü ve terli saçlarımı silmek için kullandım. "Sen yemeğini bitirdiğinde ben duş alacağım."

"Eğer şimdi duş almak istiyorsan, onun bitirmesini bekleyebilirim." Eve gülümsedi. Her zamanki şımarık sırtışı değildi bu. Daha çok yanaklarını pembeleştiren utangaç bir gülümsemeydi. Ve ben ona baktığımda bakışlarını kaçırdı.

"Emin misin?"

"Mm-hmm." Zaten temiz olan tezgahı bulaşık beziyle silerken başını salladı.

"Teşekkürler."

Eve ikinci bir "Mm-hmm" ile karşılık verdi.

Duşumu bitirdiğimde, Josh oturma odasında blokları ve Matchbox arabalarıyla oynuyordu, Eve ise

mutfakta bir elma rendeledi. Masada bir tabak lazanya, salata ve sarımsaklı ekmek, katlanmış kâğıt peçete, çatal ve bir bardak buzlu su vardı.

"Annemi arayıp bu gece bana yardım etmesi için yalvardığımda beklediğimin ötesinde bir şey bu," dedim masaya otururken. "Bu inanılmaz görünüyor ve kokuyor."

Eve parçalanmış elma kâsesinden başını kaldırdı ve gülümsedi. "Teşekkürler."

"Özel elma püresi mi yapıyorsun?" Başını salladı.

"Seni tutabilirim." Çatalımı marula sapladım.

Eve ellerini durdurdu, kahverengi gözleri geniş ve kırışmıyordu.

Salatayı çiğnerken başımı salladım. "Kulağa yanlış geliyor. Josh'un ev yapımı lazanya ve taze elma püresi yiyerek şımarabileceğini kastetmiştim."

Boğazını temizledi ve kâseye tarçın ve şeker serpti. "Antrenmana geç kaldığın için kendini cezalandırdın mı?"

Lazanya yerken sııttım ve başımı salladım. "Adil olan bu," diye mırıldandım.

"Oyun kurucun hakkında ne düşünüyorsun?" "Drew mu? O iyi. Gerçekten iyi."

Eve tarçın ve şekeri yanında getirdiği kahverengi kâğıt torbaya koydu.

"Gününüz nasıl geçti? Motelde çok insan kalıyor mu?"

"Hayır." Güldü. "Bu yüzden istediğim saatlere ulaşmak için yavaş çalışıyorum. Temizlik yaparken odalarda televizyonu açıyorum. Bir dizi izliyorum. Eşyaları iki kez temizliyorum. Bu büyük eyaletteki hiçbir motel ya da otelin odaları Devil's Head Inn'den daha temiz değildir."

Sııttım. "Bu arada," çatalımla lazanyayı gösterdim, "bu yıllardır yediğim en iyi yemek. Aşçılık okulunu düşündün mü?"

Burnu kırıştı. "Az önce bunun yıllardır yediğim en iyi yemek olduğunu söyledin, bu bir iltifat gibi geldi, ama şimdi

Yeterince iyi olmadığı için mi okula gitmem gerektiğini düşünüyorsun?" "Hayır. I önerilen okullaşma Çünkü a derece içinde

bir şey sizi daha pazarlanabilir yapar."

"Ailem sana benimle okul hakkında konuşmanı söyledi mi?" "Hayır. Bu lazanya harika. Dönem. Bahsettiğimi unut. okul."

"Annemin ton balıklı erişte güvecinden daha mı iyi?"

"Eğer evet dersem, beni ispiyonlar mısın?"

"Duruma göre değişir." Josh'un elma püresini onun oturduğu yerdeki masanın üzerine koydu. "Benim için ne yapacaksın?"

Neredeyse boğuluyordum, bu yüzden biraz su içtim ve boğazımı temizledim. "Onu izlediğin için sana ödeme yapabileceğimi düşündüm."

"Paranı istemiyorum." Ellerini arka ceplerine soktu ve tişörtünü göğsüne doğru sıktı. Ya sutyen giymemişti ya da göğüs uçlarını gizlemeyen ince bir sutyendi.

Sikeyim.

"Ne istiyorsun?" Bakışlarımı önümdeki yemek tabağına mırıldandım.

"Bana bir şeyler öğretmeni istiyorum."

Siktir. Siktir. Siktir.

Benim aletim de aynı şeyi istiyordu. Ama bunun cehennemde, cennette ya da ikisi arasında bir yerde imkan yoktu.

"Matematik mi?" Sırıtarak sordum. "Edebiyat?"

"Bana silah kullanmayı, ok ve yay kullanmayı öğretmeni istiyorum. Ve balıkçı tekneni nasıl kullanacağımı ve taze balıkları nasıl fileto yapacağımı öğrenmek istiyorum."

Çatalımı birkaç saniye dudaklarıma vurdum. "Ailene sormak zorundayım."

Eve kaşlarını çattı, başını yana eğdi. "Ciddi olamazsınız. Ben bir yetişkinim. Bir sonraki başkan için oy kullanabilirim. Sigara alabilirim. Kürtaj yaptırabilirim. Ya da evlenebilirim. Kendi silahımı satın alabileceğimden bahsetmiş miydiniz?"

İyi bir noktaya değindi ama benim için o kadar basit değildi. "Sanırım sana diğer bebek bakıcılarına ödediğim gibi ödeme yapsam daha iyi olur."

Dudaklarını bükerek yavaşça başını salladı. "Peki." Tabağını aldı, yemeğimin geri kalanını çöpe attı ve tabakla çatalı lavaboya bıraktı. Sonra lazanya tabağının kapağını kapatıp onu ve kâğıt torbayı kollarının arasına aldı. "Josh, elma püren masanın üzerinde," diye seslendi ön kapıya doğru giderken. "Sonra görüşürüz."

Ben Eve'i takip ederken Josh yanımdan koşarak geçti.

Ayaklarını beyaz spor ayakkabılarının içine soktu ama elleri dolu olduğu için sol ayakkabısını topuğundan geçiremedi. Önünde çömelip ayakkabısının bağını çözdüm ve doğru şekilde giydirdim. Bağlamayı bitirdikten sonra parmaklarım baldırında gezindi. Ne yaptığımı fark ettiğim anda hızla ayağa kalktım ve görünüşe göre bacağına dokunmaya yönelik açıklanamayan dürtümü kontrol edemedim.

"Yemeğimi çöpe atmak zorunda değildin," diye aklıma gelen ilk şeyi ağızımdan kaçırdım. Az önce yaptığım şeyi görmezden gelmek için her şeyi yapardım.

Ama Eve bunu fark etmedi. Donmuş bir heykel gibiydi, gözünü bile kırpmadı. Hayatımın en uzun saniyeleri ve en rahatsız anından sonra yavaş bir nefes alıp dudaklarını birbirine sürttü ve sonra sırttı. "Ben sadece iyiliğe karşılık verebilecek insanlar için güzel şeyler yaparım. Sen nasıl karşılık verileceğini bilmiyorsun. Sıkıcı bir kural takipçisisin. Annemle babam dışında hiç bu kadar köşeli biriyle tanışmamıştım. İyi geceler Bay Collins." Döndü ve yardım istemek yerine öne doğru eğilip kapıyı iterek açtı.

"Bunları senin için eve taşıyabilirim," dedim.

"Josh yemek yiyor. Onu yalnız bırakamazsın. Ben ."

"Sana ödeme yapmadım."

Verandanın merdivenlerinden indi. "Bunu işe yaramayan bir deneme olarak düşün. Ücretsiz bir deneme."

"Eve-"

Onu takip etmek istedim ama haklıydı. Josh elma püresini yiyordu ve boğazına kaçma ihtimali düşük olsa da bunu riske atamazdım.

Bacağına dokundum.
Daha büyük bir sürüngen olabilir miydim?

YEDİNCİ BÖLÜM

MICHAEL JACKSON, "THE WAY YOU MAKE ME FEEL"

Eve

ERİN krostaki en büyük rakibimdi, bu da hayal kırıklığımı gidermem benimle birlikte koşmaya her zaman istekli olduğu anlamına geliyordu. Artan lazanyayı ve malzeme torbasını eve bıraktıktan sonra doğruca onun evine gittim çünkü çok fazla buharım vardı ve en iyi arkadaşımınla paylaşacak çok şeyim vardı.

"Bacağıma dokundu!" Ona olayları anlattıktan sonra yüzüncü kez söyledim.

Şehrin güney tarafındaki tarlada her zamanki rotamızda koştuk.

"Belki de ayağını ayakkabının içine sokmak için ona dokunmak zorunda kalmıştır."

"Hayır. Ayakkabımı giyip bağladıktan sonraydı. Ve o sadece... parmaklarıyla bacağımın arkasını okşadı. Neredeyse tuttuğum her şeyi düşürüyordum ve dilimi ısırarak zorunda kaldım çünkü neredeyse inliyordum." Nefes almasını sağlamak için yavaşladım çünkü çok fazla kıkırdıyordu.

"Bu çok uygunsuz," dedi. Cevap vermedim.

"Değil mi?" diye sordu.

"Evet. Tabii ki. Yani, reşit değilim ki. O da benden büyük ama babam olacak yaşta değil."

Ve o yaptıktan sonra sııttım.

"Onun bir çocuğı var, Eve. Ve belki bu yaş farkı hayatınızın ilerleyen dönemlerinde büyük bir sorun olmazdı, ama bahse girerim aileniz ölürdü. Ciddi söylüyorum. Onlar. Ölürler. Ölürler."

"Sarah yaşlı bir adamla çıktı." "Kyle kadar yaşlı mı?"

"Bilmiyorum. Yaşını sormadım. Zaten bir önemi de yok," dedim, nefes nefese kalmış hissederek. Uzun zamandır bu kadar çok koşma ihtiyacı hissetmemiştim. "Onu tamamen . Şimdi geri dönüp hiçbir şey olmamış gibi işimi geri almak için yalvaramam."

"Daha fazlasını yapsaydı nasıl olurdu düşünebiliyor musun? Mesela, ya seni öpseydi? Sen ne yapardın? Ölürdüm."

Ne yapacağımı biliyordum. Onu geri öperdim çünkü tanıştığımız günden beri onu öpmeyi düşünüyordum.

"Lazanyayı ve yiyecek poşetini düşürmüş olabilirim. Orası kesin." Güldüm.

"O yalnız. Yalnız olmak zorunda."

Hafifçe vücudunu kontrol ettim.

"Hey!" Birkaç adım tökezledi. "Bu ne içindi?" "Sana inanamıyorum.

yalnız olduğu için benimle ilgileniyor. Belki seksi olduğumu düşünüyordur. Belki de karşı konulmaz kuru bir mizahla tatlı olduğumu düşünüyordur. Belki de yemeklerimi seviyordur."

"Senin bir sorunun olduğunu kesinlikle söylemiyorum Eve. On sekiz yaşında olman dışında. Ve biz yeni mezun olduk. O da okulumuzda öğretmen ve koç. Ya geçen sene gelseydi? Matematik öğretmenin olsaydı ona aşık olduğunu söyleyebilir miydin?"

Haklı olduğu bir nokta vardı ama iyi bir nokta değildi.

Koşumuzu bitirir bitirmez sahaya çöktük ve güneşin son ışıklarına ve bulutsuz batı gökyüzündeki turuncu ve pembe renklere baktık.

İçimi çektim. "Beni öpmesini istiyorum."

Erin bana bakmak için başını çevirdi ama ben bakışlarımı gökyüzünden ayırmadım ve sııttım.

Arabayı çekip propan tankının yanına park ettiğimde, farlarımın ışığında çitin hemen bir şekil görebiliyordum. Kyle kollarını çitin üzerine dayarken arabamdan çıktım.

"Özür dilerim," dedi.

"Josh nerede?"

"Uyuyor."

"Ne için üzgünsün?" Anahtarlığımı parmağıma geçirdim ve yavaş adımlarla çite doğru ilerledim.

"Bacağına dokunduğum için. Kasıtlı değildi." Kyle bir an için gözlerini kapadı ve başını salladı. "Uzun bir günün ardından yorgundum. Ve açtım ama sen yemeğimi çöpe attın. Ve ayakkabını giydikten sonra aklım başka yerdeydi. Neden bacağına dokunduğumu bilmiyorum. Ama yanlıştı ve özür dilerim."

Başımı eğdim, anahtarlarımla oynuyordum. "Biliyorsun, ben yasal bir yetişkinim. Beni taciz etmedin. Sen benim öğretmenim değilsin. O benim baldırımdı, memem gibi değil. Bunun için neden özür diliyorsun anlamıyorum."

"Öyleydi-" diye konuşmaya başladı ama sözünü kestim.

"Eğer bir şey için özür dileyeceksen, bana çocukmuşum gibi davrandığın için özür dile. Genç olduğumu biliyorum ama ben de genç bir yetişkinim. O kadar da yaşlı değilsin. Benim yaşımda olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlamıyor musun? İnsanların size bir çocuk gibi davranmasını ister miydiniz? Üniversiteden mezun olup ilk işinizi aldığınızda

İşe girdiğinizde, diplomanız olmasına rağmen insanların size niteliksizmişsiniz gibi davranmasını mı istediniz?"

"Bu arada ben on yaş büyüğüm." Yüzünde yavaş bir gülümseme .

"Peki. Bu bakış ne için?" diye sordum.

Başını iki yana salladı. "Yok bir şey. Sadece beni her zaman şaşırtıyorsun."

"Peki, neden beni şaşırtmak için biraz daha çaba göstermiyorsun çünkü şu ana kadar tahmin edilebilirdin."

Dişlerini alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Tahmin edilemez olmamı mı istiyorsun?"

"Evet. Hayatımdaki her şey ve herkes sıkıcı ve tahmin edilebilir. Bana karşı biraz daha uygunsuz ol."

Gülmek için öksürdü. "Tahmin edilemez demek istiyorsun." "Aynı fark."

"Uh ... değil. Ama ne dediğinizi anlıyorum, ancak herkes bunu yapmayacak, bu yüzden sınırlar koymamız gerekiyor."

"Ne demek istiyorsun?"

"Sen bana bakıcılık yap, ben de sana bir şeyler öğreteyim. Ama takas yaptığımızı kimseye söylemeyiz."

"Ailemi mi kastediyorsun?"

"Herhangi birini kastediyorum."

Erin'e söyleyeceğimi biliyordum. Ve büyükanne Bonnie'ye.

"Okul başlayana kadar Josh'a bakacak birini buldun mu?" Göz hizasına yaklaşmak için parmaklıkların üzerine çıktım.

"Hayır." Benden uzaklaşmadan söyledi. "Bir dahaki sefere yanıma atıştırmalık alırım."

"Sabah antrenmanınız kaçta bitiyor?" "On bir."

"Daha sonra motele gidebilir ve siz ikinci antrenman için ayrılırken geri dönebilirim."

"O zaman işinizi daha kısa sürede bitirerseniz o kadar para kazanamazsınız."

Omuz silktim. "Kira ödemiyorum."

Bana düşünceli düşünceli baktı. "Emin misin?"

Başımı salladım. "Sadece birkaç günlüğüne. Bana biraz bira ya da şarap alırsın ve ödeşmiş oluruz."

Sırıttı. "Bir sınır çizmek zorundayım. Ve bu zor bir çizgi. Sana alkol vermeyeceğim."

"Hiç eğlenceli değilsin." Kaşlarımı çattım.

"Çünkü akşam yemeğinde lazanya yerine sucuk yedim. Eğlencemi çöpe attın."

Güldüm. "Bu senin kendi hatandı. Şimdi, bana ne zaman yeni bir şey öğreteceksin?"

Ağızma bakmasaydı aklıma cinsel bir şey gelmeyecekti ama geldi. Ve yüzüm ateşle doldu.

"Eğer kız kardeşin Josh'a bakarsa yarın akşam yemeğinden sonra balığa gidebiliriz."

"Ona soracağım."

"Hayır." Burnunun kenarını sıktı ve güldü. "Bu işte zaten başarısızsın. Eğer seni balığa götürüyorsam ve kimseye söylemeyeceksek, yarın gece için başka planların olmalı, bu yüzden Gabby'ye Josh'a göz kulak olup olamayacağını soracağım."

Yüzlerimiz arasında yaklaşık on santim kalana kadar öne doğru eğildim ama o kıpırdamadı, bu da beni heyecanlandırdı. "Ya da ona sorabilirim ve önce senin bana sorduğunu ve planlarım olduğunu söylediğimde, senin için ona soracağımı söylediğimi söylerim." Sırıttım.

Gah!

Yine ağızma baktı ve neredeyse dudaklarının tadını alabiliyordum. Kalbim o kadar çok atmaya başladı ki toparlanabileceğinden emin değildim.

Bakışları benimkilere doğru kaydı. "Yarın gece benim için Josh'a bakabilir misin?"

"Hayır."

Sırıttım. "Neden olmasın?"

"Çünkü arkadaşlarımla dışarı çıkıyorum. Ama Gabby'nin senin için ona bakıp bakamayacağına bakabilirim."

Gölümsedi. "Aferin kızırma."

"Ben gidiyor için olmak senin en iyi gayri resmi
Öğrenci, Bayım.

Collins."

"Hep A mı?"

Çitten atladım. "Hiç A almadım." Salyalarımın aktığını, ayaklarının dibinde eridiğini ve komşuma olan iflah olmaz aşkım yüzünden tüm saygınlığımı yitirdiğini görmesin diye eve doğru yöneldim.

"Senin öğretmenin hiç ben olmadım," dedi.

Aman Tanrım...

SEKİZİNCİ BÖLÜM

CHAKA KHAN, "SENİN İÇİN HİSSEDİYORUM"

Eve

"EVE? Geç kalacaksın. Ne yapıyorsun?" Annem ertesi sabah üst kattan aradı.

Gabby, Josh'u izlemek için kolay bir satıcıydı. Ailem arkadaşlarımla dışarı çıkma planlarım hakkında iki kez düşünmedi. Ama bunların hiçbirisi gerçekleşmeden önce, Kyle koçluk yaparken temizlemem gereken motel odaları ve yapmam gereken bebek bakıcılığı vardı.

Ancak Koç Collins'e olan tutkum bir gecede katlanarak artmıştı ve onun evine bir önceki günkü halimle gidemezdim. Saçlarımı kıvırmalı, bacaklarıma losyon sürmeli (tekrar dokunmak isterse diye) ve güzel bir şeyler giymeliydim.

"Saçın neden açık? Ve neden işe giderken o beyaz bluzu giyiyorsun?" Bir kase mısır gevreği almak için mutfığa adımımı atar atmaz annem beni sorguya çekti.

Annemin beni sorguya çekmesine gerek yoktu. Yalan kotamı çoktan doldurmuştum ama yine de bir tane daha söylememde ısrar etti.

"İşe gitmeden önce kıyafetlerimi değiştireceğim. İş kıyafetlerimin çoğunda lekeler var ve sanırım yıkanmış olmalarına rağmen Pledge gibi kokuyorlar. Ben sadece

Josh'a bakıcılık yaparken Kyle'ın sorumluluk sahibi ve şık olduğuma güvenmesi için elimden geleni yapıyorum."

Yalanıma inanmadım ve annemin inanacağını hiç düşünmemiştim.

Ama o yaptı. "Çok olgun bir davranış." Gururla gülümsedi.

"Teşekkürler. Deniyorum."

Annem, "Martha Wertz, Tali Rae ve Denise Overton beni Kyle hakkında aradılar," dedi.

"Neden?" Sütün kapağını tekrar kapattım.

Annem ellerini kuruladı ve sırttı. "Çünkü onlar bekar ve onun da bekar olduğunu öğrendiler."

Burnumu kırıştırdım. "Ciddi misin sen?"

"Neden öyle bakıyorsun?" Masada yanıma oturdu ve kahvesini yudumladı.

"Daha yeni taşındı. Akbabalardan bahsediyoruz." Kyle'a geç kalmamak için mısır gevreğini ağzıma tıktırdım.

"Eve, onun evini takip etmiyorlar. Ve eminim hayatının geri kalanında bekar kalmak istemiyordur. Josh hayatında bir anne figürünü hak ediyor ve Kyle da bir eşi hak ediyor."

"Peki seni neden aradılar? Senin çöpçatan olman mı gerekiyor?"

"Hayır. Sadece boşanmış mı yoksa dul mu olduğunu öğrenmek istediler."

"Peki sen ne dedin?" Süt çenemden aşağı damlarken bir ağız dolusu mısır gevreğinin üzerine mırıldandım.

Annem kaşlarını çattı ve bana bir peçete uzattı. "İkisi de değil dedim."

"Ne demek istiyorsun? Nereden biliyorsun?"

"Baban geçen gün Fred'le konuştu. Josh'un annesi anne olmaya hazır değilmiş ama yine de onu doğurmuş."

"Sonra ne olacak?"

Annem omuz silkti. "Fred gittiğini söyledi."

"Gitti mi? Ne zaman? Yakın zamanda mı? Yoksa bebekken mi?"

Annem başını salladı. "Baban sormadı. Burnunu sokmak istemedi. Bu kimseyi ilgilendirmez."

Hangi yaşta olursa olsun bir çocuğu terk etmeyi hayal bile edemezdin.

"Belki Josh'ın annesinin gitmesini istemedi. Belki de kalbi kırılmıştır. Ben olsam henüz çöpçatanlık yapmazdım."

Annem başını salladı. "Ben değilim. Ama burası özgür bir dünya. Eğer onu ararlarsa ve bir şey diğerine yol açarsa, sanırım bu Tanrı'nın planıdır."

Hayır.

Tanrı'nın planı Kyle'ın bana aşık olmasıydı. Benim saplantım.

En sevdiğim rüya.

Onu paylaşmak istemedim, paylaşılmayacak kadar benim olmasa bile.

Ve bana bir şeyler öğretmekle meşgul olduğu için çıkmaya vakti yoktu.

Evine yaklaştığımda Kyle karşı konulmaz bir gülümsemeyle "GÜNAYDIN," dedi.

Elinde dumanı bir fincan kahveyle verandadaki salıncakta oturuyordu.

Bakışlarım Şeytan Kafası tişörtü, koşu şortu ve siyah Nike'larıyla onun her santimini yuttu.

"Günaydın. Josh nerede?"

"Hâlâ uyuyor. Ama yakında uyanır. Kahve içer misin?"

Başımı salladım. "Şekerli bile olsa tadı iğrenç." "Krema ile denedin mi?"

"Neden?" Tahta direğe yaslandım. "Çünkü krema ile tadı daha güzel oluyor."

"Neyden daha iyi? Eğer bir şeyin tadı kötüyse, brokoli ya da Brüksel lahanası gibi sizin için iyi olan bir şey olmadığı sürece neden onu daha az kötü hale getirmeye çalışasınız ki?"

Kahvesini yudumlamadan önce kıkırdadı. Sonra bana uzattı. "Dene bakalım."

Kahvesini denemekle ilgilenmiyordum ama onunla bir içki paylaşmak, ağzımı onunkine yaklaştırmak çok ilgimi çekiyordu.

Direği ittim ve kupayı alıp küçük bir yudum aldım.

Hâlâ iğrençti.

"Daha iyi, ha?"

Başımı salladım ve kupayı ona uzattım. "Hayır. Daha iyi değil. Portakal suyu daha iyi. Ağaçlarınızdaki elmalar daha iyi. Brüksel lahanası daha iyi."

"Bugün çok hoş görünüyorsun. Ne ?"

Bluzuma ve pilili haki şortuma baktım. "Onlar sadece kıyafet."

"Bunların içinde oda mı temizliyorsunuz?"

Neden herkes kıyafetlerim hakkında yorum yapmak zorundaydı? "Beni balığa nereye götürüyorsun?"

"Black Paw Gölü."

"Orada kimse balık tutmaz."

"Aynen öyle. Ama gölde balık da var, yani bir taşla iki kuş."

"Kimsenin bizi balık tutarken görmesini istemiyor musun?" "Bingo." Göz kırptı.

Bu kadar ketum olmasına itiraz etmek için ağzımı açtım ama sonra gözlerden uzak ve yalnız olacağımız aklıma geldi ki bu da iyiydi.

Ayağa kalktı ve eve girmeden önce kahvesini tekrar yudumladı.

"Kasabadaki üç umutsuz kadının seninle ilgilendiğini bilmelisin." Onu mutfağa kadar takip ettim. "Anneme seni sordular. Ona bu işe karışmamasını söyledim. Buraya yeni taşındın. Yeni bir işin var. Ve sende Josh var. Yani..."

Fincanını lavabonun yanına koydu. "Randevulara ayıracak zamanım olmadığını mı sanıyorsun? Ya da bu kadınların hiçbirinin

benim için iyi bir eşleşme mi?"

"Evet." Keskin bir baş hareketiyle karşılık verdim.

Kyle sırttı. "Biriyle çıkmak için zamanım olmadığını ve bu kadınlardan hiçbirinin bana uygun olmadığını mı düşünüyorsun?"

"Doğru." Dudaklarımı birbirine bastırdım ve omuz silktim.

"Yoksa benim kimseyle çıkmamı istemiyor musun, ki bu hiç mantıklı değil."

"Öncelikle, biriyle çıkman neden umurumda olsun ki? Ve haklısın; senin biriyle çıkmanı istememem mantıklı değil, ama neden böyle düşünüyorsun?"

"Çünkü eğer biriyle çıkarsam, bir bakıcıya ihtiyacım olacak. Ve eğer bana bakıcılık yaparsan, sana borçlu olacağım, bu da o uzun listende daha fazla şey öğreneceğin anlamına geliyor. Biriyle çıkmamı istemelisin."

Ya da benimle çıkabilirsin.

"Doğru. Ama bunu daha fazla tartışacak vaktimiz yok. Pratiğiniz var ve bu kadınların hiçbiri size uygun değil. Uygun birini bulursam sana haber veririm."

Kyle'ın kaşları alnında yavaş bir yükseliş yaptı. "Sen benim bebek bakıcım ve çöpçatanım mısın?"

Gözlerimi devirdim ve iç çektim. "Bunu planlamamıştım ama belli ki en nitelikli kişi benim, o yüzden yapacağım."

Anahtarlarını aldı. "Neden en kalifiye sensin?"

"Çünkü ben gencim. Kasabadaki neredeyse herkesi tanıyorum. Bütün dedikoduları duyuyorum. Ve her şeyde harika bir zevkim var."

"Ve sen alçakgönüllüsün. Çok alçakgönüllü." Sırttı ve kapıya doğru ilerlemeden önce yanımda durdu.

Önce başımı çevirmedim ama çevirdiğimde bana göz kırptı.

Neden böyle göz kırptıyordu? Ve neden bunun benden hoşlandığı anlamına geldiğini düşündüm? Benden hoşlandığı gibi.

DOKUZUNCU BÖLÜM

JOHN PARR, "YARAMAZ YARAMAZ"

Eve

Yemekten sonra gölde buluştuk.

Ben geldiğimde Kyle çoktan balıkçı teknesine binmişti. İki kat hızla yürüdüm, yumruklarımı sıktım ve kendime yavaşlamamı ve sakinleşmemi söyledim. Ama yapamadım. Beni, görünürde başka bir teknenin olmadığı bir gölde balık tutmaya götürüyordu.

"Neden bu kadar uzun sürdü?" diye sordu, rıhtımdan inip tekneye binmeme yardım etmek için elini uzatarak.

Yardıma ihtiyacım yoktu ama elimin onunkine uyması hoşuma gitmişti. "Bana hangi iskelede olduğunu söylemedin. Bu gölde üç tane var. Önce diğer ikisine gittim."

"Oh, sadece bir tane olduğunu sanıyordum." Bana yarım bir sırıtış attı. "Özür dilerim."

"Evet, anlayabiliyorum," dedim başımla motoru işaret etmeden önce. "Pekâlâ. İlk adım nedir?"

"Oh, bugün sen mi kullanacaksın?" Gözlerini kısmıştı.

"Evet. Ne yaptığımızı sanıyordun?"

"Balıkçılık ve fileto çıkarma."

Omuz silktim. "Peki, bana tekneyi nasıl kullanacağımı göster, ben de bizi balığa götüreyim; sonra yakalayıp fileto yaparız."

"Tamam. İlk olarak, motorun bu şekilde tamamen aşığı eğildiğıinden emin olun."

Başımı salladım.

"Sonra bu hazırlama ampulünü dolana kadar sıkmanız gerekiyor."

Sıktım. "Şimdi ne olacak?"

"Gaz kelebeğinin boşta olduğundan emin olun." Bana bunu gösterdi. "Anahtar açık. Jikleyi çek. Kabloyu çek."

Onun adımlarını takip ettim. "Ah!" Kordonu çekme girişimim başarısız olunca omzumu tuttum.

Kyle kıkırdadı. "Kaslarını kullanmalısın. Sende hiç var mı?" Üst kolumu şakacı bir şekilde sıktı.

Elini ittim. "Hiç komik değil," dedim ama yine de güldüm. "Başlama kısmını geçelim. Sadece sürmek istiyorum."

"Eve, eğer bu tekneyi çalıştıramazsan, silahı ateşlemene izin vermem. Ve ok atmak için yayımı geri çekmen de mümkün değil."

Kaşlarımı çattım. "Peki. Tekrar deneyeceğim." Daha sıkı kavradım ve yine çalışmadı ama en azından kolumu o kadar acıtmadı.

"Yakında çalıştırmazsanız su basacak."

"Evet, evet." Üçüncü denemede başladı. "Başardım!"

"Otur. Tekneden düşeceksin. Daha az deneyelim. kutlama ve daha fazla konsantrasyon." Bana tekneyi nasıl hareket ettireceğimi, dümeni hedeflediğimiz yönün tersine nasıl çevireceğimi ve balık tutacağımız yere ulaştığımızda nasıl duracağımı gösterdi. Sürekli göz devirmesine ve sırtmasına rağmen, harika bir iş çıkardığımı düşündüm.

"Solucanı kancaya nasıl takacağınızı göstermeme gerek var mı?"

"Hayır." Burnumu kırıştırdım. "Balık tutmayı biliyorum. Büyükbabam öğretti."

"Ama sana tekne kullanmayı öğretmedi mi?"

Başımı salladım, solucanı kancama taktım. "Az önce iskeleden balık avladı. Yakala ve bırak."

Kyle oltasını attı. "Yapacağımız tek şey bu. Bu gölde akşam yemeğine degecek bir şey yakalayabileceğimizi sanmıyorum."

Oltalarımızı çekti ve tekrar attık.

"Josh'la öğleden sonra ne yaptığınızı sorma fırsatım olmadı," dedi.

"Elma topladık, kelebekleri kovaladık ve sonra o kendi odasında oynarken ben de seninkini karıştırdım," dedim ve sırtıtmamak için dudağımı ısırırken dikkatim çizgimde kaldı.

Tekrar çizgisini izlemeden önce bakışlarını kısa bir süre üzerimde hissettim. "Benden bir tepki almaya çalıştığını biliyorum ama yalan söylediğini de düşünmüyorum. Sadece yalan söylediğini düşüneceğimi sanıyorsun. Odamda ilginç bir şey buldun mu?"

"Playboy dergileriniz dışında mı? Hayır."

Kyle ellerini durdurdu. "Temmuz benim favorim." Sonra oltasını sarmaya devam etti.

O haklıydı. Gerçeği yalan ya da şaka olarak gizlemeye çalıştım. Odasını karıştırdım ve Playboy dergilerini buldum.

"Hiçbir çekmeceyi açmadım. Sadece gülünç tarafımı yatıştırmak için yatağın altına baktım. Dürüst olmak gerekirse orada dergilerin olduğunu düşünmemiştim." Gülümsememe karşı koydum. "Yanılmışım."

"Makaleler gerçekten çok iyi."

Güldüm. "Dur."

Sırıttı. "Bu doğru. Yakın zamanda AIDS hakkında iyi yazılmış ve derinlemesine araştırılmış bir makale vardı."

"Geceleri Josh'a bunu mu okuyorsun? Ölümcül bir virüs hakkında derinlemesine araştırılmış makaleler mi?"

"Hayır. Sadece resimlere bakmayı seviyor." "Koç Collins, sen bir sapıksın."

"Sıcak kanlı bir adam demek istiyorsun."

"Oh! Bir ısırık aldım!" Oltamı yukarı çektim ve balığı yakaladım.

"Güzel balık." Kyle balığı yakaladı.

"Çıkarabilirim," dedim.

Bana şaşkınlıkla baktı ve ben balığı çıkarıp nazikçe göle geri bırakırken oltamı tuttu.

"Fotoğraf makinemi getirmeliydim," dedi Kyle, sopamı bana uzatırken.

"Neden? Benim ve balığının fotoğrafını çekip kimseye gösteremeyeyim diye mi? Çünkü sana göre böyle bir şey olmuyor."

"Haklısınız. Bu bizim anımız. Halatını çektiğinde yüzündeki ifadeyi hatırlamıyor olabilirim ama tekneyi çalıştırmaya çalıştığında yüzündeki ifadeyi asla unutmuyacağım."

"Oh, gerçekten mi? Acım senin için sevincimden daha mı unutulmaz?"

"Seninle ilgili her şey unutulmaz." Bu sözleri söyler söylemez yüzünde asla unutamayacağım bir ifade belirdi.

Panik.

"Eğlenceli demek istedim. Hareketlerinizi eğlenceli buluyorum." "Yatağının altındaki dergiler kadar mı eğlenceli?"

"Ailen sana görgü kurallarını ve başkalarının mahremiyetine saygı göstermeyi öğretmeyi unuttu mu?"

"Sana hiçbir çekmeceyi açmadığımı söylemiştim."

"İncil'de böyle bir ismi olan biri için, bana Havva'nın kötülüğün kısaltması olduğunu düşündürüyorsun."

"Dur!" Tam kenara doğru eğildiği sırada onu şakacı şekilde ittim.

Tekrar ediyorum. Şakacı bir itişti. Yine de tekneden düştü.

"Kahretsin! Kyle?"

Ortaya çıktı ve ıslak bir köpek gibi başını salladı. "Ne oluyor Eve?"

Bir elimi ağzıma götürürken diğer elimle teknenin yan tarafını kavradım, tekne onun bedeninin yuvarlanmasıyla sallanıyordu.

"Çok özür dilerim. Sen iyi misin?"

"Elbette, ben iyiyim," diye homurdandı. "Şimdi, tekneye dönmeme yardım et." Elini bana doğru uzattı.

Tekneyi çalıştırmakta zorlanan aynı kolun, sihirli bir şekilde iki yüz kiloluk bedenini alabora olmadan tekneye çekecek güce sahip olacağını neden düşündü bilmiyorum. Yine de ona güvenmekten başka çarem yoktu. Bu yüzden ona elimi uzattım.

"Kyle-" Beni suya çekerken sözlerim kesildi. O yardım almadan tekneye tırmanırken ben yüzeye çıkıp gözlerimi sildim. "Seni pislik! Bunu bilerek yaptın! Ya yüzme bilmiyorsam?"

Koltuğun altına uzandı ve bana bir can yeleği fırlattı. Sonra tişörtünü çıkardı ve teknenin yan tarafına doğru salladı. "Dergilerimden birinde tekne güvenliği üzerine bir makale vardı. Etrafı karıştırırken okudun mu?"

Ona zor durumdaki bir genç kız gibi davranma zevkini tattırmadım. Bunun yerine can yeleğine sarıldım ve sırtüstü yüzerek uzaktaki bulut dağlarına baktım. "Sence babam ve kardeşin Playboy dergilerine bakıyor mudur?" Kulaklarım suyun altındayken cevabını duyamasam da sordum. "Yani Tanrı muhtemelen onları takdir ediyordur. Tabii ki makalelere odaklanıyor ama bir makaleden diğerine geçerken eminim meme fotoğraflarını da beğeniyordur. Ne de olsa O'nun sanat eserlerine hayranlık duyuyor. Sizce de öyle değil mi?"

Başımı kaldırdığımda Kyle hâlâ gömleksizdi ve teknenin karşı tarafından balık tutarken sırtı bana dönüktü.

"Çocuğunuza, kardeşinizin en yakın arkadaşının kızına baktığınızdan çok daha iyi baktığımı bilmek sizi mutlu edecektir."

"Beni suya ittin. Belki de beni boğmaya çalışıyordun. Bu cinayete teşebbüstür." Sopasını bir kenara bıraktı ve dönerek bana elini uzattı.

Ona güvenmiyordum ama başka seçeneğim de yoktu, bu yüzden tekneye doğru yüzdüm ve yardımını kabul etmeden önce can yeleğimi içine attım.

Teknenin içine girdiğimde iki kolumu da havaya kaldırdım. Kyle kırıışmış kaşlarıyla bana baktı.

"Gömleğimi yardım et de sıkıp çıkarayım."

Kıkırdadı, başını salladı. "Hayatta olmaz."

"Üzerimde sutyen var. Bikini üstü gibi düşün."

"Hayır. Sadece çıkarmadan sıkabildiğin kadar sık."

"Üstsüzsün. Bunda büyütülecek ne var? Buralarda kimse yok. Çıplak yüzüp kurtulabiliriz."

"Çıplak ve sen de üstünü çıkarmayacaksın."

"Neden? Kendini kontrol edemeyeceğinden mi endişeleniyorsun?"

"Eve, seni boğmadım. Sanırım çok fazla kontrol gösteriyorum."

"Kare olma. Beni ıslattıktan sonra kıyafetlerimi üzerimde bırakmak istediğimi mi sanıyorsun?"

Kısa bir süre gökyüzüne baktıktan sonra çenesini kıvırdı ve burnunun kenarını sıktı. "Tanrım," diye mırıldandı. "Öyle söyleme. Sadece otur. İskeleye geri dönelim."

Benim başka fikirlerim vardı.

Kyle kaskatı kesildi ve bacaklarının arasından, ayaklarının yanına düşen ıslak gömleğime baktı.

"Adam'ın yerinde olsaydım ıslak gömleğimi çıkarırdım, değil mi? Bira da açardık ama sen bira getirmedi, bu da beni o tür bir arkadaş olarak görmediğini düşünmeme neden oluyor."

"Gömleğini tekrar giy," dedi başını öne eğerek.

"Hayır. Sadece bana bak. Sütyenim takılı. Dergilerdeki çıplak kadınlara bakıyorsun. Ben çıplak değilim. Bunu garipleştirmeyi bırak. Boş yere çıldırıyorsun."

Kyle bakışlarını kaldırdı ve sanki incelenmesi gerekiyormuş gibi göğsüme baktı. Sonra gözlerini suya dikti. "Bakacak ne var?"

"Pislik." Burnumu
kırıştırdım. "Snoopy
sapığı," dedi.

Kıkırdamamak için dudağımı ısırdım, sonra saçlarımı büktüm ve suyu sıkmak için yana doğru eğildim. "Gördün mü? Büyütülecek bir şey değil. Biz sadece balık tutan dostlarız."

Gözlerinin kenarlarında küçük güvensizlik çizgileri oluştu.

"Acaba kaç çiftin adı Adem ve Havva'dır?"

birlikte. Kendilerini her tanıttıklarında bakışlar ve kıs kıs gülüşlerle uğraşmak yorucu olurdu. Düşünebiliyor musunuz?" Parmaklarımı saçlarımın arasından geçirerek sordum.

Kyle'ın bakışları suda sabit kaldı ama sırtıttı. "Sen ve Adam nasıl tanıştınız?"

"Onu anaokulundan beri tanıyorum." Güneşe karşı gözlerini kıstı.

"Arkadaşım Erin'i o kadar zamandır tanıyorum. Onu gerçekten özleyiyor olmalısın. Erin ilk iki yıl için bir devlet üniversitesine gitmeye karar verdi, bu yüzden evden gidip geliyor. Okulu bitirmek için taşındığında ne yapacağımı bilmiyorum. Belki de en iyi arkadaşım olarak yerini doldurman gerekecek. Birlikte balık tutar, avlanır ve içeriz."

Kyle bir yandan çenesini kaşırken bir yandan da gün batımına bakmaya devam etti. "Öyle mi düşünüyorsun?" Bacaklarının arasından uzanıp gömleğimi yakaladı ve içindeki suyu sıkarak bana fırlattı.

"Sana bakıyorum ve sutyen bile giymemişsin," dedim.

Kyle dudaklarını dişlerinin arasında yuvarlayarak ayaklarıma baktı. "Bu kötü bir fikirdi. Sen akla gelebilecek her türlü belasın." Bir sonraki nefesinde motoru çalıştırdı ve bizi rıhtıma geri götürdü.

Benim sürmeme izin vermesi gerekiyordu, ama ben bunu büyütmedim ve yeni olgunluk seviyemle kendimi şaşırttım.

"Gabby'nin Josh'la herhangi bir sorun yaşama ihtimaline karşı geri dönmeliyim," dedi tekneden inerken.

Bu kez bana bakmadığı için uzattığı eli görmezden geldim. "Evet, eminim Josh onu sinirlendiriyordur," dedim ağır bir alaycılıkla.

Ben iskelenin kenarında otururken Kyle teknesini rekor sayılabilecek bir sürede römorka yükledi.

"Sen de mi eve gidiyorsun?" diye sordu kollarını ıslak gömleğinin içinden geçirerek.

"Biraz daha kuruyana kadar burada takılacağım." Bacaklarım iskelenin kenarından sarkarken arkama yaslandım ve gökyüzüne baktım.

"Seni burada yalnız bırakamam."

"Neden?"

"Eğer bir şey olursa-"

"Ayılar mı?" Ben sordum.

"Hayvanlar. Ormandaki ürkütücü insanlar. Herhangi bir şey."

Dirseklerimin üzerine kalktım ve onu bana bakarken yakaladım. "Ormanda ürkütücü insanlar olduğunu mu düşünüyorsun?"

Omuz silktikten sonra çenesini sıktı ve çakılları tekmeledi. "Her şey mümkün."

"Huh." Tekrar arkama yaslandım. "Öyle görünmeyebilir ama ben geç olgunlaşan biriydim. Tüm arkadaşlarım benden önce kıvrımlara ve göğüslere sahip oldu. Sonra, geçen yaz, bom! Benim de oldu. Bu bana Yaratılış'ı düşündürdü. Yaşamının on yedinci yılında, Tanrı Havva'ya göğüsler verdi ve bu iyiydi. Hmm... belki de bu daha çok The Big Bang Theory'ye benziyordur."

Kyle tepkisini bastırıp sırtıtışını gizlemek için parmaklarını dudaklarına sürterken başım yana eğildi. Onun olayı buydu. Benimleyken bunu çok yapardı. Sonra vücudu kahkahalarla titremeye başladı.

Yeni favori şeyim, istemediği halde onu güldürmek ve gülümsetmektir.

"Eve," diye başını salladı, verdiği tepkiyi anlayıp kendini toparladı. "Ele avuca sığmıyorsun."

"Eğlence demek istiyorsun."

"Kötülükten bahsediyorum. Ve eve gitmene ihtiyacım var, böylece bu rıhtımda yalnız olmak yerine yatağında huzur içinde uyuyabilirim."

"Eğer yanıma uzanırsan ve Gabby'nin Josh'u çoktan yatağa attığına ve muhtemelen telefonda bir arkadaşıyla konuştuğuna inanırsan yalnız kalmam." Gözlerimi kapattım.

Bir dakikalık tereddütten sonra uzandığını hissettim.

"Aferin." Sırıttım.

"Ben daha yaşlıyım. Etkileyen ben olmalıyım ama korkarım ki beni kötü etkileyen sizsiniz."

"Eğlenceli olduğum için mi?"

Tereddüt etti ve söylemeyeceğini bildiğim her şeyi görmek için beyninin içine bakmak istedim.

"Sen... bir şeysin."

Kıkırdadım. "Beni iyi bir şey sanıyormuşsun gibi yapacağım."

Varsayımımı ne doğruladı ne de reddetti.

"Josh annesini tanıyor mu?" Nefesimi tuttum, beni bırakıp gitmeyeceğini umuyordum.

"Hayır."

"Onu soruyor mu?" "Hayır."

Başka bir soru sormak için bekledim çünkü cevaplar için aşırı endişeli görünerek onu üzme istemiyordum. "Peki evli değil miydiniz?"

"Hayır."

"Ben de öyle."

Kyle kıkırdadı.

"Ailenizle iyi bir ilişkiniz var mı? Sanırım evlilik dışı bir bebeğim olsaydı babam beni evlatlıktan reddederdi. Kardeşin de bir papaz olduğuna göre, eminim mutlu olmamıştır. Ha?"

"İki kez tutuklanmış ve sayamayacağım kadar çok kez rehabilitasyona gitmiş bir ablamız var. Ve bildiğim kadarıyla en az iki kez kürtaj yaptırdı. Ailem Josh'ı sever. Ve onlarla yeterince iyi bir ilişkim var. Ben olamam

Kendi mutluluğum dışında kimsenin mutluluğundan sorumlu değilim. Josh bile büyüyecek ve hayatta kendi yolunu bulacak ve onun mutluluğu benim kontrolüm dışında olacak."

Kyle'la birlikte olup da ona olan aşkımın şiddetlenmemesi mümkün değildi. Sorun şuydu ki, diğer herkesi bir yetişkin olduğuma ikna etmek için ne kadar uğraşırsam uğraşayım, o beni gözlerimde kalpler ve her düşüncemi tüketen adama aşık olmanın gerçekçi olmayan hayalleriyle genç bir kız gibi hissettiriyordu. Ama azmim tüm bu kendimden şüphe duymamdan daha büyüktü. Bu yüzden ona doğru yuvarlandım ve başımı uzattığım koluma yasladım.

Başını yana eğmiş, bana bakıyordu. "Ben de senin gibi yaşamak istiyorum," dedim.

Alnında çizgiler oluştu.

"Mutluluğumun kontrolünün bende olduğunu hissetmek istiyorum. Hayatımı başkaları için yaşamak istemiyorum. Ve eğer hata yaparsam, bundan çıkaracak iyi bir şey bulmak istiyorum. Korkusuz olmak istiyorum."

Ağzının köşesi seğirdi. "Benim korkusuz olduğumu düşünüyorsun."

"Bence korkusuz görünüyorsun. Tek başına bir çocuk yetiştiriyorsun. Belki de cesur ve olgun davranarak iyi bir iş çıkarıyorsun. Ben üniversiteye gitmeyerek cesur olmaya çalışıyorum çünkü uyum sağlamak istemiyorum. Sürünün bir parçası olmak istemiyorum. Sadece kendim olmak ve bu beni nereye götürürse oraya gitmek istiyorum. Belki de bu, hayatımın çoğunu motel odalarını temizlemek gibi garip işler yaparak geçireceğim anlamına geliyor. Büyük bir evim ya da lüks bir arabam olmayabilir ama umurumda değil. İşimin ikinci planda kalmasını istiyorum. Anlıyor musunuz? Birisi Eve Jacobson'ı düşündüğünde, "Oh, evet" diye düşünmelerini istiyorum. Eve balık tutmayı, yıldızları izlemeyi, suda taş sektirmeyi, elma toplamayı ve turta pişirmeyi, iyi müzikle dans etmeyi, arkadaşlarıyla sinemaya gitmeyi ve kır çiçekleri tarlalarında sevişmeyi sever. 'İşte Eve Jacobson; motel odalarını temizliyor ve hiç üniversiteye gitmemiş' diye düşünmelerini istemiyorum. Ama böyle düşünecekler.

düşünüyorum. Bu yüzden senin gibi korkusuz olmak ve onların ne düşündüğünü umursamamak istiyorum."

Kıkırdadı. "Başkalarının ne düşündüğünü umursamadığımı nereden çıkardın?"

Sırıttım. "Sen matematik öğretmenisin."

"Takdire şayan bir meslek."

"Bay Collins, takdire şayanın doğru kelime olduğundan emin değilim. İngilizcede A alan bir öğrenci değildim ama takdire şayan demek, insanların matematik öğretmeni olduğunuz için size hayranlık duyduğunu, matematik öğretmeni olmanın havalı olduğunu düşündüklerini ve matematik öğretmeni olmak istemelerini sağladığınızı ima eder."

Kıs kıs güldü. "Bayan Jacobson, kıskanmak ya da ilham vermek kelimelerini kullanıyorsunuz. Admire ya da admirable, birine saygı duyduğunuz anlamına gelir. Birine büyük bir zevkle baktığınız anlamına da gelebilir. Astronot olmak istemiyorum ama onlara hayranım."

Kıkırdadım. "Ve muhtemelen o orta sayfalara büyük bir zevkle bakıyorsun, ha?"

"O kadınların yaptığı gibi kendini ortaya koymak büyük cesaret ister. Bu takdire şayan değilse, nedir bilmiyorum."

Çok güldüğüm için yanım acıyordu. Bakışları omzuma kaydı ve sütyen askımı kolumdan omzuma doğru kaydırırken parmak uçları tenime değdiğinde nefesim kesildi. Sonra bakışlarının göğsüme kaymasına izin verdi.

Yutkundum, dudaklarım duyulabilir bir nefes alabilmek için aralandı. Ya ben tam bir aptaldım ya da o beni çekici buluyordu. Ama bir şey varsaymak beni korkutuyordu çünkü yanılmak ve kendimi aptal, saf bir çocuk gibi hissetmek istemiyordum.

"Sırada ne var?" Fısıldadım.

Kyle'ın bakışları benimkilere kaydı.

"Silahla mı yoksa yayla mı hedef atışı?" Ben sordum.

Yüzünde rahatlamaya benzer bir ifade belirdi. "Bu hafta sonu yayımı çıkarabilirim."

Sırıttım. "Sana bir bebek bakıcısı bulmamı ister misin?"

"Hayır. Josh'un da yayı var. Eğer çalışmıyorsan Cumartesi sabahı erkenden gel. Ailene Josh'un sana okçuluk yeteneklerini göstermek istediğini söyle."

"Benim için bahaneler uydurduğun için kendimi suçlu mu hissetmeliyim?"

Tekrar göğsüme baktı ve dudaklarını ıslatmadan önce bir "hayır" mırıldandı.

Tüylerim diken diken oldu ve nefesimi kontrol etmeye çalıştım ama kalbim kontrolüm dışında çılgınca koşuyor, gerçek olmasını istediğim bir hissin peşinden gidiyordu.

"Bu bir bahane değil. Josh'a sana yayını ve oklarını göstermek isteyip istemediğini sorarsam, evet diyecektir." Boğazını temizledi ve parmaklarını saçlarında gezdirerek oturmaya başladı.

Ben de doğruldum ve ayağa kalkmadan önce kollarımı soğuk, nemli gömleğimin içinden geçirdim. Bana doğru uzandığında kalbim neredeyse duracaktı. Uzun saçlarımı avucunun içine aldı ve gömleğimin arkasından çıkardı.

Bakışları, sırtımdan aşağı dökülmesine izin verdiği uzun saçlarımdan büyülenmiş gibi ellerini takip etti. Bana bakışı samimi ve seksi hissettiriyordu.

Bunu asla bir öğrenciye yapmazdı. Gabby'ye de yapacağını sanmıyorum. Ben deli değildim. Onun ince hareketleri sadece nazik değildi; daha fazlasıydı.

Dizlerimin bağı çözülmeden önce, "O zaman sabah görüşürüz," dedim.

"Sabahleyin," diye yineledi.

"Tekneni kullanmama izin verdiğin için teşekkürler."

Kyle sırtıttı. "Sanırım ben daha iyi bir anlaşma yapıyorum, ama bir şey değil."

"Josh'u izlemek için senin bana tekneni sürmeyi öğrettiğinden daha fazla zaman harcadığım için mi?"

"Elbette." Göz kırptı. "O da var."

ONUNCU BÖLÜM

YABANCI, "YAPACAĞINI SÖYLE"

Eve

"PARLIYORSUN," dedi Büyükanne Bonnie, odasındaki koltukta tığ işi yaparken koluyla gözlüklerini ayarlarken.

Lise birinci sınıf öğrencisi olan Lillyann McDonald, büyükannesinin odasının hemen aşağısındaki koridorda piyano çalışıyordu. Üniversite başvuruları için gönüllü saatlerini doldurmaya çalışıyordu. Biraz mahremiyet için kapıyı kapattım ve böylece büyükanmem piyanonun yanından beni duyabildi.

"Sanırım aptalca bir şey yapmanın eşiğindeyim ama nasıl duracağımı bilmiyorum," dedim.

Büyükanne Bonnie ellerini durdurdu ve gözlüklerinin üstünden bana . "Pekala canım, sanırım asıl soru şu: Durmak istiyor musun? Eğer istemiyorsan, bunun sonuçları ne olacak?"

Huzurevinde bu kadar çok zaman geçirmemin nedeni işte buydu. Ailem bana asla böyle bir yanıt vermezdi. Büyük bir suçluluk duygusu ve bir ay döngüsünü daha odamda kilitli geçirme tehdidiyle gerçeği ağızından alırlardı.

"I Yapma. istiyorum için Dur, ama I
Ayrıca Yapma. Biliyorum sonuçları kesin."

"Tehlikeli mi?"

Başımı salladım.

"Yasadışı mı?"

Yine başımı salladım.

"Bir oğlanla mı ilgili?"

Sırıttım.

Yavaşça başını salladı ve dikkatini kucağındaki yarısı bitmiş battaniyeye verdi. "Bu konuda dua ettin mi?"

Kıkırdadım. Büyükanнем Tanrı'ya inanmazdı ama annemle babamın "hayal kurma" ihtiyacını desteklerdi.

Babam onu her zaman "inanç" ya da "iman" kelimesiyle düzeltirdi.

"Tanrı'nın cevabını biliyorum,"

dedim. "Ama?"

"Ama..." İçimi çektim ve yatağa uzandım. "Ama ya Tanrı'nın cevabı gerçekten babamın kafamın içindeki sesiyse. Belki de Tanrı şöyle derdi: 'Devam et, Eve. Sadece bir kez yaşayacaksın.'"

"Benden tavsiye mi istiyorsun, izin mi istiyorsun yoksa bunu yüksek sesle mi konuşmak istiyorsun?"

"Seni seviyorum," dedim kocaman bir sırıtışla.

Sanki itirafım onu eritmiş gibi omuzları gevşedi. "Bana yağ mı çekiyorsun?"

"Hayır. Keşke benim ailem de senin söylediğin şeyleri söyleseydi. Keşke beni kontrol etme ve her yanlış kararımda cezalandırma ihtiyacı hissetmeden kendi başıma bir şeyler yapmama izin verselerdi."

"Doğrusunu söylemek gerekirse, ben onlardan daha fazlasını gördüm. Ailen sana çok bağlı hissediyor. Kötü bir karar verdiğinde, kendilerini sorumlu hissediyorlar."

"Ama değiller."

Başını salladı. "Biliyorum. Ama kontrolü bırakmak zordur. Bu korkutucu."

Kaşlarımı çattım. "Sadece onları utandırmamı istemiyorlar." "Acı çektiğinizi görmek istemezler. Ebeveynler

yaşı ne olursa olsun bebeklerini güvende ve acıdan uzak tutmak için yaratılmışlardır. Sonsuza kadar onların bir parçası olacaksınız, yani onların nerede bitip sizin nerede başladığınızı görmeleri zor olacak. Yani iki seçeneğiniz var."

"?"

"Çizgide yürüyebilir ya da kendi taraflarında kalmalarını sağlayacak bir çit inşa edebilirsiniz. Bu da büyümenin bir parçasıdır. Ama aynı zamanda artık sizi kurtarmak için orada olamayacakları anlamına da gelir. Eğer uçmak istiyorsanız, düşmeyi ve hatta çakılmayı göze almalısınız. Ancak bunu yapabilir ve onlara gücünüzün hatalarınızdan ve kusurlarınızdan daha büyük olduğunu gösterebilirsiniz, sizi doğru yetiştirdiklerini göreceklerdir."

Orta parmağımdaki gümüş yüzükle oynadım. "Komşuma büyük bir aşk besliyorum."

"Koç mu?"

Başımı salladım.

"Ah canım."

Tekrar başımı salladım. "Ah canım gerçekten. Beni kardeşinin en yakın arkadaşının kızından başka biri gibi düşünebilir mi bilmiyorum ama uyanık olduğum saatlerin çoğunu bunu hayal ederek geçiriyorum."

"Çok yakışıklı." Kaşlarını salladı ve bu beni güldürdü.

"Öyle. Ama bundan daha fazlası var. Esprilerimi anlıyor. Eşleşiyor. Ve ona benim yaşımdaki halini hatırlattığımı düşünüyor. Oğlu dayanılmaz derecede sevimli. Tıpkı dedem gibi balık tutmayı seviyor. Ve meyve bahçesindeki elmaların tadının yenmeyecek kadar ekşi olduğunu düşünüyor."

Yüzü aydınlandı çünkü bana uzun zaman önce büyükbabam gibi birine ihtiyacım olduğunu söylemişti. Sert bir adamdı ve huysuz bir tavrı vardı, onun dışında. Büyükbabam her zaman Bonnie'sinin zayıflığı olduğunu söylerdi. Yaşayacak tek bir hayatı olduğunu ama onun için milyonlarca kez ölebileceğini söylerdi.

"Bunun yürüyebileceğiniz bir çizgi olduğunu sanmıyorum" dedi.

Başımı salladım. "Hayır. Bu kesinlikle benim inşa etmem gereken bir çit."

"Gençsin," diye mırıldandı, yeni bir dikiş sırasına odaklanmak için çenesini eğdi. "Diğer tarafta tek başına yaşamaya hazır mısın?"

"Sarah yaptı. O aşkı seçti."

"Sahip olduğun şey aşk mı?"

"Bu konuda size geri dönebilir miyim?"

Bana bakmadan sırtıttı. "Nerede olacağımı biliyorsun."

Yataktan kaydım ve önünde çömelip ellerimi onunkilerin üzerine koydum. "İhtiyacın olan bir şey var mı? Burada sana hâlâ iyi davranıyorlar mı?"

Bunu sorduğumda biraz gözleri doldu ve ben her sordum. Elini yanağıma bastırdı. "Evet, hayatım. Teşekkür ederim."

TAKİP EDEN GÜNLERDE, göz kırpmalar, gülümsemeler, uzun bakışlar ve Kyle'ın karnımda canlandığı her kelebek için yaşadım. Çarşamba günü ona elmalı gevrek ve Perşembe günü de muffin ile sürpriz yaptım.

Ancak Cuma günü bana sürpriz yaptı ve ben de sürprizlerden hoşlanmadığımı fark ettim.

"Bu gece için planın var mı?" Beni yemledi.

Bir sonraki sorusunu beklemekten vücudumdaki her hücre kalp atışlarımı hızlandırdı. Sakinliğimi korudum ve o sabah onu kapıya kadar takip ederken hafifçe başımı salladım. O gün sadece bir antrenmanı vardı.

"Bu akşam Josh'a göz kulak olur musun?"

Aptal kalbimin onun sözlerini algılaması fazladan birkaç saniye sürdü. "Tabii. Neden ki? İlk maçının gelecek haftaya kadar olduğunu sanmıyordum."

"Değil," dedi arka kapıyı açarken. "Annen dün gece aradı ve tuvaletin nasıl kurulacağını bilip bilmediğimi sordu. Sonra da akşam yemeği karşılığında Denise Overton için bir tane kurup kuramayacağımı sordu."

"Annem sana yemek hazırlıyor, sen de Denise'e tuvalet mi yapacaksın?"

Komik bir sırtışla karşılık verdi. "Hayır. Denise bana yemek hazırlıyor."

Ben de bundan

korkuyordum.

"Randevu mu?"

"Hayır. Tuvalet kurulumu ve yemek."

Kaşlarımı çattım. "Çok safsın. Bu bir randevu. Annem sinsi sinsi dolaşan üç kadından bahsetti ve Denise de onlardan biriymi. Muhtemelen yeni bir tuvalete bile ihtiyacı yoktur."

"Bana çıkma teklif etmek, yeni bir tuvalete ihtiyacı varmış gibi davranmaktan daha kolay ve ucuz olurdu." Arka kapıdan çıktı. "Sonra görüşürüz."

Hayır. Beni sonra görmeyecekti; Denise'i ve yeni tuvaletini sonra görecekti. Onu kamyonetine kadar takip ettim.

"Kürk mantodan başka bir şey giymeden kapıyı açtığında, seni uyarmadığımı söyleme."

Sürücü kapısını açmadan önce döndü. "Kürk manto için hava biraz sıcak."

"Bu yüzden evine girdiğinizde onu omuzlarından kaydıracak."

Kyle kaşlarını kaldırdı.

"Önemli olması gerektiğini söylemiyorum ama sizin orta sayfalarınızdan birine benzemeyecek. Bu jesti takdire şayan bulacağınızı sanmıyorum."

Öksürerek güldü ve kapıyı açtı. "Eve, çoğu kadının orta sayfa güzeli gibi göründüğünü sanmıyorum. Eminim güzeldir," dedi ve kamyonetine tırmandı.

Kapıyı kapatamamış diye bir adım daha yaklaştım. "Şeytan'ın Kafası'ndaki kadınların çoğu iyidir, ancak bu onlarla çıkmanız, onlara imrenmeniz, hayranlık duymanız veya onlardan ilham almanız gerektiği anlamına gelmez. Ben söyledim

"Senin için birini bulurdum ama bana yeterince zaman vermedin."

Yavaşça başını salladı. "Neyse ki bu sadece bir tamir işi ve teşekkür yemeği, randevu değil."

Söndüm. Denise hoş biriydi. Ve güzeldi. Onun yaşlarına yakındı -yirmi yedi ya da yirmi sekiz. Ve bir kasaba ötedeki hayvan kurtarma barınağında çalışıyordu.

"Eve?" Beni düşüncelerimden uyandırdı. Ona baktım.

"Gitmek zorundayım. Josh'a bakamayacaksan sorun değil. Kız kardeşine sorabilirim ya da onu yanımda götürebilirim."

Canlandım. Josh'ı alırsa Denise'in kıyafetlerini çıkarmaması gerekecekti.

"Kusura bakmayın. Bu akşam bir randevum var ve Gabby sinemaya gidecek."

Bir buçuk yalandı. Belki iki yalan. Gabby'nin sinemaya gidip gitmeyeceğinden emin değildim ama bu onun her zamanki Cuma gecesi planıydı.

Kyle sanki bana güvenmiyormuş gibi beni inceledi.

Gözümü kırpmadım. Tüm yalanlarımı bu şekilde inandırıcı hale getirdim. Göz kırpmak yok. Gülümsemek yok. O kabul edene kadar heykel gibi durdum.

"Tamam. Onu götüreceğim. Şimdi gitmem gerek."

Geri adım attım ve kapıyı kapatıp araba yolundan hızla aşağı inmeden önce bir "hoşça kal" mırıldandım.

Topuklarımın üzerinde dönüp eve doğru rüzgârdan başka kimseye "Belki benim de tuvaletimin tamir edilmesi gerekiyordur," dedim.

"NEREYE GIDIYORSUN?" Babam ertesi sabah sordu. Annemin bana hazırladığı kahveyi içime çektikten sonra kapıya doğru yöneldim.

"Kyle-uh, Bay Collins bu sabah gelmemi istedi çünkü o ve Josh yayla atış yapacaklarmış ve Josh hedefi vurduğunu görmemi istedi."

"Senden gerçekten hoşlanıyor, ha?"

Tek ayağımın üzerinde dengede durmaya çalışırken topuğumu spor ayakkabımın içine soktuğum için saçlarım yüzümde sallanıyordu. "Öyle bir şey değil. Buraya gelmemi isteyen Josh."

Babam gözlerini kıstı. "Josh'tan bahsediyordum."

"Oh, evet. Evet. Evet, Josh benden hoşlanıyor. O tatlı bir çocuk. Elbette tuvaletimizi tıkadı ama kim tıkamaz ki?" Babama dişlek bir sırıtış attım. "Görüşürüz." O daha fazla soru sormadan kapıdan çıktım.

O sabah onlara götürmek için bir şeyler pişirmeye niyetlenmişim ama Denise'in tuvaletini tamir ettiği için Kyle'a kızgındım, bu yüzden elim boş geldim.

"Hadi gidelim!" Josh beni görür görmez verandadan bağırdı. "Hadi, Eve! Sana göstereceğim."

Tıpkı onun gibi bir çocuk istiyordum: hayat dolu, sonsuz gülümsemeler ve bulaşıcı kıkırdamalar.

Kyle yavaşça verandadaki salıncaktan kalktı ve kahvesini yudumladı. Beyaz tişörtü, solmuş kot pantolonu ve ıslak saçlarıyla çok seksi görünüyordu.

"Randevun nasıldı?" Josh çoktan ahırın yolunu yarılarmışken sordum.

Kyle verandanın merdivenlerinden indi. "Hayal kırıklığı. Bana kürk manto altında çıplak olacağını söylemiştin ama önlük giyiyordu ve köpek sidiği gibi kokuyordu. Yine de yemek güzeldi ve Josh'un parmak boyası yapmasına izin verdi, o yüzden Josh onu hemen sevdi."

Yüzüm ekşidi, Josh'u takip ederken ters yöne baktım. "Bu harika," diye mırıldandım harika ile zıt bir tonda. "Sanki ona ev yapımı elma püresi yapmış gibi," diye mırıldandım nefesimin altında.

"Ne?"

Başımı salladım. "Hiçbir şey."

"Randevun nasıldı?" diye sordu.

"Benim neyim?"

"Randevun. Dün gece Josh'a bakamadığını      bir randevun olduğunu söylemiştin."

"Oh, evet. İyiydi. İyiydi. Belki de şimdiye kadar çıktığım en iyi randevulardan biriydi." İy  demekle yetinmeliydim ama kıskançlık beni pervasız ve büyük bir yalancı yapmıştı.

"Ciddi bir Şeye benziyor. İlk buluşma mıydı?"

"Evet." Ona bakamıyordum, bu yüzden yürürken ayaklarımı izledim.

"Arkadaşın mı? Birlikte mezun olduğunuz biri mi?"

"Uh, hayır. Şeytan'ın Kafası'ndan değil. Görücü usulü bir randevuydu. O... o bir avukat." Bu lafı k  ımdan çıkardıktan sonra alt duda ımı  ekiştirdim.

"Vay canına. Yaşlı erkeklerden hoşlanıyorsun, ha? Baban bu konuda ne düşünüyor?"

"Yaşlı erkeklerle bir yerlere gittiğimde babama söylemiyorum." Verdi im yanıtta gurur duydu umu hissettim ve sinsi bir sırıtişla ona baktım.

İfadesini okuyamadım. Gerçek bir gülümseme değildi, daha çok yüzünü buruşturmuş gibi ydi.

"Acele edin!" Josh, ahırdaki balıkçı teknesinin uzak ucundaki eski bir dolabı işaret ederken bir aşağı bir yukarı zıplayarak seslendi.

"Neden yavaşlamıyorsun?" Kyle ona dedi ki. "Tut şunu." Bana kahve fincanını uzattı. "Ama hepsini içme." Sırıttı.

"Har har."

Dolaptaki asma kilidi çıkardı ve büyük bir yay, küçük bir yay ve uzun bir t p içindeki okları aldı.

"Keskin uçlu gerçek oklar atmasına izin veriyor musunuz?" Ben sordum.

"Bahşiş mi? Evet. Jilet uçları mı? Hayır."

Her Şeyi saman balyaları üzerinde hedeflerin olduğu yere taşıdık. Kyle, Josh'a küçük yayını ve bir ok verdi. Josh, Robin Hood gibi oku doldurdu ve en yakın hedefe atıp tam on ikiden vurdu.

Çenem düştü.

"Gördün mü Eve?" Josh okunu işaret etti ve önemli bir şey yokmuş gibi omuz silkti.

Yavaşça başımı salladım. "Vay canına! Bu inanılmaz.

Beş yaşında mısın?" Kimin daha gururlu görüldüğünü bilmiyordum, Josh'un mu yoksa babasının mı?

Saçlarını okşayarak öne doğru eğildim ve yüzümü boynuna sokarak kıkırdamasına neden oldum.

Kyle bir sonraki atışı daha büyük yayıyla yaptı ve çok daha uzaktaki bir hedefi de tam on ikiden vurdu.

"Ben yenildim. Belki de siz ikinizin önünde kendimi utandırmak yerine eve dönüp bir waffle daha yemeliyim."

Kyle güldü, kahve fincanını elimden almadan önce yayını eski bir ahşap fıçıya dayadı. "Sana öğreteceğiz."

"Eve, beni izle!"

Josh bir ok daha doldurup fırlatırken ona doğru döndüm. Sonra bir tane daha. Ve bir tane daha.

"Ben kahvemi bitirirken onun yorulmasına izin vereceğiz ve sonra ben sana yeni bir beceri öğretirken o da toprakta traktörleriyle oynayacak. Tamam mı?"

Ona baktım ve başımı salladım, gülümsemek istemiyordum çünkü Denise'i Josh'un yeni kahramanı gibi gösterdiği için hâlâ kızgındım. Onun boyayla oynamasına izin verdi. Ne olmuş yani? Elma püresiyle kıyaslanamazdı.

"İyi misin?" diye sordu. "Evet, iyiyim. Neden?" Josh'a odaklandım.

"Bilemiyorum. Her zamankinden daha az hevesli görünüyorsun."

"Uzun bir gece," diye mırıldandım, bunu hızlı bir bahaneden başka bir şey olarak düşünmemiştim, ama Kyle'ın vücudu sertleştiğinde, hayali avukatla olan randevumdan bahsettiğimi düşündüğünü anladım.

Kıskanıyor muydu? Bu fikir hoşuma gitti. "Denise'le tekrar görüşüyor musun?"

Gözlerini kısmış, Josh'u izliyordu. "Yeni tuvaletin sızdırdığını söyleyip söylememesine bağlı."

"Demek istediğim bu değil."

"Öyle olmadığını biliyorum." Kahve fincanını yere bıraktı ve Josh'un oklarını almasına yardım etti.

"Benden bu kadar." Josh ahıra doğru yürüdü. "İşemem " Kasıklarını tuttu.

Gülmemi engellemek için ağzımı kapattım.

"Lazımlık," diye düzeltti Kyle hemen.

"Adam çiş diyor," dedi Josh.

"Adam'ın kötü bir etkisi var. Eve kadar gelebilir misin?"

Josh başını yarım düzine kez salladı.

"O zaman çimlere git."

Josh pantolonunu ve iç çamaşırını indirdi.

"Dostum, bir bayanın önünde asla. Ahırın yanına git."

Josh paytak paytak giderken homurdandım, yol boyunca beni süzdü.

Kyle yavaşça başını sallayarak oklarla geri döndü.

Kıkırdamamı daha fazla tutamadım.

"Saygınlığınızın her zerresinden vazgeçmeye hazır olana kadar çocuk sahibi olmayın. Ebeveynlik, yaklaşık on sekiz yıl boyunca başka bir insanın eylemlerinin sorumluluğunu almaktır."

"Yazık. Bu, artık yaptıklarım için ailemi suçlayamayacağım anlamına geliyor." Dedim.

"Doğru." Bana ciddi bir bakış atmaya çalıştı ama gözlerinin kenarları gülümser gibi kırıştı.

"Evimdeki tuvaleti taşırdığında, 'Oh, kahretsin!' diye bağırdı."

"Allah kahretsin..." Kyle homurdandı. "Tabii ki yaptı." Yayını eline aldı. "Dün gece senin için bunun gerginliğini azalttım. Umarım geri çekecek kadar gücün vardır." Yayını bana uzattı, arkama geçti ve nasıl tutacağımı göstermek için bedenini bedenime bastırdı. "Elinin tamamıyla kavrama. Burada başparmağınızın altında duracak. Eğer elinin yaşam çizgisini geçerse, ön kolun ipile aynı hizada olacak ve

Kolun acıyacak. Ve geri çekerken bu bölgeyi mümkün olduğunca rahat tutmak istersiniz."

Tek bir kelime bile hatırlamazdım çünkü beynim onun vücut ısısına ve yayı nereye koyacağımı göstermek için elime dokunan parmaklarına odaklanmıştı.

"Nefesinizi tutmayın. Bu seni daha çok titretir. Bu nefesinizi düzene sokmakla ilgili."

Ona bu kadar yakinken nefesimin sabit kalma şansı yoktu.

"Gergin misin?" diye mırıldandı dudaklarını kulağıma dayayarak. "Kalbinin hızla çarptığını hissedebiliyorum. Kimseyi öldürmene izin vermeyeceğim."

Onun yardımıyla kenardaki ilk hedefi vurdum.

"Güzel," dedi ve beni serbest bırakıp yaya bir ok daha yerleştirmeme yardım ederek tutuşumu düzeltti. "Şimdi kendi başına dene."

Onu etkilemek istiyordum ama tıpkı teknenin motorunu çalıştırmaya çalıştığım zamanki gibi kendimi yetersiz ve güçsüz hissediyordum. Tabii ki hedefi çok fazla ıskaladım.

"Nefesini tuttun ve ." "Bunu yapmaya çalışmadım."

"Biliyorum. Ama yaptın, bu yüzden bu sefer adımları düşün, rahatla, nefes al ve hedefin üzerinde mükemmel bir şekilde sabitleyemeyeceğini bil, ama sorun değil. Hedef, okun ucundan çok daha büyük."

Üçüncü kez denedim. "Başardım!" Hedefi vurduğum için kendimle gurur duyarak döndüm.

Kyle'ın sırtışı kabardı. "İyi işti."

Josh, "Baba, ben traktörlerimi almaya gidiyorum," dedi.

"Tamam, dostum. Güvertedeler. Yardıma ihtiyacın var mı?" "Hayır." Eve doğru koştu.

Ellerim ve parmaklarım acımadan önce bir düzine kadar ok attım.

"Fazla abartmayalım." Göz kırptı ve ben ellerimi silkeleyip masaj yaparken onu benden aldı.

"Her seferinde hedefi vurabilir misin?" diye sordum.

Sadağını taktı ve birkaç saniye içinde altı ok fırlattı; hepsi de birbirinden bir santim kadar uzaktı.

"Sanırım yapabilirsin," diye mırıldandım.

Sanki tam tersi değil de beni etkilemeye çalışıyormuş gibi sırtışı iki katına çıktı. Sonra okları birlikte geri aldık.

"Josh geri dönmedi, demek ki çiçek tarhlarını oyun alanı olarak kullanıyor. Geri dönsem iyi olacak."

Başımı salladım ve onu ahıra kadar takip ettim. "Baban avlanır mı?" diye sordum.

Yayları ve okları dolaba geri koydu. "Evet. Annem, av gezilerine çıkmasaydı hâlâ evli olmayacaklarını söyledi."

Güldüm.

"Öldürdüğünüzü yer misiniz?"

"Evet, çoğu zaman."

"Demek ayı eti yedin?"

Dolabı kilitledi ve döndü. "Hayır. Ben ayı avlamam."

Başparmaklarımı ön ceplerime soktum ve topuklarımın üzerinde ileri geri sallandım. "Bugün bana nasıl ateş edileceğini gösterdiğin için teşekkürler."

Kyle bana baktı ve bakışlarını sanki elleri vücudumdaymış gibi somut hissettim. Hayal görüp görmediğimi merak etmekten kendimi alamıyordum. Bana bir çocuk gibi mi bakıyordu? Öyle hissetmiyordum.

"Sana başka bir şehirden bir avukatı kim ayarladı?"

Sallanmayı bıraktım.

"Yoksa Josh'ı izlemek istemediğin için mi yalan söyledin?"

Başımı salladım. "Josh'ı seviyorum."

"Ben bunu sormadım. Josh'tan hoşlanabilirsin ama onu izlemek istemeyebilirsin."

"Joshu izlemekten bahsetmişken, eve geri dönmeliyiz." Döndüm.

"Sana ödeme yapabilirim ve sana işlerin nasıl yapılacağını öğretebilirim. Senden faydalanıyormuşum hissediyorum" dedi.

"Sorun o değil." Teknenin etrafından dolaşıp ön ahır kapısına doğru yürüdüm.

"O zaman nedir?"

Durdum, gözlerimi kapattım. "Sana dün gece bir randevum olduğunu söyledim çünkü sen Denise ile akşam yemeği yiyordun."

"Bu hiç mantıklı değil. Benim için onaylanmış randevular listende olmadığı için mi?"

Hayal görüyordum. Beni komşu kızı ve belki de bir arkadaştan öte bir şey olarak görmüyordu. "Hayır." Ona doğru dönmeden başımı salladım. "O senin için onaylanmış randevular listemde değil. Ama benim onayma ihtiyacın yok. Neden yalan söylediğimi de bilmiyorum. Düşündüm ki... şey, bilmiyorum. Boş ver gitsin."

"Ne düşünüyorsun?"

Gözlerimi ovuşturdum. "Bu konuda konuşmayalım çünkü utanç verici ve aramızdaki ilişkinin tuhaflaşmasını istemiyorum."

Önüme geçerek kapıyı kapattı ve beni üstümüzde asılı duran ampulün loş ışığında ona bakmaya zorladı.

Yüzümden ayak parmaklarıma kadar kızarmış hissederek gözlerimi devirdim. "Geçen gece rıhtımdayken bir an için bana şöyle baktığını sandım..." Biraz güldüm ve gömleğimin eteğiyle oynadım.

"Ne gibi?"

"Sanki benden hoşlanıyormuşsun gibi." Onu yolumdan ittim ve beni utandıran meraklı bakışlarından uzaklaşmak için kapıdan çıktım.

"Senden hoşlanıyorum." Beni takip etti.

". " Adımlarımı uzattım. "Ben anlıyorum."

Arkamdaki toprağı eşeyen botlarının sesini artık duymadığımda durdum ve omzumun üzerinden baktım.

"Anlıyorum," diye tekrarladı, dişlerini alt dudağında birkaç kez gezdirerek. "Ve bu eğlenceli. Senden hoşlanmak eğlenceli. Seninle ilgili her şey eğlenceli ve canlandırıcı. Eve, kadınlar

Senin gibi"-sırıttı-"senin gibi başka biri yok ki, benim gibi erkekleri dize getirsin. Ama," diye kıkırdadı, başını sallayarak, "yetişkin sorumluluklarım var, buna bir çocuk da dahil. Yani benim eğlencem, kardeşimin en iyi arkadaşının on sekiz yaşındaki kızından hoşlanmaktan daha güvenli olmalı."

Sözleri damarlarımda dolaştı ve kendimi güçlü hissettim. "Sana diz çöktürebilir miyim?" Gülümsemem tüm kontrolünü kaybetti.

Yönünü eve doğru çevirdi. "Öğrenmeyelim. Yarın kilisede görüşürüz, orada diz çökmek Tanrı'yı ve Papaz Jacobson'ı memnun eder."

Öğrenmemek mi? Deli miydi? Oh, öğrenecektik.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

ZEHİR, "BENİMLE EDEPSİZ KONUŞ"

Eve

"Ya seninle dalga geçiyorsa? Utanmaman için sana iyi ?" McDonald's'ta karşılıklı otururken Erin sordu. Dudaklarını büktü. "Ama yine de gölde sütyeninin askısını düzeltti. Eğer seni çekici bulmuyorsa bu çok garip. Ya da belki de babacan bir şeydi." Erin başını salladı. "Seninle tamamen dalga geçiyor Eve. Sakın ona daha fazlasını vermeye kalkma. Kendini aptal gibi hissedeceksin. Uydurma bir adamla değil, gerçekten başka biriyle çıkmalısın. Ve bunu bir avukattan biraz daha inandırıcı yap."

Tavsiyesini düşünürken pipetimin ucunu çiğnedim. Ben de bu şekilde görmedim değil, ama gerçek olduğunu hissettiren çok fazla bakış ve küçük an vardı.

Acımak değil.

Aşkını yatıştıran bir adam değil.

Bebek bakıcısına dostça davranan bir komşu değil.

"Onun yanındayken sakın ol. Sanki o iğrenç yaşlı bir adammış ve ondan hoşlanma düşüncesi 'ağzımı tıkamak' gibi bir şeymiş gibi davran."

Yavaşça başımı salladım.

"Gerçekten Denise'in köpek sidiği gibi koktuğunu mu söyledi?" Erin burnunu kırıstırarak sırttı.

Sırttım ve başımı salladım.

"Pazartesi derslere başlıyorum. Tabii ki bulabildiğim en yakışıklıyı alacağım ama ikinci en yakışıklıyı arayıp seni onunla ayarlayacağım."

"Teşekkürler." Hamburger paketimi sardım ve kızartma kabıma doldurdum.

"Ben ciddiym. Umutsuz olma."

"Çaresiz değilim."

Ben çatlayana kadar bana baktı.

"Değilim." Güldüm. "Sadece ilgileniyorum."

"Takıntılısın."

Başımı salladım. "Kararlı."

"Hayalperest."

Pipet sargımdan küçük bir parça sardım, pipetime doldurdum ve ona doğru üfledim.

PAZAR SABAHİ, Kyle ve Josh'un kiliseye gelmemesi için dua ettim ama Tanrı dileğimi yerine getirmedi. Muhtemelen o hafta söylediğim yalanlardan dolayı hayal kırıklığına uğramış olacak ki bana biraz merhamet gösterdi.

Kyle ve Josh annem ve kız kardeşimin arkasına oturduklarında Erin gözlerini kocaman açarak bana sırttı. Yine aynı takım elbiseleri giymişlerdi ama kravatları farklıydı; sarı papyon.

Çok sevimli.

Babamın komünyon da dahil olmak üzere uzun vaazını Kyle'a bakmadan tamamladım. Ayinden sonra arkadaşlarımla kilisenin önünde toplanırken annemle babam da her zamanki gibi sohbet ediyorlardı.

"Merhaba Eve!" Josh belime sarıldı ve arkadaşlarım kahkahalar atarak onu alkışladılar.

"Hey, Josh." Parmaklarımı koyu dalgalı saçlarında gezdirdim ve sonra çömelip papyonunu düzelttim. "Bugün çok yakışıklı görünüyorsun."

Avuçlarını yanaklarıma bastırdı. "Çok güzel görünüyorsun." Onun minik ellerinde eridim.

"Dostum, Eve arkadaşlarıyla konuşuyor. Senin terbiyen nerede?" Kyle, beni ona bakmaya ve sahte bir gülümseme sunmaya zorlayarak, dedi, iğrenç yaşlı bir adama vereceğim gülümsemeyi.

"değil," diye mırıldandım, dik durarak.

"Bu elbise sana çok yakışmış," dedi.

Üzerimdeki elbisenin ne olduğunu hatırlamıyormuş gibi yere baktım. Üç çeyrek kollu beyaz bir elbiseydi, özel bir şey değildi. Havadan sudan konuşuyordu, belki de gerginliği azaltmaya çalışıyordu. Muhtemelen Josh'güzel göründüğümü söylemesi için göndermişti.

"Teşekkürler. Papyonun güzelmiş," dedim ve ilgimi hak eden ondan çok daha ilginç insanlar varmış gibi ona hızlıca bir bakış attım.

"Birazdan görüşürüz," dedi. Bu benim dikkatimi çekti.

Kyle Josh'un elini tuttu. "Ailen bizi öğle yemeğine davet etti."

Tabii ki yaptılar.

"Çok güzel." Bir gülümseme yapıştırdım.

Kamyonuna önce arkadaşlarıma nazikçe başını salladı.

"O çok kötü. Okulun başlaması için sabırsızlanıyorum," dedi Lizzy.

Son senesine başlamaya hazırlanıyordu.

"Eminim not sistemi konusunda çok katıdır. Tüm o iğrenç erkekler kusurludur," diyerek Erin bana baktı.

"Katılıyorum," dedi Kelly. O da üçüncü sınıfa gidecekti.

"Bay Collins çirkin değil ama bence çirkin olanlar en kötü öğretmenler çünkü okulda onlara sataşmışlar. Ve herkese kendileri gibi bedel ödetmeye ve acı çektirmeye kararlılar."

"Herkes gidiyor." Otoparka doğru başımı salladım. "Haftaya görüşürüz."

Erin kulağıma yaklaşıırken kolumu sıktı. "Güçlü ol. O yaşlı ve çirkin."

Her kadının hayali gibi görünüyordu, yardımcısı da sevimli küçük bir çocuktı. Yalan söylemekte ne kadar iyi olursam olayım, Kyle'ın yaşlı ve çirkin olduğuna ne kendimi ne de bir başkasını inandırabilirdim.

"İki hafta üst üste, ha? Onları evlat mı ediniyoruz?" Büyükanнем Bonnie'yi almaya gitmeden önce Gabby'nin yanında arka koltuğa geçtiğimде annemlere sordum.

Annem omzunun üzerinden bana baktı. "Kyle ve Josh?"

"Evet. Pazar yemeğine başka kimi davet ettin?"

"Onlar aileden sayılırlar çünkü Fred babanın hiç sahip olmadığı kardeşin. Bu yüzden Kyle'ı amcan ya da kuzenin olarak düşün."

Kötü bir fikir değildi. Kuzenlerim vardı ve çirkin değillerdi ama onlara aşık değildim. Bu fikre tutunmaya çalıştım.

Kyle benim kuzenimdi ve küçük sevimli bir oğlu vardı. Hepimiz aileydik. Enstest sadece yasak değil, iğrençti de.

Büyükanнем Bonnie'yi alıp eve vardıktan sonra beyaz elbisemi çıkarıp kot etek ve minik altın düğmeli kırmızı bluzumu giydim. Pazar akşam yemeği için hala güzel görünmem gerekiyordu ama barbekü kaburga, taze fasulye, parmak patates ve tabii ki ev yapımı dondurmali elmalı turta yiyeceğimiz için beyaz iyi bir seçim değildi.

Annem ve ben yemeği masaya koymayı bitirirken Gabby de kuzenimiz ve oğlunun kapısını çaldı.

Josh anneme, "Babam yükseltici aldı," dedi.

Kyle bir yükseltici koltuk tutarak gülümsedi. O gün akşam yemeği sırasında İncil kurban edilmeyecekti.

"İyi düşünmüşsün." Annem yükseltici koltuğu aldı ve Josh için sandalyenin üzerine koydu.

Ekmek sepetini almak için mutfağa yöneldim ama Kyle yoluma çıktı, ben de platonik bir sırtışla ona baktım. "Affedersiniz."

Hareket etmedi. "İyi miyiz?" diye sordu kısık bir sesle, bakışlarını bana çevirmeden önce odayı hızla taradı.

"Tabii ki iyiyiz. Neden olmayalım ki?" Hiçbir şey olmamış gibi davranmak için elimden geleni yaptım.

Eğer ona aşıkmışım gibi davranmak isteseydi, bunu doğrulamak için hiçbir şey yapmazdım çünkü bu doğru değildi.

Akıl maddeden

üstündür. Bu.

Değildi. Doğru

değildi.

Birinin kuzenini sevmek iğrençti.

Hareket etmediği için onu ittim.

"Güzel. Çünkü dün için kendimi kötü hissediyorum," dedi ve beni mutfağa kadar takip etti.

Ona tereyağını uzattım ve ekmek sepetini aldım. "Sen ailedensin." Tek yapabildiğim sevimsiz bir gülümsemeydi. "Kuzenim gibi. Dün sen aileden olduğun için olmadı. Evlatlık kuzenim."

Gözlerini kısmıştı. "Kuzenler," diye yineledi.

Ben de başımı salladım. "Ve sen de matematik öğretiyorsun, bu da seni inek bir kuzen yapıyor." Kirpiklerimi kırıştırıp ruloları masaya taşıırken o da beni takip etti.

Dua ettikten sonra babam bir önceki haftaki davranışını tekrarlayarak Kyle'a futboldan bahsetti. Ama Kyle aldırıyor gibiydi. Tutkusu aşikârdı.

Ondan da biraz tutku hissetmek istedim.

Kuzen! O benim kuzenim.

"Denise bugün kilisede değildi ama dün onunla konuştum." Annem araya girerek konuşmayı umursamadığım başka bir konuya çevirdi. "Ona yardım ettiğin için sana tekrar teşekkür etmemi istedi. Josh'la resim yaparken ve seninle sohbet ederken harika bir akşam geçirdiğini söyledi."

Kyle çiğnemeyi bitirdi ve peçeteye ağzını sildi. "Yardım ettiğim için mutluydum. Josh da iyi vakit geçirdi."

"Çocuklarla arası çok iyi," diye ekledi annem. "Ve futbolu çok seviyor. Onu tüm maçlarda görebilirsiniz. İmtiyaz standında bile gönüllü çalışıyor."

"Eve de futbolu çok seviyor," dedi Gabby. "Geçen yıl bütün maçlara gitti." Sırıttı.

Annem başını salladı. "Bu doğru. Sen yaptın."

Kız kardeşime sert bir gülümseme attım. Bütün bir yıl boyunca sırrımı saklamıştı ve artık önemli olmadığı için bunu unutacağını düşünmüştüm. Bunun yerine, muhtemelen ona ondan hoşlandığımı söylediğimi düşünen Kyle'ın önünde konuyu açtı.

"Erin de tüm maçlara gitti," dedim omuz silkerek, her ne kadar ben ailemin hiç bilmediği erkek arkadaşımı desteklerken o benimle olmak için tüm maçlara gitmiş olsa da.

"Belki Josh'u bazı maçlara getirebilirsin. Futbolu seviyor ama hem koçluk yapıp hem de ona göz kulak olamam," dedi Kyle.

Büyükanne Bonnie benim adıma, "Buna bayılırdı," diye cevap verdi.

Sandalyemde doğruldum ve konuşmak için ağzımı açtım ama annem sözümü kesti.

Ben daha konuşmadan, "Denise onu izlemeyi çok ister," dedi.

Dilimi ısırđım ve Josh'u maçlara kimin götürdüğü umurumda değilmış gibi omuz . Büyükanne baktığımda bana bir bakış attı. Çiti inşa etmeye hazır değildim.

"Seçeneklerim olduğunu bilmek güzel," dedi Kyle, Josh'un dağınık yüzünü silerken.

"Ben turta ve dondurma alacağım." Gülümsedim ve sandalyeme geri yaslandım.

Annem, "Gabby, kardeşine yardım et," dedi.

"İzin ver," diye araya girdi Kyle, sandalyesinde geriye doğru itilerek. "İki hafta sonu üst üste akşam yemeği daveti aldıktan sonra en azından bunu yapabilirim."

Onu beklemedim çünkü kimsenin yardımına ihtiyacım yoktu.

Dondurmayı buzluktan alırken Kyle, "Geçen yıl bir oyuncuyla çıkmış olmalısın," dedi.

Dönüp kapıyı arkamdan tekmeleyerek kapatmadan önce bir an kaskatı kesildim. "Neden böyle söylüyorsun?" Hafif bir alaycılıkla sordum.

"Çünkü ailen futbola olan ilginin sadece geçen yıl olduğunu ima etti ve Gabby ile bakıştınız." Dondurmayı benden aldı ve ben de lavabonun yanındaki çekmecedен bir kepçe aldım.

Yorum yapmamayı tercih ederek başımı salladım.

"O kadar yaşlı değilim. Ve gözlemciyim," dedi.

"Ama haklı olduğun bir nokta var mı?" Döndüm, cevap vermesi için ona baktım.

Kuzenlerin yapmadığı şekilde ağızma bakmak zorunda kaldı. "Bugün senden biraz düşmanlık hissettim. Sanırım dün beni yanlış anladın."

"Sanırım beni yanlış anladınız. Dün ne demek istediğimi sanıyorsan, öyle bir şey demedim. Daha önce de söylediğim gibi, biz aile sayılırız. Josh'u seve seve maçlarınıza götüreceğim çünkü aile böyle yapar, ama onun yerine kız arkadaşının götürmesini istiyorsan, bu da sorun değil. Gerçekten umurumda değil."

Umursamamaya çalıştıkça onu daha çok istiyordum. "Kuzen" kelimesi ağızımda ekşi bir tat bıraktı çünkü kuzenimi öpmeyi asla düşünmezdim. Bir erkek kuzenimin önünde tişörtümü .

"Beni öldürüyorsun Eve," diye fısıldadı.

"Nedenini bilmiyorum." Kepçeyi ona uzattım ve tezgahı turtayı ve tahta saplı servis tabağını almak için döndüm. "Ben sadece kardeşinin en iyi arkadaşının kızıyım. Vaizin kızıyım. On sekiz yaşında bir kız. Komşu kızı." Yanından geçip turtayı yemek odasına taşıdım.

Yemekten sonra annem büyükannem Bonnie'yi huzurevine geri götürürken ben de Gabby ile bulaşıkları yıkadım. Babam da

ve Kyle ön verandada oturup Josh'un çiftlik kedileriyle oynamasını izlediler.

Ben son tabağı da dolaba yerleştirirken babam kafasını mutfağı uzattı. "Eve, ben Kyle'ı dereye götürüp hangi ağaçların devrilmesi gerektiğini gösterirken Josh'a göz kulak olur musun?"

"Sanırım," diye mırıldandım onu dışarıda takip etmeden önce.

Kyle bana baktı. "Josh bizimle gelebilir. Gününüzü bölmek istemem."

"Josh günümün en güzel kısmı." Onu kollarımın arasına aldım ve o kıkırdarken bir daire çizdim. "Onu diğer herkese tercih ediyorum."

Babam güldü.

Kyle bir gülümseme takınmaya çalıştı ama pek de uygun görünmüyordu.

"Hadi evine gidelim," dedim, onu yere yatırdım ve elini tuttum.

"Teşekkür ederim," diye seslendi Kyle çitlere doğru yöneldikten sonra.

Adımlarımı yavaşlattım ve bir parça döndüm. Eğer samimiyet ete kemiğe bürünseydi, Kyle'a benzerdi. İğneleyici tavrım kayboldu ve onun samimiyetini bir gülümsemeyle yansıttım. "Bir şey değil."

Eve vardığımızda Josh Chutes and Ladders oynamak istedi, biz de oyun üstüne oyun oynadık. Ve o kazanmaya devam etti.

"Josh, baban mutlu bir insan mı?" Kız piyonumu tahtada dört sıra ilerleterek sordum.

Burnunu kırıştırdı ve topaça fiske vurdu. "O huysuz bir pantolon."

Bir kahkaha attım. "Neden bu kadar ?"

"Çünkü yere işediğimde başıma bela olduğumu söylüyor."

Neşe, yapışkan bir tarçınlı rulonun üzerindeki krema gibi içimi doldurdu. Köşede bir fare olmak, Kyle ve Josh'un yere işemekle ilgili konuşmalarını izlemek istiyordum.

"Benim babam da huysuzun tekidir," dedim.

Josh'un parlak gözleri onu anlayan biri olduğu için mutluymuş gibi bana bakıyordu. "Yere mi işiyorsun?"

Sırıttım. "Artık değil. Ama ışıkları açık bırakıyorum ve babamın sevmediği kıyafetler giyiyorum."

Arka kapı açıldı ve Kyle botlarını tekmeleyerek içeri adım attı.

"Dört kez kazandım!" Josh ışınladı.

"Elbette söyledin," dedi Kyle. "Bahse girerim Eve'e sihirli masa oyunu şansın olduğunu söylememişsindir."

Josh, dudaklarımı O şeklinde ayırıp gözlerini kocaman açarak ona baktığımda kıkırdadı.

"Ben Eve'e veda edip seninle oynadığı için teşekkür ederken sen de bunu odana götürebilir misin?" Kyle oyunu Josh'a uzattı.

Josh'a "Hoşça kal," dedim ve ona el salladım.

"Güle güle," diye mırıldandı, çoraplı ayaklarını ahşap zeminde kaydırarak merdivenlere doğru ilerledi.

"Babam derenin kenarındaki ağaçların çoğunu kesmeniz için sizinle konuştu mu? Ağaçların düşüp sele neden olan bir baraj oluşturmamasından bıkmış."

"Hepsi değil. Ama bu hafta vaktim olduğunda üç ölüsünü indirmesine yardım edeceğimi söyledim."

"Sen iyi bir adamsın. Eminim babam yanında olmana çok sevinecektir. Bana ya da Gabby'ye elektrikli testere konusunda güvenmiyor."

Kyle kıkırdayarak başının arkasını kaşıdı.

"Pazar gününün geri kalanının tadını çıkar." Arka kapıyı açtım ve o da beni güverteye kadar takip etti.

"Eve?"

Durdum.

"Baba olmanın sorumluluğunu taşımasaydım, sana karşı biraz pervasız davranmak konusunda iki kez düşünmezdim," dedi.

Arkamı dönmeye korkuyordum çünkü onun evlatlık ailesi olmak için çok uğraşıyordum.

İflah olmaz bir aşk. Ya benim umursamazlık anlayışım ruhumu cehenneme götürecek türden bir yakınlaşma anlamına geliyorsa ve o da elektrikli testere kullanmama izin veriyorsa? Artık onu okumak için kendime güvenmiyordum.

"Ancak," diye devam etti, "hayatımda çok az şey planlandığı gibi gitti, bu yüzden doğru şeyi yapma kararlılığımda sabit kalacağıma söz veremem. Bu, her şeyi berbat edersem ya da edersem diye önleyici özrüm." Bir adım daha yaklaştığında ayaklarının altındaki tahta gıcırdadı.

Dudaklarım zor nefes alışımı karşılamak için aralandı. Kırılğanlığı hoşuma gitmişti. Ve benim yanımda "siktir" demekten çekinmemesini sevdim.

"Eve-"

"Bu bir uyarı mı yoksa söz mü?" Ona bakıp kendimden eminmişim gibi davranamazdım, bu yüzden avluya çıkan dört merdiveni devam ettim. "Çünkü uyarıları dikkate alma konusunda berbatımdır ama insanların sözlerini tutmalarını sağlama konusunda acımasızımdır."

ON İKİNCİ BÖLÜM

GEORGE MICHAEL, "SEKSİNİ İSTİYORUM"

Eve

"NE DEDİN SEN?" Telefonu kulağımla omzum arasında tutarak yatağımdan tavana bakarken Erin'in nefesi kesildi.

"Ne söylemem gerekiyordu ki? Aklıma gelen ilk şeyi söyledim. Bu kesinlikle doğru değil. İlk tepkim çığlık atmak ve bana karşı pervasız olması için ona yalvarmaktı."

Güldü. "Donup kalabilirdim. Tıkanır ve dilime takılır ya da aptalca ve utanç verici bir şey söylerdim. Mükemmel bir cümle kurduğun için seni çok kıskandım. Sen bunu söyledikten sonra o ne yaptı?"

Telefon kablosunu parmağımın etrafında kıvırdım ve sııttım. "Bilmiyorum. Arkama bakmadım. Ölmüş olurdum. Kendime güvenimin on saniyelik bir ömrü vardı. Bu yüzden oradan kaçtım, koşmak yerine yürümek için çok uğraştım. Ama kalbim küt küt atıyordu ve etrafımdaki hiçbir şeyi duyamıyordum."

"Sırada ne var? Onu tekrar ne zaman göreceksin? Görüştüğünde ne yapacaksın ya da ne söyleyeceksin? Onun sana karşı umursamaz davranmayı düşündüğünü nasıl düşünmezsin?"

Gah! Bu da ne demek oluyor? Seni öpmek gibi mi? Ya da daha fazlası? Eve! Onunla daha fazlasını yapar mıydın? Onunla seks yapar mıydın?"

Erin'in bitmek bilmeyen soruları sinirlerimi panik noktasına kadar gerdi. Ne söyleyecek ve ne yapacaktım? "Pekâlâ. İkimiz de kendimize gelmeliyiz. Bir şey söylemedi. Sanırım Cumartesi günü söyledikleri için kendini kötü hissetti. Belki de öyledir. Acıdığı için söylemiştir. Belki de çekip gittiğimde saflığıma gözlerini devirmiştir."

"Hayır. Saçmalama. İtiraf edeyim, seni kandırdığımı düşünmüştüm ama fikrimi değiştirdim. Aynaya baktın mı? Çok güzelsin. Ve artık bir yetişkinsin. Yaşı büyük ama baban olacak kadar değil. Ve evli değil. Josh senden hoşlanıyor. Bunu bir düşün. Sana söylediği nedenler dışında senden etkilenmemesi için hiçbir neden yok. O yüzden senden hoşlanmadığını düşünmeyi bırak. Sana bunu düşündürdüğüm için berbat bir arkadaşım. Unut gitsin. Tamam mı?"

Tırnağımı kemirdim ve mırıldandım, "Evet, belki. Ama hiçbir şey yapamam. Ona karşı bir hamle yapamam çünkü eğer bir ihtimal beni yatıştırmaya çalışıyorsa, aptal gibi görünme riskini göze alamam. Ona bir daha asla bakamam ve komşum olduğu, her Pazar kiliseye gittiği ve ailem onu ve Josh'u evlat edindiği için bu çok zor olur."

"Haklısın." Erin yavaş bir nefes verdi.

Bu duyguları benimle birlikte fiziksel olarak hissetmesini çok sevdim.

"O yüzden sakın olun. Çekici ve seksi ol ama umutsuz ve garip olma."

Kıkırdadım. "Çekici ve seksi mi? Çekici ve seksi olmaya çalışırken çaresiz ve beceriksiz görünmekten korkuyorum. Sanırım o hiçbir şey söylememiş gibi davranmalı ve normal davranmak için elimden geleni yapmalıyım."

"Tamam, senin fikrinle devam edelim. Ama bence benimki daha iyi."

Erin'in fikri daha iyiydi ve benim yaşıma yakın olan ve her gün her saniye düşünmediğim başka bir adamla bunu başarabilirdim. Ama Kyle o adam değildi.

Planım işe yaradı, belki de çok iyi.

Pazartesi günü Kyle hiçbir şey belli etmedi. Sanki o an hiç yaşanmamış gibiydi, bu yüzden normal davranmakta bir sorun yaşamadım. Bana başka türlü davranma şansı vermedi. Salı günü de Pazartesi'nin bir tekrarıydı. Normallik iyiydi ama çıldırtıcıydı. Sanki her şeyi kafamdan uydurmuşum gibi deli gibi hissetmeye başladım.

Okul Çarşamba günü başladı, bu yüzden sabah Kyle'ı görmedim. Josh'u okula bıraktı ve öğleden sonra otobüsten indiğinde ben de onların yolunun sonunda bekliyordum. İki saat sonra Kyle antrenmandan eve geldi.

"Hey," diye gülümseyerek anahtarlarını tezgâhın üzerine bıraktı.

Josh'la masada üzerinde çalıştığımız yapbozdan döndüm. "Hey."

"Dostum, anaokulundaki ilk günün nasıldı?" Kyle ellerini Josh'un omzuna koyup başının üstünü öperek sordu.

"Eğlenceliydi."

"Ben yemeğe başlayacağım, sen de bana her şeyi anlatabilirsin. Makarna ve peynir?"

Josh başını salladı.

Ayağa kalktım. Josh'a "Yarın görüşürüz," dedim.

Kyle beni ön kapıya kadar takip etti. "Onun için burada olduğun için teşekkürler."

"Elbette." Ayakkabılarımı giydim ve ona doğru döndüm.

"Cuma günkü maça gidecek misin?" diye sordu.

"Bilmiyorum. Neden?"

"Konuştuğumuz gibi Josh da seninle takılabilir mi? Gerçi pek izleyemez. Sadece onu kovalaman ve atıştırmalıklar alman . Ama eğer istersen onu hiç izlemek zorunda değilsin-"

"Tabii ki onunla maç izlemek istiyorum. Ya da onu kovalamak. Atıştırmalıklar. Her neyse."

"Harika. Okuldan sonra evde olurum ve ona yemek getiririm. Benimle maça erken gelebilir. Belki takım ısınırken etrafta kořup biraz enerji yakabilir, böylece maç bařladıđında yorgun dűřműő olur. Saat 6:40 gibi orada olmanız řartıyla."

"Kulağa hoş geliyor."

"Teřekkűrler, ben-"

"Bu gece ne yapıyorsun?" O daha veda edemedenden ağzımdan kaçırdım.

"Çamaşırhane. Sen mi?" Sırıttı.

"Hava kararmadan ۆnce dereye dođru yűrűmeyi dűřűnűyorum. Josh benimle gelmek ister mi?"

"Maaşını almadığın halde beş yaşında bir çocukla takılmaya razı olacak kadar mı?"

"Hey. Çıktığım çoğu erkekten daha iyi bir arkadaş."

"Daha hızlı koşabildiğin için olmadığına emin misin?"

"Ne?" Burnumu kırıřtırdım. "Oh!" Gűldűm, aylar ve arkadařlarımdan daha hızlı kořmak hakkında sűylediklerimi birkaç saniyeliđine unuttum.

"Onu hayatım pahasına koruyacağım. Kaçabilmesi için kendimi ayıya sunacağım."

"Ya da ben de seninle gelebilirim."

Evet!

"Elbette. Yani, eđer istersen. Çamařır yıkamakla meřgulsen kendini buna mecbur hissetme. Cuma gűnű okula kirli i çamařırlarıyla gitmeni istemem űnkű maç gűnlerinde en iyi řekilde gűrűnmen gerekiyor."

"Temiz i amaşırım olmasaydı i çamaşırını giymezdim."

Onu iç çamaşırsız hayal etmemeye çalışarak dudaklarımı birbirine bastırdım.

"Beni çıplak hayal , değil mi?" "Kes şunu." Bir kahkaha attım. "Hayır, düşünmüyorum."

"Yalancı," diye mırıldandı.

Gözlerimi kısmıştım ama alev alev yanan yanaklarım gerçeği söylüyordu.

"Yani yemekten sonra dönecek misin?"

"Evet." O kadar sersemlemiştim ki sesim titriyordu. "Birazdan görüşürüz."

"Eve!" Josh seslendi, ben dışarı çıktıktan sonra kapıya doğru koşuyordu. Walkman'im ve kulaklıklarım ondaydı.

"Oh, teşekkürler. Neredeyse unuttuyordum," dedim Kyle'a uzatırken ve mutfağa geri koşarken.

"Düşünce sen vardı izliyor Josh, değil dinleme müziğe," dedi Kyle.

Gözlerimi devirerek elimi uzattım. "O oyuncaklarıyla oynarken ikisini de yapabilirim."

Kyle gözlerini kıstı. "Ne kaseti?"

Elimi sessiz bir taleple uzatarak kapıya yaklaştım. "Sadece radyodan kaydettiğim şeyler."

"Ne gibi?" Kulaklıkları kafasına taktı.

"HAYIR!" Ona doğru hamle yaptım ama kısmen kapalı olan paravan kapı omzumu yakaladı.

Artık çok geçti. Oynat'a bastı.

Bildiğim hayat, kaşları zirve yaptığında sona erdi. Bir şarkının ortasında durmuştum. Kasette pek çok şarkı vardı ama onun dinlediği, benim en çok gurur George Michael'ın "I Want Your Sex" şarkısı değildi.

Tıklayın.

Kaset çaları kapattı ve kulaklıkları yavaşça çıkardı, kablосunu Walkman'ime dolayarak bana uzattı.

"Birazdan görüşürüz," dedi göz kırparak!

YEMekten sonra şorttan kot pantolona geçtim ve kapıda ayaklarımı ayakkabılarımın içine sokmadan önce bir sweatshirt giydim. "Josh'ı dereye götürüyorum," diye seslendim.

"Kyle için sorun olur mu?" Babam oturma odasından seslendi.

"Uh-huh."

"Tamam. Dikkatli ol."

"Uh-huh." Kapıdan koşarak çıktım, çitten atladım ve evine doğru koştum, tepenin zirvesine ulaştığımda sakinleşmek için yavaşladım.

Sadece akılda kalıcı bir ritmi olan bir şarkıydı. Bundan bahsetmezdim ya da doğrudan göz teması kurmazdım ve aramız iyi olurdu.

Josh ve Kyle ön bahçede Nerf futbol topuyla yakalamaca oynuyorlardı.

"Kafalar yukarı!" Kyle topu bana atarak seslendi.

Onu yakaladım ve sırtışı, kendime bakmamamı söylediğim gözlerinin köşelerine kadar yükseldi. Sonra ona geri fırlattım ve o sırtış kayboldu.

"Güzel ördek," dedi sallanan topu yakalayarak.

"Antrenmanım bitti."

Güldü.

"Dereye atlamaya hazır mısınız?" Josh'a elimi uzattım.

Onu aldı ve Kyle bizi takip ederken meyve bahçesinin uzak ucuna ve dereye giden tepeye doğru atladık.

"Bak!" Josh kıyıya yakın bir yerde eski dallardan ve çalılardan yaptığım kulübeyi işaret etti. Elimini bıraktı ve Kyle yanımda dururken kulübeye doğru koştu.

"Baban o kulübenin baharda dere taşmadan önce gitmesi gerektiğini söyledi."

Başımı salladım. "Evet. Babam eğlenceli bir spoilerıdır." "Ya da pratik."

"Aynı fark." Omuz silktim.

Sırtarak Josh'un dalların arasından kulübenin içine bakmasını izledi. "O kulübede ne yapıyorsun ki?"

"Aylardan saklan."

Kyle başını salladı. "Eve, sen... bir şeysin." "Josh nerede? Onu bulamıyorum," dedim.

Elimi alnıma bastırıp bölgeyi incelerken Josh kıkırdadı. "Josh?"

Yine kıkırdadı ve birkaç adım bir yöne, sonra başka bir yöne yürüdüm.

"Ben buradayım!"

Sıçradım. "Oh! Seni görmedim. İçeri gelebilir miyim?"

Kapı yapmak için iple birbirine bağladığım dalları itti. "Baba, sen de içeri gel."

"Bilmiyorum dostum. Orada hepimize yetecek kadar yer olmayabilir."

Ben uzak köşeye sürünüp dizlerime sarılırken, "Var," diye ısrar etti.

Kyle da dizlerine sarılarak küçük kulübenin içine sıkıştı ve vücutlarımızın yanları her noktada birbirine değdi.

"Kımıldama. Yemek için avlanacağım," dedi Josh kocaman bir gülümsemeyle.

Kyle, "Çok uzağa gitme ve sudan uzak dur," dedi.

Josh ayaklarımızın üzerinden tırmandı ve kapıyı kapattı. Bir sopa kaptı ve onu silah gibi tuttu. "Şşşt, geyikleri korkutma," diye fısıldayarak yaşlı, ölü bir ağaç kütüğünü işaret etti.

"Umarım klostrofobik değilsindir," diye mırıldandı

Kyle. "Hayır. Sen?"

"Hayır." Kulübenin duvarları arasından Josh'a göz kulak olmak için boynunu önce sağa sonra sola uzattı. Vücudunu ayarlamaya çalıştığında, bu sadece bana daha fazla sürtünmesine neden oldu. "Ciddiyim. Bu kulübede ne yaptın sen? Bilirsin, iki metre boyunda yetişkin bir insan olarak?"

Güldüm. "Burası sevişmek için erkekleri getirdiğim yer." Açık bir yalandı. Ve kafalarımızı çevirirken

Birbirimize bakmak için fazla yakındık, onun bana baktığını hissettiğimde kendimi tutamadım.

"Ufak tefek erkeklere ilgi duyuyor olmalısın." Gözlerimi devirdim.

Kyle'ın bakışları gözlerimden dudaklarıma kaydı, ben de dudaklarımı birbirine sürttüm ve hava birden kazak giyilemeyecek kadar sıcak oldu.

"Özür dilerim," diye fısıldadı.
Gözlerimi kısmıştım. "Ne için?"
Eğildi.

"!" Josh bağırdı ve Kyle dik oturdu.

Josh kulübeye bir avuç yaprak taşıdı ve akşam yemeği için bize "geyik eti" servis etti; Kyle'ın koca gövdesini kapıdan içeri sıkıştırması otuz saniye sürdü.

Beni öpmek için eğildi. Değil mi? Bu neredeyse .
DOĞRU MU?

Nefesimi daha önce hiç tutmadığım kadar uzun süre tuttuktan sonra verdim. Sürünerek dışarı çıkıp sırtımı fırçaladığımda Josh elimi tuttu ve beni suya doğru çekti.

"Çok yaklaşma dostum," dedi Kyle .

Ona dönüp baktığımda gülümsedi - "Az kalsın seni öpüyordum" gülümsemesi değildi. Normal bir gülümsemeydi.

Ama oldu. Olmadı mı?

Birdenbire şarkı seçimim önemsiz göründü.

Dereye bir düzine taş attıktan sonra eve doğru yöneldik. Josh yürümekle koşmak arasında gidip geliyor, yol boyunca bir metre önümüzde duruyordu.

Hiçbir şey söylemedim.

Kyle hiçbir şey söylemedi.

Şimdiye kadarki en büyük şeyi hiçbir şey saklamıyordu.

Neredeyse beni öpüyordu!

Eve vardığımızda Kyle, "Banyo yapman gerek," dedi.

"Arabalarımınla oynamak istiyorum," diye itiraz etti Josh, güvertenin merdivenlerini tırmanırken.

"Yirmi dakika. Ama sonra banyo yapacaksın."

"Peki," diye homurdandı Josh.

"İçecek bir şey ister misin?" Kyle merdivenlerin tepesine ulaştıktan sonra bana sordu.

Dipte durdum, hâlâ şoktaydım.

"Muhtemelen seveceğin türden bir içecek değil," diye sırtı, "daha çok 7 Up veya Kool-Aid gibi."

Gözlerimi kırptım. "Uh," yavaşça başımı salladım. "Tamam."

Ben bir tembel gibi hareket ederken o evin içine doğru ilerledi, ki bu uygun bir hareketti çünkü rüyalarda ve illüzyonlarda zaman farklıdır ve ben de bunu yaşıyordum.

Değil mi?

"Sadece üzümlü Kool-Aid var ama onu 7 Up ile karıştırırsanız oldukça iyi oluyor. Josh'un en sevdiği kokteyl ilgini çeker mi?"

"Elbette." Tam arkasında durmayı planlamamıştım ama doğal olarak oraya yöneldim.

Elinde iki bardak mor Kool-Aid ile döndüğünde ben de oradaydım.

Sertleşti, gözleri büyüdü.

"Neredeyse beni öpüyordun," diye fısıldadım. Gözlerini kıstı. "Öptüm mü?"

"Evet! Özür diledin ve Josh kulübeye dönmeden hemen önce beni öpmek için eğildin."

Yavaşça başını sallayarak dudaklarını büktü. "Huh. En azından bunun için özür diledim. Al bakalım. Bana ne düşündüğünü söyle." Bana içkiyi uzattı ve yanımdan geçmek için yan çizdi. "Josh'a devre arasında ya da kasıklarını tutarsa daha önce tuvalete gitmesi konusunda ısrar etmek isteyeceksin. Ve eğer sıra varsa, tribünlerin ya da bir ağacın arkasına geç ve işini yapmasına izin ver. Beş yaşına kadar idrarını tutma konusunda daha iyi olacağını umuyordum ama belli ki o yaşa gelmemiş."

Döndüm.

Kyle sırtını buzdolabına yaslamış, içkisini yudumlarken bacaklarını bileklerinden rahatça çaprazlamıştı. "Beğendin mi?" Benim bardağıma doğru başını salladı.

Bir yudum almak için dudaklarıma götürmeden önce sanki ilk kez görüyormuşum gibi baktım. Ama ondan başka hiçbir şeyin tadını alamıyor ya da hissedemiyordum.

"Eee?"

Dudaklarımı yaladım. "Bu iyi."

"Gerçekten sevmiyorsan içmek zorunda değilsin."

"Ben, uh"-başımı salladım-"eve gitmeliyim." En kısa zamanda Erin'i aramam gerekiyordu. Bu acil bir durumdu.

Başını sallamaktan vazgeçmeden önce birkaç saniye yanağının içini çiğnedi. "Yarın unutma ihtimalime karşı imtiyaz standı için sana şimdi para vereyim." Bardağını tezgâhın üzerine koydu ve cüzdanını çıkardı.

Bana uzattığı on dolarlık banknota baktım. "Eve?"

"Hmm?" Tamamen değildim. "Alacak mısın?"

Parayı almadan yavaşça başımı salladım.

Kyle bir adım daha yaklaştı, yutkundum. On dolarlık banknotu arka cebime soktu, bu da elinin kıcımda olduğu anlamına geliyordu.

Gözlerimi kırıştıtararak göğsüne baktım.

Parayı cebime koyduktan sonra eli benimkine kaydı ve parmak uçları tenimi okşadı.

Gözlerimi kapattım. Ve tam dokunuşunu artık hissetmediğim anda, kulağımın arkasındaki birkaç tutam saç kıvırdı ve parmaklarının arkasının boynumda gezinmesine izin verdi. Dudaklarımı aralayarak titrek bir nefes aldım ve sonra dokunuşu kayboldu.

"Cuma gecesi hakkında sormak istediğiniz bir şey var mı?"

Gözlerimi açtım ve vücudum ürpermekle yere yığılmak arasında gidip gelirken bakışlarımı onunkilere çevirdim. Ciddi miydi? Elbette sorularım vardı. O kadar çok soru vardı ki... Ama bunların Cuma gecesi oynanacak futbol maçıyla hiçbir ilgisi yoktu.

"Baba?" Josh seslendi.

"Yani, soru yok mu? İyi miyiz?"

Çenem düştü. "İyi miyim?" Tabii ki Josh'la ilgilenmek zorunda kaldığında sesimi buldum. Beni neden neredeyse öptüğünü, elime ve boynuma neden dokunduğunu sormak için artık çok geçti.

"Yani," diye sırttı. "İyi olduğuna eminim ama Josh'u maçta izlerken rahat mısın?"

Beynim patladı. Ne demişti? Seks konusunda iyi olduğumu mu kastettiğini düşünmeye başlamıştım? Yoksa iyi olduğumu, yani soru sormadığımı, zihinsel olarak dengeli olduğumu, eve yürüyerek gidebileceğimi bildiğini mi söylemek istemişti?

İYİ DERKEN NEYİ KASTETTI?!

"Sanırım senden nefret ediyorum," dedim yüzümü asmamaya kararlı bir ifadeyle.

"Çünkü sen Evil Eve'sin," dedi hınzır bir sırıtışla ve gözlerinde bir parıltıyla.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DEF LEPPARD, "HYSTERIA"

Kyle

Melinda ile lise son sınıfın başında tanıştım. Connecticut'tan Colorado'ya taşınmıştı. Meraklı kehribar gözleri, parlayan kahverengi teni ve çarpık gülümsemesi Temmuz sonunda bir avuç çikolata gibi içimi eritti. Bir randevudan sonra onu sevdiğimi anladım. Adam onu görmeden iki gün geçirmek zorunda kaldığımda bana aşk acısı çeken zavallı bir köpek yavrusu dedi çünkü ailesi tatil köyleri açıldığında çoğu hafta sonunu kamp yaparak veya kayak yaparak geçiriyordu. Öte yandan, Lizzy'nin planları olduğunda seviniyordu çünkü onu her gün görmenin biraz fazla olduğunu söylüyordu.

Melinda ve benim ilişkimiz, aramızdaki uzun mesafelere, üniversiteye, iki ayrılığa ve annesinin ölümüne dayandı, ancak sonsuza dek mutlu olduğumuzu düşündüğümüz anda dağıldı. Kolay olan nasıl bu kadar zorlaştı? Sanki fırtınayı atlatmışız da gökkuşağına bakarken bir parça sakızla boğulup ölmüşüz gibi.

Ben onu kaybettim ama o her şeyini kaybetti.

O anda her şey benim düdüğüme sahipti ve ben sahayı tararken o da sahanın etrafında koşarak düdüğünü oyuncularına üfledi.

Cuma gecesi maçından önce en sevdiğim komşum için alan.

"Eve!" Josh arkamı işaret etti ve düdüğü bıraktı yerde.

Döndüm ve rahat bir nefes aldım. Uzun kahverengi saçları dökülmüş, bir kısmı altın ve kırmızı kurdelelerle bağlanmıştı -Lisenin renkleri. Şeytan Başı kapüşonlu bir tişört, taşlanmış kot pantolon ve beyaz yüksek topuklu ayakkabı giymişti.

Bu beni okuldaki en güzel kızın futbol sahasında bana baktığı son seneme götürdü. Ve yeni bir rekor kıracağımı, galibiyeti alacağımı, pizza ya da hamburgerle yakıt ikmali yapacağımı ve arabamın arkasında onu belden aşağı soyacağımı biliyordum.

Josh Eve'e sarıldı ve Eve parmaklarını onun saçlarında gezdirdi. Çok kıskanmıştım. Dişleriyle alt dudağını kapatarak bana gülümsedi. Masum olduğu kadar seksiydi de.

"sonra ne yapacaksın?"

Drew Eve'e oyun sonrası planlarını sorduğunda arkama baktım. Ona aval aval bakarken kendini beğenmiş bir sırıtış takınmıştı. O rahatça omuz silerken ben de döndüm.

"Eğer kafan oyunda değilse bu gece başlayabilecek başka biri var," diye onu uyardım.

Sırıtışı yüzünden düştü. "Özür dilerim Koç," dedi ve ters yöne doğru koşmaya başladı.

"Oyun kurucumla arkadaş mısınız?" Eve'e sordum.

Omzumun üzerinden onu izledi. "Burası küçük bir okul. Ben herkesle arkadaşım."

"Sadece arkadaş mıyız?" diye sordum ve daha ağzımdan çıkmadan sorduğuma pişman oldum.

Josh onun elini tuttu ve onu alandan uzaklaştırmaya çalıştı.

Beyaz dişleri parlatılmış dudaklarından dışarı fırlamıştı. "Koç, oyun kurucunuzu kıskanıyor musunuz?"

Boktan duygularımı tartışmanın ne yeri ne de zamanıydı, bu yüzden başımla bankı işaret ettim. "Josh'a söyle sırt çantasını alsın. İmtiyaz standı için sana verdiğim para yanında mı?"

"Arka cebimde. Kontrol etmek ister misin?" diye beni kışkırttı.

Eşimle tanışmıştım. Ama on sekiz yaşında olacağını hiç düşünmemiştim.

"Maçtan sonra planlarınız var," dedim ve hemen dönüp ısınmayı bitiren oyunculara yaklaştım.

BİZ KAZANDIK.

Drew'un Eve'de nasıl görüldüğünü beğenmedim ama çocuk sahada ışık saçabiliyordu. İki gol attı, bir pas verdi ve beş yarda çizgisinden bir tane daha koştu.

Maç sonrası soyunma odasındaki kutlamadan sonra oyuncularını duş almaları için bıraktım ve kız arkadaşlarının onları beklediği koridora çıktım.

Eve sırtını duvara dayamış, bacaklarını uzatmış bir şekilde yerde yatarken, Josh da yanağını Eve'in omzuna dayamış, ona sarılmış bir şekilde uyuyordu.

Ona özür dileyen bir gülümseme verdim ve onu elinden aldım. "Özür dilerim. Bu rahat olamaz."

Ayağa kalktı. " değil. Ben senin gibi yaşlı bir adam değilim."

"Yirmi sekiz yaş, ha?" Otoparkın kapısını ittim ve o önümden çıkarken arkamla kapıyı açık tuttum.

"Erin ve diğer arkadaşlarım gitti çünkü planlarım olduğunu söyledim. Keşke ne olduklarını bilseydim," dedi beni takip ederek.

Kamyonetimin kilidini açtım ve onu arka koltuğa kaldırdım. Ben emniyet kemerini bağlarken kıpırdandı ve sonra yan yatarak uykuya daldı.

Cüzdanımdan bir yirmilik çıkardım ve ona uzattım. "Yağlı bir şeyler al."

Kıkırdarak parayı aldı. "Ne ?"

"Şaşırt beni."

"Josh için bir şey var mı?"

"Bu gecelik yattı. Onu tuvalete götürüp kıyafetlerini çıkarıp pijamalarını giydirebilirim kendimi şanslı sayacağım."

"Tamam. Birazdan görüşürüz. Benim için soğuk bir tane aç."

Sırıttım, kamyonu tırmandım. "Kök birası?"

"Kökü hariç," diye seslendi, arabasına doğru yürürken.

Eve geldiğimde, Josh bir bez bebek kadar yardımseverdi, ancak çoğunlukla tuvalete ve temizlemem için biraz da yere işedi. Pijamalar uğraşmaya değmezdi, bu yüzden onu sadece Micky Mouse iç çamaşırlarıyla yatırdım.

Yarım bira içip haberleri açtığımda Eve elinde Taco John's poşetiyle ön kapıdan içeri girdi.

"Ben de pizza bekliyordum," dedim çantayı ondan alırken.

Cebinden para üstünü çıkardı ve kanepede bana katılmadan önce mutfak masasına bıraktı. Tacoları ve Patates Olés'i çantadan çıkardım ve sehpanın üzerine koydum.

"Madem pizza istiyordun, o zaman pizza demeliydin," diye burnunu kırıştırdı.

"Şaka yapıyorum. İyi iş çıkardın."

Biramı kaptı ve ben onu durduramadan ya da itiraz edemedim birkaç büyük yudum aldı.

Kaşlarımı çatarak kutuyu geri aldım. Onu Melinda'yla kıyaslamak kolaydı ama bana daha çok onun yaşındayken kendimi hatırlatıyordu. Fred mükemmel bir çocuktü, her zaman Tanrı'nın ve ailemizin kurallarına uyardı. Öte yandan ben, bela bulmakta ustaydım. Bir lider ya da takipçi değildim ama iyi vakit geçirme fırsatını nadiren kaçırdım, Melinda benimle mantıklı bir şekilde konuşmaya çalıştığında bile.

"İyi maçı bu arada," dedi bir taco paketini açarken.

"Oyun kurucu arkadaşın beklentileri karşıladı."

Eve televizyona baktı ve yavaşça çiğnerken başını salladı. "O iyi," diye mırıldandı.

"Josh sana sorun çıkardı mı?" Bir taco paketini açmadan önce ağızma bir Patates Olé attım.

"Hayır. O çok sevimli. Bütün kızlar onun için çıldırıyor. Takımın maskotu olmalı."

Kıkırdadım.

"Maçın son iki dakikasında başını kucağıma ve uyuyakaldı. Kalabalık tezahürat yaptığında bile irkilmedi."

"Babası gibi mışıl mışıl uyuyor."

"Bize bir bira daha getireyim," diyerek ayağa kalktı.

Bileğini tuttum ve bana dönüp baktığında başımı salladım. "Bir bira daha istemiyorum." Yalan söyledim. Eve ile aşmak istediğim çok fazla çizgi vardı ama ona alkol vermek çok yanlış geliyordu çünkü içki içmesi yasal değildi.

Bununla birlikte, onunla yapmak istediğim diğer şeyleri yapması teknik olarak yasaldı, ancak içki içemezdi.

"Hiç değilsin," dedi asık bir suratla. "Ben biraz eğleneliyim."

Bileğinin etrafındaki parmaklarıma baktı, sonra tekrar yüzüme baktı. Gergin bir kahkaha atarak geri çekildi ve boğazını temizledi. "Kök birası var mı demiştin?"

"Buzdolabında değil." Onu mutfığa kadar takip ettim ve arka kapının yanındaki Babamın Kök Birası şişesini aldım.

Bir bardağa buz doldurup üzerine kök birasını dökerken geniş ve temkinli gözlerle beni izledi. Ben şişenin kapağını kapatırken o da bir yudum aldı. Üst dudağındaki köpüğü yaladığında aletim canlandı.

Takolarımız soğuyordu. Josh üst kattaydı, dünya için ölü olmasına rağmen. Aramızda on yıllık bir hayat vardı. Ve tüm bunlar aile bağlarının ve babasının kasabanın vaizi olmasının ötesindeydi.

Yine de saçlarını omzundan ittim ve dudakları ayrılmadan önce sertçe yutkundu. Bardağı elinden aldım.

ve diğ er elimle tezgahın üzerine koydum.

"Neden on sekiz yaş ında olmak zorundas ın Eve?" Parmak eklemlerim boynuna değ erken elime bakarak söyledim.

"Ç ünkü annemle babam 1968'de korunmas ız seks yapmış lar." Dudağ ını ıs ırdı.

Bu. Kız. Öyleydi. Bendim!

Onun yaş ında akıllı bir adamdım. Bela beni buldu ve ben onu memnuniyetle karşıladım. Uyum sağlamak bir suç gibi geliyordu ve isyan damarlarımdan akıyordu. Ölmüş olsaydım, Eve'in benim reenkarnasyonum olduğunu söyledim.

Gözlerinin içine baktığımda sırtış ını bastırmak için dudaklarını birbirine doladı ama ben kendiminkini kontrol etmek için hiçbir çaba göstermedim.

"1966'da da vardı ama yirmi yaş ındaki kız kardeşimi aldılar."

Durmadan sırtıtmaktan yüzümün acımasına neden oldu. "Neden seni bu kadar çok öpmek istiyorum?" Mırıldandım.

Göğsü gittikçe daha hızlı inip kalkıyor, dudakları hızlanan her nefese uyum sağlamak için aralanıyordu. "Um ..." Yine yutkund u ve yüzü konsantrasyonla gerildi.

"Bu retorik bir soru," diye fısıldadım. Eve baş ını birkaç kez salladı.

"Yemeğimizi bitirmeliyiz. Sadece öpüş me konusunda berbatım." İçkiyi ona geri uzattım.

Eve titrek bir nefes aldı ve kök birasını içti ama bana bakmadı.

Onu öpmek için mantıklı bir sebep yoktu. Hesaplar tutmuyordu. Ama Josh'a bakarken gözlerindeki ışıltıyı ve bana bakarken gülümsemesini gizlemek için dudaklarını ıs ırmasını seviyordum.

Karnındaki ateş içimde bir şeyleri tutuşturdu.

Bir an için bekâr bir baba değildim; o benden on yaş küçük değildi. Bir kadını öpmek isteyen bir adamdım.

Ç ünkü çok güzeldi.

Ve komikti. Tanrım, onun mizahına bayılırdım.

Doymak bilmeyen merakı ve asi arzusu.
Küçük oğlumun onun varlığında sevinçle çığlık atması.
Utangaç sırtışı.
Uzun, çırpınan kirpikler.
Ekşi elmalar.
Tatlı tarçın ve şeker. İskelede
yıldızlara bakıyorum.
Meydan okuyan çene kalkıyor.
Ve herhangi bir odaya girdiğinde hissettiğim coşku, çünkü
o çok öngörülemezdi.

Eve içkisini tezgâha geri koymadan önce birkaç saniye
içkisine baktı. Sonra ellerini göğsüme koydu (gerçekten kötü
bir fikirdi) ve bakışlarını benimkilere kaldırdı. "Ben de sadece
öpüşme konusunda o kadar iyi değilim," diye mırıldandı.

Kendine güveniyormuş gibi yapmasına hak veriyordum
ama sesi titriyordu. Tüm vücudu titriyordu.

Çizgiyi açamadım, bu yüzden boş boş ona baktım. "Bu
berbat bir fikir," diye fısıldadım ondan çok kendime.

Bir omzunu silkti. "Nereden biliyorsun? Beni henüz
öpmedin."

Elmadan bir ısırık al.

"Soğuk taco'lardan nefret ederim," dedim ve geri adım
atarak kanepeye doğru ilerledim.

"Bunu bana yapamazsın." geldi.

Kanepeye oturdum ve tacomu yemeye devam ettim. "Ne
yapacaksın?" Yavaşça çiğneyerek mırıldandım.

Eve ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Benimle dalga
geç. Bir kedi gibi oyuncak olmayacağım. Bunu söyleyip beni
öpmeden edemezsin."

Tanrım, kızgınken daha da güzeldi. Pembe yanakları ve
koyu kahverengi gözlerindeki kararlılık beni çözmeye
çalışıyordu.

"Sadece bir fikirdi," dedim televizyonu izlerken. "Yüksek
sesle konuşuyordum. Mesela balık tutmaya mı yoksa
avlanmaya mı gitmeliyim? Sonra her birinin artılarını ve
eksilerini düşünüp bir karar veriyorum."

"Bana bu konuda söz hakkı vermedin."

Yutkundum ve dudaklarımı yalayarak dikkatimi ona yönelttim. "Özür dilerim. Sen ne diyorsun?"

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ama konuşmadı.

Kalbim hızla çarpıyordu çünkü iyi bir fikir olsun ya da olmasın, ona her şeyi yapmama izin vereceğini biliyordum. Bu da zihnimin gitmesi gerekmeyen yönere gitmesine neden oldu. Geçici rasyonel düşüncelerim ile sonuçlarına aldırmadan her şeyin olmasına izin vermemi isteyen aletim arasında bir savaş vardı.

"Boyundan büyük işlere kalkışıyorsun," dedim, suçu ona atarak. İyiydim, kontrol tamamen bendeydi.

Yalancı.

Ben kurttum, avcıyım.

Eve benim avımdı ve ona kaçması için zaman veriyordum.

Ama vücudunda kendini korumaya dair tek bir kemik bile yoktu. Eve sadece belaya yönelmedi, o belanın ta kendisiydi.

Tam üç saniye boyunca otokontrolümün galip geldiğini hissettim çünkü sönerken elleri yanlarına düştü. Ama bir sonraki nefesinde önce kapüşonunu, sonra da tişörtünü silkti.

Fuuuck...

Bronz teni kızardı ama gözle görülür sinirlerine rağmen devam etti. Ben de onu durdurmadım.

Kotunu çıkardığında değil.

Bana yaklaştığında değil, o kadar yaklaştı ki, dizlerimin arasında durmasına izin vermek için dizlerimi açmak zorunda . Yatağımın altındaki dergilerdeki kadınlar Eve'in eline su dökemezdi.

Onun elleri saçlarımın arasından geçerken benim ellerim kanepenin kenarında yanlarımda kaldı. Ona dokunmalarını engellemek için parmaklarımı kanepeye doğru kıvırdım. Ama sütyenini açmak ve ince, beyaz pamuklu iç çamaşırını uzun, biçimli bacaklarından aşağı kaydırmak istiyordum.

Eve'in neredeyse çıplak vücudu sağduyumu paramparça etti. Burnum oyuk boşluk arasında onu fırçaladı.

göğüs dekoltesi. Çiçek ve tatlı baharat gibi kokuyordu. Sorumluluk, iyi bir melek gibi omzumun üzerinde gizleniyordu.

Ellerimi bacaklarının arkasına doğru kaydırdım, keskin bir nefes aldığımda durakladım. Ama sonra parmakları kıvrıldı, saçlarımı çekiştirdi, yüzümü yaklaştırdı, böylece dudaklarım sütyeninin üzerinden göğsünü sıyırdı.

Kontrolün bıçak sırtında olduğu bir anda sağ elimi külotunun içine soktum ve poposunu avuçladım.

Yüzünü saçlarıma gömdü ve başımı öptü.

Sadece bir sorun vardı. Aslında pek çok sorun vardı ama sorumluluk duygum en acil olana odaklanmıştı: Prezervatifim yoktu.

Koca evde tek bir prezervatif bile yok.

Ama aletim o kadar sertleşmişti ki mantıksız zihnim takas oyununu oynadı. Belki de prezervatife ihtiyacım yoktu.

Lanet bir prezervatife ihtiyacın var!

Sadece öpüşebiliriz. Evet, öyle yapardık.

Arkama yaslandım ve kucağıma oturması için onu yönlendirdim. Bu sadece öpüşmek için en akıllıca pozisyon gibi görünüyordu.

"Kimsenin pişmanlığı olmayacağım," dedi Eve, parmaklarını boynumda gezdirerek.

"Seni öpmemek pişmanlık duyacağım tek şey," diye fısıldadım, dudaklarımı yanağında gezdirerek geri dönüşü olmayan noktanın etrafında dans ettim.

"Ne bekliyorsun?" diye mırıldandı.

"Sadece acele etmiyorum. Sadece bir ilk öpücük hakkımız var." Dişlerimle kulak memesini okşarken iki elim de iç çamaşırını yırtıp mükemmel kıcını kavradı - kötü bir fikirdi.

Kendini ereksiyonuma sürttü, bu en kötü fikirdi.

Alnımı omzuna yasladım ve leğen kemiğini kot pantolonumdaki çıkıntının üzerinde ileri geri hareket ettirmesini izledim. O kadar büyülenmişim ki, onu yönlendirmek için kıcını sıkıca kavradım. Parmakları sırtımın üst kısmına batıyordu.

Durmamız gerekiyordu.

Duramadım. Ölüyordum. Bu yüzden, sağ elim aramızda hareket ederken sol elimi çıplak kıkırda tutarak kendime işkence ettim. Parmak uçlarımı kalçasının iç kısmında gezdirdikten sonra külotunun ağrını yakaladım ve etinin kotuma sürtünmesi için yana doğru ittim. Benim için ne kadar ıslak olduğunu görmek istiyordum ve kendimi öldürmeye kararlıyordım.

Eve hareketlerini durdurdu ve arkasına yaslandı, şehvet dolu gözleri benimkileri buldu. Dudaklarını ıslatırken, narin parmakları kot pantolonumun düğmelerini açtı.

Durdur onu.

Sanki sessizce izin istiyormuş gibi sürekli bana baktı.

Durdur onu.

Fermuarımı indirmeye başladığında, yüzünü ellerimin arasına aldım. Birbirimize bakarken donup kaldı, dudaklarımız birbirine değmekten sadece bir nefes uzaktaydı.

"Eve," diye fısıldadım sırtırken.

Gülümsemesi benimkini taklit ediyordu, yüzü kızarmıştı, saç telleri onu ilk kez öptüğümde dalgalanan kirpiklerine takılıyordu.

Kendimi on yaş genç hissediyordum. Okulun en ateşli kızı kucağıma oturmuş, dili benimkiyle alay ediyor ve saçında kurdeleler vardı. Yaramazlık ve iyiliğin mükemmel karışımı.

İçimdeki her şey ihtiyaçla uğulduyordu. Onu daha sert ve daha derin öpmek istedim ama yapmadım. Sabrımı hak ediyordu, ne de olsa ne yaptığım ya da aramızdaki şeylerin nereye gittiği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ama onu öpmek hoşuma gidiyordu ve ona dokunmakta bir sorun yokmuş gibi davranmak hoşuma gidiyordu. Bitmeden önce sütyenini çıkarmak için arkasına uzandı.

Öpüşmeyi kestim. "Yapamayız," dedim, ellerimi saçlarımda gezdirirken derin bir nefes aldım.

"Değilim," dedi hemen. "Ben, uh... bakire değilim." O kadar karşı konulmazdı ki.

Aynı zamanda, aklım hangi cehennemdeydi? Onun bakire olma ihtimalini hiç düşünmemiştim.

"Daha önce hiç bana senin baktığın gibi bakan biri olmamıştı," dedi saçlarını yüzüne savurarak. "Bu yüzden biraz titriyorum."

"Sana nasıl bakıyorum?"

Yavaşça başını salladı. "Bilmiyorum çünkü bu bakışı daha önce hiç görmedim," diye mırıldandı, daha fazla kırılganlık sızdırarak.

Birdenbire bir sorumluluk dalgası hissettim -ama ille de başkasının gözünde doğru olanı yapmak zorunda değildim. Kendisine bakan erkek üzerinde büyük bir güce sahip, güzel ve arzulanan bir kadın olarak kabul edilmeyi hak ediyordu.

"Eve, sen mutluluğun kişileşmiş halisin ve harikasin. Ben sana böyle bakıyorum."

Gergin ifadesini minik bir gülümseme bozdu. "Dergilerinizdeki orta sayfa resimleri gibi mi?"

Kendimi sapık gibi hissettim. O dergileri asla unutmayacaktı.

"Kimse seninle kıyaslanamaz. Ama bu değil-"

Elleri kot pantolonumun fermuarını açmak için bir girişimde daha bulunurken beni öptü.

"Hayır." Onu kucağımdan kaldırdım ve kanepenin kenarına oturdum, bir yandan gözlerimi ovuştururken bir yandan da nefesimi düzene sokmaya çalıştım. "Kahretsın. Özür dilerim."

Eve hızla toplanmış iç çamaşırını düzeltti. Saçları yüzünü kapattı ve çenesini kapalı tuttu.

Kotumun düğmelerini iliklemek için arkama yaslandım, sonra diğer kıyafetlerini almak için uzaklaşırken bileğine uzandım.

"Bunu duymak istemiyorum," dedi, kolunu tuttuğum yerden çekerek ve ters dönmüş bacaklarını düzeltmek için kot pantolonuyla boğuşarak.

İçimi çektim. "Eve-"

"Hayır. Tek kelime etme. Sana kimsenin pişmanlığı olmayacağını söyledim ve sen-"

"Ve lanet olası bir prezervatifim yok."

Sırtı bana dönük, kot pantolonu üzerinde ama fermuarı çekilmemiş, saçları gömleksiz gövdesini örtmüş bir halde hareketsiz duruyordu. Söylediklerimi algılamasını beklerken aramızdaki tek ses ağustos böceklerinin paravan kapıdan gelen vızıltısıydı - bu arada aptal beynimin Josh'un uyandığında Eve'i yarı çıplak bana sarılmış görme ihtimalini algılamasını bekledim.

Ben bir aptalım.

Uzun bir duraksamadan sonra döndü. Tanrım, çok güzeldi. Eve, yatağımın altındaki tüm dergileri yakma isteği uyandırdı bende. Ayağa kalktım, gömleğini almak için yanından geçtim. Sonra tişörtünü başına geçirdim.

Bana yardım etmedi. Bunun yerine orada durdu, boş bir ifade ve pembe yanaklarla göğsüme baktı. Ben de Josh'u giydirir gibi kollarını deliklerden geçirdim.

Sonunda bakışlarını benimkilere kaldırdı. "Ya prezervatifin olsaydı?" diye mırıldandı.

"İçine girmiş olurdum, muhtemelen Josh'ı uyandırmaman için elimle ağzını kapatırdım."

Yüzünde bir sırıtış belirdi. "Sence ben bir çığırtnan mıyım?"

Sırıttım. "Sanırım o kadar iyiyim." Bu doğru değildi, ama bunu sadece tepki almak için söyledim.

"Bana eğri üzerinden mi not vereceksiniz Bay Collins?"

Geri adım attım ve parmaklarımı ensemdede birleştirdim. Bana "Bay Collins" diyen bir öğrenci ya da herhangi biri hakkında asla uygunsuz düşüncelerim olmadığını (kayıtlara geçmesi açısından) belirtmekte fayda var.

Eve Jacobson'a kadar. İsminde olmalı. Eve'ler şeytani baştan çıkarıcılardı. O kadar.

Tanrı bana gülerken elini alnına vurmuş olmalı.

Adı Eve ve elmaları çok seviyor.

"Bu sadece bir metafor," diye fısıldadım kendi kendime. İncil'de özellikle elma olduğunu belirten bir şey yoktu.

"Ne dedin sen?" Eve sordu.

"Hiçbir şey." Dudaklarımı birbirine bastırdım ve sertçe yutkunurken ona baktım. "Bana Bay Collins diyemezsin. Anladın mı?"

Sırıtmadan önce dili alt dudağının üzerinde tembel ve eziyetli bir gezinti yaptı. "Rol yapmayı sevmiyor musun?"

"Josh'la birlikte oyuncaklarla oynamadığımız sürece hayır. Ve biz buna rol yapma oyunu diyoruz, rol yapma değil."

"Öğrencileriniz size ne diyor?" Başını yana eğdi.

"Sen benim öğrencim değilsin."

"Bana bir şeyler öğretiyorsun. Ve senden daha fazlasını öğrenmek için sabırsızlanıyorum."

Vaftiz edilmiş olmama rağmen cehenneme gidecektim. "Bir kez kurtulan her zaman kurtulur" sadece vaizlerin Havva adındaki kızlarını öpmeyen erkekler için geçerliydi.

"Kyle," dedim. "Bana Kyle diyebilirsin ve demelisin de. Ya da Yakışıklı. Müthiş bile olur. Ama Bay Collins değil."

"Koç?" Bir adım daha yaklaştı.

Başımı salladım.

Gömleğimi tuttu, başı geriye eğikti. "Patron mu? Ne de olsa senin için çalışıyorum."

"Bana Kyle de," diye fısıldadım.

Gözlerindeki o hayranlık dolu parıltı masum olmaktan çıkıp şeytani bir hal almıştı. Eve, bir gün vücudunu ve cilveli gülümsemesini kullanarak erkekleri çılgına çevirebilecek küçük bir kız yerine yetiştirmem gereken bir oğlum olduğu için minnettar olmamı sağladı.

Saatine baktı.

"Sokağa çıkma yasağınız var mı?" Ben sordum.

Başını iki yana salladı. Sonra güldü ve elleriyle yüzünü kapatarak başını salladı. "Bu çok utanç verici. Ben bir yetişkinim ve artık okulda değilim." Ellerini indirdi. "Ama hâlâ evde yaşadığım için hafta içi on birde, hafta sonu da gece yarısı dönmüş olmam gerekiyor."

Saat neredeyse on ikiydi.

"Arabana kadar sana eşlik edeyim." Kapıya doğru başımı salladım ve o ayakkabılarını giyerken durdum. "Getirdiğin için teşekkürler

tacos."

Cebinden anahtarlarını çıkardı ve verandanın merdivenlerinden indi. "Onları aldığın için teşekkürler."

"Yarın ne yapıyorsun? Atış yapmak ister misin?"

Arabasının kapısına doğru döndü. "Çok isterdim ama Rose tatilde olduğu için motelde onun yerini doldurmayı teklif ettim."

"Başka bir gün o zaman." Çözülmüş kurdelelerinden birini düzelttim ve gözlerinin etrafındaki birkaç saç telini çektim.

Başını salladı. "Başka bir gün."

"İyi geceler," dedim ve başımı eğerek onu öptüm.

Kollarını boynuma doladı ve göğsünü benimkine bastırdı. Dili dudaklarımı okşadı ve benimki onunkiyle buluşmak için dışarı fırladığında öpüşme daha da şiddetlendi. En son ne zaman bir kadını öpmekten bu keyif aldığımı hatırlamıyordum. Her yavaşladığında ve bitirmem gerektiğini düşündüğümde, vücuduma biraz daha yaslandı ve bu ateşi besledi.

Sonunda, ereksiyonumu ayarlayarak öpüşmeyi bitirdim.

Bakışları elimi takip etti, sırtışı kulaklarına kadar uzandı ama rahatsız edici durumum hakkında hiçbir şey söylemedi. "Gitmeliyim, böylece annemler yatmadan önce onlarla bizim hakkımızda konuşabilirim," dedi ve kapısını açıp sürücü koltuğuna oturdu.

"Ne yapabilirsin? Bekle!" Kapıyı açık tuttum.

"Ne diyebilirler ki? Biz rızası olan yetişkinleriz." Omuz silkti ve anahtarı kontağa soktu.

"Eve..." Gözlerimi kısmıştım.

Bakışları yüzümde gezindikten sonra pis pis sırtmaya başladı. "Panikliyor musun?" Sırıttı. "Tabii ki panikliyorsun çünkü ben o kadar iyiyim."

"Şeytani."

Ben kapısını kapatırken güldü.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

JOHN COUGAR MELLENCAMP, "PAPER IN FIRE"

Eve

Ertesi gün NEREDEYSE hasta söyleyip işe gelmeyecektim, ancak başka bir çalışanın yerini doldurduğum için, işyeri sahibini çalışacak biri olmadan bırakmayı kendime yediremedim. O kadar da kötü değildim.

Hayatımın en uzun günüydü çünkü Erin'le konuşmaya o kadar çok ihtiyacım vardı ki işten sonra evine vardığımda patlamaya hazırdım.

"Eve, ?" diye sordu annesi, ben zili iki kez çaldıktan ve kapıyı onlarca kez çaldıktan sonra kapıyı açarak.

"Harika. Erin evde mi?"

"Evet, içeride-"

"Teşekkürler!" Merdivenleri yarılamış, Erin'in yatak odasına doğru giderken seslendim.

Müzik kutusundan bangır bangır müzik çalıyordu ve ben hiç uyarmadan kapısını açtım.

"Selam," dedi, ayak tırnaklarını kırmızıya boyarken ayağını dayadığı yatağının kenarından başını kaldırıp bakarak. "Cumartesi günü çalışmak nasıldı?"

Bağırmadan konuşabilmek için teybinin sesini yeterince kısımtım.

"Dün gece neredeyse seks yapıyordum," dedim o kadar hızlı söyledim ki, sanki elektrik çarparken konuşmaya çalışıyormuşum gibi uzun, anlaşılmaz bir kelime gibi geldi.

"Ne?" Yüzü buruştu, ayak tırnaklarını boyamak için başını eğdi.

Önünde diz çöktüm, okeyi elinden aldım ve komodinin üzerine koydum.

"Daha bitirmedim," diye sızlandı.

"Ben. Neredeyse. Vardı. Seks. Dün. Gece."

Ağızyla birlikte gözleri de fal taşı gibi açıldı.

Tekrar tekrar başımı sallarken çığlığımı bastırmak için benimkini kapattım.

Omuzlarımdan tuttu ve beni sarstı. "Aman Tanrım! Aman Tanrım! Aman Tanrım! Bana her şeyi anlat."

Yatağına atladım ve ona her küçük ayrıntıyı anlattım. "Yani var sen konuştuk için onu Bugün mü?

Öyle mi o almak

Prezervatif mi? Bu gece yapacak mısın? Peki ya Josh?"

Başımı salladım ve nefes almadan bitmek bilmeyen sorular kusmasına kıkırdadım. Ama onu suçlayamazdım çünkü tüm hikâyeyi noktalama işaretleri için duraksamadan tek nefeste anlatmıştım. "Bilmiyorum. Çalışmam gerekiyordu, bu yüzden onunla konuşmadım. Ne yapmam gerekiyor? Bugün cumartesi. Onu arayayım mı? Davet edilmeden oraya mı gideyim?"

"Eve! Ellerini çıplak popona koydu! Özel bölgelerini görebilmek için iç çamaşırının ağını kaydıldı ve seni neredeyse orgazm ediyordu. EVET! Bu gece oraya git ve işi bitir."

Birkaç saniye boyunca dudağımyı kemirdim. "Ya prezervatif almadıysa? Sence bugün Josh'u da prezervatif almaya götürmüş müdür?"

Erin yataktan zıpladı ve çantasını karıştırarak bir prezervatif çıkardı. "Al bunu." Bana uzattı.

Ona baktım.

"Al ." salladı.

Cebime attım.

"Neden bu kadar gergin görünüyorsun?" diye sordu, tırnaklarını boyamaya devam etmek için yanıma otururken.

"Çünkü dün gece o anın içindeydik. Bir futbol maçından sonra, özellikle de büyük bir galibiyetten sonra herkesin nasıl heyecanlandığını ve kutlama yaptığını bilirsiniz ve ..."

"Azgın."

Kıkırdadım. "Evet. Bu gece farklı hissedeceğim. Ya onun evine gidersem ve o da 'Hey, naber? Neden geldin?' derse?" En iyi arkadaşımın arkadaşlığının güvenliğinde güvensizlikten kan kaybediyordum.

"Dur. Bunu söylemeyecek. Şöyle diyecek, 'Josh! Yatma vakti. ŞİMDİ!' Erin en derin erkek sesiyle söyledi.

Homurdandım.

"Ne yaparsan yap, biter bitmez beni aramalı ve her şeyi anlatmalısın."

"İyi fikir. O prezervatifi atarken ben de telefonunu kullanmayı rica edeceğim." Gözlerimi devirdim.

Erin okeyi kapattı ve ayak değiştirmeden önce salladı. "Ne demek istediğimi anlıyorsun. Sadece bunu bu gece yapmanı ve yarın kilisede bana anlatmanı istemiyorum, o zaman tepkimi kontrol etmek zorunda kalacağım. Ayrıca Hazel Johnson'ın her zaman işitme cihazlarını taktığını ve vaazı ve söylenen her kelimeyi duymak için sesini açtığını biliyorum."

"Neden söylüyorsun?"

"Çünkü her zaman bize kaşlarını çatıyor." "Huh. Fark etmemiştim."

"Git seks yap ve beni ara." Başını yatak odasının kapısına doğru salladı.

Cebimdeki prezervatifin herkesin görebileceği bir silah olduğunu hissederek ayağa kalktım. "Olmayabilir."

"Ya da olabilir. Ama gitmezsen asla bilemeyiz."

"Tamam. Bana şans dile."

"İyi şanslar. Ve beni ara!"

"BÜTÜN ARKADAŞLARIN BU GECE MEŞGUL MÜ?" Annem sordu.

Bana kremalı bezelye. "Cumartesi akşamı yemekte senin ya da Gabby'nin bize katılması çok nadir görülen bir şey."

Omuz silktim. Gabby Ben'le birlikteydi ve bu gece evde olmak tuhaftı. "Bu akşam canım McDonald's istemedi ama yemeğimi bitirdikten sonra herkesle bowling salonunda buluşacağım."

"Kyle aradı," dedi babam.

Servis kaşığını düşürdüm ve kase tıngırdadı. Ben ağlarken annem kaşlarını çattı.

"Biri Josh'a göz kulak olursa bu akşam yemekten sonra son ağacı da sökmeme yardım edeceğini söyledi."

"Ben yaparım!" Ağzımdan kaçırdım.

"Az önce arkadaşlarınla dışarı çıkacağını ," annem. "Evet, ama çıkmak zorunda değilim."

"Bütün gün çalıştın. Ben ona göz kulak olurum. Daha önce de diğer ağaçlar sökülürken ona bakmıştım." Annem babama gülümsedi.

"Ağaç için yardıma ihtiyacın var mı?" diye sordum. Babam bana ters ters baktı.

"Ne?" Omuz silktim ve bifteğimden bir ısırık aldım. "Artık on sekiz yaşındayım. Sadece birkaç arkadaşım hâlâ şehirde ve Erin de okula gittiği için çoğu gece ders çalışmak zorunda."

Annemle babam birbirlerine baktılar.

"Senin bu yetişkin halini seviyorum," dedi babam, bana nadir görülen, içten bir gülümseme sunarak. "Dalların toplanmasına yardım edebilirsin."

Heyecanımı kontrol edip gülümseyerek ve başımı sallayarak karşılık verdim.

Yemekten sonra ailemle birlikte Kyle'ın evine yürüdüm. Kapıyı açar açmaz gülümsemesi kayboldu.

Aklıma geldi: Muhtemelen aileme söylediğimi ve beni günahkârlığımız hakkında konuşmak için yanlarına sürüklediklerini düşünüyordu.

ve Kyle'a bir daha yanıma yaklaşmasına izin vermeyeceğimi söyledim.

"Merhaba," dedi temkinli bir şekilde.

"Eve bizim için dalları yığacak," dedi babam nadir görülen bir babalık gururuyla.

Kyle'ın başını sallaması fazladan bir saniye sürdü ve annem içeri girdiğinde gülümsemesi pek inandırıcı değildi.

"Josh odasında mı?" diye sordu.

"Ah, evet." Kyle sözcüklerin arasında bocalamaya devam etti.

Tuhaftı, sanki önceki gece hiç yaşanmamış gibiydi. İç çamaşırlarımın içinde olan ellerine ve beni öpen dudaklarına baktım.

Babam başparmağını omzunun üzerinden uzattı. "Ben şu tarafa gidiyorum. Eldivenlerimi unuttuğum için önce eve dönmem gerekiyor. Sizinle derede buluşuruz."

"El testeremi alıp hemen geliyorum," dedi Kyle babama, dışarı çıkıp kahverengi iş botlarını bağlamak için çömeldiğinde okunamayan bir ifadeyle bana bakarken. "Bu gece için bir planın yok mu?" diye sordu.

"Hayır," dedim, babamın evimize doğru yürüyüşünü izlerken.

Ayağa kalktı ve ahıra doğru yöneldi, ben de birkaç adım gerisinde kalarak onu takip ettim.

"Dün geceyi aileme anlattığımı mı sanıyorsun?"

Ahırın kapısını açarak başını salladı. "Ne düşündüğümü bilmiyorum."

O kapıyı açarken ben de içeri girdim.

"Neden onlara söyleyeyim ki?" Güldüm, yayını koyduğu dolabın yanındaki paslı çivilerden sarkan aletlerle dolu duvara doğru onu takip ettim.

"Bilmiyorum. Belki de bunu sana İsa yaptırmıştır diye düşündüm," dedi.

"İsa biz günah işleyebilelim diye öldü."

Güldü ve bana bakmadan önce duvardan bir el testeresi aldı. "İncil'i yorumlayışına bayılıyorum. Baban engin bilginle gurur duyardı."

"Teşekkür ederim." Sırıttım. "Hiçbir şey beni babamı gururlandırmak kadar mutlu edemez. Şimdi beni öpecek misin?"

Kyle başını sallamadan önce bir an bana baktı. "Baban bizi bekliyor olacak."

Omuz silktim. "Sadece bir öpücük."

"Bu asla sadece bir öpücük değildir," dedi doğrudan bana bakmadan.

Botlarım onunkilere kadar yaklaştım. "Sadece bir tane."

Bir kahkaha attı ve sanki orada biri varmış gibi dikkatini bana yöneltti. "Şeytan."

Parmaklarını testerenin sapından çektim ve testere yere düştü. Dikkati bana döndüğünde başımı tuttu ve beni öptü.

Uzun, sert bir öpücüktü.

Bir erkeğin bir kadını nasıl öpmesi gerektiğini hayal ettim - tutkuyla, güvenle, unutulmaz bir şekilde.

Ve oğlum, hiç unutulmazdı.

Parmakları boynumda gezinirken çenemi sanki bana sahipmiş gibi kavrayan güçlü elleri vardı. Tek istediğim, fırsat verilirse vücudumun geri kalanına nasıl dokunacağını ve manipüle edeceğini deneyimlemektir.

Beni bıraktığında, ağzı seksi bir gülümsemeye dönüştü. Bana ne yaptığını biliyordu. Testereyi yerden alıp kapıya doğru birkaç adım attıktan sonra dizlerimin üzerine çöktüm. Adımlarını durdurarak omzunun üzerinden baktı.

"Bana yavaş yavaş işkence ediyorsun." Bir yumruğumu göğsüme bastırdım, kalbime bir hançer saplamak istercesine.

Kyle beş yaşında değildi ama bana bir bakış attığında mavi gözleri masum bir merakla parlıyordu. Josh da ona böyle bakıyordu.

Bu merak başka bir şeye dönüştü ama arkasındaki duyguyu okuyamadım.

"Keşfedilmemiş bir bölgedeyim. Bana karşı sabırlı olmalısınız" dedi.

Ayağa kalktım ve aceleyle peşinden gittim. "Sabırlı bir insan değilim ama bunun üzerinde çalışıyorum."

"Ben de senin yaşındayken sabırlı değildim." Kapıyı açtı ve dereye doğru yöneldik. "Eve, böyle dizlerinin üzerine düşerken dikkatli olmalısın."

"Saatlerce dua ettim. Dizlerim buna alışkın," dedim.

Kıkırdadı. "Demek istediğim bu değildi. Dizlerin için endişelenmiyorum."

"O zaman ne demek istiyorsun?" Ona şöyle bir baktım.

"Bir erkek seni benim öptüğüm gibi öptüğünde ve sen dizlerinin üzerine çöktüğünde, dizlerinin zayıf olduğunu düşünmez; senin başka bir şey önerdiğini düşünür. Bu yanlış reklam, Eve. Daha dikkatli olmalısın."

"Bir şey-" Küçük güzel kafamda bir ampul yandı. "Benim yapacağımı düşündün..." Dudağımı ısırdım ve ona tekrar baktım.

Omuz silerken sırtıtışını kontrol etmeye çalışarak çimenli yola odaklandı.

"Ben yapmadım. Yani, yapardım. Sanırım. Bunu araştıracağım." Bir parmağımı çeneme vurdum.

Kontrolünü kaybetti ve bir yumruğunu ağzına bastırarak homurdandı. "Ne? Bana gülmeyi kes." Ona çarptım ve o da birkaç adım yana tökezledi.

"Özür dilerim. Böyle bir tepki beklemiyordum," dedi.

"Ne Tepki mi? Sen varsayıldı I olur olmak daha deneyimli?"

Kyle şakacı bir şekilde beni dürttü. "Hayır. Deneyimli olduğumu varsaymıyorum. Seçici olduğumu düşünmek istiyorum."

"Bakire mi?"

"Mantıklı."

Güldüm. "Tam bir ineksin."

Patikadaki dönemecin hemen ötesindeki açıklığa adım attığımızda babam, "Hava kararmadan şu işi bitirelim," dedi.

"Kulübem!" Sopa yığınınına bakarak nefes nefese kaldım.

"Sevgilim, sana aşığı ineciğini söylemişim."

"Hayır, baba. Aşığı inmesi gerektiğini söyledin. Ben de inmemesi gerektiğini söyledim. Nokta. Bunu tartışmayı bitirmemiştik."

Yardım için Kyle'a baktığımda dudaklarını birbirine doladı ve omuz silkti.

"Parçalamasına yardım ettin mi?" Bastırdım.

"Eve, bunu tartışacak vaktimiz yok. Olan oldu," diye tersledi babam.

Beklenti dolu bakışlarımı Kyle'ın üzerinde tuttum.

Sanki babamın kendisini suçsuz bulduğunu bilmesini istemiyormuş gibi başını hafifçe sallayarak karşılık verdi.

Onlar son ölü ağacı da keserken, ben de dal ve budakları sürükleyerek yakma alanına götürdüm. Düşüncelerim karmakarışık. Bir an babama kulübe hakkında vermeyi planladığım uzun konuşmayı hazırlarken, bir an sonra oral seks konusundaki deneyimsizliğimi düşünüyordum. Bu başımı ağrıtıyordu çünkü babamla ilgili düşünceler oral seks düşüncesinin yanına bile yaklaşamazdı.

"Bu iyi, Eve. Gerisini yarın hallederim," dedi babam, eve dönüş yolunu işaret ederek.

Tepeye çıkarken, o ve Kyle iki mülkümüz arasındaki yolu genişletmeyi tartıştılar, böylece Gabby ve ben dört tekerlekli arabaya ya da Sarah'nın erkek arkadaşından miras aldığımız at Anikan'a binerken onun çimlerini yırtmayacaktık.

Suratımı asarken biraz yalnız kalmak için birkaç adım geriye çekildim. "Josh'a iyi geceler dileyeceğim," dedim babama.

Neden bizim evimiz yerine Kyle'ın evine doğru gittiğimi sorgulamadı.

"Tekrar teşekkürler, Kyle. Sabah kilisede görüşürüz." Ben Kyle'ı meyve bahçesine doğru takip ederken babam sağa saptı.

"Sabah görüşürüz," diye Kyle.

Babam görüş alanından çıktıktan sonra Kyle yavaşladı ve benim bekledi. "Ona kulübenin

Yıkılması gerekiyordu ama bir fırtınanın dereye uçurmasını istemiyordu" dedi.

"Ve sen de ona bunun pek olası olmadığını söyledin, değil mi? Sonra ona Josh'ın kulübeyi sevdiğini söyledin. Değil mi?"

"Elbette."

"Yalancı."

Güldü. "Dünyanın sonu değil."

"Dünyanın sonu değil," diye alaycı bir şekilde tekrarladım.

"Dün geceki kadını özledim." Tek kaşını kaldırarak bana bir bakış attı.

Bir kadın gibi davranıyordum. Sinirli, kızgın bir kadın.

"Benim için ayağa kalkan, beni ve eşyalarımı ne pahasına olursa olsun koruyan adamı özlüyorum. Benim parlak zırhlı şövalyemi. Oh," diye alnıma vurdum, "doğru. O adamla hiç tanışmadım."

"Ahh. Bana hiç şans vermedin."

"Yaptım! Kulübemi kurtarma şansın vardı ama kuyruğunu bacaklarının arasına kısırdın ve dilini ısırdın."

Kyle bana dönmek için bir seksen döndü, ben de ona çarptım ve kaşlarımı çattım. "Eve, dün gece vaizin kızının sutyen ve külotundan başka bir şey giymeden sikime sürtünmesine izin verdim. Sabır. Bir avcı atışını bekler. Bir at, kaleyi ve şahı alabileceğini bilene kadar kaleye saldırmaz. Her seferinde bir hamle. Tamam mı?"

Ona baktım ve gözlerimi devirdim. "Ben satranç oynamam. Peki bugün hangi hamleyi yaptın?"

"Sen isteyken, ben de babanın ağaçları sökmesine yardım ediyordum-"

"Ve benim kulübem."

İç çekti. "Babana ağaçları sökerken yardım ederken, Josh'u sana emanet ettiğim için bana teşekkür etti. Ben de seni övdüm."

"Şarkı mı söylüyorsun?"

Sırıttı. "Muhtemelen senden daha iyi." "Pislik."

"Şeytani."

Kötü olarak adlandırılmak beni heyecanlandırmamalıydı ama Kyle bunu söylediğinde heyecanlandım.

"Prezervatifim var," diye gururla onu bilgilendirdim. Gözlerini kısmıştı.

"Prezervatifin mi var?" Başımı salladım.

"Neden?"

Verdiği cevapla yıkılmıştım. "Dün gece, sen-"

"Hayır. Dün gece neye sahip olmadığının farkındayım. Sadece neden prezervatif aldığın konusunda kafam karıştı. Açıklığa kavuşturmak için soruyorum, bu bir 'prezervatif' mi?"

"mi katlıyorsun? Bunu yapmamanız gerekiyor."

Gözlerini kapadı ve başını salladı. "Tek bir prezervatifi nereden buldun?"

"Erin." Adını söyler söylemez irkildim.

Gözlerini açtı. "Erin mi? Arkadaşın Erin gibi mi?"

Burnumu kırıştırdım ve başımı salladım.

"Yani sana kimseye söylememeni söylememe rağmen arkadaşına bizden bahsettin?"

"O benim en iyi

arkadaşım." "Hiç kimse dedim."

"Hiçbir şey söylemeyecek."

"Eve, bir şey söylememen gerekiyordu ama söyledin.

Peki neden yapmayacağına inanıyorsunuz?"

"Dostum, yanlış bir şey yapmıyoruz. Bu kadar büyütecek ne var?"

Burnunun köprüsünü sıkıştırdı. "Eğer önemli şey değilse, babana söylemeliyiz, değil mi? Eminim bizim için mutlu olacaktır."

"Bence babama söylemek için beklemeliyiz."

Eli yanına düştü. "Demek öyle, ha? Neden peki?"

Birkaç saniye dudaklarımı büktüm. "Hâlâ evde yaşadığım için bana çocukmuşum gibi davranma eğilimi var. O yüzden henüz bizim için sorun olacağını sanmıyorum."

Hiç.

Babam benden on yaş büyük bir adamla çıkmamı asla onaylamayacaktı.

"Yani işlerin biraz karanlık, biraz gri olduğu konusunda hemfikiriz. Ve belki de kimseye, ama kimseye söylemek şu anda iyi bir fikir değil."

Kaşlarımı çattım. "Benden ne yapmamı bekliyorsun? Erin'e söylediklerimi geri alamam."

Döndü ve eve doğru yürüdü, görünüşe göre bana biraz kızgındı. "Ben yirmi sekiz yaşıdayım Eve. Bir oğlum, bir evim ve bir işim var. Benim için prezervatif bulmana ihtiyacım yok. Ben koca adamım. Bir mağazaya girip kendim de alabilirim. Utanılacak bir şey yok. Büyütülecek bir şey yok."

"Sen delisin," dedim onu takip ederek.

"Evet. Kızgınım. İş arkadaşlarımla yeni mezunlarından biriyle takıldığımı öğrenmelerine ihtiyacım yok. Kardeşimin, en yakın arkadaşının kızını yan komşuya taşındıktan bir ay sonra becermeye çalıştığımı öğrenmesine ihtiyacım yok."

"Yani sadece gizli aşıkla mı olacağız?"

Kyle'ın adımları kesildi ve ben de güvenli bir mesafe bırakmak için durdum.

Başını salladı ve kıkırdadı. "Dinle, senden etkileniyorum. Canlı bir kişiliğe sahip olduğun için girdiğin her odanın havasını yükseltiyorsun. Seninleyken kendimi on yaş genç hissediyorum. Ama daha yeni bir ev aldım ve yeni bir işe başladım. Başka bir hayattan sorumluyum. şu anda şehirden utanç içinde ayrılmak istemiyorum. Yani sevgili , neyiz bilmiyorum. Sadece buna bir etiket koymak için çok erken olduğunu biliyorum, bu da kimseye söyleme riskini almak için de çok erken olduğu anlamına geliyor. Yani hayır, gizli sevgili olmayalım. Biraz sağduyulu yetişkinler olalım."

Tartışmak için ağzımı açtım ama tepkimin çok çocukça görünebileceğinden korkarak hemen kapattım.

Eve doğru ilerlemeden önce uzun bir süre sırtı bana dönük bekledi. "Etkilendim," dedi.

"Neden?"

"Bir şey hakkında konuşmanı bekliyordum."

"Ben etkileyiciyim, çocuksu değil."

Kıkırdadı.

Erin ve Büyükanne Bonnie'nin ağzından baklayı çıkarmışlardı ama bu ne burada ne de orada geçerliydi. Bildikleri için onlarla konuşmamda bir sakınca yoktu. Eğer tekrar yapacak olsaydım

... evet, kimi kandırıyordum? Kesinlikle Erin ve büyükanneme söyledim.

Erkekler geldi ve gitti. Kalpleri şişirdiler ve kırdılar. En iyi arkadaşlar ve harika büyükanneleer parçaları topladı ve onardı. Erkekler hem verir hem alırdı ama en iyi arkadaşlar her şeyi paylaşırdı. Her şeyi gerçek yaptılar.

"Sizi ahıra kadar takip etmek yerine evinize gireceğim," dedim ön verandanın merdivenlerinde durarak.

Kyle döndü. "Neden?"

"Bence bunun için biraz daha fazla çalışmalısın."

Dili alt dudağında tembel bir gezinti yaptı ve başını salladı.

"Ve bununla kendini mi kastediyorsun?"

"Evet."

Eğlenerek gülümsedi. "Tamam." Birkaç adım sonra bana baktı. Bir sonraki nefesinde ahıra doğru devam etti.

Kalbim işkence görmüş gibi hissetti. Kendime işkence ediyordum elbette. Ama yaptığı her şey dizlerimi güçsüzleştirse bile dizlerimin üzerine çökmeyi bırakmam gerekiyordu.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

BERLİN, "NEFESİMİ "

Eve

Belli ki Kyle işini yapmak ve oğlunu yetiştirmekle meşgul olduğu için benim sevgim için çalışmıyordu.

O cumartesiden sonra bana iyi davrandı. Birinin bebek bakıcısına davranacağı gibi.

İki hafta.

Beni neredeyse çıplak gördüğünü kabul etmeden iki hafta geçirdi.

Kuzen gibi davranarak evimizde iki Pazar akşam yemeği.

Futbol antrenmanında Josh'a göz kulak olduğum için iki hafta boyunca bana içtenlikle teşekkür etti.

Josh'a bakmak ve onu zamanında yatırmak için Cuma gecemden vazgeçtiğim iki deplasman futbol maçı. Ve yine Kyle bana gülümseyerek ve para vererek teşekkür etti.

Yağlı yemek yok.

Öpüşmek yok.

Bir göz kırpma bile.

Cumartesi sabahı koşu yaparken Erin, "Dürüst olmak gerekirse meşgul," dedi.

"Adil olmak için mi? Uh, hayır. Bu adil değil. Benimle yalnız kalmak için bir sürü fırsatı oldu. Josh sekizde yatıyor ve ben de hafta sonları on bire ya da on ikiye kadar evde olmak zorunda değilim. Bugün beni ava götürebilirdi. Onun yerine Gabby'den Josh'a göz kulak olmasını istedi. Kendimi savunmak nasıl oldu da her şeyi bitirmeye dönüştü?"

"Neden ona sormuyorsun?"

"Hayır..." Kafamın içinde annemin sesini duyabiliyordum, bana sızlanmayı kesmemi söylüyordu. "Eğer ona sorarsam, o kazanır."

Erin güldü. "Bu bir oyun olmak zorunda değil." "Değil. Ama ne demek istediğimi anlıyorsun."

"Belki de Josh yatağa girdikten sonra davetsiz bir şekilde ortaya çıkıp onu baştan çıkarmalısın."

Kıkırdadım. "Altında kıyafet olmayan trençkot gibi mi? Benim trençkotum yok, senin var mı?"

"Hayır. Neden bir tanesine sahip olayım ki?" Güldü. "Başka bir şey yap. Üzerine atla ve onu öpmeye başla."

Çok güldüğüm için adımlarım yavaşladı. "Kendimi ona atmak mı? Ya filmlerdeki gibi kafasını çevirip beni reddederse? Ya 'Sorun sende değil, bende' derse? Tamamen rezil olurum."

"O zaman ona sor!"

"O zaman mızımız ve çaresiz görünüyorum."

"Mızımız ve çaresiz bir şekilde sormazsan olmaz. Sakin olmalısın. Çok kolay çıldırıyorsun. Sakin ol."

Sakin.

Bunu yapabilirim.

Hiçbir şey onu yatak odamın penceresinden dürbünle izlemek kadar havalı olamazdı. Akşam yemeğine yakın bir saatte geldi ve kamyonetini ahırın yanına park etti. Josh verandanın merdivenlerinden aşağı koştu, Gabby de onu takip etti. Ben banyoya kaçtım.

Babamın onaylamayacağı kadar dar olan siyah kotumu, beyaz tişörtümü, sahte deri ceketimi ve siyah botlarımı giymeden önce saçlarımı kıvırmak için.

"Nereye gidiyorsun?" Merdivenlerin dibine vardığımda annem sordu. Yemek yapmak için önlüğünü bağlıyordu.

"Henüz ne yaptığımızdan emin değilim." Gülümsedim.

Erin, Nicole ile sinemaya gidecekti. Yani biz bendik. Ve bu tamamen yalan değildi. Planımı bilmiyordum. Sadece Josh'un yatma vaktine kadar arabayla dolaşacağımı biliyordum. DQ kulağa hoş geliyordu. Hamburger ve dondurma.

"İyi eğlenceler."

"Geleceğim." Tam kapıyı açtığım sırada Gabby verandanın merdivenlerinden yukarı çıktı. "Oh, selam. Josh'ı izlemek nasıldı? Kyle bir geyik yakaladı mı?"

İç çekti. "Sanırım komşumuza aşık oldum."

"Josh çok tatlı," dedim çantamın askısını omzuma atarken.

"Hayır. Şey, evet. Ama ben Kyle'dan bahsediyorum."

O eve giremeden kapıyı arkamdan kapattım. "Babamın en iyi arkadaşının kardeşi. Ve senden on iki yaş büyük." Burnumu kırıştırdım. "İğrenç."

"İğrenç mi? Kör müsün sen? İğrenç değil. O sanki ..." Kendini yelpazeledi. "Rüya gibi biri. Onun sınıfında ön sırada oturuyorum. Bize ayrılmış yerler var ama ona tahtayı göremediğimi söyledim, o yüzden sana bir şey söylerse ona annemin beni henüz göz doktoruna götürmediğini söyle. Ayrıca kamuflaj pantolonu ve dar, uzun kollu bir gömlek giyiyordu. Ve her kasını görebiliyorum. Ayrıca tıraş olması gerekiyor. Normalde yüzündeki kıllar iğrençtir ama onun her şeyi," etrafına bakındı ve sesini alçalttı, "seksi."

Kıpırdamadım ve vücudumun herhangi bir parçasının bir şey ele vermesini yasakladım. "Bu gece fazladan dua etmelisin."

"Pfft. Sen konuşmayı seven birisin. Sadece erkeklerden pek hoşlanmıyorsun, tıpkı Sarah gibi."

"Sarah'nın erkek zevki kötü mü?" Gözlerimi kısmıştım.

"Evet. İyi olanın gitmesine izin verdi." Beni omuzlayarak eve girdi ve veda etmeden kapıyı kapattı.

Arabaya doğru giderken sırtarak, "Kusursuz bir erkek zevkim var," diye mırıldandım.

Müzik dinleyerek şehirde dolaştım, birkaç arkadaşımınla sohbet etmek için benzin istasyonuna girdim ve DQ'da akşam yemeği yedim. Saat sekizde Kyle'ın evine doğru yola çıktım, yolun sonunda bir ağaçlığın arkasına park ettim, böylece ailem arabamı bizim evden göremeyecekti.

Dikiz aynasında saçımı karıştırdıktan, dudak nemlendiricisi sürdükten ve dişlerimde yiyecek olup olmadığını kontrol ettikten sonra ağzıma bir Mentos attım ve gergin bir şekilde evine doğru yürüdüm, hareket eden bir şey gördüğümde durdum.

Verandadaki salıncakta oturmuş bira içiyordu. "Eve," dedi, adımı en az üç saniye boyunca sayıklayarak.

Yutkundum. Neden bu kadar gergindim? Neredeyse seks yapacaktık. "Kız kardeşim senden hoşlanıyor," dedim.

Bunu neden
söyledim? Hiçbir
fikrim yok.

Ağzından bir santim ötedeki bira kutusunu durdurdu. "O benim Trigonometri sınıfımda. Gerçekten bir sınır çizmek zorundayım ve on altı tartışılmaz."

Gülmeyin!

Botlarım ahşap merdivenlerde tıkırdadı ve dudaklarımı birbirine bastırarak naneyi emdim. "Josh yatakta mı?"

Son birasını içmeden önce başını salladı.

"Bunun için çalışmanı istediğimi söylediğimde, bunun biraz çaba gerektirebileceğini düşünmüştüm."

"Öyle." Ayağa kalktı, paravan kapıyı açarken okunamayan bir ifadeyle bana baktı.

Onu içeri kadar takip ettim.

"Beni görmezden gelmek için çok çalışmak gerektiğini mi söylüyorsun?"

"Seni görmezden mi geleyim?" Teneke kutuyu arka kapının yanındaki çöp kutusuna attı. "Seni görmezden gelmedim. Neredeyse her gün seni görüyorum ve seninle konuşuyorum."

"Benimle sanki ben ..." Uzun bir nefes aldım.

Sakin ol.

"Sanki sen nesin?" Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve başını eğdi.

Sahte, sakın gülümsemem psikotik hissettirdi. "İki haftadır beni öpmedin, bana dokunmadın, en ufak müstehcen bir şey söylemedin, hatta bana göz bile kırpmadın."

Kyle dudaklarını büktü ve kolay (çileden çıkarıcı) bir baş hareketiyle karşılık verdi. "Çünkü bunun için çalışmaya odaklandım."

Yumruklarımı sıktım. Çok

soğukkanlıydı. Çok umursamazdı.

Mantıklı olmak dışında her şey.

Ellerimi yüzüme sürüp parmaklarımı saçlarımda gezdirdim ve dudaklarının minik bir sırtışa dönüşmesine izin verme cüretini gösterdi.

"Ah! Tam bir pisliksin." Döndüm ve ayaklarımı kapıya doğru vurdum.

"Burada ne yapıyorsun?" Josh mavi pijamalarıyla merdivenin tepesinden yorgun gözlerini ovuşturarak sordu.

"Hey, özür dilerim. Uyandırdım mı seni?"

"Yatağına dön, dostum," dedi Kyle merdivenlerden çıkarken. Josh'un yüzünü büyük ellerinin arasına aldı ve alnından öptü. "Kötü bir rüya mı gördün?"

Josh başını salladı.

Hayır. Beni tekrar dizlerimin üzerine çöktürmesine izin veremezdim, sadece iyi bir baba olmaktan değil.

"Eve'e kulübeyi bensiz mi gösterdin?" Josh yumuşak bir sesle sordu.

"Bu bir sırdı," diye fısıldadı Kyle ama ben onu duydum.

"Ne kulübesi?" Dedim.

Kyle söndü, başını öne eğdi.

"Ben ve baban sana yeni bir kulübe

yaptık." "Yatağına git, dostum."

"Göster bana," dedim.

Kyle bana baktı. "Şimdi olmaz. Hava ." "Bir el feneri getir."

"Josh'ı bırakamam."

"Ben de geleceğim." Josh .

"Uyuyor olmalıydın."

Josh ellerini dua eder gibi yüzünde birleştirdi. "Ona gösterelim. Lütfen."

Kyle kaşlarını çatı.

"Ben botlarımı giyeyim." Josh onun yanından geçip merdivenlerden zıplayarak indi ve pijamayla kaplı ayaklarını küçük kovboy çizmelerinin içine soktu.

Kyle gözlerini devirdi ve merdivenlerden inmekte acele etmedi. Mutfağa girdi ve elinde bir el feneriyle geri döndü.

Eski kulübemin olduğu yöne doğru gitmedik. Bunun yerine Kyle bizi daha kuzeye, ailemin arazisinden uzağa, derenin bir tepenin dibindeki uzun bir ağaç korusunun arasından kıvrıldığı yere götürdü.

Kyle ışığı sağa çevirdi ve orada bir kulübe vardı, ama daha çok yerde ahşaptan yapılmış ve benim kulübemden çok daha büyük bir ağaç ev gibiydi.

Josh heyecanla, "İçeri gel," dedi ve beni kapıya doğru salladı.

Kyle ışığı tutarken içeri girdim.

Bir tarafta kütükten bir bank, diğer tarafta ise açılıp kapanması için menteşeleri olan bir pencere vardı.

"Beğendin mi?" Josh sordu.

Nutkum tutulmuştu, kalbim yerinden çıkacak gibiydi, ciğerlerimdeki havanın her zerresini alıyordu, bu yüzden başımı salladım.

Kütük bankın üzerine oturdum ve Kyle'a baktım. Utangaç bir gülümseme sundu.

"Tamam. Ona gösterdik, şimdi yatağa gitmeniz gerekiyor." Kyle kulübeden dışarı çıktı ve Josh da onu takip etti.

"Geliyor musun Eve?" Josh sordu.

Gülümsedim. "Bir dakika içinde. Ben ." İkisi de bir şey için duygusallaştığımı görmeden önce gözlerimi sildim.

Kulübe. Sonra, Kyle Josh'u sırtına alıp eve götürürken ben de arkadan geldim.

"Yatak. Geçip gitme. İki yüz dolar almayın," dedi Kyle.

"Ne?" Josh, Kyle'ın sırtına binip merdivenleri çıkarken kıkırdadı.

Onları takip ettim ve Kyle onu tekrar yatağına yatırırken koridorda durdum.

"Seni seviyorum dostum," dedi ve kapıyı sonuna kadar kapattı. Sonra onu beklediğimi görünce şaşırmış gibi bakışlarını benimkilere kaldırdı.

Sırtarak yanından geçtim, avucunu okşadım ve parmaklarımızı birbirine geçirerek onu sözsüz bir şekilde yatak odasına götürdüm. Elini bırakarak sessizce kapıyı kapattım ve arkamdan kilitledim.

"Bana bir kulübe yaptın," diye fısıldadım, yüzümü ona dönmeden önce gözlerimi kısa bir süreliğine kapattım.

Konuşmadı.

Yaklaştım ve ellerimi göğsüne koydum. Kısmen kapalı perdelerin arkasından sızan loş ay ışığında birbirimize baktık. Gömleğini kavradım, vücuduna ve başına geçirdim. Sonra ben de aynısını kendiminkine yaptım.

Kyle'ın elleri yanlarında duruyordu. Sabrı sadece arzumu körüklüyordu.

Ben rüzgâr ve ateştim-yıkıcı ve kontrolden çıkmış. O ise toprak ve suydü; topraklayıcı, sakın bir güç.

Ama öpüştüğümüzde sanki dalgalar çarpıyor, alevler yayılıyor ve altımızdaki toprak titriyor gibiydi. Sanki kolları beni tutmak için yaratılmış gibiydi. Sütyenimi çözerken dudaklarını boynumda gezdirdi.

Nefes alamıyordum ve ciğerlerimin umurunda değildi. Kyle bedenim için önemli olan tek şey haline gelmişti. Eğer beni doldurursa, o anı sonsuza dek yaşayabilirdim.

Kot pantolonunu çıkardım ve poposuna doğru ittim, ellerimi iç çamaşırının arkasına kaydardım, parmaklarımı sert kaslarına doğru kıvırdım.

Sıcaklık tenime yayıldı. Bir rüya gibiydi, Gabby'nin matematik dersinde ön sırada oturup Bay Collins'in onu karşı konulmaz bulduğunu hayal etmesi gibi.

İnledi, yüzümü tuttu ve beni öptü. Bir eli göğsüme gitti, parmağı ve başparmağı şakacı bir şekilde meme ucumu çekiştirmeden önce göğsümü sıktı. Öpücüğü kesmek için başımı çevirdim ve ses çıkarmamak için alt dudağımı ısırdım, Josh'un ne kadar çabuk uykuya dalacağından ya da eski çiftlik evinde sesin ne kadar iyi yayıldığından emin değildim.

"Eğer prezervatifin yoksa ağlayacağım," diye fısıldadım coşku ve çaresizliğin baş döndürücü evliliğinde, o göğsümü öpüp kotumu yavaşça çıkarırken.

"Ben de," diye mırıldandı tenimin üzerinde, kelebek öpücükleriyle alay ederek.

Saçını çekiştirdim, o da sıırttı. "Prezervatifim var."

Beni yatağa götürdü ve ben arkama yaslanıp ellerimi göğüslerimin üzerine koyarken gözlerinde bir takdir ışıltısıyla bana baktı. Kyle seks yaptığım ikinci erkek olduğu için bir kırılganlık duygusu güvenimi sarstı. En azından, sonuna kadar gideceğimizi varsayıyordum (umuyordum).

"Eve, o kadar güzelsin ki doğru düzgün düşünemiyorum." Alt dudağımı dişlerimin arasına sıkıştırdım.

İç çamaşırımı bacaklarımdan aşağı çekerken dizimin iç kısmını öptü. Bütün sinirlerim aynı anda ateşlendiği için kalbim hızla çarpıyordu. Kyle iki elini de iç baldırlarıma dayadı ve bacaklarımı ayırdı.

Sertçe yutkundum, kalbim göğsümde çarparken gözlerimi kapattım. Bakışları orada sabitlenmişken ona bakamazdım. Tenim onun dokunuşu altında yanıyordu. Bekâretimi başka bir adam almıştı ama Kyle bunu ilk kez yapıyormuşum gibi hissettirdi.

"Tanrım," dedim sert bir fısıltıyla. Beni tam bacaklarımdan arasından öptüğünde kalçalarım sarsıldı. "K-Kyle," dizlerimin bağı çözülmeye çalışırken zorlukla aldığım nefeslerle kekeledim.

Çünkü dilinin ucu bacaklarımın arasında daha derine batmadan önce klitorisime dokundu.

Bu bir ilkti. İyi bir ilk.

"Eve, seni bu şekilde boşaltmamı ister misin?" diye sordu kalın bir sesle.

Bakire olmamam ne istediğimi bildiğim anlamına gelmiyordu. Hiç kimse (hiç kimse derken bekaretimi alan kişiyi kastediyorum) bana seçenek sunmadı.

"Uh..." Cevabımı beceremedim.

Dili iki yana açılmış bacaklarımın arasında yavaşça bir kez daha gezindi, sakallı çenesi iç uyluklarıma sürtündü.

Sırtım dikleşti, bir elim saçlarını sıkarken diğer elim göğsümü sıkıyor, yatak odamda tek başıma kendime dokunduğumda yaptığım gibi meme ucumu çimdikliyordu - sadece Kyle'ın bana bunu yapmasını hayal ettiğimde.

Kıkırdadı, iç uyluğumu öptü. "Bunu evet olarak kabul ediyorum."

Ses çıkarmamak için dudaklarımı birbirine bastırarak hızlıca birkaç kez başımı salladım.

Daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyordu, sanki dili bana bunu yapmak için yaratılmıştı. Her kasım büyük bir düğüm gibi yavaşça gerildi, aşırı bir ihtiyaç yüklemesi, sanki zihnimin vücudumun geri kalanıyla bağlantısı kesilmiş gibiydi.

Nefesim göğsümde sıkıştı ve küçük dalgalar halinde serbest kaldığımda sıcak ve karıncalı, kör edici bir his tenime yayıldı.

Kalp çarpıntısı.

Küçük pantolonlar ayrılmış dudaklarımdan düşüyor.

Nerede olduğumu zar zor anlayana kadar tutarsız düşünceler çarpıştı.

Vücudumdaki yolculuğuna devam etti, göğüslerimi öperken parmaklarını bacaklarımın arasına kaydırды, dilini meme ucumun üzerinde gezdirdi ve dişleriyle alay etti.

Ve sonra gitmişti.

Parmakları yoktu.

Dil yok.

Dişleri yok.

Yataktan kalktı ve komodinin çekmecesinden bir prezervatif çıkarıp sabit elleriyle taktı. Aynı eller bacaklarımı ayırmak için tekrar iç kalçalarımaya dayandı.

İki parmağını içime soktuğunda bakışlarımız kilitlendi. Gözlerimi kırıştıtırarak yumuşak bir inilti çıkardım ve parmaklarının sıkıca oturduğunu hissettim. Tepkimden büyülenmiş gibiydi, çekip kalçalarını bacaklarımın arasına yerleştirmeden önce birkaç kez içime girdi. Yüzü benimkinin üzerinde gezinirken, elini dizimin arkasına bağlayıp kalçasına doğru yönlendirirken, içime giren ereksiyonuna verdiğim tepkiyi izledi.

Çenem sessiz bir çığlıkla gevşedi ve içimde durakladı, hareket etmeye başlamadan önce beni uzun bir süre öptü. Bakışlarımız tekrar buluştuğunda genç kalbim havai fişeklere dönüştü ve seksi ama savunmasız bir şekilde sırtıttı.

Bana bu tür bir yakınlığın olabileceğini hayal ettiğim her şeyi verdi.

Mutlu ve eğlenceli.

Her şeyi tüketen ve patlayıcı.

Tutku.

Dizginlenemeyen arzu.

Kıyaslanamazdı ama yine de Kyle'ın sabrı hakkında sıradan gözlemler yapmaktan kendimi alamıyordum. Sanki eylem de sonuç kadar önemliymiş gibi istikrarlıydı. Ağzı ve elleri vücudumu keşfederken çarşafın içinde yuvarlandık. Bana kendimi güzel ve mükemmel, her yönden bir kadın gibi hissettirdi.

Her gülümseme.

Bana her "güzelim" dediğinde. Ayak parmaklarımı kıvrandıran her öpücük.

Beni yüzüstü yatırdığında yanağımı yatağa yasladım ve "Bana bir kulübe yaptın" diye fısıldadım.

Kyle kalçalarımı biraz kaldırdı ve arkamdan bana girdi.

Ellerini başımın yanına koydu ve omzumu öptü. "Sana bir kulübe yaptım. Sen bende her türlü çılgınlığı yapma uyandırırıyorsun."

Vücudum karıncalanırken ve gerilirken dudağımı ısırdım, her itişte başka bir zevk dalgasına hazırlandım.

"Bana çılgınca şeyler yaptırmaktan vazgeçme," dedi nefesleri birbirini kovalarken, her biri biraz daha düzensiz. "Her şeyi çok güzel yapıyorsun." Elini göğsümün altına soktu, kalçalarını bana doğru her sallayışında yatak birkaç gıcırtyla sallanırken göğsümü avuçladı, ritmi daha düzensiz hale geldi.

Sonra sustu. "Eve..." Eli bacaklarımın arasına indi ve ben orgazm olana kadar beni ovdu. Kalçalarını birkaç kez daha salladı, sanki benim zevkim tekrar onun zevkiymiş gibi.

Kyle ile seks yapmayı seviyordum.

Ama aynı zamanda ailemi ve İsa'yı da seviyordum ve bunların birbirini dışlamamasına ihtiyacım vardı.

ON ALTINCI BÖLÜM

TINA TURNER, "AŞKLA NE ALAKASI VAR"

Kyle

"Benimle seks yapasın diye bir kulübe YAPMADIM," dedim bir kolumu başımın arkasına, Eve'i de diğer kolumun altına sıkıştırarak.

"Şimdi sen söyle," dedi narin parmaklarıyla göğsüme rastgele desenler çizerek.

Kıkırdadım çünkü esprileri beni etkiledi.

Yirmi sekiz yaşında bir babaydım ve yatağında sokağa çıkma yasağı olan çıplak bir kadın vardı. Hesaplar tutmuyordu ama duygular nadiren tutuyordu çünkü kurallar ya da formüller yoktu ve her şey değişkendi.

Eve'i çok seviyordum ve tanıştığımız günden beri seviyordum. Bir artı bir eşittir yüz. Onunla her şey büyümüş gibiydi. Belki de matematikten çok kimya gibiydik.

"Erin'e söyleyecek misin?"

"Evet," dedi.

"Tanrım, en azından bana yalan söylemeyi dene."

Ayağa kalktı, lambayı yakmak için yana eğildi ve çarşafı göğsüne doğru tuttu. "Cipsiniz var mı? Ruffles olmak zorunda değiller, ama bu bir bonus olurdu. DQ için

bir dondurmayla akşam yemeği yedim ve şimdi canım tuzlu bir şeyler çekiyor."

Onunla işim bitmemişti, hatta yaklaşmamıştım bile, yüzden çarşafı çekiştirdim. Tutmaya çalıştı ama ben kazandım. Yüce Tanrım, ben kazandım. Uzun, dağınık saçlarının arasından dik meme uçları görünüyordu. Bir tanrıça gibi görünüyordu. Elim kalçasının yumuşak kıvrımını takip etti, vücudunun yan tarafından göğsüne doğru ilerledi ve başparmağımı meme ucunun üzerinde gezdirdim.

Dudakları minik bir sırtışla kıvrılırken yanakları pembeleşti. Bakışlarım göğüs uçları ve koyu kahverengi gözleri arasında gidip geliyor, onun seksi kırılğanlığının her zerresini içime çekiyordum.

Sanki sevgimi kaldıramayacakmış gibi boğazını temizledi. "Çıplak kadınlara bakmak istiyorsan," diye üzerime eğildi ve yatağımın altından bir Playboy dergisi çıkardı, "bu sayfalarda bolca var." Yanıma uzandı ve dergiyi açtı.

"Dur." Bir kolumu yüzüme atarak güldüm.

"Sarışınları mı yoksa esmerleri mi tercih edersiniz?" diye sordu sayfaları çevirirken. "Ve bu sorunun doğru bir cevabı var."

İnledim. "Yarın ilk iş o dergilerin hepsini yakacağım."

"Kiliseden önce mi? Tanrı bunu sevecektir. Ya da babamın seni tüm o dallar ve kulübemin kalıntılarıyla yakacağı şenlik ateşine davet etmesini bekleyebilirsin. Zaten başlatmak için genellikle küçük bir kâğıda ihtiyaç duyar. Bir taşla iki kuş vurmuş olursun."

"İşin bitti mi?" Ona baktım.

Sayfaları çevirmeye devam etti ve orta sayfayı uzun uzun incelemek için durdu. "Kasık kıllarımı tıraş etmeyi düşünüyorum. Sen ne dersin?"

Ölmek istediğimi sanıyordum.

"Erin kendi saçlarını sıfıra yakın tıraş ediyor. Ben kendiminkini yazın kesiyorum. Vızıltılı bir kesim. Kel kartal gibi değil."

"Eve," kahkahalarla sarsıldım, Josh uyanmasın diye kendimi kontrol etmeye çalışıyordum.

"Saç demişken, artık on sekiz yaşına geldim, saçlarımı kestirmeyi düşünüyorum. Kâkül ve belki perma yaptırmayı. Sıkıcı saçlarım beni yetmişli yılların çiçek çocukları gibi gösteriyor. Artık 'sağlıklı' görünmezsem ailemin beni evden atmayacağı kesin. On sekiz yaşında görünmek istiyorum. Modern. Şık. Ve kulaklarımı deldirmek istiyorum. Belki bir dövme yaptırırım. Sen ne dersin?"

Bence mükemmeldi. Büyük saçlara ya da herhangi bir süslemeye ihtiyacı yoktu. "Bence çok güzelsin."

Artık çarşafla örtünmeyi umursamadan doğrulup oturdu. "Ama şu modern saçlı kızlardan birine benzeseydim benden daha çok etkilenirdin. Değil mi?"

Ellerimi yüzüme sürdüm. "Yirmi dakika önce vücuduna taparken, göğsünden dudaklarına doğru titreşen her küçük iniltiyle çözülürken neredeydin? Eve, sen mükemmelsin."

Dudakları büküldü ve elindeki dergiye baktı. "Daha büyük göğüslere ne dersin? Bunu ister miydin?" Görebilmem için derginin orta sayfasını gövdesinin üzerinde tuttu.

Dergiyi kaptığım gibi bir kenara fırlattım. "Sana bir sözlük alacağım, böylece 'çarpıcı' ve 'mükemmel' sözcüklerine bakabilirsin. Hadi gidelim. Aşağıda Ruffles var."

Gözleri büyüdü ve ciyaklamasını engellemek için ağzını kapattı. O kendini toparlarken ben de kot pantolonumu ve tişörtümü giydim.

"Lays adamı olduğunu söylemiştin."

"Seviyorum. Ama bakıcı Ruffles'i seviyor."

Kot pantolonunun fermuarını çekti ve saçlarını yüzünden uzaklaştırarak bana baktı. "Bebek bakıcısı mı? Tüm olduğum bu mu?"

"Ne olmak istiyorsun?" Ona tuzak kurmaya çalışmıyordum. Ve bu soruyu sorduğuma ağzımdan çıktığı anda pişman oldum.

"Kız arkadaşın olmak için çok erken," dedi ama bu daha çok bir soruya benziyordu ve belki de bir tuzaktı.

"Size daha önce hiçbir şeyi etiketlemek zorunda olmadığımızı , " dedim.

Ben dergiyi yatağımın altına sıkıştırırken o parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Ama az önce bana ne olmak istediğimi sordun." Dudakları büküldü ve bu benim de midemin bükülmesine neden oldu.

Kendimi neyin içine sokmuştum? Sonunun iyi biteceğini hayal bile edemiyordum.

"Sanırım şu anda tek seçeneğimiz sevgililer." Burnu kırıştı. "Şu 'Friends and Lovers' şarkısındaki gibi dandik aşıklar değil. Billy Ocean'ın 'Loverboy' şarkısı gibi bir şeyden bahsediyorum." Dudaklarını ısırды ve bana en seksi bakışını attı.

Onu yatağa atmak ve kıyafetlerini tekrar yırtmak istedim.

"Sevgilim olmak ister misin?" Kollarını boynuma doladı ve sırtıttı. "Bana cipsle birlikte bir bira verirsen, dizlerimin üzerine çökerim."

Hay sikeyim.

"Ve dua?" diye sordum. "Senden alıntı yapıyorum: Tanrı bunu isterdi."

"Hadi, Aşık Çocuk." Kapıyı yavaşça açtı ve parmak ucunda Josh'un odasının önünden geçip merdivenlerden aşağı indi.

"Doksan dakika içinde evde olman gerekiyor," dedim, o mutfaktaki her dolabı açıp Ruffles ararken saatime bakarak.

"Tekrar seks yapmamızı mı öneriyorsun? Yoksa ailemle yaşayan ve sokağa çıkma yasağı olan bir yetişkin olduğum için hayatımın berbat olduğunu mu hatırlatmaya çalışıyorsun?"

"Tekrar cezalı duruma düşmemen için saate dikkat etmemiz gerektiğini ima ediyorum."

"Vaizin kızını becerdiğin için başın belaya girmesin diye mi? Bingo!" Buzdolabının sağındaki dolaptan cipsleri çıkardı.

"Kendimi ucuz hissediyorum. Senin için sadece bu muyum? Hızlı bir sevişme mi?" Çekinerek kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum, böylece ellerim göğüs kaslarımı kapattı ve kaslarımı çatarken omuzlarımı içe doğru kıvırdım.

Kıkırdadı, cips paketini açtı ve ağzına bir tane attı. "Neden kendini ucuz hissediyorsun ki?" diye mırıldandı, ağzından birkaç kırıntı fırladı. "Senin ilginden başka bir şey için bebek bakıcılığı yapan benim."

"Sana ödeme yaptım."

"Her zaman değil."

"Şey," diye omuz silktim. "Bu geceden sonra sanırım ödeştik." "Yatakta bu kadar iyi olduğunu düşündüren ne?"

Gözlerimi devirdim. "Senin için yaptığım kulübeden bahsediyordum. Sapık."

Eve homurdandı. "Kusura bakma. Evet, o zaman ödeştik." Dudaklarına bir cips getirdi.

"Şeytani." Sırıttım, bileğini kavradım ve iki parmağıyla birlikte tüm cipsi ağzıma götürdüm. Cipsi ve onun çıkardığı küçük nefesi yedim.

Boğazını temizledi ve geriye doğru bir adım attı. "Erin benim Adam'ım. Eğer bana Adam'la benim hakkımda konuşmadığını söylersen, sana yalancı derim."

"Erkekler genç kızlar gibi dedikodu yapmaz."

Genç kızlar.

Kimi kandırıyordum ki? Sapık olan bendim.

"Eğer Erin'e seks yaptığımızı söylersem, bu dedikodu olmaz. Ve eğer sen

Adam'a söylemezsen, o senin en iyi arkadaşın sayılmaz."

"Benim için sorun değil. Ona söylemeyeceğim."

Bunu benden çıkaracaktı, ama Eve ile bir noktaya istiyordum, her ne kadar çabucak gözden kaçırısam da.

"Benden utandığın için mi?" Ağzına iki cips daha attı.

"Bunu konuşmuştuk." "O

zaman tekrar üzerinden geçelim."

Boynumun arkasını ovuşturdum. "Bir şeyleri iki kişi arasında tutmak, çözene kadar iyidir. Herkese anlatmak, etiketleme ya da büyük bir taahhütte bulunma ihtiyacı hissetmek sadece dağınıklıktır. Bir şeyi özel tutmak utandığınız anlamına gelmek zorunda değildir; sadece özel olduğu anlamına gelebilir."

Kaşlarını çattı ve elindeki cips paketini tezgâhın üzerine bıraktı. "Bana çocukmuşum gibi davranıyorsun."

"Seninle tartışıyorum. Eğer bir şeyleri tartışamıyorsan, o zaman bir çocuk gibi davranıyorsun demektir."

Söndü. "Yani sadece seks."

Ellerimi kalçalarımaya dayadım ve başımı öne eğdim. "Bunu nasıl açıklayabilirim? Üniversitede futbol oynamak için seçildiğimde, gözlemciler bana bakıp takıma katılmaya ve ilk 11'de oynamaya hazır olduğumu düşünmediler. Potansiyelimi gördüler ve zamanla daha iyi olacağımı biliyorlardı. Bu yüzden birçok hata yapacağımı ama bu hataların beni daha iyi yapacağını bilerek bana bir şans verdiler. Ve o noktaya ulaştığımda onlarla birlikte olmamı istediler."

Eve boş bir bakışla karşılık verdi.

"Mesele sadece seks değil Eve. Seninle birlikte olmaktan hoşlanıyorum. Ve sen olgunlaştıkça ve kanatlarını açtıkça daha da parlayacağını hayal edebiliyorum. Yani hiçbir şeyden emin değilim. Geleceği tahmin edemem ama hayal edebilirim. Ve şu anda olabileceğimiz tek şey bu. Bir olasılık."

Çoğu zaman Eve olgunluğuyla beni şaşırttı, özellikle de Josh'a karşı. Önce başka açılardan olgunlaşmamış olsaydı asla fiziksel çekime göre hareket etmezdim. Ama seks yapmanın onu daha güvensiz ve olgunlaşmamış yapacağını hiç düşünmemiştim.

"Sadece..." Başını iki yana salladı. "Bana çocukmuşum gibi davranma."

"O zaman öyle davranma," dedim. Belki de benim kendi olgunluk sorunlarım vardı. Sözel kısıtlamalarımı tazelemem gerekiyordu.

Çenesindeki kaslar esnedi. Sonra saatine baktı ve omuz silkti. "Sokağa çıkma yasağından önce eve gitmeliyim çünkü ben bir çocuğum. İyi geceler Bay Collins." Beni geçip gitti.

Sırıtmamı engellemek zorunda kaldım. Eve ateşli biriydi ve onun bu yönünü seviyordum çünkü ben de onun yaşındayken oldukça ateşliydim,

Aynı zamanda. Aynı yaşıta olsaydık ve on yıl önce tanışsaydık, kasabayı ve onunla birlikte kendimizi de yakardık.

Aramızdaki yaş farkı talihsiz ya da uygunsuz değildi. Bu gerekliydi.

Önce bir ayağının üzerinde zıpladı, sonra diğerini, arkasına bakmadan kapıdan çıkmadan önce botlarını çekti.

Onu takip ederken yine sırtmamaya ya da kıkırdamamaya çalıştım. Posta kutusunun yanına park ettiği yere kadar çakıllı yol boyunca tepindi.

Kot pantolonunun arkasından tuttum ve parmaklarımı beline geçirerek onu durdurdum.

"Hey!" Eve arkasını döndü ve başka bir şey söyleyemeden yüzünü tuttum, sırttım ve onu öptüm.

Bir saniyeden daha kısa bir süre direndi.

Meramımı anlattıktan sonra onu serbest bıraktım. Eve dönmeden önce "Şimdi eve gidip çıldırabilirsin," dedim.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

BOB SEGER, "SHAKEDOWN"

Eve

"NE OLDU?" Gabby, ben banyoya girerken kafasını odasından çıkararak sordu.

Ailemiz yataktaydı ama annemin evde olup olmadığını görmek için saatinin alarmini gece yarısına kurduğunu biliyordum. Saat daha on birdi.

Gözlerimi kısıtım ve "Neden bahsediyorsun?" diye fısıldadım.

Sinsi bir sırıtışla benimle birlikte banyoya girdi ve kapıyı kapattı. "Bu gece neredeydin?"

"Neden?"

Klozet kapağına oturdu. "Michelle ve Vicky geldiler ve bizim yolu kaçırdılar, bu yüzden Bay Collins'in yolunun sonundan geri döndüler ve arabanızı orada park halinde gördüler. Bebek bakıcılığı mı yapıyordunuz? Annem ve babam arkadaşlarıyla sinemaya gittiğini söyledi. Araban neden oradaydı? Hangi filmi izlediniz?"

Kyle'ın arabası çıkmaz sokaktaki çakıllı yolumuzun sonundan ikincisiydi. Ailem evimizden çıkarken hep sağa dönerdi. Sola dönmek için hiçbir sebepleri yoktu.

Kyle'ın evine varmadan önce bizim eve döndükleri anlamına geliyordu. Bu yüzden arabam onun yolunun sonundaki ağaçların yanında güvendeydi.

Kız kardeşimin aptal arkadaşlarının bizim arabamızı kaçırp onun arabasıyla geri dönmek zorunda kalacaklarını hiç düşünmemiştim.

"Ee?" diye dürttü.

Hiçbir şeyim yoktu. İyi bir bahanem yoktu. Yalan söylemek bana genellikle kolay gelirdi ama bunun nedeni yalan söylemem gerektiğini tahmin etmem ve buna göre plan yapmamdı.

Ben Gabby'nin yaşındayken, ablam Sarah, başını belaya sokabilecek kişisel konularda bana güvenirdi. Sonunda her şey onun başına patladı ama benim yüzümden değil. Onun sırrını sakladım. Ve bu bizi daha önce hiç olmadığımız kadar yakınlaştırdı.

Gabby sadece kardeşim değil, arkadaşım da olabilir miydi? İçeriden birinin izlerimi örtbas etmeme yardım etmesi iyi bir şey gibi görünüyordu. Ama Gabby'nin bu büyüklükte bir sırrı saklayıp saklayamayacağını bilmiyordum. Son erkek arkadaşımı sır olarak saklamakta zorlanmıştı ve bu kıyaslandığında çok da önemli bir şey değildi.

"Sır tutabilir misin?" Ben sordum.

"Duh."

"Hayır. Öyle değil. Bu benim dere kenarında alkol saklamamla ya da biriyle birlikte olup annemle babama söylemememle ilgili değil. Bu çok daha büyük bir şey. Sarah seviyesinde büyük."

Gabby'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. "Kimseye söyleyemezsin."

Evet, Kyle Erin'e söylediğim için beni azarladıktan sonra bunu ona söylememdeki ironiyi anlamıştım.

"Ben'e söyleyemezsin. Michelle'e, Vicky'ye ya da Erica'ya söyleyemezsin. Yemek masasında ya da bir sırrı saklamak seni öldürüyormuş gibi komik suratlar yapamazsın. Bunu hayatın pahasına korumalısın. Bunu yapabilir misin?"

Yutkundu ve başını salladı.

Birkaç saat önce, matematik öğretmenine aşık olduğu için onunla dalga geçmiştim. Ne ironi ama.

"Gerçekten hoşlandığım biriyle tanıştım. Ve bu gece onunla birlikteydim. Ama o benden büyük ve bildiğimiz gibi annemle babam kızlarının kendilerinden büyük erkeklere aşık olmasından hoşlanmazlar."

Kyle'a aşık olmuş muydum? Evet. Bin kere evet. Binlerce kez evet.

Bir ay aşık olmak için yeterince uzun muydu? Bilmiyordum. Daha önce hiç aşık olmamıştım.

Yine de, sıradan bir randevudan, tek gecelik bir ilişkiden daha fazlası olup olmadığıma karar verirken beni uzakta tutmaya kararlıydı. Ama lanet olsun, beni öptüğünde ve bana çıldırmamı söylediğinde, kalbimin bir parçasını kaybettim, botlarının yanında yere bıraktım. Kyle'a kadar hiç kimse cezalandırılmaktan, sert bir şekilde yargılanmaktan ya da hayal kırıklığına uğramaktan korkmadan kendim olmama izin vermemiştir.

"Kaç yaşında?" Gabby sordu. "Yirmi sekiz."

"Ne?!"

"Şşşt!"

Elini ağzına kapattı.

Kaşlarımı çattım. Sırrımla başa çıkmak için çok genç olduğunu kanıtlamaya başlamıştı bile.

"Bay Collins'e seksi dediğim için benimle dalga geçtin ve onun yaşında biriyle mi görüşüyorsun?"

Oh, Gabby ...

"Özür dilerim." Burnumu kırıstırdım. "Bu benim hatamdı. Sen haklıydın."

"Haklıydım da ne demek?" "Bay Collins çok seksi."

"Pfft. Duh." Ve sonra ampul yandı. Her şey tüm vücudunun birkaç saniye boyunca donmasıyla başladı.

Çarklar ışığı açık tutmak için dönüyordu.

Sonra çenesi düşerken gözleri tekrar fincan tabağına dönüştü.

Boynumdan yüzüme doğru bir kızarıklık yayıldı ve sırtışıma geri çektim.

Klozet kapağından fırladı ve omuzlarımdan tutarak beni sarstı. "Tamamen şaka yapıyorsun. Değil mi? Değil mi? Değil mi?"

Yavaşça başımı salladım.

Kız kardeşimin içindeki bir şey öldü. Bağırsaklarından bıçaklanmış birini andıran bir nefes verdi. Benden uzaklaşırken gövdesi bile bir parça büküldü. "Bu neden sürekli oluyor?" diye fısıldadı.

"Ne demek istiyorsun?"

"Sen ve Sarah en alıyorsunuz. Onu ilk ben sevdim."

"Oh, Gabby." Ona sarıldım. "Sen onun öğrencisisin."

"Ama şimdi onu hayal edemiyorum çünkü o senin. Annem ve babam çok kızacak ve Sarah olayını tekrar yaşamak zorunda kalacağım."

"Oh, hayır, Gabbs..." Sırtını okşadım. "Sarah'nın başına çok daha trajik bir şey geldi; umarım bunu benimle yaşamak zorunda kalmazsın. Ve"-onu serbest bıraktım ve elini tutup sıktım-"Onun gerçekten benim olup olmadığını ya da olup olmayacağını bilmiyorum. Ama böyle bir şey olsa bile onu hayal edebilirsin çünkü o rüya gibi biri."

Ve inatçı.

Sinir bozucu.

Seksi.

Aşırı analitik.

Bana o kadar güzel şeyler söylediği ve hiçbir şeyi değiştirmeme gerek kalmadan kendimi güzel bir kadın gibi hissetmemi sağladığı için ve bir sonraki nefeste bana geçici olmaktan öteye gidemeyeceğimizi hatırlattığı için ona kızgındım.

Gabby biraz güldü. "Onu öptün mü?"

Küçük kız kardeşim bir aşık ve hayalperestti. Kilise sırasında İncil'ine şiirler yazar ve 80'lerin tüm baladlarının sözlerini bilirdi. Gabby bekaretini düğün gecesinde kaybederdi, sadece böyle yetiştirildiği için değil. Bunu yapardı çünkü her şeyin belirli bir sırayı takip etmesini severdi.

Cilveli bir görünüm.

El ele tutuşmak.

İffetli bir

öpücük.

Aylarca çiçeklerle ve aşk notlarıyla kur yapmak.

Babamızdan evlenme teklif ettikten sonra büyük bir teklif.
Kilise düğünü.

Düğün gecesi gerginliği.

Dokuz ay sonra bebek.

Sarah ve ben onun gibi değildik. Öfkeli hormonların pervasız yükselişini ve çok iyi hissettiren kötü çocuklarla çarşaflarda yuvarlanmanın adrenalin patlamasını yaşadık.

Kyle'ın kötü bir çocuk olduğundan emin değildim. Ta ki vaizin kızının pantolonuna girene kadar.

"Öpüştük." Gülümsedim.

Gabby nefesini içine çekti ve gülümsedi. "?"

"İnanılmazdı."

"Dil var mıydı?" Kızardı. Sıkı bir

gülümsemeyle başımı salladım.

Gözlerini kısmıştı. "Neden öyle bakıyorsun?" "Ne bakışı?"

"Genç ve aptal olduğumu düşündüğünde bana öyle bakıyorsun."

"Ne? Hayır. Öyle düşünmüyorum ve bir bakışım da yok."

"Biliyorsun. Bu senin rahatsız edici bakışın. Benim poker suratım olmadığını düşünüyorsun ama senin de yok."

"Şşşt... Geç oldu. Yatağa gitmen gerek. Benim de duş almam lazım." Vazgeçip gitsin diye gömleğimi ve kot pantolonumu çıkardım.

"Um, Eve?"

Duşu açtım. "Ha?" "İç çamaşırın

ters " Aşağıya baktım. "Oh.

Oops."

"Oops? İç çamaşırını giydiğini bilmiyor muydun?" Elini tekrar ağzına götürdü ve sonra beline doğru kaydırıldı. "Sen yaptın, sen yaptın, sen yaptın," diye tısladı. Çenesi on katlı bir binadan düşen bir tuğla gibi düştü.

"Ben yapmadım."

"Hızlı ve karanlıkta yapmadıkları sürece kimse iç çamaşırını ters giymez!"

"Şşşt!" Bir elimi başının arkasına, diğer elimi de ağzının üzerine koydum. "Neden bütün kasabayı uyandırmıyorsun? Sana söylememem gerektiğini biliyordum."

Elimden kurtulmaya çalıştı. "Umarım hamile kalırsın." Kapıyı açmadan önce bana kaşlarını çattı.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

ROD STEWART, "LOVE TOUCH"

Eve

"BANA HER ŞEYİ ANLAT," dedi Erin ertesi sabah kiliseden önce koro elbiselerimizi giyerken. "Ve beni dün gece aramalıydın!"

"Gidelim hanımlar," dedi babam köşeden bakarak.

Erin kaşlarını çatı.

I omuz silkti. "Bu değil benim hata sen vardı geç bu sabah."

"Kardeşimin aptal hatasıydı," diye homurdandı.

Babam herkesi selamlayıp dua etmek için başını eğdiğinde biz de hemen yerimize oturduk.

"söyle bana?" Erin fısıldadı.

Ellerimi kavuşturdum ve sanki onu duymamışım gibi gözlerimi kapattım.

Bana dirsek attı.

Ona dirsek attım.

Babam duasının ortasında boğazını temizledi, bu da Erin ve benim yaramazlık yaptığımızı gördüğü anlamına geliyordu.

"Amin," diye herkes babamı yankıladı.

Koro şarkı söylerken bakışlarım Kyle'a kaydı ve o da sırtıttı. Dudak senkronizasyonu yaptığımı düşündüğünden emindim ve yapıyordum da. Ancak onun kendini beğenmişliğini kaldıracak durumda değildim çünkü ona hâlâ kızgındım. Bu yüzden ayinin geri kalanında ona bir daha bakmadım.

"Beni hemen ara!" Cemaat kiliseden çıktıktan sonra Erin, ben aileme ve Gabby'ye katılmadan önce "Beni hemen arayın" dedi.

Başımı salladım.

"Eve," diye seslendi Drew kilisenin önündeki merdivenlerden inerken.

Gabby İncil'ine sarılarak, "Ve olay örgüsü kalınlaşıyor," diye mırıldandı.

Drew'la yüzleşmeden önce ona kaşlarımı .

"Benimle mezuniyet balosuna gelmek ister misin?" Drew sordu. "Babandan izin aldım."

"Uh..." Kilise bahçesini inceledim ve Kyle ile Josh'un Vanderleest'lerle konuştuğunu gördüm ama onun dikkati lazer gibi bana odaklanmıştı. "Mezun oldum."

"Yok canım. Ne olmuş yani?" Drew söyledi.

"Senden ayrıldım," diye fısıldadım.

Kıkırdadı. "Senden tekrar benimle birlikte olmanı istemiyorum. Seni mezuniyet balosuna davet ediyorum çünkü sınıfımdan kimseyi götürmek istemiyorum. Ama muhtemelen mezuniyet balosunun kralı olacağım, o yüzden biriyle çıkmam gerektiğini düşünüyorum. Anlıyor musun?"

Kyle ve Josh bize doğru yöneldiği için ne dediğini zar zor fark ettim.

"Erin'e sor," dedim sert bir gülümsemeyle.

"Alınma ama Erin'den pek hoşlanmıyorum."

"Drew," dedi Kyle, elini Drew'un omzuna koyup sıkıca kavrayarak. "Cuma günkü maçtan sonra koluna buz koydun mu?"

Drew başıyla onayladı. "Evet, Koç."

"Hey, Drew?" Drew'un arkadaşı Marcus, hepsi de Drew gibi son sınıf öğrencisi olan küçük bir grup çocuğun arasından bağırdı. "Ne dedi o?"

Hepsi kıs kıs güldü.

"Arkadaşların sana gülüyor." Kyle, Drew'un omzunu bir kez daha sıktı.

Drew gözlerini devirdi. "Uh..."

"Beni mezuniyet balosuna davet etti, Koç," dedim kirpiklerimi kırpıştırarak.

Drew kızardı ve ağırlığını bir ayağından diğerine kaydırды. Koç Collins onun gözünü bir omuz sıkıştırmasından başka bir şeyle korkutmamıştı. Ama artık beni korkutmuyordu.

"Peki o ne dedi?" Kyle cevap için sadece Drew'a baktı.

"Henüz bir şey yok. Ama evet demek üzereydi." O kadar geniş gülümsedi ki gözlerinin kenarları sanki koçuna göz kırpyormuş, koçunun onunla gurur duyacağını düşünüyormuş gibi kırıştı.

"Öyle mi?" Kyle sivri kaşlarını kaldırarak bana baktı.

"Acıktım baba," dedi Josh, Kyle'ın bacağını çekiştirerek.

Josh'a kollarımı açtım, o da Kyle'ın bacağını bıraktı, böylece onu kucağıma alabildim. "Akşam yemeği için evime geliyor musun?" Josh'a en tatlı sesimle sordum, iki kibirli çocuğa sırtımı dönüp onu aileme doğru götürmeden önce.

Kolları ve bacaklarıyla bana sarılarak "evet" diye mırıldandı.

Biz ona yaklaşırken annem gülümsedi. "O senin hiç sahip olmadığın küçük kardeşin gibi," dedi.

Dilimi ısırdım ve bir gülümsemeyle karşılık verdim.

Kyle, "Dostum, Eve'in elbisesini ayakkabılarınla kirleteceksin," dedi. Hemen arkamızda olacağını biliyordum.

Josh'un minik parmakları kısa bir an için boynuma saplandı. Sonra vücudu sarsıldı. Boynumun etrafında ılık ve ıslak bir şeyin biriktiğini, elbisemin içine sızdığını ve sırtımdan aşağı kaydığını hissettim.

"Olamaz!" dedi annem.

"Oh, Tanrım, Josh." Ben bir tahta gibi hareketsiz dururken Kyle onu hızla elimden aldı.

Josh elinin tersiyle ağzını silerek kusmuğu bulaştırdı.

"Oh!" Gabby yeşile döndü ve elini ağzına ve burnuna .

"Zavallı şey. Karnın mı ağrıyordu?" Annem Josh'a bir tomar mendil uzattı çünkü yüzünde biraz kusmuk vardı.

Kyle yüzünü buruşturarak bana baktı. "Eve, çok özür dilerim."

"Kimsenin suçu değil," diye Kyle'ı rahatlattı babam. "Eve, seni arka tarafa götürelim. Orada bir musluk var. Arabaya binmeden önce seni durulayabiliriz. Gabby, banyodan biraz kâğıt havlu ve kız kardeşinin evde giyebileceği bir koro bornozu getir."

Herkes bana bakıyordu.

Josh zayıf bir sesle, "Özür dilerim Eve," diye mırıldandı.

Başımı sallamaya başladım ama bu sadece kusmuğu elbiseme daha fazla bulaşmasına neden oldu. "Sorun değil," dedim, samimi görünmeye çalışıyordum ama gülümsememin de vücudumun geri kalanı gibi kaskatı olduğunu biliyordum. Ve ekşi koku midemi bulandırırıyordu.

Annem başını salladı ve Gabby'yle birlikte beni çamurlu bir domuz gibi hortumla yıkadıkları kilisenin arka tarafına kadar onu takip etmemi işaret etti.

"SOĞUK!" Zıpladım ve doğrudan akıntıdan kurtulmaya çalıştım ama Gabby sırtıarak akıntıyı üzerimde tuttu.

Annem, "Kıpırdama Eve, böylece seni temizleyebilir," dedi.

Kusmuk vücudumdan temizlendikten sonra, Gabby kimsenin gelmediğinden emin olmak için kilisenin her iki tarafını kontrol ederken, annem elbisemin fermuarını açtı, beni kâğıt havlularla kuruladı ve üzerime bir koro bornozu örttü.

Erin, ailesinin bu kadar çabuk gitmesine ve büyük etkinliği kaçırmasına çok üzülecekti.

"NE OLDUĞUNU BİLİYOR MUSUN?" Duştan sonra banyonun kapısını açtığımda Gabby beni irkiltti.

Saçımı havluyla kuruladım. "Ne?"

Beni yatak odama kadar takip etti. "Annem Kyle ve Josh'a yemek götürmeni istiyor, böylece Josh'a kızgın olmadığını anlatabilirsin. Sen duştayken Kyle özür dilemek için aradı. Josh'un eve gelirken yolda ağladığını çünkü kendini çok kötü hissettiğini söyledi."

"Onun hatası değildi," dedim sütyenimi ve iç çamaşırlarımı giyerken.

"Ters takmamak için iyice kontrol edin."

Gabby'ye baktım. "Bu sırrı saklayıp saklayamayacağını ya da annemle babama söyleyip evden atılma riskini alıp almayacağımı hemen şimdi bilmem gerekiyor. Ama bunu benim başıma kakmana izin vermeyeceğim. Ve açık konuşalım; eğer bu konuda daha olgun davranamazsan, benden asla senin yanında olmamı ya da herhangi bir konuda senin tarafını tutmamı bekleme."

Gözlerini kıstı ve çenesini yukarı kaldırdı, sonra diğer tarafa döndü ve kapımı çarparak odamdan çıktı. Aşırı tepki vermişim ve bunu kapıyı kapattığı anda anlamıştım. Korku beni gergin ve mantıksız yapıyordu.

Bir parça tavuk budu ve iki lokma taraklı patates yedikten sonra annemin paketlediği yiyecekleri Kyle'a götürdüm.

Kapıyı açtı ve yüzünde pişmanlık dolu bir gülümseme belirdi. "Çok özür dilerim," dedi ve ben ayakkabılarımı çıkarırken yiyecek torbasını aldı. Saçlarım duştan dolayı hâlâ nemliydi ama kot pantolonum ve kırmızı düğmeli bluzum temizdi ve önemli olan da buydu.

"Özür dilemeyi bırak. Bilerek hastalanmadı. Nerede o?" Kafamı oturma odasına uzattım ama orada değildi. Kyle'ın televizyonunda futbol maçı vardı.

"Eve geldiğimizde ona biraz zencefilli gazoz verdim ve şimdi üst katta kestiriyor. Ona senin geleceğini söyledim."

ama uyanık kalamadı." Kyle folyoya sarılmış tabakları çıkardı. "Yemek yediniz mi?"

Ellerimi arka ceplerime sokarak başımı salladım. "Mezuniyet balosuna Drew ile gidip gitmeyeceğimi sormayacak mısın?"

Folyoyu çıkarırken çenesini aşağıda tuttu. "Hayır."

"Neden hayır?"

"Çünkü cevabı biliyorum."

"Cevabı nasıl bilebilirsin ki? Bana bir kulübe inşa ettiğin için mi?"

"Hayır, Eve." Ellerini tezgâhın kenarına dayadı ve bana baktı. "Eğer duygusal olarak hâlâ lisedeysen, sorun değil. Gençliğini kucakla ve bir ergen olarak son iki yılının tadını çıkar. Ama ben yokum. Bebek bakıcım olabilirsin ve sana adil bir ücret öderim, ama hepsi bu."

"Bu bir ültimatom mu?"

"Bu bir gerçek." Önündeki çekmeceyi açtı ve bir çatal aldı.

"Neden bana karşı bu kadar aptalca davranıyorsun?"

Gabby'ye gitmişim gibi.

Çatalını tabağın yanındaki tezgâha bıraktı ve tepkisini kontrol etmek için içindeki her şeyi kullanmış gibi görünüyordu. İnsanlar üzerinde böyle bir etkim vardı.

"Neden bana karşı bu kadar öfkeli ve çatışmacı davranıyorsun?" diye sordu.

"Çünkü hissediyorum ki..." Başımı sallarken yüzüm buruştu. Bunu nasıl açıklayacağımı bilmiyordum ve bu beni sinirlendiriyordu. Duygularımı açıklamaya çalışmam için ısrar etmesi beni daha da rahatsız etti.

"Ne gibi hissediyorsun?"

Başımı salladım. "Bilmiyorum. Sadece... sanki zaman ayırmaya değip değmeyeceğimi görmek için bekliyorsun. Yargılanıyormuşum gibi hissediyorum, sanki işleri batıracağımı biliyormuşsun da senin için çok genç olduğumu söyleyebiliyormuşsun gibi." Kelimelerim bir panik dalgasıyla daha hızlı ve daha yüksek sesle çıktı. "Ve bu çok büyük bir baskı. I

Etrafımdaki herkes her zaman bekliyormuş gibi hissediyorum çünkü benim işim bu."

"Sakin ol."

"SAKINLEŞEMİYORUM!"

Yüzünü buruşturdu ve Josh'u dinlerken bakışlarımız merdivenlere doğru kaydı.

"Ben sakın bir insan değilim," dedim. "Özür dilerim. Sakin olmak benim genlerimde yok. Bilmen gerekiyorsa, muhtaç ve bazen de mızımız biriyim. İstedığımı elde edene kadar dırdır ederim. Yirmi dört-yedi saat aklımdasın." Evimin bulunduğu yönü işaret ettim. "Seni yatak odamın penceresinden dürbünle arıyorum. Duyduğum her şarkı seninle ilgili. Kendime dokunmadan ve seni düşünmeden duş alamıyorum. Koşuya çıktığımda seni kovaladığımı hayal ediyorum. Sen bu eve dünyanın en tatlı çocuğuyla taşındığın için hayatım sıkıcılıktan muhteşemliğe dönüştü. Josh'u izliyorum, akşam yemeği ya da elmalı tatlı yapıyorum ve burası benim de evimmiş ve o da benim oğlummuş gibi davranıyorum.

"Drew'la mezuniyet balosunu neden sorduğumu bilmek istiyorsan, senden çok hoşlandığım için ve Denise'in tuvaletini değiştirdiğinde deli gibi kıskandığım için. Ve bana kıskançlığın ufacak bir parçasını göstermeni istedim."

Bizi bitirdiğimden oldukça emindim.

Mızımız mı? Kontrol et.

Kıskanç mı? Tamam.

Muhtaç mı? Tamam.

Olgunlaşmamış mı?

Tamam.

Çaresiz mi? İki kere kontrol

et. Psikopat mı? Kesinlikle.

"Birlikte gitmiyorduk" ama onun yerinde olsaydım, beni eve gönderir, kilitleri değiştirir ve yasaklama emri için başvururdum.

Ona en kötü halimi gösterdim çünkü hiç soğukkanlılığım yoktu. Hangisi daha kötüydü? En az arzu edilen özelliklerimden habersiz olmak mı yoksa onları kontrol edemedi bir neon tabela gibi yanıp söndüklerini görmek mi?

"Eve-"

Kulaklarımı kapattım çünkü içimde çocuksu bir davranış kalmıştı. "Yapma. Bana ders vereceğini biliyorum. Bir yetişkin gibi davranacaksın. Ve biz bittik. Biliyorum. Gerçekten biliyorum. Az önce yaptığım gibi aptalca bir şey söylemeyecek ya da yapmayacak kadar olgusun. O yüzden beni mükemmel olma utancından kurtar. Ben gideyim." Döndüm, bir an için gözlerimi kapattım ve kapıya doğru giderken kendimi azarladım.

Ayakkabılarımı giymeden önce arkamda onun ayak seslerini duydum.

"Eve," dedi. "Beni takip edin lütfen."

Merdivenlerden yukarı çıkarken arkamı döndüm. "Şimdi," dedi, yarı yolda.

Başımı yaramaz bir çocuk gibi eğdim ve onu takip ettim. Josh'un odasına göz attı ve yolun geri kalanında kapıyı usulca kapattı. Sonra kendi odasına doğru ilerledi. İşte o zaman elinde bir şey olduğunu fark ettim.

Kapısının önünde durduğumda o şeye bakakaldım.

Yürümeye devam etmem için başını salladı. Eşiği geçer geçmez kapıyı kapattı ve kilitledi.

Elindeki bira kutusunu açıp bana uzattığında tısladı. Tereddüt ettim, bakışlarım bira ile onun arasında gidip geldi. Sonra birayı aldım.

Kyle kot pantolonunun düğmesini çekiştirdi ve fermuarını indirdi. "Önce hangisini yutacağın umurumda değil. Seçim senin."

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

DEF LEPPARD, "POUR SOME SUGAR ON ME"

Kyle

MELINDA HER ZAMAN HAKLI OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYORDU.

Şefkatli.

Bağış.

Bağımsız.

Kendinden

emin.

Mükemmel.

Kendi beyan ettiği özelliklerin listesi sonsuza kadar uzanıyordu.

Sonra beni yeni doğan bebeğimizle ve yalanlar ve bahanelerle dolu bir mektupla terk etti.

Eve her şeyi bir anda boşalttı. Belki başka biri olsa kaçardı ama ben önemli olana odaklandım: Mastürbasyon yaparken beni düşünüyordu ve Josh'un kendisine ait olduğunu hayal etmekten hoşlanıyordu. Elbette bunların arasına bazı şüpheli şeyler de karışmıştı ama ben önemli olanlara odaklandım.

Sonunda, benim insan ve kusurlu olmama, fevri ve mantıksız tarafımı görmeye ihtiyacı olduğunu biliyordum.

Ben de ona bir bira verdim ve dizlerinin üzerine çökmesini söyledim. A+

Eve abuk öğrenen biriydi.

Ona tükürmesini söyledim ve ilk utancını ve endişesini atlattıktan sonra bana Şimdiye kadar yaptığım en iyi oral seksi yaptı.

"Oh kahretsin..." Başıımı arkaya eğerek olabildiğince sessiz bir şekilde inledim.

Bana baktı ve sırttı. Sonra birasını yerden aldı ve ayağına kalktı. "Nasıldım, Koç?" Ben iç çamaşırlarımı ve kot pantolonumu giyerken o birasından birkaç yudum aldı.

"Bununla gurur duymuyorum," dedim çünkü gurur duymuyordum.

Yatağımın ucuna oturmuş, birasından bir yudum daha alıyordu. "Hayır mı? Neden olmasın?"

Sırtışıımı tamamen gizleyemeyerek başımı salladım. "ok daha iyi bir adam olma kapasitesine sahibim. Ama bilmeni isterim ki mükemmel değilim, yakınından bile gemiyorum. Şüpheli davranışlara yol açan kötü kararlar veriyorum. Kötü kararların bir kusur olduğunu düşünmüyorum; bizi çekilmez insanlar yapan Şey, kendi kendimize dşnemememiz ve hatalarımızdan dolayı alçakgönüllü olmaya istekli olmamızdır."

Eve biranın kalanını içti ve ayağına kalktı. "Senin sorunun her Şeyin bir ders olması gerektiğini düşünmen. Sanırım bu mesleki bir tehlike." Boş kutuyu bana uzattı. "Tanıştığımız günden beri sana bunu yapmamı düşündüğünü itiraf et." Düz bir eliyle göğsümü okşadı. "Bir Şeyi gözünde canlandırabiliyorsan zaten yolu yarlamışsındır derler. Aferin sana."

Kapıyı yavaşça açtı ve ben de banyoya girdim. Aşğı indiğimde gitmişti.

Getirdiğı öğle yemeğini yemek için aşğıya indim, ancak merdivenlerin altındaki köşeyi döner dönmez dışarıdan gelen tiz, kanlı bir cinayet çığlığı duydum. izmelerimi giydim ve ön kapıdan çıkıp çığlıkların geldiğı ahıra doğru koştum. Tam kapıya ulaştığımda Eve histerik bir şekilde ahırdan kaçtı.

Onu yakaladım ve yüzünü göğsüme gömdü.

"Ohmygodohmygodohmygod!" Vücudu sarsıldı.

"Ne yapıyorsun sen? Orada bir ayı mı var?"

Başını salladı ama bu daha çok şiddetli bir ürperti gibiydi, dişleri takırdıyordu, nefesleri kısa ve hızlıydı. "Bana baktı... gözleri... ohmygodohmygodohmygod!"

Onu bıraktım ve ahırın kapısını yavaşça açtım. Hiçbir şey yoktu ama... Kıkırdadım. "Eve, kırışlerden sarkan geyiğimden mi bahsediyorsun?"

Bana kocaman gözlerle baktı, iki eliyle ağzını kapatırken yavaşça başını salladı.

"Kalan kanı boşaltıyorum. Bugün ilerleyen saatlerde onu indirmeyi planlıyorum. Ahırda ne yapıyorsun?"

Elleri yavaşça yanına düştü. "Burnumu sokuyorum," diye fısıldadı burnunu kırıştırarak.

Kapıyı kapattım.

"Ne için gözetliyorsun?"

Başını iki yana salladı. "Yok bir şey. Sadece gözetliyordum. Sen hiç burnunu sokmadın mı?"

Sırıtmama engel olamadım. İnatçı ve çocuksu ama bir o kadar da seksiydi ve ben onun bu tavrını bir kase sıcak tereyağlı patlamış mısır gibi yedim.

"Hayvanları öldürdüğünüzde kendinizi kötü hissediyor musunuz?" diye sordu.

Kapıyı kapattım ve kapıya yaslanıp ellerimi ceplerime soktum. "Hayır, yaptığım fedakârlık için minnettarım."

"Sence bir geyik öldürebilir miyim?"

Kıkırdadım. "Bebeğim, bence aklına koyduğun her şeyi yapabilirsin."

"Beni de ava götüreceksin?" Eve sürprizlerle doluydu.

Omuz silktim. "Eninde sonunda." Yüzü .

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten."

Bir çığlık attı ve kendini bana attı, kollarını boynuma doladı, ağzı benimkiyle kaynaştı. Zıt kutupların birbirini çekmesi gerekirdi ama ben kendimin kadın versiyonuna sahiptim ve bundan çok mutluydum.

"EVE EVET MI DEDI?"

"Koç araya girdi," dedi Drew, ertesi gün geniş alıcısı Terrell ile sahada ısınırken.

Döndüm. Drew'un sırtı bana dönüktü ama Terrell beni gördü.

"Yarın akşam sinemaya gitmek isteyip istemediğine bakacağım. Ona neler kaçırdığını hatırlatırım." Topu Terrell'a fırlattı ve sikini okşar gibi bir hareket yaptı. "Gecenin sonuna kadar evet diyecektir."

Terrell boğazını temizledi ve Drew'un omzunun üzerinden bana baktı. Drew döndü.

Duruşumu genişlettim ve kollarımı kavuşturdum. "Vaizin kızının neyi eksik, Drew?"

Sorumdaki ikiyüzlülüğü görebildim mi? Elbette gördüm. Daha sonra kendi kendime düşünürdüm.

"Hiçbir şey. Dün onu mezuniyet balosuna davet ediyordum ama sen araya girdin. Yine de sorun değil, Koç. Oğlunuzdan hoşlanıyor gibi görünüyor. Sence benim için iyi şeyler söyleyebilir mi?" Terrell topu ona geri attığında topu yakaladı.

"Mezun olmuş biri neden lise dansına dönmek istesin ki?" Ben sordum.

"Sır tutabilir misin, Koç?" Drew sanki arkadaşmışız gibi sordu.

Cevap vermek zorunda değildim çünkü zaten bana söylemek için can atıyordu.

"Eve ve ben geçen yıl bir şeydik, ama sadece birkaç kişi biliyordu. Bunu gizli tuttuk çünkü babasıyla uğraşmak istemedi-"

"Papaz Jacobson," diye düzelttim.

"Evet, Papaz Jacobson öğrendi. Benden gerçekten hoşlanıyordu. Ve şu anda kimseyle birlikte olmadığını duydum."

"O bir koşucu, Drew. Sen de koşucu olduğunu kanıtlarsan evet deme şansı artar. Herkes piste!" Ben bağırdım.

Yardımcı antrenörüm Rod, "Zaten koşuyorlar," dedi.

"Farkındayım." Topu Drew'dan aldım. "Yürü," diye başımı salladım ve topu ona verirken koşmasını işaret ettim.

On beş metre uzağa koşmadan önce bir an tereddüt etti. Topu o kadar sert fırlattım ki, ellerine çarptığı anda topu bıraktı ve yüzünü buruşturarak ellerini ovuşturdu, bir yandan da bana baktı.

Gülümsedim.

Eve geldiğimde sürpriz bir misafirle karşılaştım. Kardeşimin arabası park halindeydi.

"Babacığım! Eve bana bir köpek yavrusu aldı ve karamelli elma yaptık!" Arka kapıdan içeri adımımı atar atmaz Josh bana doğru koşmaya başladı ve hemen arkasında da köpek yavrusu vardı.

"Merak etme," dedi Peter. "Eve'e köpeği geri aldıracağım. Wilson'ların bir yavrusu vardı ve onları . Eve'in aklından ne geçiyordu bilmiyorum. Üzgünüm."

Tavuk şehriye çorbasının kokusu havada asılı duruyordu. Kardeşim Fred, eşi Anne, Papaz ve Bayan Jacobson mutfakta toplanmış elma şarabını yudumlarırken Eve de ocağın başında durmuş bir tencere çorbayı karıştırıyordu.

Döndü, çenesini omzuna dayadı, küçük bir sırtış ve kırıışmış bir burun sundu.

"Sürpriz." Fred sanki habersiz ziyaretleri kadeh kaldırmayı gerektiriyormuş gibi elindeki elma şarabı fincanını kaldırdı.

Aile ve bir köpek yavrusu. Çok fazlaydı.

"Gerçekten de sürpriz," dedim ve ayakkabılarımı çıkarıp sarı Labrador yavrusunu sevmek için çömeldim.

"Onun adı Clifford," dedi Josh ona sarılarak. "O kırmızı değil," diye cevap verdim.

Ve o kalmıyordu.

Ayağa kalktığımda Fred ve Anne sırayla bana sarıldılar.

"Yıldönümümüz için küçük bir yolculuğa çıkmaya karar verdik. Sen ve Josh'la birkaç gün kalabileceğimizi düşündük," dedi Fred. "Umarım sakıncası yoktur."

"Hiç de değil," dedim. Josh teyzesini ve amcasını seviyordu, bu yüzden eğlencesini bozmak istemedim. Clifford geri gönderildiğinde iyi bir dikkat dağıtıcı olacaklardı.

"Eve herkese yemek hazırlamayı teklif etti. Babana Austin'in Eve gibi hoş bir kızı kullanabileceğini söyledim." Anne, Eve'in annesiyle sanki Eve'i yirmi bir yaşındaki yeğenime ayarlamak için işbirliği yapıyorlarmış gibi bir bakış paylaştı.

Austin acı verici derecede utangaçtı. Zekiydi ama bir matematik öğretmeninden daha inekti. Eve onu öğle yemeğinde yerdi.

"Baba, bak!" Josh elimi çekerek kurabiye tepsisindeki sıra sıra karamel elmaları gösterdi.

"Onları yapmaya yardım ettin mi?" Ben sordum.

Kocaman bir gülümsemeyle başını salladı. Eve saçlarını kulağının arkasına kıvırdı ve bir anlığına benimle bakışlarını kilitleyerek bize bir göz attı.

"Biz geldiğimizde," dedi annesi, "yemekten önce karamel elmalardan birini yiyorlardı. Korkarım Eve'in Josh üzerinde daha iyi bir etkisi olmalı."

"Eve büyük bir ısırık aldı!" Josh ağzını bir köpekbalığı gibi açtı.

"Evet, ağzına çok şey sığdırabiliyor," dedim.

Eve kaskatı kesildi, önce bana sonra da annesine bakarken gözleri irileşti.

Sırıttım. "İçine kocaman avuçlar dolusu Ruffles doldurduğunu gördüm."

Annesi güldü ama Eve kaşlarını çatı.

Kaşlarını çatmaya hakkı yoktu. Mutfağında lanet bir köpek vardı.

"Yukarı çıkıp hızlıca bir duş alayım." Josh'un saçlarını taradım ve koridordan geçip merdivenlerden yukarı çıktım.

Sonra a hızlı Duş, I Basamaklı içinebenim
Yatak odasında havluyu saçlarımdan geçiriyordum
ama hareketlerim durdu.

Eve'i yatağımda bağdaş kurmuş, elinde bir kepçeyle otururken gördüm. Kapıyı kapatmadan önce merdivenlere doğru baktım.

"Ne yapıyorsun?"

"Kepçeniz olmadığı için kepçe almak için evime koştunuz."

"Bende bir tane var."

Bakışları çıplak göğsüme ve henüz fermuarını çekip düğmelerini iliklemediğim kot pantolonuma kaydı. "Biliyorum." Kepçemi havaya kaldırdı. "Ama onlar bilmiyor. Yani sen buradasın ama ben evimdeyim." Kepçeyi bir kenara bırakıp elleri ve dizleri üzerinde öne doğru eğilmeden önce göz kırptı.

"Kepçeyi aşağıya götür. Bir dakika içinde aşağıda . Ve o köpek burada kalmayacak. Senin olmayan çocuklara evcil hayvan alamazsın." Şifonyerimin çekmecesinden bir gömlek çıkardım.

Burnunu kırıştırdı ve topuklarının üzerinde geriye doğru oturdu. "Bir eve ihtiyacı vardı. Mükemmel bir av köpeği olacak. Ve tüm genç çocukların bir köpeği olmalı. Ayrıca, bu tavrın da neyin nesi?"

"Oyun kurucum geçen yıl onunla gizlice dolaştığını ağzından kaçırdı." Ona doğru döndüm, gömleğimi içine soktum ve kot pantolonumun düğmelerini ilikledim.

Dudaklarını dişlerinin arasında yuvarladı, kahverengi gözleri ekstra genişti.

"Umurumda değil Eve. Ama eğer QB'mi becerdiysen, onu ve arkadaşlarını senin hakkında konuşurken dinlemek zorunda olduğum için bilmek isterim. Saygısızlık ettikleri için onları cezalandırırsam, bunun haklı olup olmadığını bilmem gerekir."

Birkaç saniye sonra yavaşça başını salladı. "Biraz takıldık ama seks yapmadık. Ablam bekaretimi ne yaptığını bilen biriyle kaybetmemi söyledi. Biz ilk kez birlikte olduğumuzda Drew on altı yaşındaydı. Eğer ne yaptığımızı bilmek istiyorsan-"

". " Ellerimi saçlarımda gezdirdim. "Delirdin mi sen?"

"Hayır. Onlar soru sormaya başlamadan aşağı inin ve köpeğin her yere işemediğinden emin olun."

"Sesin üzgün geliyor." Yataktan aşağı kaydı. "Bilmen gerekiyorsa, Drew'la birlikteydin çünkü babasının şehir dışında bir içki fabrikası var." Omuz silkti. "Barından birkaç şişe içki kaybolduğunda hiç fark etmedi."

Bir elimi kalçama dayadım ve gözümü tavana diktim. "İçki içmek istediğin için bir adamın sana dokunmasına izin mi verdin?"

"Böyle söyleyince kulağa kötü geliyor. Drew iyi biri. Ve eğlenceli biri." Elimini kalçamdan çekti ve göğsünü göğsüme bastırıp bana bakarken poposunun üzerine koyarak ona doğru yönlendirdi.

Ona bakmak istemedim çünkü o benim büyük bir zayıflığımdı ama yine de baktım.

"Öp beni," diye fısıldadı.

Duygularım kara kara düşünmekle delilik arasında gidip geldiği için bu kötü bir fikirdi ama onu öptüm ve kışını sıktım. Ağzımın içinde inledi, ben de onu bıraktım çünkü ereksiyon olmaya başlamıştım.

"Git," dedim.

Kaşlarını çattı ve döndü ama beynimde bir şey kısa devre yaptı. Elimini beline dolayarak onu göğsüme doğru çektim. Diğer elimle saçlarını boynundan çektim ve kulağının altını öptüm. Elma ve şeker gibi tatlı kokuyordu.

Kot pantolonunun düğmelerini fermuarını indirirken başı yana doğru eğildi.

Drew'un onun hakkında konuştuğunu düşündüm.

Fred ve Anne'in Austin'le çıkmasını önerdiklerini düşündüm. Bekaretini alan isimsiz adamı düşündüm.

İçindeki asi çocuğu evcilleştirmeyi düşündüm.

Sonra bir elimi iç çamaşırının önünden aşağı kaydırardım ve diğer elim gömleğinin üstünden sütyeninin kabına girdi. Erkekleri zayıf ve düşüncesiz yapan her şey onda vücut bulmuştu.

"Aklımı karıştırıyorsun Eve," dedim ve sanki sinirlenmişim gibi homurdandım. Belki de öyleydin.

Beni pervasızlaştırdı ve bu, peşinden koşmam gereken bir yükseklik gibi hissettirdi.

Kepçe haliya düştü ve bir eli benimkini bacaklarının arasına alırken sırtını dikleştirdi, duruşunu genişletirken tırnakları tenime batıyordu. Diğeri nemli saçlarımı okşuyordu.

Bir kez daha, mutfağımda iki bakan, evin içinde ne yapacağı belli olmayan bir şekilde koşuşturan oğlum ve Eve'in annesinin Eve'in iyi bir çocukla tanışması fikrinden dolayı sersemlemiş olduğu pek de gurur verici olmayan bir an yaşıyordum.

Kimi kandırıyordum ki? Kimse Eve'i evcilleştiremezdi, en azından ben.

Ben onu parmaklarken nefesi küçük kesik kesik kesildi. Dudaklarından uzun bir "ohhh" döküldü.

Çok tahrik olmuştum, kendime işkence ediyordum, bu yüzden yaptım. Kotunu ve külotunu mükemmel kıcının hemen yanından kaydırıp onu arkadan hızlıca almak için zamanım var mıydı? Ve bir prezervatif alıp, birinin Josh'u beni kontrol etmesi için göndermek zorunda kalacağı noktaya kadar işleri uzatmadan sarabilir miydim?

Eve yüksek bir ses çıkarmaya başladı, bu yüzden göğsündeki elim ağzına doğru hızlı bir yol izledi. Orgazm olurken vücudu tuttuğum yerde büküldü.

Matematik hesaplamalarım buraya kadarmış; onun duyarlılığını hesaba katmamışım.

Onu kendime doğru çektim. Pelvisimi kıcına doğru sallayıp boynunu öperken ellerini kapıya dayamıştı. Kötü bir durumdaydım, acı verici bir şekilde serbest kalmak istiyordum.

Eve satmaya devam eden bir satıcı, baştan çıkarıcı bir kadındı. Bir elini kendini sabitlemek için kapıya koyarken diğeri eliyle kot pantolonunu biraz daha aşağı indirmeye çalıştı. Aklım o kadar başımdan gitmişti ki, beş mil yarıçaplı bir alanda tutarlı bir düşünce yoktu. Elim bacaklarının arasından kayboldu ve kot pantolonumun düğmelerini açıp fermuarını indirdim.

Prezervatif al.

Beynim biraz sorumluluk göstermek için çaba sarf etti, ama aletim mantıkla hiçbir şey yapmak istemedi. Prezervatif odanın diğer tarafındaydı.

Eve'in çıplak kıcı ereksiyonuma bastırılmış, sadece pamuklu külotum tarafından korunuyordu.

Aptal olma!

Kalbim çarpıyordu ve rahatsız edici derecede sertleşmişim. Ve bu beni aptal yaptı. Kulak memesini ağzıma alıp dişlerimle okşadım ve o da inledi.

Bu bardağı taşıran son damla oldu, tamamen mahvoldum. Kot pantolonumu ve külotumu ereksiyonumu serbest bırakacak kadar aşağı ittim. Onun içinde olmayı her şeyden çok istiyordum.

Josh sevinçle ciyakladı ve yavru köpek alt kattan havladı. Donduk kaldık, kahkahalar ve daha fazla havlama duyana kadar birkaç saniye boyunca tek ses nefes alış verişlerimizdi. Bu, gerçekliğin ve biraz sağduyunun zihnimin ön saflarına kaymasına yetti.

Birkaç adım geri çekildim ve hızla kot pantolonumun fermuarını çekip düğmelerini ilikledim. Neredeyse oluyordu.

Kahretsin.

Josh çığlık atmasaydı, prezervatif kullanmadan ya da başka bir şey düşünmeden aletimi onun içine sokacaktım. Onu o kadar çok istiyordum.

Kot pantolonunu yukarı çekip sütyenini sonra gözlerini kırpmadan benimkilere dikti. İfadesinde gerçek vardı. O da neredeyse ne olacağını biliyordu.

Özür dilemek ya da bir mazeret uydurmak yerine, bunu kabul etmemeyi seçtim. Kıl payı kurtulduğum için çok sarsılmıştım. Bu yüzden boğazımı temizledim. "Herkes yemek hazırladığınız için teşekkürler," diye mırıldandım.

Yarım düzine kez başını salladı, kepçeyi almak için çömelirken bu konuda da konuşmamaktan memnun görünüyordu.

"Neden kızardığınızı ve nefes nefese kaldığınızı sorduklarında, dönüş yolunda bir ayının sizi kepçeyle kovaladığını söyleyin."

İnce esprimi anlamadan önce başını sallamaya devam etti. Sanki ucuz atlatmışım gibi şaka yapıyordum.

Eve sırtıttı, yanakları kızarmıştı. "Kapa çeneni." Kapıyı açmaya başladı ve sonra durdu. "Beş saniyeliğine bana karşı tekrar savunmasız olabilir misin?" diye sordu. "Drew'un benden bahsettiğini duyduğunda biraz kıskandığını söyle bana."

Ciddi miydi? On yedi yaşındaki ukala bir serseri Eve'den bahsederken yüzümü kızarttığı için hayatlarımızı sonsuza dek değiştirme potansiyelinin eşiğindeydim. Ve onun vücuduna dokunmasına izin verilen tek kişinin ben olduğumu kanıtlamak için sabırsızlanıyordum.

Beklenmedik savunmasızlığı beni şaşkına çevirdi ama ona ihtiyacı olanı verdim. En azından bunu yapabilirdim. "On parmağını da kırmak ve dişlerini dökmek istedim."

YİRMİNCİ BÖLÜM

ERIC CARMEN, "AÇ GÖZLER"

Eve

HERKES çorbasını yudumlarken, gülerken ve birbirleriyle konuşurken, ben kaşığı kavrayan, ağzını kurulamak için peçeteyi tutan ve su bardağını tutan Kyle'ın ellerine baktım. Sert, erkeksi elleri nasır tutmuştu ve bu eller bana çok yakından dokunmuştu.

Birbirimize dokunuşumuz ve bakışımız kontrol edilemez bir alevi ateşliyordu. Benimle seks yapmak için yanıp tutuşuyordu ve bu beni çok güçlü hissettiriyordu.

"İyi misin?" Annem elini kucağıma koydu. "Yemek yemiyorsun."

Hafifçe başımı sallayarak karşılık verdim ve dik oturarak Kyle'ın dikkatini bana çektim.

"Bizim evden döndüğünden beri yüzün kızarmış. İyi hissediyor musun?"

Bir ayı beni kovaladı.

Kıkırdamaya başladım ama boğazımı temizleyerek bunu gizledim. "Evet. Hayır. Aslında biraz yorgunum. Eve gidip uzansam sorun olur mu?"

"Elbette," dedi.

Sandalyemi geriye ittim.

"Hisset daha iyi." Anne dedi. "Belki biz bkz. yarın seni."

Başımı birkaç kez salladım ve ayağa kalkarken herkese verecek sahte bir gülümseme buldum.

"Eve yürüyebilir misin?" Annem sordu.

"Evet, iyi olurum. Clifford'u ben alırım."

"Hayır!" Josh itiraz etti.

"Köpek bu gece kalabilir," dedi Kyle. "Ben de seni çabucak eve bırakırım. Sadece kamyonetime bin." Sözleri yavaş ve sakindi, sanki sonradan söylenmiş gibiydi. Ona bakıcılık yapan komşu kızından başka bir şey ya da kimse değilmişim gibi davranarak çok daha iyi bir iş çıkarmıştı.

"Teşekkürler Kyle," dedi babam, sanki Tanrı bana eve kadar eşlik etmeyi teklif etmiş gibi.

Kasemi lavaboya koydum ve doğruca dışarı çıktım. Kyle'ın beni karşılaması ve sürücü koltuğuna oturması beklediğimden biraz daha uzun sürdü.

Kamyonu çalıştırdı ve geri vitesine taktı. "Kendini iyi hissediyor musun?"

Sırıttım. "Tabii ki."

"O zaman kotunu ve iç çamaşırını çıkar."

"Ne?" Güldüm.

"Sadece yap." Bana bakmadı. Bunun yerine kendi şeridinde ilerlemeye odaklandı, çakıllı yola girip benim şeridime doğru yüz metre kadar ilerlerken arkamızda bir toz bulutu bıraktı. Ben kot pantolonumdan ve iç çamaşırdan sıyrılırken o keskin bir sağa döndü.

Durup motoru durdurur durdurmaz kot pantolonunu çıkardı ve ön cebinden bir prezervatif çıkardı.

Bu yüzden bu kadar uzun sürdü. Başka bir şey söylemesine gerek yoktu. Prezervatifi takar takmaz ve koltuğu gidebildiği kadar geriye ayarladıktan sonra kucağına oturdum. Zaman kısıtlamamızın aciliyetine rağmen, Kyle bana gülümsedi tıpkı yaptığı gibi yatağında yapmıştı. Seksi ve

savunmasızdı, sanki yanlış olduğunu biliyordu ama yanlış hissetmiyordu.

Bir an düşündüm. Beni öpmeden hemen önce hep gülümserdi.

Dudaklarımız mühürlendi ve birlikte hareket ettik.

Yıllar önce seks hakkında düşünmeye başlayan ve lise günlerimin ve gecelerimin büyük bir bölümünü Kyle'la birlikte olduğum kadın olmayı hayal ederek geçiren bir erkek delisi olduğumu sanıyordum. Ama sadece ben değilmişim; o da varmış. Bizdik.

Cehenneme bağlı, şehvetli bir seksti. Tavşanlar gibi düzüşmek. İnkâr edilemez bir çekim.

Kaçınılmaz bir skandal.

İşimiz bittiğinde, akşam serinliği nedeniyle camlar buğulanmıştı.

"Birazcık bile üzgün değilim," diye mırıldandı soluk bir fısıltıyla, yüzünü boynuma gömerken, iki eli hâlâ gömleğimin üzerinde, göğüslerimi avuçluyordu.

Sırıttım, üstünden kalktım ve iç çamaşırımı ve kot pantolonumu çektim. Sonra onu öpmek için eğildim ve dudaklarımız arasında bir nefes bıraktım. "Bir: Clifford avcı bir cins. Onu senin için de aldım. İki: Seni seveceğim ve eğer bundan hoşlanmıyorsan, bu çok kötü. En ufak bir üzüntü bile duymuyorum."

"AHH!" Sıçradım. Ön kapıyı kapatır kapatmaz karşıma dikilen Gabby'ye, "Ödümü kopardın," diye .

"S. L. U. T," dedi kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak.

Ona bakamadım. "Evde ne yapıyorsun ki? Annem arkadaşlarıyla ders çalışman gerektiğini söyledi." Merdivenleri koşarak çıktım.

"Eve on beş dakika önce geldim. Ve ön tarafta bir şey duydum. Pencereden dışarı baktım ve tahmin edin ne gördüm?

gördün mü?" Beni kovaladı.

"Hiçbir şey görmediniz çünkü geç oldu ve neredeyse hiç güneş ışığı kalmadı, bu yüzden gördüğünüzü sandığınız şeyi görmediniz."

Yatak odamın kapısını kilitleyemeden, kolu çevirdi ve omzunu kapıya çarptı.

"Çık dışarı!" Vücut ağırlığımı ters yöne doğru vererek bağırdım.

"Beni içeri al, yoksa annemle babama söylerim."

Ondan nefret etmiyordum ama ondan gerçekten ama gerçekten hoşlanmıyordum. Hiçbir uyarıda bulunmadan itmeyi bıraktım ve kenara çekildim. Gabby yere yuvarlanırken kapı hızla açıldı ve kapı durdurucusuna çarptı.

"Kamyonu hareket ediyordu!" diye bağırarak ayağa fırladı ve saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Sanki biri onu sallıyordu. Ve sen onun kucağındaydın, aşağı yukarı zıplıyordun." İki yumruğunu da kalçalarına dayadı. "Babamın bize yaptığı gibi seni dizinde midilliye mi bindiriyordu?"

Bu onu ilgilendirmezdi ve beni azarlamaya hakkı olduğunu düşündüğü için çok öfkeliydim. Ama, aman Tanrım, bunu söylediğine inanamıyordum. İki elimle ağzımı kapattım.

Onun gözleri kısılmıştı; benimkiler de dışarı fırlamıştı. Ve oda sessizdi.

Önce yüksek sesle homurdandım, sonra da gözlerimi yaşartan bir kahkaha patlattım.

"Dur-" Çenesini kapattı ama dudakları hâlâ titriyordu. "Gülmeyi kes," diye bağırdı ve kıkırdama krizine girdi.

Yatağıma yığıldık, bedenlerimiz küçük kahkaha topları halinde kıvrıldı.

Soğukkanlılığımızı kazanmak için yaptığımız birkaç başarısız denemeden sonra, sonunda tavana bakarken sert iç çekişlerle rahatladık.

"Onu seviyorum," dedim.

Hemen cevap vermedi.

"Bu çok garip. Babamın en iyi arkadaşının kardeşini sevemezsin. Trigonometri öğretmenimi sevemezsin. Yarın sınıfta otururken onun seni midilliye bindirdiğini düşünmemek benim için ne kadar zor olacak biliyor musun?"

Yine kıkırdamaya başladık.

"Gabbs, midilli gezintilerini mahvettin. Bir daha asla masum bir zıplama oyunu olamazlar."

Vücudu daha fazla kahkahayla sarsıldı.

"Ve sakın bir daha benim seks hayatımdan ve aynı nefeste bahsetme."

Bana doğru yuvarlandı, başını koluna yasladı ve ben de aynısını yaptım, yüzümü ona döndüm. "Bu çok kötü Eve. Belki Sarah kadar kötü değil ama babam çok kızacak. Peki ya hamile kalırsan ne yapacaksın?"

"Koruma kullanıyoruz."

"Yüzde yüz değil."

Bir için burnumu kırıştırdım. "Bilmiyorum. Eğer böyle bir şey olursa, sanırım bir bebeğimiz olur. Ve bunu annemle babama söylemek zorunda kalırdım."

"Eninde sonunda onlara söylemek zorunda kalacaksın, değil mi? Yoksa Drew'la olduğu gibi uzun sürmeyeceğini, bu yüzden ortalığı karıştırmaya gerek olmadığını mı düşünüyorsun?"

Birlikte olamayacağımızı düşünmek bana acı veriyordu ama Kyle bana aşkını ilan etmiyordu, yani haklı olduğu bir nokta vardı.

"Seni sevdiğini söyledi mi?" Gabby sanki aklımı okumuş gibi sordu.

"Henüz değil."

"Eğer evlenirseniz, Josh size 'anne' der mi?" Çok ileri atlıyordu.

"Bir gün evlenmek istemediğimden değil, ama bunu senin gibi hayal etmiyorum, Gabbs. Ama ..."

"Ama?"

Sırıttım. "Bazen onunla yaşamaman ve Josh'un benim olduğunu hissetmenin bir şey olacağını hayal ediyorum."

Gabby'nin yüzü aydınlandı. "Bu çok romantik."

Gözlerimi devirmemek için kendimi zor tuttum. Ama beni öldürmek istemesi, ailemize ispiyonlamakla tehdit etmesi ve sanki bir lanetmiş gibi hamile kalmamı dilemesinden, Kyle ve Josh'la yaşamamın romantik olacağını düşünmesine geçmesi şok ediciydi.

Ama sonunda benim Sarah'nın yanında olduğum gibi o da benim yanımdaydı ve önemli olan tek şey de buydu.

"Merak etme Gabbs, bir gün sana iyi bir adam bulacağız."
Elini sıktım.

BÖLÜM YIRMI BİR

BEATLES, "LET IT BE"

Kyle

"FRED VE ANNE GELDİLER. Sürpriz bir ziyaret ve Eve Josh'a lanet bir köpek almış," dedim Adam'a, herkes yattıktan sonra beni aradığında. Güvertede oturuyordum ve söz konusu köpek kucağımda kıvrılmıştı. Kalma şansı olması için benimle bağ kurması gerektiğini biliyordu.

Eve'in yanında, sikimi onun içine sokmanın en kolay ve en hızlı yolunu planlamayı içermeyen tutarlı bir düşünceye sahip olur olmaz, köpek hakkında ciddi bir konuşma yapacaktık.

Adam kıkırdadı. "Kim başkasının çocuğuna köpek alır ki?" "Kesinlikle."

"Josh, kardeşin ve Anne'in orada olmasına bayılıyor olmalı. Onu şımartıyorlar."

"Evet," dedim yıldızlarla dolu gökyüzüne bakarak. "Birkaç gün dediler ama bahse girerim gelecek haftaya kadar kalacaklar çünkü Fred bu Pazar Peter'ın vaazını dinlemek isteyecek."

"Cumartesi günü avlanırken bir bebek bakıcınız olacak gibi görünüyor."

"Yan evde yaşayan iki bakıcım var."

"Evet, nasıl gidiyor? Hâlâ benden daha iyi bir adam olmaya devam ediyor musun?"

Cevap vermedim. Eve haklı mıydı? Arkadaşlar birbirlerine her şeyi anlatır mıydı?

"Kyle Marcus Collins," Adam annemin sesini taklit etti. "O pis ellerini vaizin kızına sürmedin, değil mi?"

Kıkırdadım. "Senden berbat bir kadın olurdu, ki bu şaşırtıcı çünkü bazen çok korkak oluyorsun."

"Sorumdan kaçıyorsun."

Yüzümdeki bok yiyici sırıtış çok iyi hissettirdi. Köpeğe rağmen Eve'i düşünüp de kendimi coşkulu hissetmemek mümkün değildi. "Ellerimi vaizin kızının üzerine koydum."

"Evet! Yapacağını biliyordum, seni şanslı piç. Hayal ettiğim gibi miydi? Kahretsin, bakire miydi? Yatakta bir ucube mi?"

"Seni aptal. Yani, hayal ettiğim şey oldu mu?"

"Elbette, dostum. Her neyse. Sadece sorularıma cevap ver."

İçimi çektim, bir elimi saçlarımda gezdirdim. "Ne yaptığımı bilmiyorum."

"Bu anlaşılabilir bir durum," dedi. "Uzun zaman oldu. Ama bacaklarının arasındaki şey sertleştiğinde, onu bacaklarının arasındaki deliğe sokarsın. Maceraperest değilse öndekine."

"Kapa çeneni," dedim gülerek. "İşi ve gerçek sorumlulukları olan bir baba ve yetişkin bir adam yerine azgın bir ergen gibi davranıyorum. Dünyamın yıkılmasına izin vermenin eşiğindeyim. Bu böyle sürmez. Sonra ne olacak? Onun ailesi ve benim ailem benden nefret edecek. Hepsi ne için? İyi bir sevişme için mi?" İyi bir sevişmeden daha fazlasıydı.

Eve beni yakaladı. Ben de onu yakaladım. Açıklama, olası sonuçlardan çok daha basitti.

"Kyle, dostum, bunu tekrar yapamazsın. Melinda'nın tekrarı. Seks yapmakta sorun yok, harika bir seks.

ve onunla evlenmez ya da onu hamile bırakmaz. Buna gündelik seks deniyor."

"Ya bunun sıradan bir seksten fazlası olduğunu düşünürse?"

"O on sekiz yaşında. Tabii ki böyle düşünecek. Ama yetişkin olan sensin. Sınırlarını belirle."

"Bunu senden duymak çok zengin."

Güldü. "Biliyorum. Ama ben vaizin beşiğini soymuyorum."

Burnumun kenarını çimdikledim. "Hiç yardımcı olmuyorsun." "Siz her gençlerle ilgilenen bir öğretmensiniz. Ol

Ona karşı diplomatik ol. Eğer bunu kaldıramazsa, o zaman ona bittiğini söyle. Gerçekten seni ailesine ispiyonlayacağını mı düşünüyorsun?"

Ben bir şey söylemedim.

"Tabii," dedi Adam yavaşça, "bu senin için sıradan bir seksten daha fazlası. Bana öyle olmadığını söyle. Bu işin sonu iyi bitmeyecek. Duruma hakim ol. Bir kız yüzünden aile ilişkilerini mahvetme. Josh'u düşün. Onu ortada bırakma."

"Peter'la konuşsam nasıl olur? Ben onun en iyi arkadaşının kardeşiyim. Bilirsin, sadece ona karşı dürüst ol."

Adam kıkırdadı. "Ona ne söyleyeceksin? Havva'yı güzel bulduğunu ve ona çıkma teklif etmek istediğini mi? Birlikte İncil mi okuyacağız? Belki el ele tutuşuruz? Yoksa sikini onun içine soktuğunu ve şimdi tekrar tekrar sokmamayı hayal edemediğini mi söyleyeceksin?"

"Daha azının daha çok olduğunu düşünüyordum. Soru sorup sormayacağını görmek için bekleyin."

"Peki ya kızıyla seks yapıp yapmadığını sorarsa, ne diyeceksin?"

"Bunu bana sorduğuna inanmadığımı söyledim."

"Kyle," diye güldü Adam, "seni iyi eğittim. Mükemmel. Ama hayır. Bu onda işe yaramaz çünkü seni tüm hayatın boyunca tanıdı ve hiçbir babanın kızını emanet edeceği bir adam olmadığını biliyor. Evlilik dışı bir çocuğun olduğunu bildiğini unuttun mu? Eskiden balık gibi içtiğini biliyor. Seks senin en sevdiğin eğlenceydi.

-Eminim hala öyledir. Senin pis ağzını duydu. En iyi ihtimalle.

Çocuk sahibi olduktan ve öğretmen olduktan sonra büyüdü, yani komşusu olmanı sorun etmiyor. Eve'in Josh'a bakıcılık yapmasında bir sakınca görmüyor ama on yıllık yaş farkı ne olursa olsun, seni biricik küçük kızına layık bir erkek olarak görmeyeceğine dair sana para iade garantisi veriyorum."

"Bekaretini ben almadım."

"Evet, bununla başla. Eğer kızının bakire olduğunu düşünüyorsa, ona kızının yatıp kalktığını söylemiş olursunuz."

"Sen berbat bir arkadaşsın. Önce bana komşumla birlikte olmamı söyledin; şimdi de bunun anlamsız olduğunu söylüyorsun."

"Anlamsız mı? Kötü bir seks miydi? Değilse bile, buna anlamsız demek zor."

"Ondan hoşlanıyorum," dedim Adam'dan çok kendime, çünkü içimden bir ses onun sıradan bir seksten ibaret olmasına izin vermeyi reddediyordu.

"Bu hiç iyi değil, dostum."

Ahşap salıncağımın altındaki güverte tahtaları gıcırdarken çenemi ovuşturdum. Köpek kucağıma yeniden yerleşti ve burnunu dizime dayadı.

"Dünyayı onun gözünden görmeyi seviyorum. Onun genç, vahşi kalbini seviyorum ve yıldızlara bakmak, elma toplamak ve ... dışında herhangi bir şeye uyum sağlamasının trajik olacağını düşünüyorum." Yavaşça başımı sallayarak konuyu kapattım.

Kır çiçeği tarlalarında sevişmek.

"Kendini fazla ciddiye almıyor. Bir motelde oda temizlemekten son derece memnun, sanki yaşıtı olan herkesin Amerikan rüyasını yaşayabilmek için eğitim almak için sıraya girdiği hiç aklına gelmemiş gibi. Bazen, standartları çok düşük olduğu için Josh için en iyi rol model olmadığını düşünüyorum, ancak diğer zamanlarda, Eve gibi daha fazla insan kendileri olmaktan memnun olsaydı dünyanın daha iyi bir yer olabileceğini düşünüyorum. Bırakın yaşamak rüya olsun ve çalışmak sonradan düşünülen bir şey olsun."

Matematik öğretmenlerinin takdire şayan olduğunu düşünmeyi reddeden genç kadından alıntı yaptım çünkü bu kelimenin ne anlama geldiğini net bir şekilde düşünemiyordu. Bu beni gülümsetti çünkü Eve cesur ve takdire şayan biriydi; sadece bunu henüz kendinde göremiyordu.

"Bu gece ne kadar içtin?" Güldüm.

"Yeterince değil."

"Sadece aptalca bir şey yapma. Aletinle düşünme; bu benim yöntemim ve babasının ikinizi onaylayacağına dair küçük bir şansın bile olduğunu düşünerek kendini kandırma. Anlaştık mı?"

Solumda bir şey kımıldayınca "Temiz," diye iç geçirdim.

Eve bol gri eşofmanları, pembe kapüşonlu tişörtü ve elinde bir şişe içkiyle merdivenlere doğru yürüdü.

"Gitmem gerek," dedim.

"Pekâlâ. Görüşürüz dostum," dedi Adam.

Merdivenlerin dibinde durmuş, cam şişeden berrak bir sıvı içen Eve'e bakarak ayağa kalktım. Arka kapıyı sessizce açıp telefonu tezgâhın üzerine koymadan önce köpeği ayağa kaldırıp yanına gittim ve güverteye döndüm.

"Sokağa çıkma yasağın geçti," dedim.

"Biliyorum. Bu yüzden gizlice kaçmak zorunda kaldım." Kelimeleri gevelemiyordu, bu yüzden rüzgâra sadece bir ya da iki yapraktı.

"Nereden buldun bunu?" Basamaklara oturdum ve öne doğru eğildim, köpek koklamak için zıplarken onun tekila şişesini aldım.

"Garajın yanındaki eski süt kutusunda." Sırıtarak Clifford'u kaldırdı. "Göz önünde. Annem orada bir saksı saklar ama kimse içine bakmaz."

"Bu Drew'in babasının evinden mi kaldı?"

Dudakları ördek dönüştü. "Hayır. Yeni bir tedarikçim var."

"Kim?"

Başını iki yana salladı. "Hayır. Size söyleyemem Bay Collins.

Sana güvenilmez."

Gözlerimi kıstım ve gülmemeye çalıştım. "Bana güvenilmez mi?"

"Sen zorunlu bir muhabirsin."

Güldüm. "Bunun geçerli olduğundan emin değilim. Sen de benim öğrencim ya da reşit değilsin."

Kıvranan köpeği yere bıraktı ve ben şişeyi ulaşamayacağı bir yerde tutarken şişeye uzandı.

"Nedenini sorabilir miyim?" Şişeye baktım, ne sıklıkla içtiğini merak ediyordum.

"Neden ne?"

"Bu boku neden içiyorsun?" Bir yudum aldım. Ucuz tekilaydı. At sidiği.

"Çünkü bedava."

"Cinsel yolla bulaşan hastalıklar da öyle. Yani, neden gecenin on birinde tek başına ucuz alkol içiyorsun?"

Omuz silkti. "Vızıltıyı seviyorum."

"Sabahları başının ağrımamasını seviyor musun?"

"İki ibuprofenin üstesinden gelemeyeceği bir şey değil."

"Sert içki içmek için çok küçüksün. Bunun birkaç onsu birkaç kutu bira eder."

"Bu gece matematik yapmak zorunda mıyız?" En alttaki merdivene çıktı ve tekrar şişeye uzandı.

Onu çektim.

"Hey!" Şişeyi korkuluğun kenarından boşaltırken bana saldırdı.

"Şşşt!" Onu yakalayabilmek için şişenin yere düşmesine izin verdim.

"Bu-"

Kimseyi uyandırmaması için elimle ağzını kapattım.

"Sessiz olmanı istiyorum, böylece bu gece hapisten kaçtığını ailene söyleyebilecek kimseyi uyandırmazsın. Tekrar cezalı olmak ister misin?"

Bacaklarımın arasındaki basamakta diz çökmüş, gözlerini kocaman açmış bir halde başını salladı.

Elimi ağzından çektim ve saçlarını gözlerinden uzaklaştırdım. "Burada olamazsın," diye fısıldadım, gitmesini istemiyordum ama birinin uyanıp arkamdan kapıyı açabileceğini biliyordum.

Kaşlarını çattı. "Beni burada istemiyorsun."

"Bebeğim, seni olduğum her yerde istiyorum." Başparmağımla yanağını okşadım. "Ama şu anda bu iyi bir fikir değil."

Dokunuşuma karşılık verdi ve avucumu öptü. "Bana 'bebeğim' deyip beni eve gönderemezsin." Elim boynundan aşağı kayarken gözlerini kapattı. "Bugün yaptığın gibi bana dokunup beni eve gönderemezsin."

"Seni eve gönderiyorum çünkü yakalanırsak sana bir daha asla böyle dokunamamaktan korkuyorum."

Eve gözlerini açtı. "Birlikte cesur olalım ve kimsenin ne düşündüğünü umursamayalım."

Gülümsedim. "Seni eve bırakayım." Alt dudağını uzattı.

"Eğer beni baştan çıkarmakta ısrar edersen o dudağı ısıracam." Ayağa kalktım, elini tuttum ve bizi tepeye doğru takip etmeye hevesli olan Clifford'a ıslık çaldım.

Eve koluma sarıldı ve biz telaşsız adımlarla onun mülküne doğru ilerledik.

"Bugün Josh ile karamelli elma yaparken çok eğlendim. O kıkırdadığında, sanki biri beni gıdıklıyormuş gibi karnımda hissediyorum ve kendimi tutamayıp ben de gülüyorum. Ama hiçbir şey ona Clifford'u verdiğimde yüzünde beliren ifadeyle kıyaslanamaz. Herkesin ona köpek aldığım için üzgün olduğunu biliyorum, ama A, o bedavaydı. C, Josh onu çok seviyor. Ve D. D'nin ne olduğunu bilmiyorum ama beni pişman edemezsiniz."

"A. Hiçbir köpek bedava değildir. Veteriner ve yemek faturalarım olacak. B'yi atlادين çünkü sarhoşsun. Ve tabii ki Josh ona aşık. Köpek için hiçbir sorumluluğu yok."

Başını eğdi, yanımda üzgün üzgün yürüyordu.

Elini sıktım. "Köpek konusunda mutlu değilim. Ama Josh'la ilgilenmen ve onun gülüşündeki masumiyeti ve saf neşeyi görmem çok şey ifade ediyor. Bebekken mırıldanması hakkında ben de aynı şeyi düşünürdüm. Ve çorba harikaydı. Eminim büyükannen sana aktarması gereken her şeyi alıp arkadaşlarını ve aileni mutfak sevgisiyle şereflendirdiğin için seninle gurur duyuyordur."

"Mutfak aşkı mı?" Kıkırdadı. "Bu hoşuma gitti. Ve evet, sanırım onun favorisiyim, ki bu çok şey ifade ediyor çünkü ailemin favorisi olmadığımı biliyorum."

Tepenin dibine varıp meyve bahçesinden önceki son yokuşu tırmanmaya başladığımızda, "Ebeveynlerin favorileri olduğunu sanmıyorum," dedim.

"Çünkü sadece bir çocuğun var. Eğer bir tane daha yaparsan, bir favorin olacak."

Güldüm. "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Evet. Ve kendini kandırma. Fred ailenizin favorisi."

"Hayır. Ne düşünüyorum biliyor musun?" "Ha?"

"Bence ebeveynler en zayıf olanı alıp favori yapıyorlar çünkü zorlandıklarında biraz daha fazla sevgiye ihtiyaç duyduklarını biliyorlar. Bu yüzden kız kardeşim açık ara favori."

"Hmm..." Tepeye doğru çıkarken gözlerini yere dikti. "O zaman favori ben olabilirim. Ya da Sarah. Kesinlikle Gabby değil. O çok sinsi. Dışarıdan konformist ama içeriden bir asi. Onların gözünde yanlış yapamaz."

"Belki de bu kadar çok içmemeyi düşünmelisin. Eminim bu onların güvenini kazanmak için uzun bir yol kat etmeni sağlayacaktır."

"Belki de. Ama şimdi favori olabileceğimi bildiğim için, çok iyi olup bu ekstra sevgiyi kaybetme riskini göze alamam. Bizi öğrenirlerse beni ne kadar çok seveceklerini hayal edebiliyor musun?"

Güldüm. Ciddi olmaya çalıştığım da bile beni hep güldürürdü. Eve hızla tehlikeli bir şekilde karşı konulmaz olmaya başlamıştı.

Clifford önümüzden koştu ve geldiği ilk elma ağacına işedi.

"Cuma gecesi mezuniyet maçından sonra sinemaya gitmeye ne dersiniz? Devil's Head'de olmaz. Ya Filmore ya da Raven. Fred ve Anne Josh'ı izlemek için sabırsızlanacaklar. Tabii benimle nasıl gizlice kaçacağını bulabilirsen."

Durdu ve elma ağaçlarının arasında önüme geçti. "Randevu mu? Beni mezuniyet balosuna mı davet ediyorsun? Elbise giymem gerekiyor mu?"

"Bir randevu." Ellerimi beline doladım. "Eve dönüş hariç."

Kaşlarını çattı.

"Ben en iyi Pazar kıyafetimi giyeceğim, sen de en seksi elbisenle beni şaşırtacaksın."

Kıkırdadı. "Ben bir vaizin kızıyım. Seksi hiçbir şeyim yok."

"Elbiseyi seksi yapan sensin." Başımı eğdim ve kulağının altından boynunu öptüm. "Elbise seni seksi yapmıyor."

Parmakları saçlarımın arasından geçti. "Seksi kelimesini kullanman neden hoşuma gidiyor?"

"Çünkü seksi seviyorsun," diye mırıldandım kulağına.

"Walkman'indeki o kasette ne olduğunu biliyorum."

Beni iterek kıkırdadı. "Patlamış mısır ve gazoz alacak mıyız?"

Sırıttım. "Patlamış mısır ve gazlı içecekler." "Mike ve Ikes?"

Başımı salladım. "Junior Mints."

"Ne filmi?" Havva bir elmaya uzandı ve ağaçtan kopardı.

"Seçim senin."

Elmayı eşofmanıyla sildi ve bir ısırık aldı. Ekşiliğini düşündükçe yüzüm ekşidi ama o irkilmedi.

"Dirty Dancing. Ön gösterimlerini izledim. Sanırım benim hayatımla ilgili."

"Öyle mi?" Zaman kaybediyordum. Mülk sınırı boyunca uzanan çitten birkaç metre uzaktaydık ama iyi geceler demek istemedim.

"Göreceğiz bakalım. Ama iznim olmadan benim hakkımda bir film yaparlarsa çok kızarım."

Eve'e karşı duyduğum eğlenceyi artık saklamaya çalışmıyordum. Beni güldürüyordu ve bu iyi hissettiriyordu. Ve yüzündeki gülümsemeden anladığım kadarıyla ben de onu iyi hissettiriyordum.

"Maçtan sonra benimle en sevdiğimiz gölde buluş. Tamam mı?" Dedim.

"Black Paw Gölü bizim favori gölümüz değil. Kendin söyledin: Orada kimse yok, balıklar harika değil, tekneyi orada çalıştırmayı beceremedim ve ..." Parmaklarını şıklattı.

Onun durgun beynine gülmemeye çalıştım.

"Evet, beni ilk reddettiğin yer." "Seni reddetmek mi?"

Elmadan bir ısırik daha aldı ve çiğnerken başını salladı.

"Seni nasıl reddettim?"

"En uzun süre bana bakmaktan kaçındınız ve sütyen askım kolumdan kaydığına, ters yöne gitmek yerine onu yerine koydunuz."

Başımı salladım, kıs kıs güldüm. "Kapa çeneni. Biz arkadaşlık."

Başı geriye doğru eğildi. "Kendi adına konuş. Buraya taşındığından beri seni yoğun bir şekilde takip ediyordum. Neden bu kadar uzun sürdü bilmiyorum. Çok kalın kafalısınız Bay Collins. Dergilerdeki kadınlara bakarak o kadar çok zaman geçirdiniz ki, göğüslerini görmek için hiçbir şey yapmanıza gerek kalmadı, kadınlara kur yapma çabalarınızda tembelleştiniz."

Ona baktım.

Gözlerini devirdi ve dönerek eğri büğrü bir çizgide çitlere doğru ilerledi. "Aklından geçenleri okuyabiliyorum. Sadece söyle."

Kıkırdadım. "Söz veriyorum, aklımı okumana imkan yok."
Havva elma çekirdeğini ağzına attı ve çitin üzerinden
tırmandı. "Sen de beni seviyorsun. Ve Clifford'ı seviyorsun."
İtiraz etmek için ağzımı açtım ama kalbim boğazıma
tırmanarak sözcükleri engelledi ve "bırak" diye fısıldadı.

BÖLÜM YIRMI İKİ

CHRIS DE BURGH, "KIRMIZILI KADIN"

Eve

FRED VE ANNE'NİN ZİYARETİ İLE haftanın geri kalanında Josh'a bakmama gerek kalmadı, bu da Erin'i ders çalışmaktan alıkoymak için bolca zaman bıraktı.

"Bu sonsuza kadar böyle devam edemez. Eğer onu seviyorsan ailene söylemelisin," dedi Erin, ben masasındaki sandalyede dönüp dururken, o Clifford'la yatağında otururken ders kitabından başını kaldırarak.

Babam yavru köpeğe yeni bir yuva bulmam konusunda ısrar etti, ben de onu işe götürdüm ve elimden gelenin en iyisini yapıyormuş gibi davrandım, ancak Clifford okuldan sonra ona koştuğunda Josh'un yüzündeki ifade, onu geri alma sözümde ciddi olmamı engelledi.

"Baba, onu seviyorum' demenin işe yarayacağını sanmıyorum. Bence Kyle Fred'e söylemeli, onu bizim tarafımıza çekmeli ve sonra Fred babama ."

"Kyle'ın Fred'i kendi tarafına çekebileceğini düşünüyor musun?" "Kesinlikle hayır." Güldüm.

"Bu hikayenin nasıl gittiğini biliyorsun, değil mi?"

Dönmeyi bıraktım ve ona kıllı bir göz attım. "Nasıl gidiyor?"

"Ailen öğrenir. Sarah'ya yaptıkları gibi seni de evlatlıktan reddederler. Ama sen umursamıyorsun çünkü onu seviyorsun. Ve sonra Josh'un annesi geri döner ve sahip olmak için her şeyi riske attığın şeyi alır."

Burnumu kırıttırdım. "Sen berbat bir arkadaşsın. Neden böyle söyledin?"

Omuz silkti ve Clifford'un karnını okşarken dikkatini ders kitabına geri verdi. "Arkadaşlar karşı dürüştür. Her şeye hazırlıklı olmalısın, geçmişinin geri gelmesi de buna dahil. Onunla kız hakkında konuştun mu? Ne biliyorsunuz? Deliler gibi aşık mıydı, yoksa tek gecelik bir ilişki yaşayıp bir çocuk doğurmuş ve onu bir notla kapısının önüne mi bırakmıştı?"

Sandalyede geriye doğru sallandım ve tavana baktım. "Bilmiyorum. Bu konuda konuşmaktan hoşlanmıyor."

"Bence kaçıp evlenmeli ve sonra ailene söylemelisin. Kyle senin yeni her şeyin olmaya razı olana kadar her şeyi riske atma."

"Birbirimizi iki aydan daha az süredir tanıyoruz. Evlenme teklif etmeye hazır olduğundan emin değilim."

"Ama bu akşam maçıdan sonra seni sinemaya götürecek. Bu bir adım. Değil mi?" Başımı

salladım.

"Hangi film?"

"Dirty Dancing."

"Ne? HAYIR! O filmi bensiz izleyemezsin. Birlikte gideceğimiz konusunda anlaşmıştık."

"Seninle Fatal Attraction'ı izleyeceğim."

"Sapık filmi olduğunu duydum. Ben gerçek bir aşk hikayesi görmek istiyorum."

"Sana aşk hikayemi an be an anlatıyorum. Daha ne isteyebilirsin ki?"

Kitabını kapadı ve sırtıttı. "Seks hakkında bir şeyler bilmek . Çok muğlak konuşuyorsun. Hangi pozisyonda

içine giriyor musun? Orgazm oluyor musun? Sana oral yapıyor mu? Yaptıktan sonra seni öpüyor mu? Bu beni korkutuyor. Mesela, gerçekten kendini tatmak istiyor musun?"

Kıkırdadım. "Bunu ben düşünmedim. O düşündü. İnanılmazdı ve sonra öpüştük ama ben bana nasıl baktığına ve içimde nasıl hissettiğine odaklanmıştım, ağzında nasıl tat aldığıma değil. Tadım çok güzel olmalı." Sırıttım.

Erin kahkahasını bastırmak için ağzını kapattı. "Bu..."

İçimi çektim. "Fark etmez. Onunla seks yapmayı seviyorum. Kendimi tek yönlü düşünen bir sapık gibi hissediyorum. Birlikteyken tek düşündüğüm şey bu. O babamla futbol hakkında konuşurken ben onun taşaklarını ve sevişirken bana nasıl vurduklarını düşünüyorum."

"Aman Tanrım!" Erin kıkırdarak sırt üstü düştü.

Clifford onun üzerine atladı ve yüzünü yalamaya başladı.

"Ona karşı kötü hissediyorum. Beni terk ederse, hayatta kalamam. Ve bu sadece seks değil. Gülümseme şekli. Sanki beni anlıyor. Birbirimize baktığımızda sanki bir sırrı paylaşıyor gibiyiz."

"Evet, ," dedi Erin.

Başımı salladım. "Evet, ama o değil. Tanıştığımız ilk günden beri bu böyle. Bir bakış ve o anki his..." Alt dudağımı ısırdım.

"Ne gibi?"

Omuz silktim. "Kulağa aptalca geldiğini biliyorum ama kendimi tanınmış gibi hissettim."

Burnu kırıştı. "Tanışmışsınız gibi mi?"

"Hayır, aradığınız bir şeyi bulmak gibi. "Oh! İşte buradasın."

Erin bana boş boş baktı.

"Fark etmez. Sadece onunla ilgili her şeyi sevdiğimi söylüyorum. Eğlenceli ve çok iyi bir baba. Yemin ederim onu Josh'a babalık yaparken her gördüğümde daha çok aşık oluyorum. Ugh!" Yumruklarımı göğsüme bastırarak homurdandım. "Çok erkeksi ve sert, aynı zamanda akıllı ve sevecen. O sadece ..."

"Mükemmel mi?"

İçimi çektim. "Evet."

"Oh, Eve, o senin ilk aşkın olduğu için öyle hissediyorsun."

"Bilmiyorum. Başka erkeklerden de hoşlandım ve hislerimin aşk olup olmadığını merak ettim. Ama bu farklı. Onu düşündükçe kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. Hayatta ne yapmak istediğimi asla bilemeyebilirim ama onunla birlikte olmak istediğimi biliyorum."

Saçlarımı evde KIVIRDIM ve elbisemi, ayakkabılarımı ve yasadışı makyajımı (annemin onaylamadığı) bir çantaya koyup maça doğru yola çıktım.

Maçın bitmesine birkaç dakika kala okuldan ayrıldım ve göle doğru yola çıktım. Arabamın ışığı makyaj yapmak için ideal değildi ama idare ettim. Sonra kırmızı elbisemi giydim. Annem ona hep ahududu kırmızısı derdi. Son sınıf fotoğraflarım için giydiğim kıyafetlerden biriydi.

Kolsuz.

Uzun ve akıcı.

Elbisenin içinde kendimi bir kız gibi değil, bir kadın gibi hissettim.

Kalbimdeki sızı ve karnımdaki aşk olarak tanımlanabilecek çırpınış hiç denecek gibi görünmüyordu. Kyle'ın beni sırlıslıkla, çıplak, çakırkeyif ve bunların arasındaki her şeyle görmüş olması önemli değildi. Hâlâ onun için en iyi halimle görünmek istiyordum. Kalbini benimki gibi hoplatmak ve dans ettirmek istiyordum. Beni birazcık bile sevebilirse, bu yeterliydi.

Sadece bir tohum.

O tohumu besler ve büyümesini beklerdim. Ve belki, sadece belki, ailelerimiz arasında sahip olduğumuz her şeyi yok etmeden birlikte olmamız için bir yol bulabilirdi. Josh'ın annesi geri gelse bile, Kyle yine de beni seçerdi.

Farlar dikiz aynamda parladığında dışarı çıktım, elbisemi düzelttim ve son bir kez saçımı hazırladım. Kyle lacivert takım elbisesi ve muhtemelen o gün okula giderken giydiği Robin'in yumurta mavisi kravatıyla kamyonetinden atladı. çünkü herkes maç günü için giyinmişti.

"Merhaba." Sırıttım.

"Eve," diye seslendi adımı, bakışları yavaşça beni içine çekiyordu. Elini göğsüne bastırduğında karnımda kelebekler uçuşmaya başladı.

Elbisemi kaldırdım, yana doğru tuttum ve arkasını görebilmesi için yavaş bir daire çizdim.

"Nutkum tutuldu," dedi.

Kızardım. "Teşekkür ederim," diye fısıldadım.

Beni öperken eli çenemde gezindi ve ensemini kavradı. Ceketinin yakalarını kavradım.

"Üzerindeki bu elbiseyi bu kadar severken nasıl oluyor da onu çıkarmaktan başka bir şey istemiyorum?" diye sordu, ben gözlerimi kapatıp sırtıırken boynumu öptü.

"Bir film için fazla giyinmişiz," dedim.

"Henüz değil." Kamyonetine uzandı ve plastik bir kapla çıktı.

"Bana çiçek mi aldın?" İşıldadım.

Kaptan beyaz gül korsajını çıkardı ve bileğime taktı. "Şimdi bir film için fazla giyindik."

"Eğer seni sevmememi sağlamaya çalışıyorsan, çok kötü bir iş yapıyorsun."

Kyle sırtı, beni kamyonetinin diğer tarafına götürüp kapıyı açarken kolumu onun koluna doladı. Elbisemi toplamama yardım etti, böylece ben içeri tırmanırken kamyonetinin altına sürtünmedi.

"Bu hayatımın en unutulmaz gecesi," dedim.

Birkaç saniye beni süzdükten sonra yüzünde küçük bir kızarıklıkla birlikte yavaş bir gülümseme belirdi. "Bunu şimdiden nasıl söylersin?"

"Hiç kimse bana senin şu an baktığın gibi bakmamıştı." Göz kırptı ve kapımı kapattı.

Otoparktan çıkarken korsaj kutusunu elime aldım. "Bunun üzerinde neden Drew'un adı yazıyor?"

"Maçtan sonra soyunma odasında arkadaşlarına mezuniyet balosundaki kız arkadaşının senin kadar ateşli olmadığından yakınıyordu. Bu çok saçma olsa da, bunu söylediği için bir pislik olduğunu düşündüm. Ben de dolabında takım elbisesinin yanında duran korsajı aldım. Eğer bir pislik olacaksa, öyle de görünebilir."

Otoyolda ilerlerken camımı çiçekleri fırlatacak kadar indirdim.

"Ne yapıyorsun?" Kyle başını bana doğru çevirdi.

"Bana başkasının çiçeklerini veremezsin. Kabul etmiyorum."

"Alkol çalıyorsun ama iş çiçeklere gelince mi saf oluyorsun? bir Bonnie ve Clyde ilişkisi var sanıyordum."

Bakışlarımı yoldan ayırmadım ve yüzümü asmamak için mücadele ettim ama onun Clyde'ına karşı Bonnie olma fikri hoşuma gitmişti.

Sessizliğim onu korsaj tartışmasından vazgeçmeye ikna ettikten sonra radyo kanalları arasında gezindim.

"Dur," dedi Kyle. "Geri dön."

Kadranı çevirdim.

"İşte." Sırıttı ve şarkıyı söylemeye başladı. Tabii ki benden daha iyi şarkı söylüyordu.

Ama ben daha çok kelimelere odaklandım.

Chris De Burgh'un "Kırmızılı Kadın"ıydı.

Şarkı sözlerini biliyordum ama söylemesine izin verdim. Daha önce kimse bana serenat yapmamıştı. Ve şarkının tamamını söyleyip söylemeyeceğini bilmek istiyordum çünkü Chris'in yaptığı gibi fısıldarsa son satır benim için her şeyi ifade edecekti. Son yaklaşırken nefesimi tuttum.

Sondan ikinci dizeyi söyledi.

Kalbim göğsümde dönüp durdu.

Ve sonra son dizeyi şarkıdaki gibi fısıldayarak söyledi.

"Seni seviyorum."

Ona bakmadım çünkü gözlerini ya da sadece şarkı sözü söylediğini belli edecek şekilde gülümsemesinden korkuyordum. Kalbim umuda kilitlenmişti ve zihnimin bunu mahvetmesine izin vermeyi reddettim.

Tiyatroya vardığımızda, prensim yanımdayken, kapıları açarken, elini belime koyarken ve yüz ifadesinde gurur gibi bir şey varken kendimi bir prenses gibi hissettim.

Kolunda ben olduğum için gurur duyuyordu. Kırmızı kadın.

Bir film için bu kadar abartılı giyinmişken pek çok bakış yakaladık ama önemli değildi çünkü benim için önemli olan tek şey onun bakışlarıydı.

"Tereyağı?" diye sordu, patlamış mısırlarımızı sipariş ederken.

kontrol edemeyerek başımı salladım ve heyecanım bulaşıcıymış gibi bana uzun uzun baktı.

"Hadi, güzelim." Patlamış mısırı bana uzatırken, şeker kutularını ceketinin cebine soktu ve içeceklerimizi taşıdı.

Hiç kimse bana muhteşem dememişti.

Tiyatronun ortasında yer bulup oturduğumuzda, arkamızdaki yaşlı bir çift bize gülümsedi.

"Elbiseniz çok güzel," dedi kadın.

"Teşekkür ederim." Gülümsedim.

Kyle'a baktı. "Sen şanslı bir adamsın."

Genç kalbim için çok fazlaydı. Devil's Head'de gizli sevgiliydik ama Filmore'daki sinemada bir çifttik. Hiç eve gitmek istemedim.

"Teşekkür ederim," dedi Kyle. "Katılıyorum." Koltuklarımıza oturur oturmaz bana doğru eğildi, dudakları kulağıma değdi. "En şanslısı," diye fısıldadı.

Patlamış mısır ve şekerlerimizi yedik ve filmi izledik. Kyle Collins ile tanışmamış olsaydım, Frances Houseman'ın karakterine imrenirdim. Film izlerdim.

ve Johnny Castle tarafından kalbimiz çalınmış olarak ayrılırdık.

Film iyiydi.

Benim aşk hikayem daha iyiydi.

Elimi tutabilmek için patlamış mısır kovamızı ve şeker kutularımızı filmin ortasında yere bırakan adam, beyaz perdede gördüğüm herhangi bir adamdan milyon kat daha iyiydi.

Bu zor bir görevdi çünkü Top Gun bir önceki yıl gösterime girmişti ve Tom Cruise hayallerimin çoğunda rol almıştı.

"Bunun benim hikayem olduğunu biliyordum. Yaşlı adam. Yasak aşk," dedim Devil's Head'e dönerken.

Kyle güldü. "Ama ben dans yerine matematik öğretiyorum." "Aynen öyle." Saatime baktım.

"Sokağa çıkma yasağını kaçırarak mısın?" "Duruma göre değişir."

"Açık mı?" Bana yandan bir bakış attı.

"Alabama döndüğümüzde doğruca eve gidersem." "O zaman öyle yapacaksın."

"Ne? Hayır." Emniyet kemerimi çözerek yanındaki koltuğa geçtim ve boynunu öpmek için vücudumu eğdim. "Beni romantik bir filme götürüp eve gitmeden önce biraz romantizm yaşatamazsın."

"Sana iyi geceler öpücüğü vereceğim." Sırıttı.

Kravatını gevşettim ve göğsünü öpebilmek için gömleğinin üst düğmelerini açtım.

"Eve," diye uyardı.

"Sadece bir iyi geceler öpücüğü istemiyorum." Köprücük kemiği boyunca öptüm ve pantolonundaki sert çıkıntıyı hissedene kadar elimi bacağından yukarı kaydırdım. "Beni böyle öpmene bayılsam da."

"Eve," gölün otoparkına girdiğinde uyarısı biraz daha sert, biraz daha çaresiz çıktı. "Seni nasıl öpebilirim?"

"Bir daha hiçbir erkeğin beni öpemeyeceğini bilmemi istediğin gibi."

Dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi.

"Bu arada, bu elbisenin altına hiçbir şey giymedim," diye kulağına fısıldadım.

"Geç kalmanın cezası nedir?" Sorusu beni heyecanlandırdı çünkü bunu düşündüğü anlamına geliyordu.

"Bir hafta boyunca arkadaşlarımla dışarı çıkmama cezası aldım."

Park yerine itti ve kemerini çözdü. "İyi ki arkadaş değiliz." Parmakları saçlarıma daldı ve durdu - tabii ki durdu - dudaklarımdan bir nefes uzakta.

"O zaman biz neyiz?" Ben sordum.

"Ne olduğumuzu biliyorsun." Sırıttı.

"Biz sevgiliyiz."

Dudaklarımız birbirine değdiğinde "Aşıklar," diye yankılandı.

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

CYNDI LAUPER, "TIME AFTER "

Eve

"GEÇ KALDIN," dedi annem, sabahın birinden biraz önce odamın ışığını açtığımda beni irkiltti.

Yatağımda oturmuş, yastığıma sarılmıştı.

"Özür dilerim," dedim sessizce, içinde ne olduğunu sorgulamamasını umarak çantamı yere bıraktım.

Elbise.

Topuklular

.

Makyaj.

Hayatımın en güzel gecesinden anılar.

"Neredeydin?"

"Sinemaya gittim." Şifonyerimin çekmecesinden bir gecelik çıkarırken başımı öne eğdim.

"Bana bak," dedi.

Banyoya gitmeden önce ona hızlıca bir bakış attım. O da beni takip etti ve kapıyı arkamızdan kapattı. Sıkı bir tutuşla çenemi kavradı ve ona bakmamı sağladı.

"İçki mi içiyordun?" Başımı salladım.

"Yüzünde neden bu kadar şatafatlı makyaj var?"

Kendimi geri çektim, suyu açtım ve yüzümdeki şatafatlı makyajı temizlemek için bir kalıp sabunu aldım. "Çünkü bazen makyaj yapmayı seviyorum."

"Arkadaşlarınla birlikte olduğunu söylemiştin. Hangi arkadaşlarla?"

"Dışarı çıkacağımı söyledim. Sen arkadaşlarla olduğunu düşündün. Benim bir randevum vardı." Sabunu yanaklarımda küçük daireler çizerek gezdirdim.

"Kiminle?"

"Erin'le birlikte devlet üniversitesine giden biri."

"Ne filmi?"

Yüzüme su sıçrattım ve iç çekmeden önce kuruladım. "Dirty Dancing."

Burnu kırıştı. "Bu ne biçim bir film böyle?"

Gözlerimi devirerek güldüm. "PG-13 olarak derecelendirilmiş. Başlık yüzünden korkmayın. Yasak aşk, birbirine aşık yıldızlar ve katı, anlayışsız ebeveynler hakkında bir romantizmdi. Bunun gibi şeyler." Gömleğimi çıkarmaya başladım ama sütyen ya da iç çamaşırı giymediğimi hatırladım.

Annem kaşlarını çattı. "Filmden sonra ne yaptın?"

"Konuştuk. Zamanın nasıl geçtiğini anlamadım. Bu yüzden geç kaldım.

Üzgünüm."

"Ben dün doğmadım Eve. Az önce konuştuğuna inanamıyorum."

"Babamla çıkarken ne yapardınız?"

Gözlerini kısmıştı. "Neden?"

"Çünkü. Babamla randevularda neler yaptığınızı düşünmenizi ve benim de randevularda neler yaptığımı hayal etmenizi istiyorum." Diş fırçama diş macunu sıkarken sııttım.

Aynadaki yansıma bakaarak burnunu kırıştırdı.

"Bu bakış ne için?" Ağzımdaki köpüklerin arasından mırıldandım. "Sen ve babam yaramaz mıydınız?"

Cübbesinin kuşağını sıkarken bana her zamanki göz devirmesini yaptı.

Tükürüp ağzımı sildikten sonra omuzlarımdan tutarak beni yüzüne bakmaya zorladı. "Sana bir şey soracağım ve bana karşı dürüst olmanı istiyorum."

Gözlerimi birkaç kez kırıştırdım ve devam etmesini bekledim. "Bekaretin hâlâ duruyor mu?"

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve onun dar gözlü bakışlarını yansıttım. "Yani... şu anda üzerimde mi? Çantamda olabilir. Kontrol etmem gerek. Eğer orada değilse, arabamın arka koltuğuna bakabilirim. Bilirsin, bir şeyler kaybetmeye meyilliyimdir. Arabamın anahtarlarını iki kez kaybettim ve alt diş telimi hâlâ bulamadım."

"Eve Marie Jacobson, kes şunu. Bu şaka yapılacak bir şey değil."

"Sana hala bakire olduğumu söylesem bile bana inanır mısın? Hayır. Tabii ki inanmazsın çünkü kimse bana inanmaz." Kapıyı açmak için onun yanından uzandım. "Şimdi, işlemek için biraz yalnız kalabilir miyim?"

Bana birkaç saniye daha şeytani bir bakış attı. "Bir hafta cezalısın."

Kapıyı arkasından kapattım ve "Elbette öyleyim" diye mırıldandım.

"BABAM NEREDE?" Cumartesi sabahı kahvaltıda sordum.

Kanıma işlemiş yeni bir ders senaryosuyla beni bekleyeceğini düşünmüştüm.

Annem masaya bir sürahi portakal suyu koyarken Gabby yumurtalı ekmek ısıkları arasında burnunu bir kitaba dayamıştı. "Muhtemelen buna inanmayacaksınız."

"Neden inanmayayım ki? Hâlâ striptiz kulübünde mi?" Gabby başını kitaptan kaldırdı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

Annem bana kaşlarını çattı. "Seninle ne yapacağım ben?"

"Sev beni. Bu senin işin," dedim bardağıma meyve suyu doldururken.

Sanki düşünmesi gerekiyormuş gibi mırıldandı. "Kyle ve Fred ile ava gitti."

Meyve suyumda boğuldum. "Ne?" Elimi ağzıma götürdüm.

Kyle avlanmakla ilgili bir şey söylemedi.

Annem hafifçe güldü. "Biliyorum. Ben de hayal edemiyorum.

Babanı kamuflaj içinde görebiliyor musun?" Kıkırdadık.

"Gerçekten bir geyik mi öldürecek?" Gabby sordu.

Annem yumurtalı ekmeğine yağ sürerken, "Hiç ," dedi.

"Fred onu gitmeye ikna etti."

"Fred avlanır mı?" Gabby sordu.

Annem omuz silkti. "Sanırım."

"Kyle iyi bir avcı. Ve kamuflajının içinde gerçekten çok sevimli," dedi huysuz, kışkırtıcı kız kardeşim, sırtarak beni süzerken.

"Kyle aileden biri gibi," dedi annem, Gabby'ye tuhaf bir bakış atarak. "Ailen hakkında böyle konuşma."

"Haklısın." Gabby dudaklarını birbirine bastırdı ve başını salladı. "Kyle'ı aileden başka bir şey olarak düşünmek gerçekten tuhaf olurdu."

Yüzünü bacaklarınızın arasına sokup diliyle sizi tahrik etmediği sürece, onu yan taraftaki ateşli babadan başka bir şey olarak düşünmek gerçekten garip olurdu. Ama herkes kendi yoluna.

"Ne zaman dönecekler?" Ben sordum.

"Emin değilim. Bu sabah dörtten önce ayrıldılar. Sanırım akşam yemeğine kadar evde olurlar." Annem kahvesini yudumladı. "Neden? Babamı mı özledin?" Gabby başını

kaldırıp bakmadan sordu.

kitabından.

Cevap vermedim ama hesapladım. Bay Collins gurur duyardı. Eve gelir gelmez uyumuş olsa bile, üç saatten az uyumuştu. Ve benimle olmak için uykusundan vazgeçtiğini biliyordu.

"NEREYE GIDIYORSUN?" Gabby, kahvaltı bulaşıklarını yıkamayı bitirdikten sonra saçlarımı kıvrırken beni kenara iterek sordu. Diş fırçasına diş macunu sıktı.

"Hiçbir yerde. Sadece saçımı yapıyorum." "Kyle için mi?"

Omuz silktim.

"Siz ikiniz başka midilli gezintileri planladınız mı?" "Kapa çeneni." Telefon çaldığı sırada sııttım.

"Ben hallederim!" Ben kendi odama doğru koşarken Gabby de onun odasına doğru fırladı. Muhtemelen Erin'di. Ona söyleyecek çok şeyim vardı.

İkimiz de aynı cevap verdik. "Alo?"

"Gabby? Eve?" Babam söyledi.

"Evet," yine aynı anda cevap verdik. "Kapat, Gabbs," dedim.

"Sen ."

"Kızlar! Annenizle konuşmam gerek. Ve birinizin Kyle'ın evine gidip Josh'a göz kulak olmasını istiyorum."

"Neden?" Ben sordum.

"Çünkü Kyle ağaçtan düştü ve şu anda hastanedeyiz."

"Ne? O iyi mi?" Paniklemiş gibi görünmemeye çalıştım ama kendimi kaybetmişim.

"Onu ameliyata alıyorlar. Hayati tehlikesi yok. Daha sonra öğreniriz. Şimdi lütfen annenizi telefona verin ve biriniz Kyle'ın yanına gidin ki Anne hastaneye gelebilsin."

"Anne!" Gabby bağırdı.

Telefonu kapatmakla Kyle'ın evine gitmek arasında kaldım. Ama ben Josh'u seçtim. Nedense ona yakın olmak istiyordum ve Anne'in Josh'tan haber alabileceğini düşündüm.

Fred ve daha fazlasını bilmek. Bu yüzden aceleyle merdivenlerden indim, ayaklarımı spor ayakkabılarımın içine soktum ve Kyle'ın evine koştum.

Oraya vardığımda Anne verandadaki salıncakta oturmuş, Clifford ayaklarının dibinde bir oyuncakla oynarken Josh'a kitap okuyordu.

"İşte orada," dedi Anne ve Josh bana baktı, zıpladı ve bana sarılmak için koştu.

"Babam yaralandı," dedi.

Kyle'a sarılır gibi ona sarıldım. "Duydum, dostum." Başının yan tarafını öptüm.

"Ama biz zaten dua ettik ve Tanrı onunla ilgilenecektir," dedi Anne. "Bu arada Josh, Eve seninle kalacak." Ayağa kalktı ve kitabı tezgâhın üzerine koydu. "Fırında bir güveç var. Zamanlayıcı kapandığında onu çıkarır ve beslendiğinden emin olursanız minnettar olurum. Ne zaman döneceğimi bilmiyorum ama-

"Sorun değil," dedim başımı sallayarak ve vücudumun her yeri korkuyla titrerken cesur davranarak. "Um," Sertçe yutkundum. "Onunla ben ilgilenirim. Rutini biliyorum. Ama daha fazlasını öğrendiğinde beni arar mısınız?"

Josh kitabını aldı ve eve girdi.

"Elbette," dedi Anne elini omzuma koyarak. "Fred sana herhangi bir ayrıntı verdi mi? Babam belirsizdi."

Anne çantasını parmaklıklardan aldı ve kısa sarı buklelerini kulağının arkasına sıkıştırmadan önce askısını omzuna kaydırды. "Az önce kolunu kırdığını söyledi." Josh'un kapının yanında olup olmadığına bakmak için yanımdan geçti. "Kemik deriden dışarı çıkıyordu. Fred kemiğe bakınca midesi bulandı ve baban Kyle'la kalırken koşup yardım çağırmayı teklif etti."

Benim de midem bulanıyordu ama bunu çenemi sıkarak ve başımı sallayarak gizledim.

Merdivenlerden inmeye

başladı. "Yürüyebiliyor mu?"

Ben sordum.

Anne döndü, kaşları gergindi.

Omuz silktim. "Arkadaşımlın amcası avlanırken ağaçtan düştü ve hayatının geri kalanını tekerlekli sandalyede geçirecek. Omurilik yaralanmasıydı."

Endişe kaşlarında küçük çizgiler oluşturdu. "Sanırım öyle, ama sormadım. Seni arayacağım."

"Teşekkürler," diye mırıldandım.

Josh akşam yemeğini yerken ben telefona baktım ve Clifford ile oynadıktan ve onu tuvalete götürdükten sonra yatmadan önce bir hikaye okuduk.

"Babam eve ne zaman geliyor?" Josh kitabın ortasında araya girdi. Kolumun altına girmişti, ben de başının üstünü öptüm.

"Kendini biraz daha iyi hissettiğinde. Doktorlar onu iyileştirmek için çalışıyorlar. Ama bu gece olmayacak."

"Benimle mi kalacaksın?"

"Teyzen ve amcan eve gelene kadar kalacağım."

"Baban eve gelene kadar kalmanı istiyorum. Clifford da öyle."

Yavru köpek sanki adını tanıyormuş gibi yatağın ucunda başını kaldırdı.

Zaten kırılğan olan kalbimi eritmek için fazla bir şey gerekmedi. "Tamam," diye fısıldadım hikâyeye devam etmeden önce.

Uykuya daldığında Clifford'la birlikte mutfığa döndüm ve tekrar telefona baktım. Erin'i aramak istiyordum ama Anne ya da annem bir gelişme için aramaya kalkarsa hatta olamıyordum. Beklemek beni çok üzüyordu.

İki yumuşak tıkırtı dikkatimi arka kapıya çekti. Açmak için mutfak sandalyesinden fırladım.

"Hey," dedi Erin, Clifford bacaklarının üzerinde zıplarken kollarını bana dolayarak. "Ön kapıyı çalıp Josh'ı uyandırmak istemedim."

Geri adım attım. "Nasıl öğrendin?"

"Gabby beni aradı." Erin heyecanlı yavru köpeği sevmek için çömeldi. "Bana söyleyip söylemediğini bilmiyordu ama bir arkadaşına ihtiyacın olabileceğini düşünmüş."

Gabby benim için geldi. Onun aşkını çaldığım için kendimi biraz suçlu hissettim.

Gözyaşlarımı iki saniye boyunca kırptırdım.

"Oh, Eve." Ayağa kalktı ve ben paramparça olurken bana tekrar sarıldı.

"Hayır, kimse aramadı. İyi olup olmadığını bilmiyorum."

"Annemin arkadaşı Charity hastanede çalışıyor ve son duyduğuna göre hâlâ ameliyattaymış. Ama iyileşecek. Charity, kolunun düşmenin en ağır kısmını aldığını söyledi."

Onu serbest bıraktım ve başımı sallayarak sustum. "Yengesi kemiğin derisinden dışarı çıktığını söyledi."

Erin yüzünü buruşturdu. "Muhtemelen ameliyatın uzun sürmesinin nedeni de bu."

Telefon çaldı ve ben kaskatı .

"Nefes al," dedi Erin.

Uzun bir nefes aldım ve telefonu açmadan önce gözyaşlarımı sildim. "Alo?"

"Merhaba Eve. Ben Anne. Bu kadar uzun sürdüğü için üzgünüm. Kyle ameliyattan çıktı. İyi geçti. Diğer tüm yaraları önemsiz. Birkaç gün burada kalacak ama sonra taburcu etmeyi düşünüyorlar. Baban az önce eve gitti. Ben de yakında gideceğim. Fred bu gece Kyle'la kalacak. Josh nasıl?"

Vücudumdaki gerilim azaldı ve rahatlayarak sarktı. "Bu gerçekten harika bir haber. Josh uyuyor. Bu gece burada kalmamı istedi. Eğer senin için de uygunsa-"

"Elbette. Bu harika olur. Eğer kalacaksanız, ben de burada biraz daha takılabilirim. Fred hiçbir şey yemedi ve ona biraz yiyecek götürmek istiyorum."

"Acele etme," dedim.

"Seni uyandırmak istemiyoruz, bu yüzden kanepede uyumak istemiyorsan Kyle'ın yatağında uyuyabilirsin. Üst kattaki çamaşır dolabında temiz çarşaf var mı bilmiyorum ama kontrol edebilirsin."

Temiz arşıflara ihtiyaım yoktu; onun gibi kokmalarını istiyordum.

"Teşekkürler. Eğer uyanırsa, ona söyle ..." Durakladım.

Onu sevdiğimi söyle.

"Ona Josh'a iyi ve onu görmek için söyleyin."

"Yapacağım. Teşekkür ederim, Eve."

Telefonu kapattıktan sonra yavaşça telefonu kapattım.

"Ameliyattan çıktı ve iyileşecek."

Erin başını salladı. "İçim rahatladı. Onu hastanede görmeye gidecek misin?"

"Bu garip olur mu?"

"Hayır. Ona aşık olmasaydın bile garip olmazdı. Onun için bebek bakıcılığı yapıyorsun ve o iyi bir aile dostu."

Başımı salladım. "Belki yarın kiliseden sonra giderim." "İyi fikir."

Eğer kalbim onu hastane yatağında görüp ona sarılmak ve ailesinin önünde tüm duygularımı açığa vurmak istemeden yaşayabilseydi, bu iyi bir fikirdi.

BÖLÜM YIRMI DÖRT

PAUL YOUNG, "EVERY TIME YOU GO AWAY"

Eve

"UYAN, EVE," diye fısıldadı yumuşak bir ses yüzümün üzerinde.

Kyle'ın çarşaflarına dolanmış, yastığına sarılmıştım ve gözlerimi açtım.

"Günaydın," diye mırıldandım karşımdaki gülümseyen yüze.

Josh yastığı benden uzaklaştırdı ve yorganın altına girdi, böylece ben de ona sarıldım. Mükemmel bir değiş tokuştu. Zavallı kalbim Josh ve babasına çok bağlıydı.

Clifford yatağa atladı ve yüzümü yaladı. "Anne Teyze kahvaltı hazırlıyor," dedi Josh. "Çok nazik bir davranış. Sence gidip yardım etmeli miyiz?"

Başını salladı ve kucağımdan kıpırdanmaya başladı ama ben bırakmadım.

"Sana on saniye daha sarılmam lazım." "Babam en sevdiği oyuncak ayısı olduğumu söylüyor."

Mırıldandım. "Nedenini anlayabiliyorum. Çok tatlı ve ."

Josh kurtulup merdivenlerden aşağı koşmadan önce on yerine fazladan otuz saniye çalmama izin verdi.

Banyoyu kullandıktan sonra Kyle'ın tişörtünü çıkardım ve önceki günün kıyafetlerini giydim.

"Günaydın," dedi Anne. "Kaldığınız için çok teşekkür ederim."

Gülümsedim.

"İşte benim kızım," dedi Anne, Anne fırından tarçınlı ekmekleri çıkarırken masada kahvesini yudumlarken.

"Hey, babam nerede?" Esnedim.

Annem, yükseltici koltuğuna tırmanan Josh'un meyve suyu bardağını ona yaklaştırdı. "O ve Gabby kiliseye gittiler. Eğer Anne ile hastaneye gitmek istersen bu sabah Josh ve köpeğe ben bakarım diye düşündüm. Onu görmek isteyeceğini düşündüm."

"Öyle mi?" Josh'un yanına otururken yavaşça söyledim.

"Elbette. Neredeyse iki aydır Josh'a göz kulak oluyorsun. Kyle ile iyi arkadaş olduğunuzu biliyorum."

İyi arkadaşlar.

Sıkı bir gülümsemeyle bir bardak portakal suyu doldurdum ve bir yudum aldım.

"Sence ne zaman gitmeye hazır olursun?" Anne elindeki ekmek tabağını masaya koyarak bana sordu.

Portakal suyumu yudum yudum içtim. "Hızlı bir duş ihtiyacım var." Ayağa kalktım. "Bunlar harika görünüyor Anne. Eve dönerken bir tane yerim ve eğer işe yararsa bir saat içinde dönerim."

"Aceleye gerek yok, tatlım," dedi.

Çok büyük bir telaş vardı. Adamımı görmem gerekiyordu. Sevgilim.

Koridorda Kyle'ın hastane odasına doğru yürürken, vücudumdaki sinirler titriyor ve kalbim hızla çarpıyordu. Odaya girdiğimizde Fred telefonla konuşuyordu. Anne'e başını salladı ve gülümsedi.

"Bu sabah nasılsın?" Anne, Kyle'ın yatağının yanında durdu ve elini Kyle'ın iyi olan sağ koluna koydu.

Onun birkaç adım gerisinde kaldım, keşke evde kalsaydım dedim çünkü sargılı kolunu görmek -yüzünün bir tarafında sıyrıklar ve kesikler- ve ona sarılıp öpememek ve dün ne kadar korktuğumu söyleyememek çok acı veriyordu.

"Biraz ağrım var," diye fısıldadı Kyle zoraki bir gülümsemeyle. Sanki odada olduğumu yeni fark etmiş gibi halsiz bakışları bana kaydı. "Hey," dedi ve gülümsemesi değişti.

Gerçek gibiydi.

"Hey." Duygularımı yuttum.

Fred telefonu kapatırken, "Annem ve babam yardıma ihtiyacın olursa biz gittikten sonra gelip seninle kalabileceklerini söylediler," dedi.

"Gelmelerine gerek yok. Sadece kolum kırıldı," dedi Kyle, gözleri kadar sersemlemiş görünen bir sesle.

"Şimdi karar vermek zorunda değilsin. Eve gittiğinde nasıl hissettiğine bakarsın." Fred kırışmış gömleğini içine soktu.

"Eve dün gece sizde kaldı çünkü Josh ondan kalmasını istedi." Anne bana baktı ve gülümsedi. "Kyle, Jacobson'ların yanındaki evi almaya karar verdiğin için çok mutluyuz. Ailenin yanında yaşamak, sana bakıcılık yapacak yeğenlerinin olması ve Josh'la sana göz kulak olacak başka bir erkek kardeşin ve baldızın olması gibi bir şey."

Kyle mırıldandı, bakışları beni buldu. "Bir yeğen. Bu..."

Rahatsız edici.

Boğazımı temizledim. "İyi olmana sevindim."

Kyle sessizce bana baktı.

Her biri. Tek. İnç.

Ona dokunmak için ölüyordum. "Senin yatağında uyudum. Umarım sorun olmamıştır. Sen eve gelmeden çarşaflarını yıkayacağım. Kim çarşaflarının yeğeni gibi kokmasını ister ki?"

Kyle'ın dudakları seğirdi.

Burnum kırıştı. "Ve geceleri bir şeye sarılmak gibi korkunç bir alışkanlığım var, bu yüzden

yastıklar. Bütün yatağın muhtemelen benim çiçek parfümüm ve şampuanım gibi kokuyordur. Kusura bakma."

Bir bakışıyla beni yerle bir etti. İyi olacağı için çok rahatlamıştım ama ağgözlü ellerimi onun üzerine koymam gerekiyordu.

"Yani, alçı yok mu?" Anne sordu.

"Hayır," diye cevapladı Fred Kyle için. "Açık bir humerus kırığıydı. Bir plak ve vidalarla onardılar. İyileşene kadar askıda sarılı ve bandajlı kalacak. Alçı yok."

"Yorgun görünüyorsun." Anne dedi ki.

Fred yine Kyle'ın yerine, "Ağrı kesiciler yüzünden," diye cevap verdi.

"Kahvaltı yaptın mı?" Anne gözlerini Fred'e dikti.

Başını iki yana salladı.

"Kafeteryaya gitmek istersen bir fincan kahve daha içebilirim," diye önerdi.

"Tamam."

"Bizimle gelmek ister misin?" Anne döndü ve bana baktı.

"Ben iyiyim. Teşekkürler."

"Tamam. Çok uzun sürmeyecek. Eminim gününüzü hastanede geçirmek istemezsiniz." Beni geçip kapıya doğru ilerlerken gülümsedi.

Ve sonra sadece ikimiz kaldık. Uzun bir süre tek kelime etmedik. Belki de kapıdan çıktıklarından emin olmak için bekliyordu. Boğazımdaki yumruyu aşp sesimi bulmayı bekliyordum.

"Hey, güzelim," dedi. "Daha yakına gelebilirsin. Zaten kırıdığımın daha fazlasını kırmayacağım."

Komik değildi ama tereddütle yatağa yaklaşırken gülümsedim ve bir yandan da yaşaran gözlerimi hızla ovuşturdum. "Çok korkmuştum," diye fısıldadım, onun sağlam elini kendi elime alarak. "Sonun tekerlekli sandalye olabilirdi."

"Ama ben yapmadım." Elimi ağzına götürdü ve dudaklarını bileğime bastırdı.

Avucumu sakallı yanağına dayadım. "İyi olmana sevindim."
"Ben de," diye fısıldadı bileğime doğru. "Ve sakın
çarşaf larımı yıkamaya kalkma."
Gözlerimdeki yaşlara rağmen yine güldüm.
"Ağaçtan nasıl düştün?"
"Baban-" Durakladı. "Bilmiyor musun?"
Başımı salladım ve parmaklarımı dağınık saçlarında
gez dirdim.
Gözlerini kapadı. "Önemli değil," diye fısıldadı. "Babam,
ne?"
Başı bir o yana bir bu yana döndü. "Hiçbir şey," diye
mırıldandı. "Herkes e söylemek istiyorum ve her şeyin
yolunda gitmesini istiyorum."
"Neyi anlatayım?" Kelimeleri bulanıklaştı ve eli gevşedi.
"Kyle?"
Uyuyordu.
Yavaşça yüzüne öpücükler kondurdum ve fısıldadım:
"Ailelerimize seni sevdiğimi söylemek istiyorum ve bunun
onlar için sorun olmamasını istiyorum. Bizim için mutlu
olmalarını istiyorum."

BÖLÜM YIRMI BEŞ

UB40, "KIRMIZI KIRMIZI ŞARAP"

Eve

SALI GÜNÜ İŞTEN SONRA, neredeyse iki dur işaretini geçerek eve koştum. Gabby hâlâ okuldaydı, babamın arabası gitmişti ve annem görünürde yoktu. Josh'un bir saat içinde okul servisinden ineceğini ve sevgilimin evde olması gerektiğini bildiğim için Kyle'ın evine koştum.

Kapının pervazına iki kez hızlıca vurduktan sonra eve girdim. "Alo?"

Clifford havlayarak bana doğru gelirken annem oturma odasından "Buradayım," diye seslendi.

Başımı köşeden uzatırken onu sevmek için eğildim. Kanepenin en ucunda Anne ortada, Fred de diğer uçta oturuyordu. Kyle yattığı yerden bana bakıyordu, ayaklarını uzatmış, battaniyeye sarınmıştı.

"Hey, um..." Ona çok uzun süre bakmamaya çalıştım. Duygularımı saklamak zordu. "Sadece birazdan Josh'u yolun sonunda beklememi ister misin diye soracaktım?"

"Çok nazıksınız," dedi Anne. "Biz de tam Kyle iyileşirken kimin yardım edeceğini tartışıyorduk. Bu konuda inatçı davranıyor."

Kyle gözlerini devirdi. "Kimsenin yardımına ihtiyacım yok. Sağ kolum gayet iyi. Bir şeyler yapabilecek durumdayım."

"Dediğim gibi," diye kaşlarını çattı Anne, "biz kalmak ya da ailesinin gelip onun yanında olmasını istiyoruz ama o bu konuda huysuz davranıyor."

Sırtışıma geri çektim.

Annem, "Ona bakmalarına yardımcı olabileceğimizi söyledim," dedi. "Dördümüzün arasında birileri her zaman burada olabilir."

"Bu haddini aşmak olur," dedi Anne. "Ama yaptığınız her şeyi gerçekten takdir ediyoruz."

Annem umursamaz bir tavırla, "İçinde bulunduğumuz koşullar göz önüne alındığında en azından bunu yapabiliriz," dedi.

"Bu ne anlama geliyor?" Ben sordum.

"Kimse sana söylemedi mi?" Annem gözlerini kıstı. "Görünüşe göre söylememiş. Neyi söylemedi?"

"Hiçbir şey," diye mırıldandı Kyle.

"Baban Kyle ile birlikte ağaç standını kontrol etmek istemiş ve onlar yukarıdayken baban düşmeye başlamış. Kyle onu yakaladı, ancak baban kaldıraç bulmak için boğuşurken, Kyle'ı standdan çıkardı."

Yüzümü buruşturdum. "Ama babam düşmedi mi?"

"Kyle babanı düşmekten kurtardı," dedi Fred.

Annem Kyle'a gülümseyerek, "Baban ona sonsuza dek borçlu," dedi.

"Evet," dedim yavaşça. "Babam sana çok şey borçlu."

Bazıları babamın Kyle'a ilk çocuğunu borçlu olduğunu söyleyebilirdi, ama Sarah alınmıştı, bu yüzden Kyle ikinci çocukla yetinmek zorunda kalacaktı.

Kyle bana okunamayan bir ifadeyle baktı.

"Pekala," ellerimi önümde kavuşturdum, "Josh'a her sabah kahvaltı hazırlayabilirim ve okul servisine binebilirim. Sonra da motelde çalışabilirim. Ama o otobüsten inmeden önce evde olabilirim. Akşam yemeğini hazırlarım. Onu yatmaya hazırlarım. Çamaşır yıkarım. Ne yapılması gerekiyorsa."

"On sekiz yaşında birinden bunu istemek çok fazla." Fred başını salladı. "Hoşuna gitse de gitmese de ailelerimiz kalmaya gelecek."

"Durun. Ben çocuk değilim. Burası benim evim. Tekerlekli sandalyede değilim. Bir şeyler yapabilecek kapasitedeyim ve yardıma ihtiyacım olursa isterim. Tamam mı?" Kyle içini çekti, dudakları kaşlarını çattı.

Fred ve Anne birbirlerine baktılar.

"Senin bir çocuğun var. İnatçılığının onun için en iyisini yapmanın önüne geçmesine izin verme," diye cevap verdi Fred, odadaki gerginliği artırarak.

"Dinleyin. Ailemizde bu var." Annem günü kurtarmak için devreye girdi. Her şeyi organize edebilirdi. Vaiz eşleri böyle yapardı.

Bağış toplayıcılar.

Toplum gönüllüleri günleri.

Gelin duşları.

Cenaze yemekleri.

Tatil İncil Okulu.

Hiçbir şey onun için çok büyük değildi.

Anne, Fred'in elini sıkarak, "Clifford'u alalım ve Josh'u bekleyelim," dedi.

Bunu yapmayı planlıyordum ama itiraz etmedim. Fred'in biraz temiz havaya ihtiyacı vardı.

Gergin bir gülümsemeyle annem de ayağa kalktı. "Ben biraz eve gideceğim. Akşam yemeğini hazırlayıp beş buçuk gibi getiririm."

"Çok teşekkür ederim," dedi Anne.

Üçü de beni geçip ön kapıdan çıkarken ayaklarım yere sabitlenmişti.

"Delirdin mi sen?" Kyle'a sordum.

"Lanet bir çocuk gibi muamele görmekten nefret ediyorum," diye homurdandı. "İyi tarafından bakarsak, bahse girerim birkaç sünger banyosuna ihtiyacın olacak. haftada bir kez. Bu konuda yardımcı olabilirim."

Bana baktı, dudakları sırtıtmak istemesine rağmen çene kasları sıkılaştı.

"Babamın sana borcu var. Ona bizden bahsedelim ve bırakalım bununla o ilgilensin."

"Eve," diye mırıldandı burnunun kenarını sıkarak, "evet, bu harika bir fikir. Kardeşim ve Anne gitmeden önce bu bombayı herkesin üzerine atalım. Tam da ihtiyacım olan şey bu - zaten en kötü olduğum anda herkesin benim kötü kararlarımı yargılaması."

Sırtım sertleşti.

Kötü kararlar mı?

"Haklısın. Ne kadar ." "Eve-"

"Gitmem gerek."

Döndüm. "Eve, dur."

"Anneme yemekte yardım etsem iyi olacak." "Eve-"

"Daha iyi hissedin, Bay Collins." Duygularımı kontrol altında tutmak için mücadele ettim. Ayakkabılarımı giyer giymez kapıdan çıkıp doğruca eve koştum.

Ön kapıya varmadan önce durdum ve süt kutusuna baktım. Sonra saksıyı çıkardım, bir şişe votka aldım, eşofmanımın içine sakladım ve içeri yöneldim.

"Eve?" Annem mutfaktan adımı seslendi. "Ha?"

Merdivenleri yarıya kadar çıktım.

"Yemekte bana yardım etmek ister misin?"

"Kendimi biraz kötü hissediyorum. Adet krampları. Uzanmak istiyorum" dedim.

"Tamam, tatlım. Yemeği Kyle'ın evine götüreceğiz. Bize katılacak mısın?" "Aç

değilim."

"Eğer fikrini değiştirirsen, nerede olacağımızı biliyorsun."

Odama gidip kapıyı arkamdan kilitledikten sonra şişenin kapağını kapattım ve birkaç büyük yudum aldım.

Ona kimsenin pişmanlığı olmayacağını söyledim.

"EVE, UYAN." Gabby yanağımı yarım düzine kez okşadı.

Homurdandım, yanıma döndüm ve bir topun içine kıvrıldım. "Annemle babam eve gelmeden uyan. Sen neden bu gece içiyor musun?"

"Kötü biriydim" -yüzüstü yattım ve yüzümü yastığa gömüp mırıldandım- "kötü değildim. Kötü. Kötü bir karardı."

"Seni duyamıyorum." Beni sırtüstü yatırmak için omzumu itti. "Josh bu gece kalmanı istiyor. Seni sorup duruyordu. Ama şimdi oraya gidemezsin. Senin derdin ne?"

Gözlerimi açarak Gabby'nin huysuz yüzüne odaklanmaya çalıştım. "Bana kötü bir karar verdin dedi."

Kaşlarını çattı. "Muhtemelen öylesin. Eğer iyi bir karar vermiş olsaydın, ilişkini bir sır olarak saklamak zorunda kalmazdın. Ve sarhoş olmazdın."

Yüzüm ekşidi. "Bu... sen sadece kıskanç ve acımasızsın."

"Babam seni evden kovduğunda kıskançlık yapmayacağım." Yatakta yanıma ilişti.

Tavana baktık.

"öğrenecekler."

"Pfft. Kafam güzel değil. Sadece gerçekten, gerçekten çok," diye kıkırdadım, "çok rahatım. Ve sanırım," parmağımı tavana doğru salladım, "beni dizlerimin üzerine çöktürmek için bir biradan fazlası gerekecek. Anlıyor musun?"

"Sen neden ?"

"Hiçbir şey." Elimi karnıma götürdüm ve gözlerimi kapattım. "Sadece benden hoşlandığını düşünmüştüm. Peter Cetera gibi onurum için savaşırdı."

Gabby homurdandı. "Sen neden ?"

"'Glory of Love.' Şarkı. Hatırladın mı? İkinci filmde Karate Kid?" İçimi çektim. "Neden Kyle benim onurum için savaşmıyor?"

Daniel LaRusso gibi mi?" Kıkırdadım. "Daniel-san!" Gölüştük.

"Büyükanne Bonnie çizginin benim tarafımda kalmamı ya da çizgiyi geçip bir çit inşa etmemi söyledi. Ama ya bir çit inşa edersem ve Kyle sadece onun kötü kararı olduğum için beni üzerinden atarsa? O zaman Missouri'deki en temiz motelde kalmak ve Playgirl dergilerine bakarak mastürbasyon yapmak zorunda kalırım."

"Eve!" Gabby elini ağzına kapattı. "Dur!" Karnına sarıldı ve güldü. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Kyle'ın yatağının altında çıplak kızlar var. Şey, gerçek kızlar değil." Güldüm. "Bu çok garip olurdu. Sadece dergiler. Mükemmel memeleri olan seksi orta sayfa kızları." Gömleğimin içinden meme uçlarımı çimdikledim.

"Dur!" Gabby yan tarafına yuvarlandı ve dirseğinin üzerine kalktı. "Ciddi misin sen?"

Başım yana düştü ve alkol sisi içinde tekrar odaklanmaya çalıştım. "Onlara birlikte baktık. Memelerini kıskanmıyordum. Benim de güzel memelerim var. Ama onların büyük saçları, güzel makyajları ve delinmiş kulakları var. Siktir et!" Doğrudum ve oda biraz döndü. "Bunu yapacağım. On sekiz yaşındayım. Kulaklarımı deldireceğim ve annemle babamın beni durdurmak için yapabileceği hiçbir şey yok." Gabby'nin üzerinden sürünerek geçtim ve yere düştüm.

"Seni durduracağım," dedi. "En azından sen ayılana kadar. Sanırım bu gece Josh'la kalmam gerekecek." Bacaklarını yatağın kenarından salladı. Kirli çoraplı ayakları yüzümün hemen üzerinde duruyordu. "Ve eğer Kyle'ın bir şeye ihtiyacı olursa ve Fred ya da Anne'i rahatsız etmek istemezse, ben de onun yanında olacağım. Belki tuvalete giderken yardıma ihtiyacı olursa yanında yatacak birine ihtiyacı olur."

"Kapa çeneni, seni ." Elimi ayaklarına vurdum. Gabby iç çekti. "Beni yatağa götür ya da beni kaybet-"

"Kes şunu!" Ayağa fırladım ve kendimi sabitlemek için masamdaki sandalyeye uzandım. "O senin Maverick'in değil. O benim Maverick'im."

Benim Pete Mitchell'ım. Daniel LaRusso'm. Johnny Castle'ım. Onunla konuşacağım." Parmaklarımı saçlarımda gezdirdim.

"Bu gece olmaz," dedi Gabby. "Annem onlara adet döngüsü sorunları yaşadığını söyledi zaten."

İrkildim. "O yapmadı!"

Gabby başını sallarken burnu kııştı.

"Gah!" Yüzümü kapattım. "Neden bu kadar kaba? Regl olmuyorum."

"O zaman ona kramp girdiğini söylemek yerine öfkeni içerek atacağını söylemeliydin."

Gözlerimi kısarak çalar saatime baktım. "Saat yedi. Duş alacağım, bir şeyler yiyeceğim, birkaç ibuprofen alacağım ve Josh'u sekizde yatırmak için iyi olacağım."

"Sen-"

"Sadece git. Ben geleceğim..." Banyoya doğru yöneldim. "İyi ve güzel ve... sadece git."

BÖLÜM YIRMI ALTI

U2, "WITH OR WITHOUT YOU"

Eve

Saçlarımı kısmen taradım, pembe bir eşofman giydim ve Kyle'a giderken yemek için fıstık ezmesi ve jöleli bir sandviç aldım. Tam kapıyı açtığım sırada annemler ve Gabby paravan kapıyı açıyorlardı.

"Daha iyi hissettiğine emin misin?" Annem sordu.

Onunla göz teması kurmadım. Sadece başımı salladım ve yanlarından geçip gittim.

Gabby boğazını temizledi ve ben de ona kaşlarımı çattım.

"Anne geceyi geçirmene gerek olmadığını söyledi. Josh uyuduktan sonra eve gelebilirsin."

"Evet, göreceğim," dedim.

Ben çitlere doğru yürürken, "Kanepeden başka yatacak yerin yok," diye ekledi.

Oraya vardığımda Josh pijamalarını giymiş, Clifford onu kovalarken mutfakta koşturuyordu.

"Eve!" Josh, Clifford hemen arkasında halde bana doğru koştu.

"Oof!" Homurdandım. Belime sarılarak neredeyse beni deviriyordu. Onu kaldırdım ve göz temasından kaçındım.

Anne ve Fred. "Kitap okumaya hazır mısınız?" Pembe yanağından öperek .

"Bunu yaptığın için teşekkürler," dedi Fred. "Senden oldukça hoşlandı."

"Evet, Bay Munchkin ile çok zaman geçiriyorum." Hızla merdivenlere doğru yöneldim.

"Şşşt!" Onu yere bıraktığımda Josh küçük parmağını dudaklarına götürdü. "Baban uyuyor."

Onu güvenli bir şekilde merdivenlerden yukarı taşıyamazdım. Tedbir için tırabzanı tutmam gerekiyordu. Ona gülümseyerek başımı salladım ve peşinden gittim.

"Kitap okumadan önce tuvalete gitmen gerekiyor," diye fısıldadım.

Josh aceleyle banyoya girdi, kapıyı kısmen kapattı ama Clifford arkasından içeri girmeden önce değil.

O köpek onun gölgesiydi. Ve babam ona başka bir ev bulmam için beni rahatsız etmeyi bıraktığı için minnettardım.

Kyle'ın kapısını açmadan önce Anne ve Fred'i dinledim. Işıklar sönmüktü ve yaralı kolu askıdayken sırt üstü yatmış, karnına sarılmıştı. Konuşmuyor ya da hareket etmiyordu, bu yüzden uyuduğunu varsaydım. Tuvaletin sifonu çekilince kapıyı kapattım.

Josh yatak odasına doğru fırladı.

"Ellerini yıka-" Ellerini yıkayıp yıkamadığını umursamadan vazgeçtim.

"Bu," dedi Josh, bir kitap tutarak.

Yatağına doğru başımı salladım ve yanına oturmadan önce onu yatırdım. Belime sarıldı ve her sayfaya baktı. Yarı yolda uykuya daldı. Kitabı komodinin üzerine koydum ve ışığı kapattım. Yataktan çıkarken Josh kıpırdandı ve bana doğru uzandı, ben de Clifford ayaklarımızın dibindeyken onun tek kişilik yatağına sıkıştım, ona sarıldım ve uykuya daldım.

Ertesi sabah erkenden Josh'un odasından çıktım ve Clifford'la birlikte parmak uçlarımda merdivenlerden aşağı indim. "Ah!" diye irkildim, mutfığa girdim ve Clifford'u tuvalete gitmesi için dışarı çıkardım. "Günaydın." Parmaklarımı hızla saçlarımdan arasından geçirdim. "Başka kimsenin uyanık olduğunu sanmıyordum."

"Günaydın. Kalacağından emin değildik. Josh'la tek kişilik bir yatakta uyumak pek rahat olmazdı," dedi Anne, bir fincan kahvesini yudumlarken. "Kyle dün gece bizim kalmamızı ya da ailesinin gelip ona yardım etmesini istemediğini açıkça belirtti. Yani..." Burnunu kırıştırdı ve omuz silkti. "Josh kalktıktan sonra gidiyoruz. Annenle baban her şeye göz kulak olacaklarına söz verdiler. Kyle'ın araba kullanmaması gerekiyor ama yaralı olan sol kolu olduğu için iyi olacağını düşünüyor. Bu adam çok inatçı."

Pek bir şey söyleyemedim. Herkes benim hakkımda aynı şeyi düşünüyordu.

"Kyle ve Josh için yaptıklarınızdan dolayı size ne kadar teşekkür etsek azdır. Yaşınıza göre çok olgunsunuz," dedi Fred gazeteden başını kaldırarak.

Sıkı bir gülümsemeyle başımı salladım. "Josh karşı konulmaz biri. Ona bayılıyorum." Dudaklarımı büktüm. "Kyle da iyi biri. Bana nasıl ok ve yay atılacağını öğretti."

Ve bana yeni bir kulübe yaptı.

Onun kötü kararı olmam çok kötü.

Fred, "O yayı yakın zamanda atamayacak," diye mırıldandı.

Anne kaşlarını çatarak ona baktı. "Çünkü arkadaşını kurtardı."

"Günaydın," diye seslendi Kyle'ın çakıllı sesi .

Omzumun üzerinden bakmadan önce yutkundum. Koşu şortu beline kadar iniyordu ve tişört giymemişti. Bakışları ben ve kardeşi arasında gidip geliyordu.

"Nasıl hissediyorsun?" Anne sordu. Kyle bir bardağa uzanırken yüzünü buruşturdu. "Dur yardım edeyim-" Anne söylemeye başladı.

"Anladım," diye mırıldandı, lavaboya koydu ve ardından musluğu açtı.

Anne ve Fred gözlerini devirdi, ben de Clifford'u içeri aldım.

Fred, "Ağrı için bir şeyler almanın zamanı gelmiş olabilir," diye önerdi.

Kyle bir bardak suyun tamamını içmeden önce, "Beni çok uykulu yapıyor," dedi.

Fred gözlerini kısarak, "Bence dinlenmek iyi bir fikir," diye cevap verdi.

"Benim bir çocuğum var. Gün içinde uyumak iyi bir fikir değil. Dinlenmek için gözlerimi kapatmama gerek yok."

"Josh uyanır uyanmaz yola çıkıyoruz." Anne kahve fincanını bulaşık makinesine koydu.

Yavaşça geri çekilmek ve ön kapıdan kaçmak istedim. Gerilim yoğundu.

"Ziyaretiniz için teşekkürler. Burada olmanız hoşuna gitti," dedi Kyle.

Fred, "Korkarım kazaya bizim ziyaretimiz neden oldu," dedi. "Ziyaret etmemiş olsaydık, Peter ve benim sizinle ava çıkmamızı önermezdim."

"Kemikler iyileşir." Kyle bardağını tezgâhın üzerine koydu.

"Hadi toplanmayı bitirelim, tatlım." Fred sandalyesinde geriye doğru itildi. "Josh birazdan gelir."

Anne onu merdivenlere kadar takip etti.

Kyle'a doğru bir bakış atmadan önce birkaç saniye bekledim.

"Eve," dedi.

Hepsi buydu. Sadece ismim ve ayırt edilemeyen bir bakış.

Orada olduğum için kızgın mıydı?

Kendimi açıklamamı mı bekliyordu?

Onun yanlış kararı olduğu için bir özür mü bekliyordu?

"Bay Collins," dedim tarafsız bir ifade takınarak.

Başını yavaşça yana eğdi. "Surat asman bitti mi?"

"Sen bir pisliksin."

"Belki de."

"Çocuk gibi davrandığımı düşünüyorsun ama on sekiz yaşında olduğumu unutmayalım. Ailenin yardımını inatla reddediyorsun. Sen yirmi sekiz yaşındasın. Bir oğlun var. Daha iyi bilmen gerekirdi. Peki senin bahanen ne?"

"Hiçbir şeyi inatla reddetmiyorum. Sadece onların yardımına ihtiyacım yok."

"Emin misiniz? Çünkü son duyduğuma göre kötü kararlar."

"Ben geçmişe atıfta bulunuyordum. Bunu kişisel algıladınız ve ben açıklama yapamadan kaçıp gittiniz."

"Oh, doğru. Ben kötü bir karar değilim. Ben senin test ettiğin kadını - ilişkimizin yol açacağı sorunlara değip değmeyeceğime karar vermeye çalışıyorsun."

"Sadece ben değilim, Eve."

Omuz silktim. "Josh beni seviyor. Anne ve Fred onları sevdiğini düşünüyorlardı ama dün gece sen onu yatıramadığında istediği kişi bendim. Aileni kovmakla ilgili bir sorunun yok. Ne o zaman? Benim ailem mi? Okuldaki öğretmenler mi? Benimle olmaktan gizliden gizliye utanıyor musun? Anlıyorum. On yaş küçüğüm. Şeytan'ın Kafası dedikoduyla büyür. Bana yalan söylemeyi bırak."

"Tamam. Aşağıya döndüklerinde onlara bizden bahset," dedi.

"Ben mi?" Gözlerimi kısmıştım. "Neden ben?"

"Çünkü herkesin bilmesini istiyorsun. O zaman söyle onlara."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve çenemi yukarı kaldırdım. "Tamam. Yapacağım."

"Tamam," dedi ve bir fincana kahve doldurmak için döndü.

Kendime olan güvenim aşırı şişmiş, her an patlayıp yok olacakmış gibi hissediyordum.

"Eve!" Josh dinozor pijamalarıyla bana doğru koştu.

"Günaydın, tatlım." Ona sarıldım, tam o sırada Fred ve Anne

çantalarıyla birlikte merdivenlerin dibine ulaştılar.

Gulp.

"Pekala, ," diye duyurdu Fred.

Bakışlarım Kyle'a kaydı. Sırtını tezgâha yaslamış kahvesini yudumluyordu.

"Hoşça kal tatlım. Kendine iyi bak ve bir şeye ihtiyacın olursa arayacak kadar gururlu olma," dedi Anne ve Kyle'a yandan sarıldı.

"Teşekkürler," dedi.

"Seni seviyorum kardeşim." Fred ona aynı garip tek kollu sarılmayı yaptı.

"Ben de seni seviyorum," diye yanıtladı Kyle. "Eve'in sana söylemek istediği bir şey var."

Kalbim göğüs kafesime çarptı ve ağzım Temmuz sonu kuraklığı gibi kurudu.

Josh Kyle'a sarılırken Fred ve Anne beklentiyle bana baktılar.

Bu bir testti. Onlara söyleyeceğimi düşünmüyordu. Ama ya söylersem? O da beni sevdiğini itiraf eder miydi?

Çiti inşa etme şansım oldu. Cesur olmak. Kız kardeşim Sarah'nın yaptığı gibi aşk için her şeyi riske atmak. Ama o birinin sevgisine sahip olduğunu biliyordu. Kyle bana bunu vermemişti. Bu yüzden ailesinin arasında kalbim açığa çıkmanın eşiğinde, herkesin üzerine basmasına açık bir şekilde durdum.

Ve bu beni kızdırdı.

Beni daha çok sevmesi gerekiyordu.

Bir skandaldan kaçınma ihtiyacından daha fazlası.

Babamı yatıştırma ihtiyacından daha fazla. Onu sevdiğimden daha fazla.

Büyükannem Bonnie bana tüm kalbimle sevdiğim ama beni biraz daha fazla seven bir adam bulmamı söyledi.

O benim tüm kalbime sahipti ama ben onun tek bir atışına bile sahip olup olmadığımı bilmiyordum.

Boğazımı temizledim. "Hakkımda söylediğin nazik şeyler için, Josh konusunda bana güvendiğin için ve Kyle'ın kazasından sonra beni haberdar ettiğin için teşekkür etmek istedim."

Gülümsediler. Josh mısır gevreği bulmak için dolabı karıştırırken Kyle bakışlarını yere indirdi, dudakları büküldü.

Kutu.

"Bir şey değil. Bir sonraki durağımıza vardığımızda kontrol için ararız," dedi Fred ve ön kapıya yöneldiler.

Kyle onları takip etmek için tezgâhı yavaşça itti.

Gözlerim yaşlarla doldu ve onları hızla geri kırdım. Onu çok fazla sevmekten ve kalbimi, onu isteyip istemediğini bilmeyen birine kaptırmaktan çok korkuyordum.

Kapıya doğru giderken durdu ve ben titremelerini önlemek için dudaklarımı dişlerimin arasında kıvrırken beni inceledi, ama bakışlarımı ondan ayırmadım, söylemek istediğim her şeyi görmesini ve hissetmesini diledim.

"Bebeğim," diye fısıldadı. "Sadece bir kolum sağlam ama seni taşıyacağım."

Şimdiye kadar deneyimlediğim her şeyin ötesinde duygular kabardı ve sonsuz bir gözyaşı akışını kırdım.

Josh ağladığımı görmeden önce çılgınca yüzümü silerken yanımdan geçip gitti.

"Onu seviyorum," dedi Kyle.

Arkamı dönemedim çünkü gözyaşlarım durmuyordu. Kalbim boğazıma kadar şişmiş, nefes almam imkansız hale gelmişti.

"Pardon, ne dedin?" Anne, sanki onu gerçekten duymamış gibi rahat bir tavırla konuştu.

"Eve'e aşığım."

Josh, sağ olsun, oturma odasına girdi, çizgi filmleri açtı ve elinde açık bir mısır gevreği kutusuyla kanepeye oturdu. Ön kapıda, on adım arkamdaki destansı itiraftan habersizdi.

Fred gergin bir kıkırdama çıkardı. "Sen neden bahsediyorsun? Eve... arkandaki Eve gibi mi? Bu bir şaka mı?"

"Bu bir şaka değil. Bir anda oldu. Kimya. Kısmet. Kader. Tanrı'nın isteği. Her neyse. Eve cömerttir. Komik ve besleyici. Yaşlı bir ruha sahip genç ve vahşi bir kalbi var. Onu tanımak gerçekten sevmek demektir. Josh'a ve bana verdiği mutluluk ölçülemez. Belki de bilmiyorum

ve henüz ailesine bir şey söylemedim ama o cesur ve özverili bir aşkı hak ediyor. Dürüst olmak gerekirse, ona karşı olan hislerim daha fazla kontrol altında tutulamaz. Eğer bununla ilgili bir sorunuz varsa, o zaman beni tanıımıyorsunuz ve kesinlikle Eve'i tanıımıyorsunuz demektir. Ama onun hayatta her şeyin en iyisine layık olduğunu biliyorum ve en azından biraz şansa layık olduğumu düşünüyorum."

Gözyaşlarımı kontrol etmekten vazgeçtim ve arkamı döndüm.

Anne'in gözleri beni gördüğünde anında duyguyla doldu. Ama Fred, Kyle'a odaklanmaya devam etti.

"Ona karşı," Fred boğazını temizledi, "saygılı mı?"

Seks.

Fred seks yapıp yapmadığınızı öğrenmek istedi. Kyle, "Korkarım bu kişisel bir konu," dedi.

Fred dişlerini sıktı. Yavaşça başını sallayarak, "Bu doğru değil," diye fısıldadı.

Kyle, "Evet, ama bu da yanlış bir his değil," diye cevap verdi.

Kalbim göğsümden ayaklarımın dibindeki dağınık bir sıvı havuzuna damladı. Kyle sözleriyle onu eritti. Daniel LaRusso ve Pete "Maverick" Mitchell'ı utandırdı.

Fred kapıyı açarak, "Tanrı ikinizi de affetsin," dedi.

Anne sanki iyi olup olmadığını öğrenmek istermiş gibi bana biraz daha baktı.

Ayaklarımı Kyle'a doğru kaydırdım ve kollarımı beline dolayarak yanağımı çıplak sırtına yasladım. Birkaç saniye sonra kapı kapandı. Başımı çevirerek dudaklarımı omurgasına bastırdım ve tenine yavaş öpücükler kondurdum.

"Özür dilerim. I-"

"Yapma," dedi, dönüp sağlam kolunu bana doladı ve başımın üstünü öptü. "Özür dileme."

"Beni seviyorsun," diye fısıldadım. "Çok fazla."

Josh onun karikatürlerine kıkırdadı.

"Gitmem gerek," dedim ve ayakkabılarımı aramaya koyuldum. Onları kapının yanında buldum ve ayaklarımı içine kaydurdum.

"Nereye gidiyorsun? Eğer ailene söyleyeceksen, ben de olmak istiyorum-"

"Onlara söylemeyeceğim. Henüz değil." Kapıyı açtım.

"Eve?"

"Ha?" Ona tekrar baktım.

Boş ve ifadesiz duruyordu. "Ne?" diye sordum. diye sordum.

Hala bir şey yok.

Gülümsedim, eve geri adım attım ve onu öpmek için ayak parmaklarımın üzerine kalktım. Öpücüğün ortasında sırttı.

"Josh yattıktan sonra sana sünger banyosu yaptıracam," diye mırıldandım.

"Çok haklısın." Işıl ışıl parlıyordu.

BÖLÜM YIRMI YEDİ

REO SPEEDWAGON, "KEEP ON LOVING YOU"

Eve

İŞE GITTİM.

Eğer Kyle'ın destansı aşkına layık olduğumu herkese kanıtlayacaksam, o zaman bir yetişkin olmam gerekiyordu. Ve bunun için üniversite olmadığına göre, işe gitmem gerekiyordu.

Ama mesaim biter bitmez huzurevine gittim.

"İşte benim tatlı Eve'im." Büyükanne Bonnie ipliğinden ve tığ iğnesinden başını kaldırıp baktı. "Günün nasıl geçti canım? Annen bana Bay Collins'ten bahsetti. Evde mi?"

"O evde," dedim, odasının kapısını kapattım, spor ayakkabılarımı çıkardım ve yatağına bağdaş kurup oturdum. "Ve beni seviyor." Heyecanımı kontrol etmek için parmaklarımı sıkıca birbirine kenetledim.

Büyükannenin incelmış kaşları kalktı.

Söylemediği sorular karşısında yarım düzine kez başımı salladım. Sonra o sabah konuşulan her ayrıntıyı, her kelimeyi anlattım. Ailemin çok kızacağını biliyordum.

Sarah ve Gabby, başımın belaya gireceğini bildikleri için çekingen bir şekilde benim adıma mutlu olurlardı.

Erin sevincimi paylaşacaktı ama bunu on sekiz yaşında bir genç olarak, şüpheli davranışları ve seçimleriyle de paylaşacaktı.

Ama büyükannem Bonnie beni çok severdi. Aşk ve hayat hakkında her şeyi bilirdi. Kendi yolunu seçme arzumu destekledi. En çok onun fikri önemliydi. Ve gülümsediğinde, bu gerçekti, her şeydi.

Yumuşak bir glmsemi ve rahat bir baş sallama ile "O bir koruyucu," dedi.

İşıldadım. "Ben de öyle düşünüyorum. Benim için anneme ve babama söyler misin?"

Bir kahkaha attı. "Ah canım. Hayır. Özür dilerim. Bu hayatta sahip olmanız gereken çok önemli bir deneyim. Kişisel gelişim için gerekli. Güçlü bir kadın olmak istiyorsun, değil mi?"

Burnumu kırıştırdım. "Benim için büyük bir mesele değil. Kyle'ın teknesini çalıştırırken çok kötü zaman geçirdim. Ben bir koşucuyum. st beden gücüm pek iyi değildir."

Büyükannem güldü. Annem gözlerini devirir ve bana ciddi olmamı söylerdi.

Yavaş bir i çekişle gülümsemem soldu. "Onlara söylemem gerektiğini biliyorum. Babam Sarah'yı evden kovduğunda Sarah ve babamın birbirlerine bağırışlarını dinlediğimi hiç unutmadım. Annem ağlıyordu ve bu korkunçtu. Ve sanırım babam onu benden daha çok seviyor. Sarah zaman altın kızdı. Hiç yanlış yapmazdı. En büyük hayal kırıklığı olan kızına, yani bana ne yapacağını bir düşünün."

"Aşk komik bir kelime Eve. Onu gelişigüzel kullanırız. Kyle'ın bu sabah söylediğinde hissettiğin gibi her şey anlamına gelebilir ya da onu kayırma için bir ölçü olarak kullanmaya çalıştığımızda çok az şey ifade edebilir. Yemin ederim aileniz birinizi diğerinden daha çok sevmiyor. Sadece nz de çok farklısınız. Ve ailenizin bazı şeylere gösterdiği hoşgörü sevginin bir ölçüsü gibi geliyor ama değil." Başını iki yana salladı. "Andrew Amcanız sabrımı kimsenin kadar zorlardı ama onu hiç sevmedim.

"Annemi sevdiğimden bir gram daha az." Bir parmağını kaldırdı. "Ama ikisine de sorarsan, annemin benim favorim olduğunu söyleyeceklerdir."

Gülümsedim. "Tamam. Sana inanıyorum. Ama yine de babamın beni evden atmak için bir neden aradığını düşünüyorum."

"Nereye gitmek istersin?" diye sordu, iğnesine ve ipliğine odaklanarak.

"Kyle yanına taşınmama izin verirse otelde kalabilirim ya da günah içinde yaşayabilirim."

"Günah içinde ölmektense içinde yaşamak daha iyidir." Kıkırdadım. "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Ah, evet. Öldüğünüzde, işte o zaman günah çıkarma, af dileme, altın kemerleri geçmek için izin isteme gibi şeyler yaparsınız."

"Büyükanne, bence bu bir altın kapı, bir kemer değil.

McDonald's'ın altın kemerleri var." "Patates potahto."

"Onlara bu Pazar kiliseden sonra söyleyeceğim." "Yemek sırasında mı?" diye sordu.

Aklıma bir fikir geldi ve sııttım. "Evet. Bu. Kesinlikle o."

"NERELERDEYDİN?" Mutfağa göz attığımda annem sordu.

"İşten sonra huzurevine gittim, sonra da Erin'le konuşmak için durdum. Yardıma ihtiyacın var mı?"

"Hayır. Sadece acı biber. Kaynıyor, mısır ekmeği de soğumaya bırakıldı. Birazını Kyle ve Josh'a götürmek ister misin? Yoksa oraya gitmemi mi istersin? Baban Kyle'ı biraz yalnız bırakmamız gerektiğini söyledi. Dün gece Kyle ve Fred her konuda tartıştılar. Kyle her şeyi tek başına halledebileceğini düşünüyor ama eğer yiyecek göndermezsek Josh'a her akşam televizyonda yemek yedireceğini biliyorum."

"Onu oraya götürüp onlarla birlikte yiyeceğim. Sonra da Josh'ın yatağa girdiğinden emin olurum. Yine kalmamı isteyebilir. Gece yarısı uyanırsa Kyle'la birlikte yatağa atlamaya çalışabilir ve kolunu incitebilir."

Annem irkildi. "Bunu hiç düşünmemiştim."

"Evet, kötü olabilir. Ben yukarı çıkıp hızlıca bir duş alacağım."

"Tamam, tatlım. Biraz ekmek saracağım ve acıyı daha küçük bir tencereye koyacağım."

Hızlı bir duş aldım ve saçlarımı tamamen kuruttum. Kyle kırık bir kolla askıya alınmış ve çok acı çekiyor olsa da, onun için güzel görünmek istiyordum.

Taşıyacak çok şeyim olduğu için arabama doldurdum ve evine doğru yola çıktım.

"Eve !" Kyle yavaşça salıncaktan kalkarken Josh ve Clifford verandanın merdivenlerinden aşağı koştular.

"Hey, bayım. Okul nasıldı?"

"Güzel," dedi Josh, ben çorbayı taşıırken ekmeği aldı.

Kyle sağlam koluyla kapıyı açtı.

Josh mutfağa doğru ilerlerken ben durdum. "Merhaba," diye fısıldadım.

Başını eğip beni öperken Kyle'ın sırtışı benimkini yansıtıyordu. Yavaş bir öpücükten sonra "Merhaba," dedi.

"Nasıl hissediyorsun?" Mutfaka doğru yöneldim. "Şimdi daha iyiyim."

Ona omzumun üzerinden flörtöz bir bakış attım. O da göz kırptı.

Tanrım, o göz kırpmasına bayıldım.

Üçümüz birlikte yemek yedik ve bu çok doğal geldi. Daha sonra Josh'un banyo yapmasını, pijamalarını giymesini ve dişlerini fırçalamasını sağladım. Kyle ona masal okurken ben de mutfakı toparladım, Clifford'u dışarı çıkardım ve çamaşır makinesine bir yük çamaşır koydum.

Kyle, "Çamaşırlarımızı yıkamak zorunda değilsin," dedi.

Çamaşır makinesini çalıştırdım ve ona doğru döndüm. "Biliyorum. Beni sevmek zorunda değilsin ama yine de yapıyorsun. Yani çamaşır

kıyaslandığında oldukça basit görünüyor."

Sağlam omzunu kapının pervazına yasladığında ağzının kenarı seğirdi. "Daha önce nereye gittin?"

"İşe." Yaklaştım. "Bu kadar mı?"

"Fark etmez. Sadece öp beni," diye fısıldadım.

Gözlerinde aşk olduğunu bir ifadeyle bana baktı. "Duş almam lazım."

"Kesiğinizi ıslatamayacağınıza göre sünger banyosu demek istiyorsunuz."

"Evet. Banyo yaparken yardıma ihtiyacım var. Ve bu biraz onur kırıcı." "Acı çekiyor musun?"

"Ben sana bakarken değil."

Yavaşça başımı salladım. "Bu acını benden sakladığının şifresi. Hadi gidelim." Ana kattaki ışıkları kapattık ve kapıları kilitledim. Sonra yukarı çıktık.

Küvete su koydum ve kıyafetlerini çıkarmasına yardım ettim. Küvete girdiğinde su belinin hemen üstüne geliyordu. Sabun kalıbını aldım ve yaralı kolunu ıslatmadan yıkayabildiğim kadarını yıkamaya başladım.

"Ereksiyonumu görmezden gel," dedi.

Sırıttım ve kulağını öptüm. "Görmezden gelemem ama kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa bunu kabul etmeyeceğim."

Ben onu yıkarken birbirimize baktık. Ereksiyona rağmen cinsel bir şey değildi. Ama samimiydi. Bazen, dokunuşum acısının bir kısmını alıp götürmüş gibi gözlerinin kapanmasına izin veriyordu, özellikle de başını arkaya doğru yönlendirip saçlarını yıkadığımda, kafa derisine masaj yaptığımda.

Onu küvetten çıkarıp kurulamama yardım ederken flörtöz bakışlarımız devam etti.

Boxer şortunu bacaklarından yukarı çekerken, "Buna alışabilirim," dedi.

"Her şeyi kendi yapmak istediği için ailesini evden kovan adam söylüyor bunu." Havlusunu astım ve

sonra diş fırçasına diş macunu sıktı.

Diş fırçasını benden aldı. "Beni yıkayabilmen için onları kovduğum hiç aklına geldi mi?"

Gözlerimi devirdim.

Dişlerini fırçalamayı bitirdikten sonra rahatça yatağına girdi. Tişörtlerinden birini çaldım ve banyoya döndüm. Birkaç dakika sonra kapıyı açtım ve yatağın diğer tarafına geçip lambayı kapatmak için uzandığımda tişörtünün içinde bana baktı.

"Bekle," dedi bana bakarak. "Gömleğimin içinde sana bakmama izin ver."

Aşağıya baktım. Üzerinde Nike swoosh olan gri bir tişörttü.

"Korkuyorum," dedi.

Bakışlarım ona doğru fırladı.

Alnında küçük çizgiler oluştu. "Hayatım mükemmeldi." Bakışları gömleğe sabitlenmişti ama sanki odada ya da şimdiki zamanda olmayan bir şey görüyor gibiydi. "Belki başkalarının standartlarına göre mükemmel değildi ama bana mükemmel geliyordu. Aşıktım. Bir bebeğimiz olacaktı. Evimiz vardı. İşimiz vardı. 401(k). Her şey mantıklı görünüyordu. Rüya oradaydı. Sadece onu almamız gerekiyordu. Ama o istemedi." Kaşları daha da gerildi, gözleri kısıldı. "Nasıl olur da dokuz ay boyunca içinde bir can taşır, onu vücudundan dışarı iter, kollarında tutar ve sonra çekip gidersin?"

Kyle bana baktı. "Bunu yapabilecek birine nasıl aşık oldum?"

Yutkundum ama doğru bir tepki veremedim. Sadece hissettim sorusunun ağırlığı altında on sekiz.

"Josh doğduğunda kalbim yerinden fırlayacak gibiydi. Sanki o ana kadar yaptığım her şey anlamsız ve önemsizmiş gibiydi. Kucağıma verdiklerinde onu bırakmak istemedim. O sadece ..." Kyle'ın gözleri kızardı. "O her günün en iyi parçası. Hayatımdaki her şey onun sayesinde daha iyi. Ben onun sayesinde daha iyiyim."

Gözlerimi ve sümüklü burnumu silmek için gömleğinin kolunu kullandım.

"Korkuyorum Eve. Korkuyorum çünkü kalbime güvenmiyorum. Ve o küçük çocuk herkese güveniyor."

"Bana güvenmiyorsun," diye fısıldadım. "Seni seviyorum."

Yavaşça başımı salladım. "Ama beni sevmekten korkuyorsun." Gözlerini tavana dikti.

Bekledim.

Ve bekledim.

"Eve, seni sevmekten çok korkuyorum. Bunu kardeşimin gözlerindeki bakışı gördüğüm anda anladım. Baba olacağımı ve Melinda'ya evlenme teklif edeceğimi söylediğimde bana öyle bakmıştı. Her zaman acele kararlar verdiğimi düşünürdü."

"Pişmanlığın olmak istemiyorum." "Senden asla pişman olmam."

"Ama eğer çalışmazsak-"

"Seni asla pişman etmem." Sağlam kolunu uzattı. "Buraya gel."

Hafif bir tereddütten sonra ışığı kapattım ve yatağına girdim, koluna sarıldım ve elini tuttum.

"Pişmanlık doğru kelime değil. Beni dehşete düşüren acı. Bu kayıp. Kendimden şüphe duymam. Josh'un iyiliği için hissettiğim sorumluluk. Kardeşime ve Anne'e söylemek geri dönüşü olmayan bir nokta gibi hissettirdi. Bu yaşta üzerinizde büyük bir baskı var."

"Neden her şey dönüp dolaşıp benim yaşıma geliyor?"

"Çünkü bu önemli Eve. Artık okulu bitirdiğin için dünyada nereye uyum sağlayacağını bulmaya çalışıyorsun. Bir işin var ama evde yaşıyorsun. Düşüncesizsin ve sınırları zorlama ihtiyacın var, ki bu da-"

"Neden herkes benim düşüncesiz olduğumu söylüyor?" Kolunu bıraktım ve sert bir iç çekişle sırt üstü yuvarlandım.

Kıkırdadı ve bu beni çileden çıkardı. Küçümsüyormuş gibi hissettim. "Bitirmeme izin vermeyerek beni haklı çıkarıyorsun.

Bu

Senin yaşında böyle olmak çok doğal. Ve bu senin sevdiğim yönlerinden biri. Ama aynı zamanda gerçekten korkutucu.

Çünkü bu seni tahmin edilemez yapıyor. Yani, evet, burada yatağında olduğun için mutluyum. Josh ve benim için yaptıklarına minnettarım. Aramızdaki ilişkinin yürümesini istiyorum ama bunun çok fazla savaş, kan, ter ve gözyaşı olmadan gerçekleşeceğini sanmıyorum."

Elime uzandı. "Ama ben varım. Kendimi tamamen adamamış olsaydım kardeşime ve Anne'e söylemezdim. Ama sana yalan söyleyip korkmadığımı da söyleyemem. Her gün balık tutup dere kenarındaki bir kulübede saklanmayacağım."

"Bunu biliyorum," diye
homurdandım. Yine
kıkırdadı.

"Bana gülmeyi kes."

"Bu neşe. İnatçı tarafını gösterirken bile bana neşe veriyorsun."

Ona sırtımı dönmek için tekrar yuvarlandım. İnatçı değildim. "Olgun" bir yetişkin olma yolumu hızlandırmanın bir yolu olmadığı için kızgındım. Hâlâ lanet olası bir ergendim.

Birkaç parmağını iç çamaşırımın kemerine soktu ve beni kendine doğru çekerek bir kama yaptı.

"Dur," dedim iç çamaşırımı düzeltmek için kıvrınarak.

"Sen dur." Beni sağlam kolunun altına aldı. "Tatlı rüyalar, aşkım."

Aşkım...

BÖLÜM YIRMI SEKİZ

WHITESNAKE, "BU AŞK MI"

Kyle

UYANDIM Omzumdan parmak uçlarıma kadar yayılan bir acıyla tüm vücudum gerildi.

"Günaydın," dedi Josh, yatağın Eve'in bulunduğu boş tarafına atlayarak.

"Dostum," dedim sertçe, onu durdurmak için bileğine uzandım. "Bunu yaptığında kolum gerçekten acıyor."

Durdu ve kaşlarını çatı. "Özür dilerim." "Nazikçe yanıma uzanabilir misin?"

O kadar da nazik olmayan bir şekilde yatağa uzandı.

"Eve nerede?" Acı devam ederken yüzümü buruşturarak sordum. "Saat kaç?"

"Saat dokuz on üç," dedi, ben tavana bakarken ve acının tetiklediği mide bulantısıyla savaşıırken çalar saatime bakarak.

"Saat değil," dedim, yavaş ve derin nefes alarak. "Sadece dokuz on üç. Dostum, okula geç kaldın. Otobüsü kaçırdın. Neden sen ya da Eve beni uyandırmadınız?"

"Bilmiyorum."

"Okul için hazır mısın? Kahvaltı yaptın mı?"

"Oh adamım peynirli ve sebzeli yumurta. Tereyağlı ve çilek reçelli tost. Ve dişlerim fırçalandı. Eve benimle otobüse kadar yürüyeceğini söyledi."

Ona bakmak için yavaşça başımı çevirdim. "Yumurta mı?"

Başını salladı. "Erimişlerdi."

Gözlerimi kıstım. "Omlet mi?"

Başını salladı ve ben gülmemeye çalıştım. "Neden sen ya da Eve beni uyandırmadınız?" Gözlerimi kıstım ve dinledim. Bir uğultu vardı. "Vızıldayan ne?"

Josh hareketsiz kaldı, sonra elini alınına vurdu. "Eve vızıldadığında seni uyandırmamı söyledi."

"Duymadın mı?"

"Susam Sokağı'nı izliyordum." "Ve zili duymadın mı?"

Ellerini uzattı, omuzları kulaklarındaydı. "Unutmuşum."

Gözlerimi kapattım ve yavaşça başımı salladım. "Seni okula bırakabilirim ya da okulu asabilirsin."

" nedir?" Kıkırdadı.

"Hasta olmadığınız halde okula gitmek zorunda kalmamak için hastaymış gibi davranmanızdır."

"Ama okul eğlenceli."

"Şimdilik." Kıkırdadım. Josh çok fazla acıya neden oldu ama aynı zamanda her şeyi daha iyi hale getirdi.

"WHOA ..." Eve'in sesi beni uyukumdan uyandırdı.

Uyuyakalmak istememiştim. Ben koltuğumda doğrulduğumda, o dağınıklığı inceliyordu.

Josh'un bütün oyuncakları oturma odasına dağılmıştı. Sehpanın üzerinde bir cips poşeti ve dökülmüş bir bardak süt vardı ve Clifford hepsini yalamaya çalışıyordu. Televizyonda PBS açıktı. Josh ise elinde Matchbox arabasıyla kanepede uyuyordu.

"Okula gitmedi," diye açıkladım.

Yavaşça başını salladı, ardından cipsleri poşete yerleştirdi ve uçlu bardağı aldı. "Bunu görebiliyorum. Neden olmasın?"

"Gitmeden önce beni uyandırmadın ve o da onu otobüse yetiştirmek için beni zamanında uyandırmadı. Beş yaşında bir çocuğu ve yavru bir köpeği gözetimsiz bırakmak iyi bir fikir değil."

"Seni uyandırması için zamanlayıcı kurdum. Televizyon izliyordu. Clifford da işini çoktan bitirmişti. Beni eve bıraktığından daha uzun süre gözetimsiz kalmamalıydı," dedi mutfağa giderken.

Josh kıpırdandı ve gözlerini açmadan önce ovuşturdu.

"Başımız belada dostum," diye fısıldadım. "Oyuncaklarını toplamalısın yoksa Eve bize yemek yapmayacak."

Gözleri büyüdü.

Dağınıklığa doğru başımı salladım. "Hadi gidin."

Josh kanepeden kayarak indi ve arabalarını eski ayakkabı kutularımdan birine yerleştirmeye başladı.

"Zamanlayıcıyı ben kurdum, Bayım," dedi Eve, elleri kalçalarında onun üzerinde durarak.

"Unutmuşum." Omuz silkti, kutunun kapağını taktı ve merdivenlere doğru taşıdı.

"Saatin sesini duyduğunda," dedim, "eğer duyarsa, sanırım beyni birinin (kendisinin değil) fırından bir şey çıkarması gerektiğini düşünecek şekilde eğitilmiştir. Ama iyi bir denemeydi ve uyumama izin verdiğiniz için teşekkür ederim."

Dökülen sütü sildi. "Dün gece söylediklerin beni üzdü. Çok genç olduğumun sürekli hatırlatılmasından nefret ediyorum."

"Eve-"

"Ama..." diye döndü, sütle ıslanmış bezi katlarken, "Kardeşine ve Anne'e söylediklerin..." Soğukkanlılığını korumak istercesine bir an durdu.

"Beklediğimden çok daha fazlasıydı. Kimden merak ettiğim bir an vardı. Harika bir insana benziyordu ama o kişi ben değilmişim gibi geliyordu." Eve bakışlarını yere dikti.

"Ciddiydim."

"Biliyorum. Sadece kendimi buna layık görmüyorum. Sanki bunları çıtayı yükseltmek için söylemişsin gibi. Ve şimdi benim de beklentilerim var."

"Hangi kısmı doğru değildi?"

Bana baktı. "Gerçekten yaşlı bir ruhum olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Büyükannesinden bu kadar çok bilgi toplayan birinin yaşlı bir ruha sahip olması gerektiğini düşünüyorum. Onun bilgeliğine saygı duyuyorsunuz ve size öğretmesi gereken her şeyi isteyerek öğreniyorsunuz. Ve empati kurabiliyorsunuz."

Eve yanağının içini çiğnedi. "Kardeşin babama bizden bahsedecek mi?"

"Hayır. Bunun yapmam gereken bir şey olduğunu biliyor. İnan bana, babana söyleyenin ben olmamı istiyor."

"Babama ne zaman söyleyeceksin?" "Ne zaman istersen."

Kaşlarını çattı. "Neden fikrini değiştirdin? Her şeyi gizli tutmamızı istiyordun."

"Ve senin dünyanın bilmesine ihtiyacın vardı. Sana ihtiyacın olanı vermek istiyorum."

Eve derin düşüncelere dalmış, hâlâ yanağının içini kemirmeye ediyordu. "Henüz aileme söylemek istemezsem benden nefret eder misin?" diye mırıldandı.

Yavaşça başımı sallamadan önce birkaç saniye gözlerimi kısıtım. Eve bana nakletmem için verilen bir fide gibi geliyordu, hayatımın başından beri kök salmış olan Josh gibi değil. Güçlü iradesine ve kararlılığına rağmen Eve kırılıyordu. Koşullar uygun olmazsa onu kaybedebileceğimi biliyordum. Bu da neden bu kadar korktuğumu bir kez daha teyit etti.

BÖLÜM YIRMI DOKUZ

PRINCE & THE REVOLUTION, "PURPLE RAIN"

Eve

ONU SEVMİŞTİM. Hayal ettiğim hiçbir aşka benzemiyordu, gerçek olamayacak kadar güzeldi. Her şeyi mahvetme ihtimalim yüzde yüzdü.

Aileme söyleseydik ve Kyle'la işleri berbat etseydim, ne kimsem ne de yaşayacak bir yerim olurdu. Kyle'ın beni sevmekten korktuğu gerçeği, işleri berbat etmekten daha da çok korkmama neden oldu.

Kalbimi frenledim ve işe, Büyükanne Bonnie'yi ziyaret etmeye ve okuldan önce ve sonra Josh, Clifford ve Kyle ile ilgilenmeye odaklandım. Ailem bütün gece onun evinde kalmamı sorgulamadı. Boş yatak odasında uyuduğumu varsayıyorlardı. Ne de olsa Josh ve Kyle "aileden" sayılırdı. Onların ve benim dünyamı havaya uçurmamın an meselesi olduğunu biliyordum.

"Nereden aldın bunu?" Josh'un Kurabiye Canavarı kostümünü giymesine yardım ederken Kyle sordu.

Son futbol maçı o gece yapıldı ve ardından Cadılar Bayramı'nın Şeytan'ın bayramı olduğunu bilen iyi Hıristiyanlar için kilisede bir çöpçü avı düzenlendi. Kilise-

Devil's Head'e giden çocuklar kostümlerini giymek için 31 Ekim'den sonra neredeyse iki hafta beklediler.

"Yaptım," dedim, önünü ilikleyerek.

"Dikiş makinesiyle yapılmış gibi mi?" Kyle botlarını giyerken bana baktı. İşe ve koçluğa geri dönmüştü.

Güldüm. "Evet, dikiş makinesiyle."

"Bak, baba! Mmm... ben Kurabiye Canavarı. Num num num ..."

Kyle'ın yüzü aydınlandı, bu da her yerimin ısınmasına neden oldu.

Josh merdivenlere doğru koşarken, "Ben aynaya bakmaya gidiyorum," dedi.

"Kahretsin, seni seviyorum bebeğim." Kyle benim için gülümsemeye devam etti.

Ben de aynı duygularla karşılık vermeye, için üzerimde baskı hissetmiyormuş gibi davranmaya çalıştım. Şimdiye kadar sorumlu bir yetişkin rolü oynuyordum. Arada sırada kendimi rahatlatmak için birkaç kadeh içki içiyordum ama kimse fark etmiyordu. İlk defa ailemden gurur duymaktan başka bir şey hissetmiyordum.

"Ben de seni seviyorum," dedim.

Bir adım daha yaklaştı ve bana uzun zamandır görmediğim bir bakış attı. Aç bir bakıştı bu, seksi ve şehvetli. Birkaç öpücük dışında, sevgiliden çok oda arkadaşı gibi davranmıştık, ki sakatlığı göz önüne alındığında bu normaldi. Ama bu bakış farklıydı ve beni bir sinir dalgası çarptı.

Beni öpmek için başını eğdi ama Josh merdivenlerden hızla inince hemen doğruldu.

Josh sert bir sesle, "Mmm... bana kurabiye lazım," dedi.

Saçlarımı kulaklarımın arkasına kıvırdım ve ellerimi kotumun arka ceplerine soktum. "Sonbahar festivalinde bir sürü kurabiye olacak," dedim. "Hadi maça gidelim." Kyle'ın araba anahtarlarını tam uzandığı anda kaptım.

"Bana sürekli şoförlük yapmak zorunda değilsin."

Bana yaptığı gibi göz kırptım. "Zorundayım. Hadi gidelim."

FUTBOL MAÇI SIRASINDA Josh şeytani olmayan kostümleriyle diğer çocuklarla birlikte koşturdu. Kyle o sezon kaybetmeye en çok yaklaştıkları maç olduğu için oyuncularına bağırdı ama Drew yirmi beş yardalık bir sayı atarak maçın bitimine on beş saniyeden az bir süre kala maçı kazandırdı.

Maçtan sonra kiliseye vardığımızda Kyle'ın çenesi düştü. "Buna sen mi yardım ettin?" Kilisenin bahçesini aydınlatan melek oyması balkabaklarından oluşan bir labirent, bir smaç tankı (babam içine oturacaktı), yiyecekler ve çok sayıda oyun vardı.

"Karamel elmaları ben yaptım. Ama geri kalanını annem, Gabby ve diğer bazı hanımlar yaptı. Ben Bay Collins'e Hemşire Jacobson'ı oynamakla meşguldüm."

Kamyonun kapılarını açtığımızda bana sırtıttı ve Kurabiye Canavarı dışarı atladı.

Yarım saat sonra, futbol takımının çoğu ve kasabanın yarısı Şeytan'ın bayramı yerine "sonbahar" şerefine oyun oynamak için kilise bahçesini doldurdu.

Her şey biraz tuhaftı, ama İsa'nın her şeye, genellikle tuhaf bir şekilde aşılmasına alışmıştım.

"Üç bacaklı yarışta ortağım olmak ister misin?" Drew şakacı bir şekilde kolunu bana dolayarak sordu.

"Um..." Kyle'a bakarken gergin bir şekilde gülümsedim.

Sağlam koluyla smaç tankına beyzbol topu atıyordu ve ikinci denemesinde hedefi vurdu ve babam suya düştü.

Güldüm.

"Geliyor musun Eve?" Drew beni başlangıç çizgisine doğru çekti.

"Uh... tabi." Bacaklarımızı birbirine bağlarken onun yanında durdum.

Kelley Ross "Gidin!" diye bağırdığında Drew ve ben koşmaya başladık.

Bu bizim ilk üç bacaklı yarışımız değildi. Kasaba şampiyonuyduk. İyi yağlanmış bir makine. Ancak bitiş çizgisini herkesten önce geçtikten sonra Drew'in ayağı takıldı ya da takılmış gibi görünüyordu çünkü bir de baktım ki yerde, ben de onun üstündeydim.

"Seni özledim," dedi kocaman bir sırtışla, yüzlerimiz birkaç santim ayrıydı.

"Yıldız oyuncumun bacağını bir başkasına bağlayarak koşmaya çalışması konusunda ne hissettiğimi bilmiyorum. Bu tür düşüncesiz davranışlar futbol kariyerinizi başlamadan bitirebilir."

Kyle'ın sesini duyduğumda Drew'un üzerinden yuvarlandım, ellerim hızla bacaklarımızı çözdü.

Drew şakayla karışık, "Tanrım, Koç, bir an yaşıyorduk," dedi.

Ama ayağa fırlayıp Kyle'a baktığımda, kaşlarını çatması mizahı yansıtmıyordu.

"Eve Jacobson, annenin yardıma ihtiyacı olup olmadığına bakmalı, Kurabiye Canavarı'nı kontrol etmeli, dua etmelisin..." Kyle'ın gözlerinde küçük bir kötülük vardı.

Uzun bir süre bakışlarını üzerimde tuttum, sessiz bir açmaz. Başını salladı. "Git buradan."

Kaçmak mı?

Bu bir çocuğa söylenebilecek bir şeydi. Ben çocuk değildim. Onun yemeklerini yapan, banyosunu yaptıran, oğluna bakan, kostüm diken ve tam zamanlı bir işte çalışan bir kadındım. Ne cüretle bana gitmemi söyler?

"Cennette sorun mu var?" Erin, yanımdaki masada boya fırçalarını durularken tepsiyi yeniden doldurmak için yemek masasının altından bir kap elma çıkarırken sordu. Sanatsever olduğu için yüz boyama işine gönüllü olmuştu.

"Koç Collins on yedi yaşındaki bir çocuğu kıskandığı zaman bana çocukmuşum gibi davranmayı seviyor."

"İşemem lazım!" Josh koşarak yanıma geldi ve elimi çekti. "Sıkıştım." Düğmelerine uzandı.

"Oh, canım. İzin ver-"

"Hayır..." diyerek kasıklarını tuttu.

Kostümünü vücudundan aşağıya çekti ama çoktan altını ıslatmıştı.

"Kostümüm," dedi titreyen alt dudağı ve iri gözyaşlarıyla.

"Ah, dostum. Özür dilerim. Hadi seni temizleyelim." Etrafta Kyle'ı aradı.

Bazı oyuncuların aileleriyle konuşuyordu, ben de Josh'u kiliseye götürdüm. Loş bir ışık vardı çünkü babam sadece tuvaleti kullananlar için açmıştı.

"Şimdi gitmemiz gerekiyor," dedi Josh, sustu.

"Evet, ama bunu telafi etmek için eğlenceli bir şeyler yapacağız.

Tamam mı?"

"Ne? Oyun oynamak istemiştin."

Tuvaletin kapısını kapattım, kirli kıyafetlerini çıkarmasına yardım ettim, onu yıkadım ve sonra kapüşonumu çıkarıp ona giydirdim. Neredeyse ayak bileklerine kadar uzanıyordu.

"Dinle, tatlı çocuk." Önüne eğildim ve başparmaklarımla gözyaşlarını silerek yüzünü kucakladım. "Bu gece kostümünü yıkayacağım. Sonra yarın, ekstra özel bir şey yapacağız. Tamam mı?"

Çıtlattı. "Kostümümü giyebilecek miyim?"

"Kesinlikle." Alnından öptüm. "Şimdi"-kukuleta'yı kafasına geçirdim-"Hadi gizlice çıkalım. Kimse sen olduğunu bilmeyecek." Elini tuttum ve onu kiliseden dışarı çıkardım.

Kamyona doğru yöneldiğimizde Kyle bizi fark etti ve o da kamyona doğru ilerledi. "Nesin sen-" diye sormaya başlamıştı ki, diğer elimde tuttuğum dolgulu kostümü gördü.

Josh başını öne eğerek, "Üzgünüm baba," diye mırıldandı.

Burnumu kırıştırdım. "Benim hatamdı. Düğmeleri arkaya koydum."

Kyle başını salladı. "Bu bir kazaydı. Kimsenin suçu değil." Kapıyı açtı ve Josh'un arka koltuğa geçmesine yardım ettim. "Bana söylemeliydin. Onunla ben ilgilenirdim."

"Neden? Beceriksiz olduğumu mu düşünüyorsun?" Sürücü kapısına doğru yürüdüm.

Kamyonetine tırmanıp çalıştırdığımda "Hayır," dedi. "Her şey yolunda mı?"

"Neden olmasın ki?" Kamyonu geri vitesine taktım. "Dikkat et-"

Thunk!

"Aman Tanrım!" Ağzımı kapattım. Kyle bir an için gözlerini kapattı. "Ne oldu?"

Josh sordu.

Kyle yavaşça, "Bir elektrik direğine çarptık," derken ben kamyoneti park edip dışarı atladım.

"Eve Marie Jacobson!" Annem kamyonu doğru koşarak ağladı.

Sadece o değildi. Sanki kamyonunu kilisenin ön kapısından içeri sokmuşum gibi herkes toplanmıştı. Çok utanmıştım.

"Hayatım, ne yapıyordun sen?" Çökmüş tamponu incelerken babam sordu.

Kayda değer: Zar zor bir göçüktü.

Yine de ağlamak istedim ama ağlamadım. Çok fazla insan vardı. Ve yetişkinler araçlarını bir şeye çarptıklarında ağlamazlardı. Ama o benim aracım değildi. Kyle'ın kamyonuydu.

"Bunu halledeceğiz, Kyle. Bunun için çok üzgünüm. Eve bir süre maaş çekini göremeyecek," dedi babam.

Zar zor. A. Dent!

"Bir şey yok. Bir kazaydı," diye mırıldandı Kyle, bir yandan tampona bakarken bir yandan da ensesini ovuşturuyordu.

Başımı öne eğdim.

Annem babama, "Kolunu kırdın, şimdi de Eve tamponunu çizdi," dedi. "Eminim buraya taşındığına pişmandır."

"Belki de sizi başka birinin götürmesi daha iyi olur," dedi babam. Kyle yolcu kapısını açarak, "Eve ," diye cevap verdi.

Kapı.

Başımı öne eğerek kapıya doğru somurttum ve kamyonete tırmandım. "Çok üzgünüm," diye mırıldandım, kamyonu çalıştırdım ve vites taktım.

Kyle iç çekti. "Bu bir kazaydı."

Evine giden yolun geri kalanında tek söylediği buydu.

Josh ve ben doğruca üst kata çıktık ve Kyle köpeği dışarı saldı. Josh'un pijamalarını giymeden ve dişlerini fırçalamadan önce duş aldığından emin oldum.

"Bu gece hangi hikâyeyi istiyorsun, dostum?" Josh'un yatağındaki örtüleri düzeltirken Kyle sordu.

"Bu!" Josh bir kitap uzattı ve Clifford yatağın üzerine atladı.

Kyle'a bakmadan, "Alışveriş listesi yapacağım," dedim.

"İsterseniz eve gidebilirsiniz," dedi.

Kalbim çatladı, her bir odacık zar zor bir arada duruyordu. Ve duygularımın hücumunu yutkunarak geçiştirdim.

"Demek istediğim, bir sırt çantasıyla yaşıyorsun. Yarın cumartesi. Josh biraz uyuyacak, ben de öyle."

Hafifçe başımı salladım ve merdivenlere doğru yöneldim.

"Eve?"

Merdivenlerden inmeye devam ettim.

"Eve, ben Josh'a kitap okumayı bitirene kadar gitme."

Kalmayacaktım. İçimdeki her şey eve koşmak istiyordu, bu ailemden araba kullanmam konusunda azar işitmek anlamına gelse bile. Ama mutfak tezgahından çantamı aldığım anda buzdolabına baktım ve gerginliğimi azaltacak bir şeyler aramaya karar verdim.

Kyle beni güvertesinde bulduğunda, sinirlerimi yatıştırmak için bir buçuk kutu bira içmişim ve kapının yanındaki küçük radyosunda U2'nun "I Still Haven't Found What I'm Looking For" şarkısı çalıyordu.

"Sence bu iyi bir fikir mi?" diye sordu, yanımdaki sallanan koltuğa otururken.

Yıldızların parıldadığı berrak sonbahar gökyüzüne baktım.

"Fikirlerimin iyi olup olmaması önemli mi?"

"Bu küçük bir göçük Eve. Maaş çekini teslim etmeni beklemiyorum."

"Küçük bir göçük olduğunu biliyorum ve Drew'in ve diğer herkesin önünde bana çocukmuşum gibi davranmasaydınız direğe çarpmayabilirdim. Çocuk olmadığımı kanıtlamak için elimden geleni yapıyorum. Üzerine düşmek istememiştim ama bacaklarımız birbirine bağlıydı. Ve ..." Başımı arkaya yasladım ve gök gürültümü çalan bir kıkırdamayla gözlerimi kapattım. "Bununla nereye varmak istediğimi hatırlamıyorum."

Birama uzandı ve ben elimi sıkarken gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Bu benim biram." Sırıttı.

"Bunu hak ettim."

Bakışları, Josh benimkini giydiği için onun dolabından ödünç aldığım ve yıkanması gereken kapüşonlu sweatshirt'e kaydı. "Peki ya kapüşonlu?"

"Ben de hak ettim," dedim sırtımda çalışarak. "Ama geri kazanırsan biramın kalanını içmene izin veririm." Tamamen sarhoş değildim ama çekingenliğim azalmıştı. Birayı yere koyduktan sonra ayağa kalktım ve kot pantolonumu ve iç çamaşırlarımı çıkardım, ama uzun sweatshirt'ü kalçamın ortasından sarkıyordu ve beni örtüyordu.

Şansa bakın ki radyoda bir sonraki şarkı George Michael'ın "I Want Your Sex" şarkısıydı.

Kyle'ın kaşlarından biri alnını yukarı kaldırdı ve ne düşündüğünü anladım.

Oturmadan önce biraya başımla işaret ettim. "Önce hangisini içtiğin umurumda değil." Arkama yaslanırken bir ayağımı salıncağın kenarına dayadım, sonra diğerini.

Kyle hemen koltuğundan fırlamadı. Acele etmedi, ayağa kalkmadan önce gerinmek için sırtını kamburlaştırdı.

O sıvı cesaret olmasaydı, şehvet dolu gözleri vücudumda gezinirken bakışlarını tutamazdım. Bacaklarımın açıldığını, her şeyimin onun görmesi için sergilendiğini bilmek sinirlerimi bozardı.

Kendime güveniyor, seksi hissediyor ve dizlerinin üzerine çökerek yaptığı şeyi hak ettiğimi düşünüyordum.

Müzik.

Şarkı

sözleri.

Her şey çok mükemmeldi.

Sağlam eliyle bileğimi kavradı ve bacağımı kaldırarak sandalyenin koluna dayadı.

Akşamın serin havası hassas tenimi buldu ve küçük bir nefes çekip dudağımı dişlerimin arasına sıkıştırdım. George Michael ve bir buçuk bira, kendimi Kyle'ın yatağının altındaki orta yaşlı kadınlarla ya da kasabada onun için yanıp tutuşan kadınlarla kıyaslamamı engellemek için mükemmel bir kombinasyondur. Bir buçuk bira beni güçlü hissettiriyordu.

Birayı eline aldı ve ben de içmesini ya da bacaklarımın arasına döküp yalamak gibi sapıkça bir şey yapmasını bekledim.

"Bebeğim," diyerek birayı devirdi ve kalanının parmaklıkların üzerinden dökülmesine izin verdi, "damarlarımda ihtiyacım olan tek şey sensin."

Teneke şingirdadı ve başı öne eğildi. Beni öperken kalçamın iç kısmını tuttu, diliyle beni kızdırdı ve nefesimi çaldı.

"Tanrım..." Fısıldadım, gözlerimi kapatırken diğer topuğum sandalyeye daha sert bastırdı. Tırnaklarım ahşap kollara sürtündü.

Şarkı sözleri beni baştan çıkardı. Beni baştan çıkardı.

Düşünceler duygularla ve akıllara durgunluk veren hislerle çarpıştı. "Asla durma" sözlerini düşünüyor muydum yoksa yüksek sesle mi söylüyordum bilemiyordum.

Haftalardır herkesi memnun etmeye çalışıyordum. Sıra bendeydi. Sadece birkaç harika dakika için bile olsa birinin benimle ilgilenmesini istiyordum.

OTUZUNCU BÖLÜM

PHIL COLLINS, "IN THE AIR TONIGHT"

Eve

Sevgiyle "hayatımın en iyi bir buçuk birası" olarak adlandırdığım şeyden sonra, Kyle'ın evde uyuma önerisini kabul ettim çünkü Büyükanne Bonnie'yi kahvaltıya götürmek istiyordum ve o erken kalkardı. Saat yediye birkaç dakika kala elmalı strudeli soğuması için fırından çıkardığım sırada, annem günümü mahvetmek için yanıma geldi.

"Dün gece eve geldiğine sevindim," dedi bornozunun kuşağını sıkarak.

"Evet, bu sabah evlerinden çıkarak Josh ya da Kyle'ı uyandırmak istemedim." Sıcak pedleri ellerimden çektim ve fırını kapattım.

"Şehirde, özellikle de kilise ailemiz arasında bazı dedikodular var."

"Ne hakkında?" Strudel'in soğumasını beklerken kendime bir bardak portakal suyu doldurdum.

Annem cezveye su doldurdu. "Gerçekten çok aptalca. Ama ne kadar saçma olursa olsun insanların hemen bir sonuca varmasına izin veremeyiz."

"Ne hakkında sonuca varmak?"

"Sen ve Kyle." Gözlerini devirdi ve kahve telvesini ölçtü.

Meyve suyu bardağımı dudaklarımdan bir santim uzakta durdurdum. "Ben ve Kyle mı?"

"Biliyorum. Biliyorum. İnsanların zihinlerinin böylesine saf olmayan ve açıkçası saldırgan fikirlere atlaması çok hayal kırıklığı yaratıyor. Kyle ve Josh'a yardım ediyorsun. Çok harikaydın. Seninle daha fazla gurur duyamazdık." Elini havada salladı. "Elbette, dün gece bir aksilik oldu ama baban Arnold Wells'in senin birkaç turtana karşılık bunu düzelteceğini düşünüyor. Demek istediğim, söylentiler ne kadar saçma olursa olsun, baban ve ben senin evde uyuman gerektiğine karar verdik ve eğer Josh'un yardıma ihtiyacı olduğuna dair bir endişe varsa, o zaman Kyle'ın kolu iyileşene kadar burada Sarah'nın odasında uyuyabilir."

"Um..." Boğazımı temizledim, "Tam olarak ne söylüyorlar?"

"O evli değil ve sen de genç ve güzel bir kadınsın. İkinizi bizim gibi aile olarak görmüyorlar. Ama baban papaz, yani görünüş önemli."

"Ama yine de burnu açık ayakkabılarla güçlendirilmiş külotlu çorap giiyorsun."

"Kes şunu, Eve." Güldü. "Bu tür bir görünümünden bahsetmiyorum."

Strudel'in üzerini örtmek için bir parça folyo yırttım. "Söylentiler doğru. Kyle ve ben ateşli bir seks yapıyoruz, ateşli, skandal bir ilişki. Ellerimizi birbirimizden uzak tutamıyoruz. Kendimi hiç onun yanında hissettiğim kadar kadın gibi hissetmemiştim." Ona dişlek bir sırıtış attım.

Annem gözlerini devirdi. "İki saniye ciddi olabilir misin?"

"Ciddiyim. Bunu içimden atmanın ne kadar iyi hissettirdiği hakkında bir fikrin var mı?" Elimi dramatik bir şekilde kalbimin üzerine koydum ve iç çektim.

"Eve Marie Jacobson, böyle bir şey hakkında şaka bile yapma. Baban Sarah'nın gizli ilişkisini öğrendiğinde benim için ne kadar zor olduğunu biliyorsun. Ağlamıştım."

haftalarca uyuyamadım. Baban ve ben birbirimizin boğazına sarılmıştık. Hayatta kalabilir miyiz bilmiyordum. O yüzden böyle aptalca bir şey yapmadan önce bana haber ver. Bileklerimi keserim ya da arabamı köprüden aşağı sürerim, böylece bir daha bunun sonuçlarıyla uğraşmak zorunda kalmam."

Dışarıda kendimi toparladım ama içeride dağıldım. Ona intiharın günah olduğunu hatırlatmak için ağzımı açtım ama hemen çenemi kapattım. Babam Sarah'yı evden kovduğunda, çoğu akşamı dere kenarında içerek ya da odama kapanarak geçiriyordum. Annemle babamın kavgalarını bastırmanın en iyi yolu buydu. Sarah olayına kadar da evin içinde (kız kardeşlerim ve benim duyabileceğimiz şekilde) hiç kavga etmediler.

Sinirli bir şekilde güldüm. "Gerçekten kendi canına kıymazsın, değil mi?"

Kahvesini yudumladı. "Dua ediyorum olmasın. Ama kimse Debbie Rice'ın kocasının ilişkisini öğrendiğinde canına kıyacağını düşünmemiştir." Yavaşça başını salladı. "Hepimiz insanız. Hepimiz günahkârız. Ve bazen insan ne kadar dua ederse etsin hayat dayanılmaz gelir." Bana hüzünlü bir gülümseme verdi. "Baban Sarah'yı terk ettikten sonra böyle hissedeceğimi hiç düşünmemiştim. Belki de Tanrı bana bu sınavı başkalarına karşı daha merhametli olabilmem için verdi."

"Sarah'nın artık mutlu olduğunu biliyorsun. Ve babam onu affetti. Belki de Tanrı ona bu deneyimi diğer iki kızına karşı daha merhametli olması için vermiştir."

Başını sallamadan önce bir yudum daha aldı. "Hmm... belki. Baban tanrısal bir adam. Sevgi dolu ve bağışlayıcı. Ama aynı zamanda ham duygulara sahip bir baba. Bu yüzden Sarah'nın yaptığı gibi onu test etmeyelim." Elindeki bardağı tezgâhın üzerine koydu. "Her neyse, dün gece eve gelmene sevindim. Eğer biri bir şey söylerse, artık Kyle'ın evinde kalmadığını, çünkü gece boyunca sana ihtiyacı olmadığını bilmelerini sağlayacağım."

İsteksiz bir gülümseme ve küçük bir baş sallama önerdim.

"Hiç kendi canına kıymayı düşündün mü?" Büyükanne Bonnie'ye elmalı çöreğini yerken, ben de onun bırakmaya karar verdiği kısmen tığ işi atkının ipliğini sararken sordum.

Çiğnemenin ortasında yemeyi bıraktı. "Eve," diye mırıldandı yutkunmadan önce. "Neler oluyor?"

Başımı salladım. "Ben intihara meyilli değilim." "Ama öyle birini tanıyorsun?"

"Hayır. Annem bu sabah bir şey söyledi. Babamı Sarah'nın yaptığı gibi üzersem bileklerini keseceğini ya da bir köprüden atlayacağını düşündürdü. İlk başta şaka yaptığını düşünmüştüm ama artık o kadar emin değilim."

Büyükanne kaşlarını çattı. "Eş rolünü çok ileri götürdü. 'Sev, onurlandır ve itaat et' çok fazla. Babanızın ve siz kızların başarısından ve mutluluğundan kendini sorumlu hissediyor. Sarah aşık olduğunda, anneniz Sarah'nın babanızın onayladığı bir erkeği seçmemesinin kendi hatası olduğunu düşündü. Yanlış olarak algılanan her şey için suçu üzerine alıyor. Ama başarılarınız için asla övgü almıyor. Bir eş ve anne olmak, hayal edilemez bir mutluluk ve tam bir çılgınlık arasında zor bir dengedir. Bazı günler o kadar zorlanırsınız ki, kendinizi bir arada tutacak hiçbir şey gibi hissedersiniz. Ama bu sizin sorunuz değil. Ben onunla konuşurum."

"Ona bir şey söylediğimi söyleme."

"Yapmayacağım. Sadece onu kontrol edeceğim. Anneler böyle yapar."

"Aileme Kyle ve benden bahsetmek istiyorum ama babam kötü tepki verirse, ki verecek, annem de Sarah'ya yaptığı gibi her gece ağlayarak uyur ve canına kıymaya karar verirse..." Sertçe yutkundum ve duygularıma göz kırptım. "Bu-"

"Kendi hatası."

Başımı salladım. "Önemli değil. Onun bir daha asla bu kadar üzgün olmasını istemiyorum. Mesele suçlamak değil; sadece onu seviyorum. Ve biliyorum ki-" Durdum. Annemin annesiyle konuştuğumu unutmak kolaydı.

"Ne var biliyor musun?"

Başımı salladım. "Bir şey yok."

"Ben de onu seviyorum canım. Bu yüzden onunla konuşacağım. Kendisi dışında kimsenin mutluluğundan sorumlu hissetmesi adil değil. Ve senin de bunu hatırlaman gerekiyor. Anladın mı?"

"Evet," diye fısıldadım.

Eve dönerken bir benzin istasyonuna girdim ve telefon kulübesini kullanarak ödemeli bir arama yaptım.

Sarah suçlamaları kabul etti.

"Neden bana tahsilatçı diyorsun?" Güldü.

"Çünkü babam bunu telefon faturamızda görürse, seni neden aradığımı sorar."

"Şükran Günü'ne kadar bekleyemeyecek ne var?" diye sordu.

"Yirmi sekiz yaşında bir adama aşığım." Sessizlik.

"Sarah?"

"Um, evet. Ben buradayım. Bu on yıl demek." Gözlerimi devirdim.

"Farkındayım."

"Annem ve babam biliyor mu?" "Sen ne

düşünüyorsun?"

"Hâlâ evde mi yaşıyorsun?"

"Evet," dedim.

"O zaman sanırım onlara söylemediniz."

Telefon kulübesinin kenarına yaslandım. "Annemin, babamın seni evden kovmasına o kadar üzüldüğünü ve intihara meyilli olduğunu biliyor muydun?"

"Ne?"

"Tam olarak bu kelimeleri söylemedi ama ima etti."

"Aman Tanrım," diye fısıldadı.

"Bana kimi sevdiğimi

sor." "Bilmek istiyor

muyum?"

"Annem sana yeni komşudan bahsetti mi?"

"Fred'in kardeşi mi?"

"Evet."

"Şey, bu o."

"Hayır..."

Burnumun kenarını çimdikledim. "Evet."

"Ve senden hoşlanıyor mu?"

"O beni seviyor."

"Oh, Eve."

"Herkesin yanlış kişi olduğunu düşündüğü birine aşık olmak senin için sorun değilmiş gibi davranma, ama ben-"

"Eve, bunu söylemeyecektim. Sadece senin için üzülüyorum çünkü ailen ve sevdiğin adam arasında seçim yapmak zorunda kalmak berbat bir şey. Sorduğum için bana kızma ama bunun aşk olduğundan emin misin? Onunla bir şeyler yaptın mı?"

"Seks mi?" Kıkırdadım çünkü Sarah seksten benim kadar çok bahsetmezdi. "Evet. İnanılmaz seks."

"Ukalalık mı yapıyorsun?"

"B-ortalaması bir kızın olabileceği kadar zeki."

"Ukalalıkta her zaman çok iyiydin," dedi. "Prezervatif kullanıyoruz."

"Sana ne diyeceğimi bilemiyorum. Babamın bizi öğrenmesiyle ilgili çok şey oldu, ama Fred'in kardeşiyle yattığını öğrendiğinde, bence daha kötü olabilir çünkü o altı değil on yaş büyük. Ve bir çocuğu var, değil mi?"

"Bir oğul. Josh. Beş yaşında. Josh'u çok seviyorum." "Sen kimsin?" Güldü.

"On sekiz yaşında olduğumu biliyorum ama Kyle ve Josh buraya taşındığından beri çok büyüdüm."

"Artık gizlice alkol almıyor musun?"

"Dinle, yetişkinler alkol içer."

"Alkolikler de senin gibi alkol içer."

"Ben alkolik değilim."

"Emin misin?"

"Her neyse, dediğim gibi. Sadece annemle babamın öğrenmesinden korkmuyorum çünkü evden atılacağım. Annemin tekrar kötü duruma düşmesinden korkuyorum, ama bu sefer ya kendini öldürmeye kalkarsa?"

"Eve, bence aşırı tepki veriyorsun. Annem bunu yapacak bir insan değil."

Kaşlarımı çattım. Bunu söylemek onun için kolaydı. Benim bildiklerimi bilmiyordu. Ona söylemek için ağzımı açtım çünkü bu yükü çok uzun zamandır tek başıma taşıyordum ama kelimeler boğazımda tıkanıyordu.

"Eve?"

Gözyaşlarımı çabucak sildim. "Ben buradayım. Gitmeliyim, böylece yüklü bir telefon faturan olmaz."

"Sorun değil. İstedikğin zaman ödemeli arayabilirsin. Ve bence onlara anlatmalısın. Sır saklamak acı vericidir ve onları örtbas etmek sizi sadece daha fazla belaya ve daha fazla yalana hazırlar. Benim tecrübelerimden ders al. Tamam mı?"

"Evet," diye fısıldadım.

"Sen iyi misin?"

"Mm-hmm."

"Emin misin?"

Sesim çatlamadan "Evet," demeyi başardım.

"Herkes'e 'merhaba' de, Şükran Günü'nde görüşürüz."

Boğazımı temizledim. "Yapamam, aptal. Seni bir telefon kulübesinden ödemeli arıyorum ki görüşmemizden kimsenin haberi olmasın."

"Oh." Kıkırdadı. "Doğru. Kusura bakma. Birkaç hafta sonra görüşürüz o zaman."

"Güle güle."

Ben o kız değildim. Geçmişimden gizli yaralar taşıyan kişi. Telefonu kapatıp kapıyı açtığımda,

Arabama doğru giderken uzun bir nefes aldım ve tekrarladım.
Ben o kız değildim.

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

PAT BENATAR, "AŞK BİR SAVAŞ ALANIDIR"

Eve

"HEY, bu gece izinli olabileceğini düşündük. Tek kolumla donmuş pizza yapmayı başardım," dedi Kyle arka kapıdan içeri girdiğimde. "Tek elimle fırından çıkarabildiğim sürece sorun yok."

"Yardım edeceğim!" Josh elinde sıcak bir pedle fırına doğru koştu.

"Geri çekil dostum," dedi Kyle fırını açarken. "Clifford'ı da geride tut."

"Ben hallederim." Gatorade şişemi tezgâhın üzerine koydum ve Kyle'dan kurabiye tepsisini aldım. Sonra spatulayı kullanarak pizzayı üzerine yerleştirdim. "Oh!"

"Josh!" Kyle ona çarptığımda bağırdı ve pizza kurabiye tepsisinden kaydı.

Kan donduran bir çığlık odayı doldurdu.

"Kahretsin!" Kyle Josh'u lavaboya doğru çekti ve kaldırdı.

"Eve, soğuk suyu aç."

Josh'un kolunu yakan sıcak pizza sosu ve peynire bakarak afalladım.

"EVE!" Kyle bağırdı.

Atladım ve suyu açtım. Josh çığlık attı.

"Çok üzgünüm," dedim ama bu ancak bir fısıltıydı çünkü olanlara inanamıyordum.

"Hastaneye gitmemiz gerekiyor. Her şey yoluna girecek dostum," dedi Kyle.

"Eve, temiz bir havlu getir."

Josh'un kolundaki yanık deriye baktım. "Eve!"

Bakışlarım Josh'un kolundan Kyle'ın yüzüne kaydı.

İşte o zaman göz göze geldik.

Kyle kaşlarını çatı. "Ver şu lanet havluyu bana, Eve!"

Josh kontrolsüzce ağlarken havluyu ona uzattım. "Bana bak," dedi Kyle, Josh'ın kolunu havluya sararak.

Havlu.

Her şey kötü bir rüya gibiydi. Çığlıkları kulaklarımı deliyordu.

"Bak. Bak. Bana!" Kyle talep etti. Cevabını alması iki saniyeden az sürdü "Evine git."

"Ama acil gitmesi gerekiyor," dedim. "Onu götüreceksin?"

Keskin ses tonu karşısında irkildim ve yavaşça başımı salladım. "Onunla arka koltukta oturacağım."

"Boynuma tutun, Josh," diye talimat verdi Kyle, Josh'a sağlam kolunu boynuna dolaması için.

"Onu ben taşıyacağım."

"Yapmayacaksın," dedi Josh'u sağlam olan tek koluyla kaldırarak. "Fırını kapat ve anahtarlarımı al."

Anahtarları aramak için yavaş bir daire çizdim.

"Tezgâhın üstünde, Eve."

Anahtarlarını buldum ve kapıyı açtım. Sonra Kyle acile giderken ben de Josh'la birlikte kamyonetin arkasına tırmandım.

"Şşşt... iyi olacaksın," dedim, yolda Josh'u yatıştırmaya çalışarak.

Oraya vardığımızda, Josh'un kamyonundan inmesine yardım ettim ve Kyle onu sağlam koluyla tuttu ve yüzünü buruşturdu. Yaralı kolunun acıdığı belliydi.

"İçeri giremezsiniz. Sadece kamyonda kal," dedi.

"Ama-"

"Eve! Sadece dediğimi yap."

Onlar girişte gözden kaybolduktan sonra kamyonetin kapısını kapattım ve gözyaşı lekeli yanaklarımı sildim.

Ne yaptım ben?

İKİ SAAT SONRA Josh'un kolu sarılmış, bir çıkartma ve iyi bir hasta olduğu için bir paket gofretli kurabiye verilmişti ve Kyle onu yatağına yatırıyordu. Koridora geri döndüm.

Kyle kapısını yarıya kadar kapattı ve merdivenlere doğru başını salladı. Mutfığa vardığımızda döndüm ve ellerimi arkamdaki tezgâhın kenarına dayadım. Kyle Gatorade şişesini aldı ve açmak için bacaklarının arasında tuttu. Bir yudum aldığı anda bakışlarım yere düştü.

"İçki," diye mırıldandı. "Oğlumun yanında sarhoş olamazsın. Senin derdin ne be? Üzerine sıcak bir pizza düşürdün. Kolunun her yerinde iz bırakabilecek ikinci derece yanıkları var. Aklından ne geçiyordu?"

İrkildim. İlk yırtık ayaklarımın arasına düştü ve sonraki birkaç tanesi çoraplarıma çarparak beyaz pamuğun içinde kayboldu. "Özür dilerim," diye fısıldadım.

"Özür dilemeni istemiyorum. Üzgün olduğunu biliyorum. Bütün gece yüzündeydi. Ne düşündüğünü soruyorum."

"Sadece biraz rahatlıyordum."

"Tanrım," diye homurdandı. "Neyin kenarı? On sekiz yaşındasın. Bir eviniz ve masanızda yemeğiniz var. Senin

Seni seven bir aile. Bir iş. Arkadaşların. Ben ve Josh varız. Lütfen, lütfen söyle bana hangi lanet kenarı çıkarıyorsun?"

Gözyaşlarımı sildim ve sustum. "Biziz. Bizi sır olarak saklamaktan yoruldum."

"Bunu bu gece yapamam. Her şeyi karıştırıyorsun. Bir bakıyorsun herkese söylemek için can atıyorsun, bir bakıyorsun söylemiyorsun. Sadece söyle onlara." Şakaklarını ovuşturdu.

"Yapamam," diye fısıldadım.

"Her neyse. O zaman onlara söylerim. Ama bu gece değil. Sadece gitmeni istiyorum."

Başımı salladım. "Yapamazsın."

"Neden?"

Başım sallanmaya devam etti. "Bu çok fazla." "Ne çok fazla?"

Bakışlarımı kaldırdım, gözlerim kısılmıştı. "Anlamıyorsun. Ama bu onların başa çıkabileceğinden çok daha fazlası."

İç çekmeden önce birkaç saniye beni inceledi. "Peki. Ama evime sarhoş gelemezsin. Beni anlıyor musun?"

Başımı salladım.

"Aslında, sadece içmeyi bırak. On sekiz yaşındasın ve-"

"Gah!" Ellerimi sıkıca yumruk yaptım. "Biliyorum! On sekiz yaşındayım. Yaşımı biliyorum. Herkes yaşımı biliyor. Her cümleye yaşımla başlamayı keser misin? Senin için bu kadar önemliyse benden ayrıl. Git yaşından utanmadığın biriyle birlikte ol."

"Yaşınızdan bahsediyorum çünkü bu, içki içmenizle ilgili konuşmamızla alakalı."

"Pekala," dedim ellerimi yana açarak, "içmeyi bıraktım. Sigara içmiyorum. Uyuşturucu yok. Eğer seni mutlu edecekse ve her konuşmamızda yaşımı gündeme getirmekten kurtaracaksa gelecek yılki başkanlık seçimlerinde oy bile kullanmayacağım. Mutlu musun?"

Kyle kaşlarını çattı. "Oğlum kolunda yanıklarla yukarıda. Sence ben mutlu muyum?"

Her şey acıtıyordu ve her şey benim hatamdı.
Tezgâhı ittim ve ayaklarımı spor ayakkabılarımın içine sokarak kapıya doğru yürüdüm.

"Eve..."

Aceleyle kapıdan çıktım, ayaklarımı tahta kalaslara vurarak merdivenlerden aşağı indim ve tepeye doğru yürüdüm.

"Eve?" Beni takip etti.

Adımlarımı
hızlandırdım.

"Dur, Eve! Lanet kolum acıyor. Peşinden koşmayacağım."

Peşimden koşmasını istemedim. Sadece eve gidip duygularımla ve radyoda bulabildiğim kadar çok hüzünlü şarkıyla baş başa kalmak istiyordum.

"Kahretsin!" diye homurdandı.

Ayak seslerinin yaklaştığını duyabiliyordum. Koşuyordu.

"Dur!" Parmaklarını kotumun beline geçirdiğinde bağırdım. Beni bırakması için kollarımı savurarak etrafımda döndüm.

"Ah! Siktir!" Yanlışlıkla çarpmamın ardından askıdaki koluna sarıldı ve belinden büküldü.

"Özür dilerim," diye mırıldandım ağzıma götürdüğüm elimin arkasından. "Çok özür dilerim."

"Çok inatçı ve sinir bozucusun," diye homurdandı dik dururken.

Muhtemelen gerçek olan şeyi protesto etmek için ağzımı açtığımda, sağ eliyle başımın arkasını kavradı, saçlarımı avucunun içine aldı ve ağzını benimkine yapıştırdı.

Uzun bir öpücüktü. Sert ve cezalandırıcı.

Herkesin bana inatçı dediğini düşünürsek, her seferinde ayaklarının dibinde eridim. Saçlarımdaki elini, ağzımdaki dilini ve bacağına bacağımın arasına sıkıştırarak kadar bana yaklaşmasını seviyordum.

Öpüşmeyi başladığı gibi aniden bitirdi. "Şimdi eve gidip çıldırabilirsin," dedi ve bir seksen dönüp

tepeden evine doğru yol alıyordu.

Nefesimi tuttuktan sonra Erin'i aramak ve ona her şeyi anlatmak için eve koştum.

BÖLÜM OTUZ İKİ

PATRICK SWAYZE, "O RÜZGAR GİBİ"

Eve

Ertesi sabah Kyle ve Josh kilisede olmayınca şaşırmadım ama Erin de orada değildi. Ona en iyi arkadaşşıma duyduğumdan daha fazla ihtiyacım vardı. Kiliseden sonra Gabby ve ben akşam yemeğı için Büyükanne Bonnie'yi aldık ve ona da söyleyemedim çünkü Gabby'nin Josh'un yanıklarını öğrenmesine hazır değildim.

Annem ve Gabby akşam yemeğı için masayı hazırlarken koltukta oturan Kyle ve Josh'a "Merhaba," dedim. Kiliseye gelmedikleri için onları görmeyi beklemiyordum.

Tam bir çifttiler: Kyle askısıyla (babam yüzünden) ve Josh kolu sargılı (benim yüzümden). Aileme Josh'ın yaralanmasından benim sorumlu olduğumu söylediler mi?

Kyle gülümsedi.

"Eve, pizza kazasından hiç bahsetmedin," dedi annem, rostoyu masanın ortasına koyarken.

"Uh..." Gözlerim Kyle ve annem arasında gidip geldi.

Kyle, "Ona yanlışlıkla sana çarptığımı, bunun da senin Josh'a çarpmana neden olduğunu ve her şeyin talihsiz bir kaza olduğunu anlattım," dedi.

Josh, Matchbox arabalarından biriyle oynamakla ve onu bacağının üzerinde gezdirmekle meşgul olduğu için bu yalan hikâyeye itiraz edemedi.

"Evet," diye mırıldandım ve Kyle'a teşekkür eden bir gülümseme verdim. "Hadi yiyelim millet. Ben sadece bir kase yeşil fasulye," dedi annem, ailem masanın etrafında toplanırken.

Josh'u yükseltici koltuğuna kaldırdım, sonra sandalyesini itmeden önce önünde çömeldim. "Çok özür dilerim," dedim tıkanarak.

Ya pizza yüzüne düşseydi? Ya kalıcı bir yara izi bıraksaydı ve her zaman ona bakıp ona ne yaptığımı düşünseydi.

"Keşke ahını bir öpücükle iyileştirebilseydim." Kolundaki bandajlı bölgeye dudaklarımı hafifçe bastırdım.

Herkes masanın etrafına otururken Kyle bana gülümsedi.

Annem yeşil fasulye kâsesini tutmuş, masaya koyabilmek için hareket etmemi bekliyordu. "Öpücükler yaraları iyileştiriyor, değil mi Josh?" Ben ayağa kalkarken annem sordu.

Josh başıyla onayladı. "Babamın Eve'in yarasını bir öpücükle iyileştirdiği gibi."

Biraz güldüm. "Sen neden bahsediyorsun, şapşal?" Göz teması kurmadan sandalyesine oturmak için ayağa kalktım. "Benim hiç çibanım yok." Biraz tedirgindim ve diğer herkesin de tedirgin olduğunu hissediyordum, ama göz teması kurmadan küçük bir kıkırdamayla geçiştirdim.

Sonra beş yaşında bir çocuk tüm dünyamı en çılgın hayallerimde bile hayal edemeyeceğim şekilde yıktı. Bu en kasıtsız intikamdı.

"Baban tam buranı öptü," diye bacaklarının arasını işaret etti, "güvertede."

Crash!

Annem yeşil fasulye dolu seramik kaseyi ahşap zemine düşürdü.

"Ah, oh," dedi Josh, yükseltici koltuğunun yanından eğilerek dağınıklığı gördü.

Kimse bir şey söylemedi ya da kılını bile kıpırdatmadı.

Sessizliği bozmak için güldüm. Kahkaha iyiydi. O benim arkadaşımdı. Josh'ın saçmalıklarına neden başka kimse gülmüyordu?

Bizi gördü! Ne biliyor muydu?

"Bu... aptalca." Bir yandan yerdeki fasulyelere bakarken bir yandan da enseme kaşıyordum. "Bir süpürge ve toz tavaşı getireyim." Etrafımdaki yüzlere hızlı bir bakış attım.

Gabby'nin dudakları birbirine yapıştı, gözleri .

Büyükanne Bonnie'nin yüz ifadesinden sempati okunuyordu.

Babam gözlerini kısarak önce bana sonra da Kyle'a baktı, sanki matematiği tutmuyormuş gibi. Matematik bana göre olmadığı için Kyle'ın ona bu konuda yardım edebileceğini umuyordum.

Ama beni öldüren annemin öfkeli ifadesi, sıkılmış çenesi ve kırmızı gözlerindeki yaşlardı.

Aceleyle mutfığa girdim ve lavabonun altındaki birkaç temizleyici şişesini devirerek toz tavaasına ve küçük el süpürgesine ulaştım. Ayağa kalktığımda annem benim alanımdaydı.

Bileğimi tuttu.

Tırnaklarını derime geçirirken irkildim ve tüm vücudunun titrediğini hissedebiliyordum.

"Ne yaptın sen?" diye sordu, sesi titreyerek. Hemen başımı salladım. "I-"

"Sakin bana yalan söylemeye kalkma," diye öfkeleni.

O gözlerini kırpıştırıp öfkeli gözyaşlarını salarken, benim de gözlerim yaklaşan keder ve suçluluk duygusuyla ama en çok da korkuyla yandı. Kendi kaderim için endişelenmiyordum ama onunkinden çok korkuyordum.

Arka kapı çarparak kapandı ve bakışlarım o yöne doğru kaydı. Bunlar babam ve Kyle olmalıydı. Göz ucuyla Gabby'yi Josh'u ön kapıya taşıırken yakaladım, muhtemelen onu serpintiden korumak için eve götürüyordu. Kapı arkalarından kapandığında büyükanne mutfığa girdi.

"Eve, bana annenle bir dakika izin ver," dedi. Annem,
"Anne, bu seni ," dedi,
pençeleri hala bileğimdeydi.

Büyükannem beni bırakana kadar elini nazikçe annemin
elinin üzerine koydu.

"Eve, ben ," dedi büyükannem bana.
Anneme bunun benim hatam olduğunu
söylemek istedim. Günahlarımı itiraf
etmek.

Bileklerini kesmemesi ya da arabayı köprüden aşağı
sürmemesi için ona yalvarmak istedim.

Ya da bir şişe hap al.

Onun yerine ön kapıya yöneldim. Elbisemi kaldırıp
ayaklarımı eski kovboy çizmelerimin içine sokarken
gözyaşlarımdan dolayı görüşüm bulanıklaştı. Verandanın
merdivenlerinden koşarak indiğimde Gabby ve Josh meyve
bahçesini çoktan geçmişlerdi. Babamla Kyle'ın arkada
tartıştıklarını duyabiliyordum ama tam olarak ne dediklerini
anlayamıyordum. Süt kutusundaki saksıyı tekmeledim ve bir
şişe votka aldım. Sonra dereye yöneldim ve dereyi takip
ederek arazimizi geçip Kyle'ın benim için yaptığı kulübeye
ulaştım.

Kyle ve Josh'u genç kalbimin hayal edebileceğinden çok
daha fazla seviyordum ama boğazımı yakan sıvıdan içtikçe tek
istediğim bunların hepsinin kötü bir rüya olmasıydı.

Kyle ve Josh'un Devil's Head'e hiç taşınmamış
olmalarını diledim. Ve sonra hiç doğmamış olmayı
diledim.

Annem Gabby'den sonra sonlandırdığı hamileliği yerine
bana hamileyken o bir şişe hapi almalıydı.

Başka birinin yaşama isteğinden sorumlu hissetmek
dünyadaki en kötü şeydi.

Hastanede annem yatağımın yanındaki sandalyede oturuyordu, eğilmişti ve yanağı elimin üzerindeydi. Diğer kolumda bir serum ve yüzümde bir oksijen maskesi vardı. Babam elleri cebinde pencereden dışarı bakıyordu. Oksijen maskesini yüzümde çıkarmak için serum takılı kolumu yavaşça kaldırdım.

Annem hızla başını kaldırdı. "Eve," dedi rahat bir nefes alarak.

Babam döndü.

"Ne oldu?" Fısıldadım.

Annem gözyaşları yüzüne inmeden önce onları sildi. "Sen-" diye boğuldu ve boğazını temizlemek zorunda kaldı.

"Kendini alkolle zehirledin," dedi babam daha az duygusallıkla, annem hafifçe hıçkırırken elini omzuna koyarak. "Ölebilirdin." Gözlerini kısıtı ve bir parça acı hissettiğini belli etti. "Kurtulman gereken o köpek Kyle'ı sana yönlendirdi. Seni evine taşıdı ve bir ambulans seni buraya getirdi."

Beni Kyle mı taşıdı? Hayal etmeye çalıştım. Beni sabitlemek için tek koluyla omzunun üzerinden kaldırmış olmalıydı. Sonra evine dönmek için beni uzun bir tepeye kadar taşıması gerekti.

Berbat bir insandım.

"Yarın seni St. Louis'e götürüyoruz," dedi babam.

"Ne için?" Fısıldadım ve bu annemin yeni bir gözyaşına boğulmasına neden oldu.

"Bir rehabilitasyon merkezinde otuz günlük tedavi için," diye yanıtladı babam.

"Ne?" Başım bir o yana bir bu yana döndü. "Hayır. Buna ihtiyacım yok. Üzgündüm. Ben iyiyim. Bir sorunum yok. Lütfen. Hayır. Sadece-"

Babam elini bacağıma koydu. "Eğer gidersen, geri dönebileceğin bir evin olacak. Eğer gitmezsen, o zaman kendi başınasın."

Yine oluyordu - bir Jacobson kızı daha yanlış adama aşık olduğu için evden atılıyordu.

"Ben Kyle'la kalacağım," dedim.

"Kyle sömestr sonunda Colorado'ya geri dönüyor," dedi babam.

Tüm oksijen ciğerlerimi terk etti; sanki odayı terk etmiş gibi hissettim. "Ne? Hayır. Onu seviyorum."

"Eve, sen çok kararsız bir genç kadınsın. Hayatında ne yapmak istediğin hakkında hiçbir fikrin yok. Madde bağımlılığın var. Ve on sekiz yaşındasın. Aşkın ne olduğunu bildiğinden emin değilim," dedi babam. "Kyle bir karasevda. Seni yanlış yönlendirdi. Ve olan biten her şeyden onu da en az senin kadar, hatta senden daha fazla sorumlu tutuyorum."

Bir şeyler söylemeye başladım ama kelimeler ağızımdan çıkmadan durdum çünkü annemin bitkin yüzüne ve kırmızı, cansız gözlerine baktım. Başkalarının iyiliği için kendi mutluluğumu feda etme sırası bende miydi?

"Tamam," diye fısıldadım.

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

BEYAZ ASLAN, "ÇOCUKLAR AĞLADIĞINDA"

Eve

"BU NE?" Ertesi gün hastaneden taburcu olduktan sonra sordum. Arka koltukta bir çanta vardı.

Babam arabayı çalıştırdı. "Önümüzdeki otuz gün boyunca seni idare edecek birkaç şey."

Annem omzunun üzerinden bana hüzünlü bir gülümseme attı.

"Uh..." Kıkırdadım. "Önce eve gitmeyecek miyiz? Şükran Günü ne olacak? Bu şimdi mi oluyor?"

"Bağımlılık tatilleri umursamaz, Eve. Bu şekilde Noel'e kadar evde olursun."

Bağımlılığım yoktu. Ne oluyordu? Bunun bir tehdit olduğunu, nasıl tepki vereceğimi görmek için bir test olduğunu düşündüm. Önceki gün çenemi kapalı tuttum. Bu adil değildi.

"Erin ya da büyükannemle konuşamadım. Josh'a veda edemedim."

"En iyisi bu tatlım," dedi annem.

"Veda etmemek nasıl en iyisi oluyor? Erin hastanede olduğumu biliyor mu?"

Annemle babam bakiştılar.

"Yüzünü kurtarmana yardımcı olmak için, soran herkese bir görev gezisinde olduğunu söylüyoruz." Babam dikiz aynasından bana baktı.

"İnsanlara yalan mı söylüyorsun?"

"Seni koruyoruz," dedi annem.

"Neyden ya da kimden?"

Penceremden dışarı baktım ve hızla gözyaşlarımı sildim. Evden en uzun süre uzak kaldığım zaman iki haftaydı ve o da arkadaşlarımla ve kiliseden tanıdığım yetişkinlerle birlikteydim. Şükran Günü'nde bir ay boyunca hayatımdan ve tanıdığım herkesten koparılmamıştım.

Kendilerini koruyorlardı.

Erin bunun yalan olduğunu anlayacaktı. Gerçek ortaya çıkacaktı. Peki ya Kyle? Gitmeme izin verecek miydi? Tabii ki vardı. Ne de olsa Josh'u Colorado'ya geri götürüyordu.

Sarah'yı Şeytan'ın Kafası'ndan kurtulduğu için kıskanıyordum. Kendisini dünyadaki her şeyden ve herkesten üstün tutan birine aşık olduğu için onu kıskanıyordum.

Louis'e olan yolculuğun geri kalanında kimse tek kelime etmedi. Kalbim her geçen kilometrede biraz daha acıyordu ve gözlerimden akan acı dolu yaşlar hiç dinmedi.

Babam kapısını açarak, "Seni içeri alacağız ve Şükran Günü'nden önce ziyarete geleceğiz," dedi.

Çantamı aldım ve dışarı çıktım. " etme. Seni görmek istemiyorum." Girişe doğru yöneldim.

"Eve," dedi annem, beni takip ederek.

Kapıya ulaşmadan hemen önce arkamı döndüm. "Bunu senin için yapıyorum. Sadece senin için. Bunu sakın unutma. Bileklerini kesmek ya da arabayı köprüden aşağı sürmek gibi aptalca ve bencilce bir şey yapma."

"Eve," dedi babam sert bir ses tonuyla.

Annem zorlukla yutkundu ve gözyaşlarını geri kırttı. Babamı görmezden geldim.

"Eve," diye fısıldadı annem.

"Sadece cevap ver. Anlaştık mı?"

Yavaşça başını salladı.

"Harika. Eğlence başlasın." Kapıyı açtım ve resepsiyona .

"Yardımcı olabilir miyim?" Gülen bir sarışın sordu. "Eve Jacobson," dedi babam.

Kimseyle göz teması kurmadım. Bayan beni uzun bir soru listesinden geçirdi. On sekiz yaşında olduğum için kabul edilmeyi kabul etmek zorundaydım. Ve ne zaman istersem gidebilirdim.

Ama babamın yüzündeki ifade, erken çıkarsam eve hoş karşılanmayacağımı hatırlatıyordu.

Ailem beni kucaklayarak ve fısıltıyla "Seni seviyorum" diyerek bıraktı. Sonra beni başka bir odaya götürdüler ve orada tüm eşyalarımı gözden geçirdiler.

Hayatımdan nefret ediyordum.

Her gece ağlayarak uyumama rağmen, rehabilitasyon insanlar dost canlısıydı. Suçlu ünlülerin gittiğini hayal ettiğim türden bir hapishaneydi. Her gün dışarıda vakit geçiriyordum ve üç öğün yemek yiyordum.

Şaşırtıcı bonus ise grup ve bireysel terapi seanslarıydı. Grup seanslarında gerçekten berbat durumda olan insanlar vardı.

İlk hafta boyunca sessiz kaldıktan sonra terapist "Eve, bugün eklemek istediğin bir şey var mı?" diye sordu.

Bir yandan ailemle ilgili mahrem detayları yabancılarla paylaşmak tuhaf geliyordu ama bir yandan da beni ya da ailemi tanımadıkları için taraf tutmayacak insanlara dertlerimi anlatmanın özgürleştirici olabileceğini düşünüyordum.

"Benim adım Eve, ama sen bunu zaten biliyorsun." Eşofmanımın kollarını çekiştirirken burnumu kırıttırdım. "Sanırım bir haftadır ayıgım." Omuz silktim çünkü alkolsüz bir haftadan çok daha uzun bir süre geçirmiştım.

Bağımlı değildim. Ama ayıklığı kutlamak tema görünüyordu, ben de öyle yaptım.

"İçmeye on dört yaşındayken başladım. Bir arkadaşımın evinden eve erken döndüm ve annemle babamın yatak odalarında tartıştıklarını duydum. Annem ağlıyordu. Babam 'Ne yaptın sen?' diyordu. Annem de yapamayacağını söyledi. O da "Ne yaptın?" dedi. Sonra da "Hamile misin?" diye fısıldadığını duydum. Bunun çok fazla olduğunu söyledi. Dört çocuk istemiyordu, bunun kötü ve günah olduğunu biliyordu ama iki yıl arayla üç kız çocuğu büyütmek ve kendi ailemizin bir uzantısı gibi cemaatle ilgilenen bir papaz eşi olmak çok fazlaydı. Babam bütün hapları içip içmediğini sordu ve ölebileceğini söyledi. O da ..." dedi. Beklenmedik duygu seliyle savaştım.

Tartışmaları sayamayacağım kadar çok kez kafamda canlandı. Genellikle beni kızdırırdı. Ama ilk defa kelimeleri yüksek sesle söylemeye çalıştım.

Boğazımı temizledim ve gözlerimin kenarlarını silerken mahcup bir gülümseme sundum. Sekiz kişilik grup bana sempatik bakışlar atmaktan başka bir şey yapmadı.

"Her şeye yeniden başlamaktansa ölmeyi tercih edeceğini söyledi." Dişlerimi alt dudağımın üzerine sıyrarak kucağıma baktım. "Ve merak ettim, neden? Sonra bana onun ölümü olacağımı söylediği onca zamanı düşündüm. Ve bunu kız kardeşlerime söylediğini hiç hatırlamıyordum. Bu yüzden hep ben olduğumu düşündüm. Ölümün dördüncü bir çocuğa tercih edileceğini düşünmesine neden olan çocuk bendim. Ve küçük kız kardeşime hamile kalmak için daha fazla bekleseydi, o hamileliği de sonlandırmaya çalışabilirdi. Ama küçük kardeşim doğduğunda ben iki yaşındaydım, yani henüz korkunç biri olmamış olmalıyım."

Güldüm, başımı kaşıdım ve penceresiz odada etrafıma bakındım. "Özür dilerim. Bu çok fazlaydı ve alkol kısmını hala açıklamadım."

"Sorun değil Eve," dedi terapist. "Ve eğer bugün her Şeyi paylaşmak istemiyorsan, paylaşmak zorunda değilsin."

"Neredeyse oraya varmıŐım gibi hissediyorum, neden Şimdi bırakayım ki?" Başını salladı ve gülümsedi.

"Annem birkaç gün hastanede ya da başka bir yerde kaldı. Bilmiyorum. Onu görmemize izin verilmedi. Babam 'rutin testler' yapıldığını söyledi. Ama bize verdiği tek bilgi buydu. Annem eve döndüğünde kendindeydi. Haplardan ya da bebekten bahsetmediler. Birkaç ay sonra bebek olmadığını fark ettim. Artık yoktu. Sonra okuldan bazı büyük çocukların evimden çok uzak olmayan ormanda takıldıkları yer hakkında konuşmalarına kulak misafiri oldum. İçki içtiklerini biliyordum ve i lerinden biri, babasını yeni kaybetmiŐti, birkaç kadehten sonra hayatın berbat olmadığını söylüyordu. Sonraki hafta sonu ilk i kimi içtim. Ve haklıydı, birkaç kadehten sonra hayat o kadar da berbat değildi."

"Bu senin hatan değil," dedi diğer hastalardan biri. Yaşlı bir kadındı, yorgun gözleri vardı ama nazik bir gülümsemesi vardı. "Dört  ocuğum var. Harika  ocuklar. Ama d rd nc ye geldiğimde hayatımda bez deęiŐtirmek ya da yeni yürümeye başlayan bir çocuğu kovalamak istediğim noktayı geçmiştim.   c nc  çocuğum zaten on altı yaşındaydı. On sekiz yıllık sürece yeniden başlama fikri hayal bile edilemezdi. Ama ben yaptım. Ancak, yapamayacağını düşünen hiçbir kadını suçlamıyorum. Ve eminim annen o hapları alırken seni düşünmüyordu."

Annemi tanı mıyordu ama ona inanmak istedim.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım.

"Şükran Günü için ailen gelecek mi?" Avludaki bir banka oturup iki sincabı izlerken babamın yaşlarına yakın görünen bir adam sordu.

"Bundan Ő pheliyim."

Bankı işaret etti.

Başımı salladım ve ona yer açmak için yana kaydım. O da yanıma oturdu ve bir sigara yaktı.

"Onu burada alabilir misin?" Ben sordum.

"Evet." Bir nefes çekti ve dumanı üfledi. "İyileşmemi istiyorlar, kendimi öldürmemi değil." Güldü.

Sırıttım.

"Ben Raymond," dedi bana sigarayı uzatarak.

Başımı salladım. "Ben sigara içmem."

Onu elime doğru yaklaştırdı. "Ama yapabilirsin."

Ona baktım. "Sigara içmeden önce listemde kulaklarımı deldirmek, kâkül kestirmek ve perma yaptırmak var." Sigarayı aldım. "Ama bahse girerim burada bir kuaför yoktur."

Güldü.

Bir nefes çektim ve anında öksürerek sigarayı ona geri uzattım.

"Muhteşem, değil mi?" diye sordu.

"Pek sayılmaz." Burnumu kırıştırdım.

"Zamanla alışırsın."

"Ama benim için ne yapıyor?"

"Aç kalmanı önlüyor."

Omuz silktim. "Şişman değilim. Kimin umurunda? Yemek yemeyi severim. Mükemmel bir aşçı ve fırıncıyım."

"Bok yok mu?" Bana baktı.

"Bok yok," diye kıkırdadım.

Uzun bir nefes daha çekerken dudaklarını büzdü.

"Ne zamandır buradasın?" diye sordum.

Raymond dudaklarını büktü ve dumanı benden uzaklaştırmak için başını çevirdi. "Yetmiş iki gün. Ama kim sayıyor ki?"

"Bunun otuz günlük bir program olduğunu sanıyordum."

"Sanırım bu ne için burada olduğunuza bağlı."

Bir dizimi göğsüme götürdüm ve ona sarıldım. "Ne için buradasın?"

"Adını siz koyun. Ben aldım. Yutmadığım, burnuma çekmediğim ya da damarlarıma sıkmadığım pek bir şey kalmadı. Peki ya sen?"

Dur, tahmin edeyim. Bu işte oldukça iyiyimdir." Vücudunu benimkine doğru eğdi, gözleri kısıldı. "Kokainman bir kıza benziyorsun."

"Kokain mi?" Başım geriye doğru eğildi. "Hayır." Güldüm. "Sözde alkol, ama sanırım babamın en iyi arkadaşının küçük kardeşiyle seks yaptığım için ceza olarak buradayım."

"Kaç yaşındasın sen?" Bir nefes daha çekti.

"On sekiz."

"Peki yasal bir yetişkinseniz seks yaptığınız için nasıl cezalandırılabilirsiniz?"

Kaşlarımı çattım. "Evde yaşıyorum ve babam küçük bir kasabanın vaizi."

"Hangi kasaba?"

"Şeytan Başı." "Hiç duymadım."

Güldüm. "Kimse yapmadı."

"Hamile mi kaldın?"

Başımı salladım.

"O zaman sorun ne? Evlilik öncesi seks mi?"

"Şey, evet, ama daha çok on yıllık yaş farkı."

"Pfft ... bu hiçbir şey değil. Benden on beş yaş küçük bir kadınla birlikteydim. Tabii ki otuz yaşındaydım. Tecavüz suçundan biraz hapis yattım ama beş yıl sonra çıktığımda evlendik."

"Ama artık evli değilsiniz?"

Sigarasını üfleyerek uzaklara baktı. "O öldü."

"Özür dilerim."

"Ben de. Birlikte bir çocuğumuz oldu. Bu yüzden burada kendimi toparlamaya çalışıyorum çünkü beş ay sonra dede olacağımı öğrendim. İnsanın ailesi için yapabilecekleri inanılmaz."

"Amin," dedim.

Bana baktı ve sırtıttı. "Ailen için mi buradasın?"

"Annem kendini öldürmesin diye buradayım," diye mırıldandım.

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

KIM CARNES, "KALBİN OLDUĞU YERDE OLACAĞIM"

Eve

"SENİ BURAYA NE GETİRDİ?" Terapistim bire bir seansımızda sordu. Bana her seferinde aynı soruyu sordu.

Her seferinde, "Ailem" dedim.

Ve her , "O kim, ne değil." dedi.

"İçkiyi bırakmamı istiyorlar ama aslında komşuyla yatmayı istiyorlar. Ben bir utanç kaynağıyım."

Bu da annemin bir şişe dolusu hap yutmasıyla ilgili hikâyeye yol açtı. Her zaman ilerleme kaydettiğimizi düşündüm, ama beni oraya neyin getirdiğini sormaktan hiç vazgeçmedi.

Bu durum Şükran Günü haftasına kadar devam etti. Çıkış yapıp eve dönmem için on günüm vardı.

"Seni buraya ne getirdi?" diye tekrar sordu.

O gün kendimi kötü hissediyordum. Kalbim Kyle ve Josh için acıyordu. Kız kardeşlerimi ve Erin'i özledim. Zor bir haftaydı. Kendimi dışarı atmayı ve muhtemelen artık bir işimin olmadığı motelde kalmayı o kadar çok istiyordum ki. Ailem hayatımın geri kalanında o motelde çalışamayacağımı söylediğinde, bunun işimi kaybedeceğim için olacağını hiç düşünmemiştim.

"Eve?" Dikkatimi tekrar ona çekti.

Parmaklarımı saçlarımda gezdirdim ve pencereden dışarı, neredeyse çıplak ağaçlara baktım. Birkaç kurumuş yaprak dallara tutunmuştu. Onlarla empati kurdum. Ben de hâlâ tutunmaya çalışıyordum ama zar zor.

Yirmi gün oldu ve kimse beni ziyarete gelmedi. Onlara gelmemelerini söyledim.

"Beni buraya getiren şey..." Fısıldadım. Ailem arabayı sürdü ama ben kendimi kliniğe kaydettirmek zorunda kaldım.

Kendime bunun annem için olduğunu söyledim çünkü canına kıymasından korkuyordum. Bu doğru değildi ama bunu orada olmak için bir bahane olarak kullandım. Kendim için orada olmama gerek yokmuş, bir sorunum yokmuş gibi davrandım.

Sonra Josh'u düşündüm.

Ve onun çığlıklarını
duydum.

İçtiğimi fark ettiğinde Kyle'ın gözlerindeki bakışı gördüm.

Dudağım titremeye başladı ve gözlerim yaşlarla doldu. "Kyle'ın evine votka dolu bir Gatorade şişesiyle geldim. Fırından sıcak bir pizza çıkardım ve oğlunun üzerine düşürdüm." Ağzımı kapattım ve sessiz hıçkırıklarla sarsıldım.

Bana bir mendil uzattı ve ben de gözlerimi silip burnuma bastırdım. "Çok kötü yanmıştı." Devam edebilmek için soğukkanlılık mücadelesi vererek tekrar tekrar sustum. "Ve Kyle'ın kolu hâlâ . Bu yüzden Josh'u kamyonu kadar taşımak ve hastaneye götürmek zorunda kaldı çünkü ben yapamadım."

"Ve bu yüzden mi buradasınız?" diye sordu.

Bunu bir açıklama yerine soru olarak yöneltmesi, ona henüz doğru yanıt vermediğimi düşünmeme neden oldu. Bu sinir bozucuydu. Madem cevabı biliyordu, neden bana söylememişti?

Zihnim sadece kırık kalbime odaklanmıştı.

Yirmi gün geçti ve kimse beni ziyarete
gelmedi.

Kyle beni bu haldeyken nasıl taşıdı ve kurtardı da beni hastanede ya da rehabilitasyon merkezinde ziyaret etmedi?

"Eve, eğer bugün bu senin için çok fazlaysa, her şeyi yapmak zorunda değiliz-"

"Buradayım çünkü neredeyse ölüyordum." Bakışlarımı onunkilere diktim, artık gözyaşlarıma engel olmaya çalışmıyordum. "Beni buraya getiren de bu oldu."

Kendimi yansıtmak acı veriyordu. Davranışımı açıklamak için başkalarına baktım.

"Alkol bağımlısı değilim ama kötüye kullanıyorum. Ve bu bana ve başkalarına zarar veriyor. Hayatımı, mutluluğumu elimden alıyor. Bunu ben yaptım. Bu benim seçimimdi."

Rahatladı, gözlüklerini çıkardı ve öne doğru eğilip dirseklerini dizlerine dayayarak bana hüzünlü bir gülümseme sundu. "Evet," diye fısıldadı.

Düşüncelerimle otururken daha fazla gözyaşı aktı.

İçki içmek bana kendimi yetişkin gibi hissettirmedi. Ayıklık hissettirdi.

TEŞEKKÜRDEN BİR GÜN ÖNCE ilk ziyaretçilerim geldi. Ortak alana ulaştığımda kızlarım beni bekliyordu.

Sarah, Gabby ve Erin güzel yüzlerindeki gülümsemeye eski kahverengi kanepeden kalktılar.

Onlara doğru yürüdüm ve tavana bakarken aramızda bir metre kala durdum. "Ağlamayacağım. Beni ağlatmaya cüret etmeyin," dedim.

Ama sözlerim üçünü de önce güldürdü... sonra da ağlattı.

Önce Sarah bana sarıldı. "Bu iş sende. Sekiz gün daha."

Duygularımı ifade edemiyordum, bu yüzden gitmesine izin vermek istemeyerek sadece başımı salladım.

Beni serbest bıraktı ve ellerini yanaklarıma bastırdı. "Seni seviyorum."

Başımı salladım.

Sonra Gabby bana sarıldı. "En azından hamile değilsin."

Gözyaşlarımla arasından güldüm.

"Sana benim hakkımda bir şey söyledi mi?" Ben sordum.

Gabby geri adım attı, "o" derken kimi kastettiğimi çok iyi biliyordu. Başını sallarken gülümsemesi soldu.

Acımı gizlemek için gülümsedim ve sanki önemli bir şey değilmiş gibi omuz silktim.

"Görev gezisinde olmadığını biliyordum," dedi Erin beni kollarıyla sararak.

"Tabii ki yaptın."

Beni serbest bıraktı ve kaşlarını çatı. "Bilmem gerekirdi. Bazen içtiğini biliyordum ama-"

Başımı salladım. "Bu senin hatan değil. Benden başka kimsenin suçu değil." Etrafıma bakındım. "Annem ve babam nerede?"

Gabby, Sarah'ya başıyla onay verdi.

"Onlara mutluluk ve iyi hislerden başka bir şeye ihtiyacın olmadığını söyledim. Dürüst olalım; onlar bunun tam tersi," dedi Sarah, sarı saçlarını omzunun üzerinden kaydırarak.

"Doğru." Kıkırdadım. "Hadi dışarı çıkalım." Kazağımı belimden çözdüm ve başımın üzerine çektim.

Bir piknik masasına oturduk, hava biraz esintiliydi ama güneş vardı ve sıcaklık altmışa yakındı.

"Yarın Şükran Günü yemeği servis edilecek mi?" Gabby sordu.

"Gabbs!" Sarah ona dirsek attı. "Onu kötü hissettirmeyeceğimiz konusunda anlaşmıştık."

"Ne? Sadece havadan sudan konuşuyorum."

Güldüm. "Sorun değil. Eminim kuru hindi, vıcık vıcık dolma ve pul pul dökülmüş patates püresi servis edecekler. Ama ben iyiyim. Pazartesi günü terapide bir dönüm noktası yaşadım ve buraya geldiğimden beri ilk kez evden uzakta geçireceğim bu zamana ihtiyacım olduğunu hissediyorum. Geldiğimde düşündüğümde daha fazla iyileşme sürecim olduğunu keşfettim."

Üzgün yüzlerini gizleyemediler ve daha fazla çabalamadıkları için onları suçlamadım. Onların yerinde olsaydım ben de aynı tepkiyi verirdim.

"Gülümse." Ellerimi masanın diğer tarafına uzatıp kız kardeşlerimin ellerini sıkmadan önce Erin'e alaycı bir şekilde eğildim. "İlerleme kaydediyorum. Bu iyi bir şey."

"Bize bir şey söylemek ister misin? Senin için buradayız," dedi Sarah.

Gülümsedim ve ellerini tekrar sıktım. "Hayır. Ama teşekkür ederim." Önceleri kız kardeşlerime annemden ve aşırı dozdan kaybettiği bebeğinden bahsetmek için sabırsızlanıyordum. O kadar uzun yıllar saklamıştım ki, bunu atlatmanın tek yolunun bu yükü onlarla paylaşmak olduğunu düşünmüştüm. Ama artık bu yükü paylaşmaya ihtiyacım yoktu. Bırakmam gerekiyordu. Kimse bu suçluluğu hak etmiyordu.

"Farklı görünüyorsun," dedi Gabby.

Kıkırdadım. "Umarım öyledir. Buraya geldiğim zamanki halimle buradan ayrılmak annem ve babam için büyük bir para kaybı olacak. Zaten bunu nasıl karşıladıklarını da bilmiyorum. Senden yardım istediler mi?" Sarah'ya baktım.

Omuz silkti ve başını salladı.

"Kilisede bağış kampanyası mı düzenlediler?" Ben sordum. Erin güldü. "Bunun için insanlara söylemeleri gerekirdi."

"Doğru." Gözlerimi devirdim.

Gabby tırnaklarını çiğniyordu ama bunu sadece gergin olduğunda yapıyordu.

"Gabbs?"

Başını salladı ama bana bakmadı.

"Gabriella," dedim tekrar, masanın öbür ucuna uzanıp elini ağzından çektim.

Öfkelendi. "Tamam, ama bildiğini kimseye söyleyemezsin."

"Neyi biliyorsun?" Sarah sordu.

"Kyle biriktirdiği paradan aldı ve bunu ödemeleri için anne ve babasına verdi."

"Neden bana sormadılar? Yardım edebilirdik," dedi Sarah.

Gabby başını salladı. "Bilmiyorum. Ben sadece merdivenin tepesindeki meraklı kişiyim, herkesin konuşmalarına kulak misafiri oluyorum."

"Bu çok romantik," dedi Erin hülyalı bir iç çekişle. "O geri Colorado at the end of the Sömeistr. Bu hiç romantik gelmiyor," dedim.

Sarah bana hüzünlü bir gülümseme attı.

"Bu destansı bir aşk," diye ısrar etti Erin. "Onun sana olan sevgisi koşulsuz. Seni sevmesi ve senin için en iyisini istemesi için seninle birlikte olmasına gerek yok. Bence bu çok romantik."

Sarah burnunu kırıştırarak, "Bu çok trajik," dedi.

"Neden gidiyor?" Gabby'ye sordum.

"Nereden bilebilirim ki?"

"Çünkü sen bir kulak misafirisin."

Var olmayan tırnaklarına baktı. "İlişkinizin ortaya çıkacağını biliyor ve Josh'un babasının dedikoduların merkezi olduğu küçük bir kasabada yaşamasını istemiyor." Burnu kırıştı. "Ve babam okul yönetimine söylemekle tehdit etti."

"Okul yönetimi ne yapabilir?" Sarah sordu. "Artık lisede değilsin."

"Onu kovmak için başka bir neden bulurlardı." Erin kaşlarını çattı. "Annem nasıl?" Gabby'ye sordum.

"İyi. Sanırım."

"Depresif görünüyor mu? Morali bozuk mu? bir şey var mı?" Sarah bana baktı.

"Hiç sanmıyorum. Büyükannem çok sık eve geliyor. Sanırım babam onun orada olmasından sıkıldı ama annemle uzun uzun konuşuyorlar. Onları dinlemiyorum çünkü büyükannem çok yavaş konuşuyor. Buna sabrım yok."

Erin homurdandı.

Büyükannem Bonnie'nin annemle birlikte olduğunu duyunca rahatladım.

"Eğer depresif ya da stresli görünüyorsa ona kocaman sarılın. Tamam mı?"

Gabby başını sallamadan önce bir an gözlerini kıstı ama Sarah gözyaşlarını sildi ve hikâyenin tamamını bile bilmiyordu.

Gabby, "Babamın motel müdürüyle konuştuğunu ve eve döndüğünde işinin seni beklediğini söylediğini duydum," dedi.

Bu beni şaşırttı, ben de gülümsedim. "İçim rahatladı. Ama benden bahsettiğimiz yeter. Sen bir yıldız oldun mu?" Sarah'ya sordum.

Ve sonraki iki saat boyunca kızlarım bana hayatlarını anlattılar. Ve veda etme vakti gelene kadar onlar sayesinde yaşadım.

Sekiz gün. Başarabilirim.

OTUZ BEŞİNCİ BÖLÜM

YOLCULUK, "AÇIK KOLLAR"

Eve

BEKLENDİĞİ GİBİ, hindi kuruydu, dolma içi ıslaktı ve patatesler hazırды. Ama balkabağı turtası şaşırtıcı derecede lezzetliydi.

Ve masamın etrafında toplanan altı kişi tam da ihtiyacım olan kişilerdi - daha iyisini yapma arzusu duyan ve ellerinden tutacak, alanlarını paylaşacak ve yalnız olmadıklarını bilmelerini sağlayacak diğer yargılayıcı olmayan günahkârlara ihtiyaç duyan günahkârlar.

Raymond yemekten önce Huzur Duası'nı okudu.

Yemekten sonra bazılarımız masa oyunları oynamak ve bulmacalar üzerinde çalışmak için ortak alanda toplandık. Günü odamda ağlayarak ve kendime acıyarak geçireceğimi düşünmüştüm. Bunun yerine, Kyle beni koşulsuz sevdiği için (uygun bir şekilde) şükrettim. Aileme de en iyisi olduğunu düşündükleri şeyi yaptıkları için. Ve tabii ki bana bu yeni bakış açısını bahsettiği için Tanrı'ya.

Beni önemseyen insanlarla çevrelediğin için. Ve hayatımı kurtardığın için.

Raymond sandalyesinde geriye doğru itilerek, "İzninizle, ailem burada," dedi.

Sonbahar ağacı bulmacası üzerinde iki kişiyle birlikte çalışmaya devam ettim, ta ki onlar da ailelerini ziyaret etmek üzere yanımdan ayrılana kadar. Yapbozun başka bir parçasını bularak masanın üzerine eğildim ve onu bir kenar parçasının yanına yerleştirdim.

"Bunu senin için renklendirdim."

Kalbim hariç donup kaldım. Josh'un sesini duyunca boğazıma düğümlendi. Başımı ona doğru eğdiğimde sırtarak bana bir elma bahçesi resmi ve bir buket kırmızı gül uzattı.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım çünkü boğazımdaki duygu yumrusunu aşarak zar zor konuşabiliyordum.

Bana sarıldı ve ellerimi saçlarında gezdirirken gözlerimi kapattım. Kyle'ın arkasında durduğunu biliyordum ama ona bakamıyordum.

Henüz değil.

O an geldiğinde ağlayacağımı bildiğim gözyaşlarımla başa çıkmak için tüm rehabilitasyon kliniğinde yeterince mendil kutusu yoktu.

Ve bu çok çabuk oldu çünkü Josh beni serbest bıraktı ve bakışlarım havaya kalktı.

"Hey, güzelim," dedi Kyle, Carhartt ceketinin fermuarını açarak. Artık kolu askıda değildi.

"Hey," dedim ama sesim hemen kesildi ve bir elimle ağzımı kapattım. Gözlerimi kırpmayı reddettim ama fark etmedi. Gözyaşlarım özgürce yüzümden aşağı akıyordu.

Kyle bir saniye bile tereddüt etmeden sağlam eliyle yüzümün yan tarafını kavradı, başparmağıyla gözyaşlarımı sildi, sonra başımın arkasını kavradı ve yaralı koluyla belime sarıldı. Kollarımı ona doladım ve yüzümü boynuna gömdüm.

"Ah, bebeğim," diye fısıldadı başımın üstünü öperek.

O aptal rehabilitasyon merkezindeki her şey derimin bir katmanını -yara izlerini ve inatçı nasırları- soydu, ta ki kendimi açıkta ve ham hissedene kadar. Orada geçirdiğim zaman beni sonsuza dek değiştirdi. Önceki dört yıldaki tüm duyguları deneyimlemek zorunda kaldım.

yıllar olmadan ve uyuşma etki . Alkol. Ve
Kendimi tamamen hissetmekten başka neleri mahrum
bıraktığımı merak ettim.

Neşe

mi?

Barış

mı?

Aşk

mı?

"Daha iyi hissediyor musun?" Josh sordu.

Kyle'ı serbest bıraktım ve bir yandan gözyaşlarımı silerken
bir yandan da mırıldandım. Sonra masada oturan ve
paltosundan sıyrılırken bulmacaya bakan Josh'a döndüm.

"Öyleyim," dedim gülümseyerek, fısıltının biraz üzerinde
bir sesle.

Josh'un kolunu ve pembe kabarık yara izlerini
gördüğümde yeni bir gözyaşı turu sert ve hızlı bir şekilde
vurdu.

"Bugün eve geliyor musun?" Josh sordu.

Bakışlarım kolundan ona kaydı ve başımı sallarken hızla
gözyaşlarımı tekrar sildim. "Henüz değil. Ama yakında. Kolun
nasıl?" Onun yanına oturdum.

Ona baktı. "Daha iyiye gidiyor."

"Bu iyi," dedim boğazımdaki yumruyu geçerek.

Josh'la birlikte masaya oturduğumuzda Kyle, "Doktor uzun
vadede çok az yara izi kalacağını ya da hiç kalmayacağını
söyledi," dedi.

Bunu beni daha iyi hissettirmek için mi söylüyordu? Öyle
olmadı. Josh'ın çığlık sesi sonsuza dek aklımda kalacaktı.

Parmaklarımla saçlarımı taradım. "Ziyaretçi
beklemiyordum."

Josh dirseklerini masaya dayadı ve yüzünü ellerinin
arasına aldı. "Çok güzel görünüyorsun."

Kalbim burkuldu, gözlerimden daha fazla yaş aktı çünkü o
çok tatlıydı ve koluna bakmaktan kendimi alamıyordum.

O yaralar yüzünde de olabilirdi.

Kyle Josh'un pozunu taklit etti ve sıırttı. "Ben de aynı
fikirdeyim."

Kızardım ve güldüm. "Teşekkür . Kolun nasıl?" "Daha
iyi. Egzersizlerimi yapıyorum."

Gülümsemem soldu. "Beni taşımamalıydın. Bu çok fazlaydı."

Kyle dudaklarını büktü ve başını salladı. "Belki çok fazlaydı ama tam olarak yapmam gereken şey buydu ve bu yüzden yaptım. Başka bir seçenek yoktu."

Ölmeme izin veriyorsun.

Josh dikkatini tekrar bulmacaya verdiğinde saçlarımı kulaklarımın arkasına kıvırdım ve kucacımda kavuşturduğum ellerime baktım. "Kafamın içinde bir sürü özür provası yapıyorum." Gözlerimi kıstım ve başımı salladım. "Ama bugün beni hazırlıksız yakaladın ve bunu söylerken doğru olsun istiyorum-"

"Eve, kimseye hiçbir şey için özür borçlu değilsin."

"Seviyorum." Bakışlarımı onunkilere diktim. "Gerçekten istiyorum. Geçmişimin, egomun ve daha milyonlarca şeyin beni yanlış yola sürüklemesine izin verdim. Ve kendim dışında herkesi suçladım. Bu yüzden yanlış yaptığım şeylerin ve incittiğim insanların sorumluluğunu almam gerekiyor." Pencereden dışarı, gri, bulutlu gökyüzüne baktım. "Sana çok aşık oldum," diye fısıldadım.

"Düştün mü?" Josh başını kaldırmadan sordu.

Kıkırdadık. Josh'un duyamayacağı kadar çok şey vardı söylenecek. Ve bunu söyleyip söyleyemeyeceğimi de bilmiyordum. O gidiyordu ve ben... o anın ötesinde hiçbir şey bilmiyordum. Rehabilitasyonda geçirdiğim zaman bana yavaşlamayı, küçük başarılar için minnettar olmayı ve yarının sorunlarını satın almamayı öğretti.

Yine de ona babamın ne dediğini, kardeşiyle konuşup konuşmadığını ve beni özleyip özlemediğini sormak istedim.

"Bugün hindi yedin mi?" Ben sordum.

Kyle, "Annen bize hindi ve süslemelerle dolu iki tabak sokuşturdu," dedi.

Kendime onlar için mutlu olmamı ve ailemin beni bir tabak ev yemeği ile ziyaret etmemesinden dolayı kendimi küçük düşürülmüş hissetmememi söyledim. Onlara yapmamalarını söyledim ama artık ciddi değildim.

"Ancak, sadece bir parça turta getirdi," diye devam etti. "Ve turtayı Josh için getirdiğini açıkça belirtti."

Sırıttım.

"Çok ," dedi Josh, bulmacanın bir parçasını bularak. Başımı salladım. "Annem iyi turta yapar."

"Seninki kadar iyi mi?" Kyle bir kaşını kaldırdı.

"Pfft. Tabii ki hayır." Sırıtmadan önce birkaç saniye ciddi bir yüz ifadesi takındım.

Kyle ve ben bir süre hiçbir şey söylemeden birbirimize baktık. Onun ne düşündüğünü bilmek için tüm yarınlarımı verebilirdim.

"Arkadaş edindin mi?" diye sordu sessizliği bozarak.

"Elbette. Ama ömür boyu arkadaş olamazlar. Bence bağımlıların arkadaş olması kötü bir fikir. Hepimiz bir sürü kötü etkiye sahibiz."

Başını salladı, kaşları çatılmıştı. "Kötü bir etkim oldu."

Oral karşılığında bir kutu bira.

Hayatımda bağımlılığımı kolaylaştıran kişileri tartıştığımız danışmanlık sürecinde bundan bahsetmedim.

"İyi sakladım," dedim çünkü onu suçlamıyordum ve onun da kendini suçlamasını istemiyordum.

"Sen yapmadın," diye cevap verdi.

Tartışmadım. Ne anlamı vardı ki?

"Duyduğuma göre eve taşınyormuşsun." Bu konuyu açmak için içimdeki her şeyi ortaya koymam gerekti. Bu, kalbimi göğsümden çıkarıp Kyle'dan onu botuyla ezmesini istemekle eşdeğerdi.

Ama bu, odadaki birkaç filden biriydi. Terapi üç hafta içinde bana çok şey katmıştı ama kendimi koruma içgüdümün hâlâ biraz bileylenmesi gerekiyordu.

Josh'a odaklandı ve yavaşça başını salladı.

"Yeni bir işin var mı?" Sordum ama umurumda değildi.

Sadece kısa bir kaçamak mıydı gibi daha önemli sorular vardı. Bu gerçekten aşk değil miydi? Josh'u yaktığım için beni gerçekten affedecek miydi? Beni görmek istediği için mi yoksa Josh istediği için mi beni ziyaret ediyorlardı? Görüşmeye devam edecek miydik? Yaşadıklarımızdan pişman mıydı? Birkaç aylığına Devil's Head'e taşınmanın kaosa değer miydin?

"Okul yılının geri kalanında vekil öğretmenlik yapacağım ve gelecek yıl için ne uygun olduğuna bakacağım."

"Ben on yaşındayken Colorado Springs'i ziyaret etmiştik," dedim. "Pikes Peak'e kadar gitmiştik."

Melankolik bir gülümseme ve küçük bir baş sallama hareketi yaptı. "Dişli Demiryolu. Oldukça eğlenceli. Josh'u henüz götürmedim. Belki gelecek yaz." Öne doğru eğildi ve Josh'un bulmacaya bir parça daha yerleştirmesine yardım etti.

"Köpeğim nasıl? bırakacak mısın yoksa alacak mısın?"

Josh kıkırdadı. "Clifford benim köpeğim."

Kyle gözlerini kısarak Josh'a baktı. "Ama nerede uyuyor?"

Josh iç çekti. "Seninle." Ellerini kaldırarak çok şirin bir omuz silkme hareketi yaptı. "Ama nedenini bilmiyorum?"

"Josh ve ben geçen hafta sonu onu sülün avına götürdük. Bence o bir av köpeği."

Sırıttım ve kendimi iyi hissettim. "Sana söylemiştim." Kyle'ın sırtışı benimkini yansıttı. "Söylemiştin."

tekrar katıldım ve sonraki yarım saat boyunca Josh'la dostane bir şekilde sohbet ederek bulmaca üzerinde çalıştık.

"Ne zaman gidiyoruz?" Josh bulmacadan sıkıldığında "Ne zaman gidiyoruz?" diye sordu.

Kyle saatine baktı. "İstediğimiz zaman gidebiliriz, dostum. Çıkarken sana bir tuvalet kullandırırım." Ayağa

kalktım. "Sarıl bana, ufaklık."

Josh bana sarıldı ve boğazımda tüm ziyaretleri boyunca var olan küçük yumru şişmeye başladı. Beni bıraktığında parmak uçlarımı kolunun üzerinde gezdirdim. Josh'un bakışları dokunuşumu takip etti. Sonra bana baktı ve gülümseyerek fısıldadı: "Seni affediyorum."

Bir sonraki nefesinde ceketini giydi ve Kyle'a doğru döndü.

Kalbimin ortasına sapladığı bağışlama hançeriyle olduğum yerde donup kaldım.

"Bir hafta kaldı," dedi Kyle ben dik dururken. "Seninle gurur duyuyorum Eve."

Başımı salladım çünkü o yumru o kadar kalındı ki kelimeler onu geçemiyordu. Bakışlarımı kaçırdım ve parmaklarımın ucuyla yanan gözlerimin kenarlarına bastırdım.

Kimse beni orada tutmuyordu. Kendim girdim ve kendim çıkabilirdim. Ve eğer Kyle onunla gitmemi isteseydi, giderdim.

Ama yapmadı.

"Hadi baba." Josh, Kyle'ın kolunu çekti.

"Tamam, dostum."

Sertçe yutkundum ama hâlâ nefes alamıyordum. Cesur bir gülümsemeyle ona sarıldım ama kısa tuttum ve hızla geri çekildim, ellerimi arka ceplerime ayaklarıma baktım.

"Gidelim baba."

Kımıldama.

Gözümü

bile

kırpmadım.

Tek bir nefes bile.

Kyle, Josh'un onu kapıya birkaç adım daha yaklaştırmasına izin verdi.

Kımıldama.

Gözümü

bile

kırpmadım.

Tek bir nefes bile.

Bir damla gözyaşı kaçtı.

Ve sonra bir tane daha. Ama onları görmemesi için başımı eğdim.

Kendimi tutmanın dayanılmaz hale geldiği anda, gitmiş olduklarını umarak yavaşça başımı kaldırdım ama Kyle'ın birkaç uzun adım atarak bana doğru geldiğini gördüm. Yüzümü ellerinin arasına aldı ve beni öptü.

Ceketini kavrayarak bir hıçkırık saldı. Öpücük sona erdiğinde dudaklarını yanağımdan kulağıma doğru sürükledi ve "Ben de çok sert düştüm" diye fısıldadı.

BÖLÜM OTUZ ALTI

PETER GABRIEL, "IN YOUR EYES"

Kyle

Kamyonetime şoför koltuğuna tırmanıp kapıyı kapatmadan önce Josh'un arkaya bağlandığından emin oldum. Sonra rehabilitasyon merkezinin ziyaretçi park yerinden çıkmak için motoru çalıştırdım. Elim vitesin etrafına dolandı ve dişlerimi sıktım, vücudumdaki her kas bir arada tutmak için gerildi. Ama tek gördüğüm gözyaşlarıyla kaplı yüzü, yalvaran kan çanağı gözleri ve titreyen alt dudağıydı. Onu kollarıma almak ve tüm bu acılardan uzaklaştırmak istedim.

Vitesi bıraktığımda, gözlerim kapanırken elimi ağzıma götürdüm ve bedenim duygularla sarsıldı. Her yerim iliklerime kadar ağrıyordu ve kalbim doğru düzgün atmıyordu. Hayatımın en kötü üç haftasını geçirmiştım. Çocuğumun annesinin bizi terk ettiği düşünülürse, bu çok şey ifade ediyordu.

Ama Eve'i terk etmiş gibi hissediyordum ve bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyordum. Her ne kadar onun ihtiyacı olan her şey olmak istesem de olamadım. Josh'ı yüzüstü bıraktığım gibi onu da yüzüstü bıraktım. Rehabilitasyon merkezine girdiğimizde

Bilinci yerinde olmayan bedenini eve taşıdığından beri ilk kez ışığı o kadar parlak değildi.

Bunun olmasına izin verdim.

Ve bu yüzden, onu ve sevgisini hak etmediğimi hissettim.

Babası olsaydım, ben de kendimi ondan olabildiğince uzak tutmak isterdim.

"Baba?" Ben durdurmaya çalışırken Josh fısıldadı. Acıyı.

Gözyaşları.

Vücudu sarsan acı dalgaları.

Emniyet kemerini bıraktığında tıkırdadı ve koltuğun üzerinden tırmanarak yanıma geldi, kollarını boynuma doladı.

"Ağlama," dedi.

Ve lanet olsun... eğer bu beni daha da çok ağlatmadıysa. "Çıbanın var mı?" diye sordu.

Gözlerimi silerken ona bir gülümseme buldum. "Evet," diye fısıldadım. "Tam burada." Elimin topuğunu göğsüme bastırdım ve ovuşturdum.

Josh bir elini koluma, diğerini direksiyona koyarak öne doğru eğildi ve az önce ovuşturduğum noktayı öptü. "İşte oldu. Her şey daha iyi." Bana tekrar sarıldı.

Onu kollarımla sardım ve gözlerimi kapattım. "Evet. Her şey daha iyi."

BÖLÜM OTUZ YEDİ

CHICAGO, "ÜZGÜN OLDUĞUMU SÖYLEMEK ZOR"

Eve

Ailemin beni ziyaret etmesini çünkü onlara kızgındım ama beni ziyaret etmedikleri için onlara da aynı derecede kızabilecek duygusal kapasiteye sahiptim.

Karışık bir durumdu.

Kyle'a bir parça balkabağı turtası vermemek de önemsiz bir şeydi ve İsa'nın yapacağı bir şey değildi.

Ama rehabilitasyon kliniğinin ön kapısından çıktığım gün Şeytan'ın Kafası'na geri beni onlar taşıyordu, bu yüzden onları gördüğüme bir taksi şoförü kadar sevindim.

"Nasılsın hayatım?" Babam bana sarılmadan önce sordu.

"Jambon gibi pişmiş. Hadi gidelim," dedim ve anneme de kısa bir sarılma verdim.

Terapistim, rehabilitasyondan ayrıldığımda kin tutmanın bana hizmet etmediğini söyledi. İlişkilerime temiz bir sayfa açarak başlamam gerekiyordu. Yaptığım yanlışlar için aileme bir özür borçlu olsam da onlar da bu olayda masum değillerdi. Ancak hiçbir zaman yanlış yaptıklarını kabul etmeyeceklerini biliyordum, bu da benim daha büyük bir insan olmamı ve koşulsuz bir özür dilememi biraz daha zorlaştırıyordu.

"Güzel bir yere benziyordu," dedi annem eve dönerken havadan sudan konuşurken.

Başımın yan tarafını pencereye yaslayarak dışarı baktım. "Evet. Gerçek bir tatil köyü. Evlendiğimde balayı için burayı aklımda tutmam gerekecek."

"Görüyorum ki espri anlayışını kaybetmemişsin," diye cevap verdi. "Daha yeni geri aldım. Otuz gün önce giriş yaptığım da tüm reçeteli ilaçları ve kesici aletleri bir çantada bırakmak zorunda kaldım. Otuz dakika önce geri aldım."

Annemle babam bakıştılar. Annemin yüzünü göremiyordum ama babam küçük bir tebessüm etti.

İçimi çektim ve başımı pencereye doğru çevirdim. Fiziksel olarak bir içkiye ihtiyacım yoktu. Titreme, soğuk terleme ya da nabız atışı yoktu. Ama duygusal olarak, rehabilitasyon öncesi halim eve gidip Kyle'ın hareket etmesini aklımdan çıkarmak için birkaç kadeh içmek için sabırsızlanırdı.

Beni terk ediyorsun.

Duygularım için hızlı bir kaçış olmadığından, eve dönüş yolunu listemden bir özrü silmek için bir fırsat olarak kullandım.

Ama konuşmak için ağzımı açtığımda yanlış bir şey söyledim. "Dördüncü çocuğu istememenin sebebi bensem özür dilerim."

Dördüncü çocuk gerçeklerden başka hiçbir şeye yer bırakmıyordu. Babam arabayı yavaşlattı ve müsait olan ilk çıkışta durdu. Araba park halindeyken, uzandı ve annemin elini sıktı.

Boğazını temizledi. "Bunu nereden biliyorsun?" "Erin'in annesi beni erken bıraktı, ben de babama Yuttuğun bir şişe hap yüzünden aklını kaybetti. O tartışmayı duydum ve asla unutacağımı sanmıyorum."

"Eve..." Annem başladı.

"Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, bir özür beklemiyorum. Terapistim bana doğum sonrası depresyonu diye bir şey açıkladı. Eğer sizde de varsa, neden

başka bir bebek istemediğini söyledi. Eğer özellikle ben yaptıysam, üzgün olduğumu söylüyorum. Keşke daha iyi bilseydim. Ve belki de hapları bildiğimi sana söylemeyi isterdim. Belki de o ilk içkiyi içmezdim. Bana yaptığınız ya da söylediğiniz bazı şeyler ne kadar sinir bozucu olsa da - katılmadığım kurallar ve kendi bedenim için karar verme konusunda hissettiğim güç eksikliği

-Hatalar sadece ve sadece bana ait. Daha iyisini bildiğim halde kötü seçimler yaptım. Beni bir ay rehabilitasyona göndermek zorunda kalmana neden olan pisliği ben yaptım. Suçu ve sorumluluğu kabul ediyorum ve umarım zaman içinde beni affedebilirsin. Ama tüm bunları affetmen için söylemiyorum. Daha akıllıca kararlar alacağımı umduğum yolculuğum için söylüyorum."

Babam gözlerini kırpmadan bana baktı ve annem yavaşça bana doğru döndü. Dilleri tutulmuştu ve iyi de olmuştu çünkü özürlerimi dile getirmem gerekiyordu ama hiçbir şey konuşacak havada değildim. Ağlamam da bitmişti.

Artık gözyaşı yok.

Hepsini Kyle'a vermiştim.

İçten ve fısıltılı bir teşekkürden başka bir şey söylemeden babam ana yola geri döndü ve bizi eve kadar bıraktı. Eve vardığımızda babam çantamı içeri taşıdı ama annem beni verandada tutmak için elime uzandı.

Omuzlarımı kulaklarıma doğru kaldırdım çünkü rüzgâr şiddetliydi ve soğuk tenimi kemiriyordu.

"Eve"-başını salladı-"Kendimden geçtim. Keşke senin bildiğini bilseydim."

"Bilmek istediğin gerçeğini değiştirmezdi..."

Gah!

Ağlamak istemiyordum ama bu sözleri ona söylemek çok zordu. Bu onları daha gerçek hissettirdi.

Boğazımı temizledim ve yutkundum. "Biriymişsin gibi hissetmek kötü durum uzakta gelen bitiyor senin hayat o

dayanılmaz." Başımı salladım.

Annem gözlerini sildi.

"Bir insanın mutluluğuna katkıda bulunmanın ayrıcalığını hissetmek başka bir şey, ama yaptıklarımın canına kıymana neden olabileceğini hissetmek işkence. Bunu anlamıyor musun?"

Başını sallarken gözyaşlarını silmeye devam etti. "Çok özür dilerim. Ve bunu anlıyorum. Büyükanneyle konuştuk. Ben iyiyim." Elimini sıktı. "Etrafta yumurta kabuklarıyla dolaşmak zorunda değilsin. Ne olursa olsun üstesinden gelebilirim. Söz veriyorum."

Hafifçe başımı salladım ve o da bana sarıldı.

"Eve, bunca zaman... bu sırla yaşadığına, bunun senin hatan olduğunu hissettiğine inanamıyorum. Bunu sana asla telafi edemeyeceğim. Çok ama çok üzgünüm, tatlı kızım."

Duygularımı bastırarak konuşabilene kadar ona sarıldım. "Hava soğuk. İçeri girebilir miyiz?" diye sordum.

Güldü. "Tabii ki. Hadi sıcak çikolata yapalım."

Rehabilitasyon kliniğini cildimden temizlemek için duş aldıktan sonra saçlarımı kuruttum ve mutfakta anneme katıldım. "Babam nerede?" diye sordum.

"Kilisede yapması gereken bazı işler vardı." Masaya oturduğumda önüme bir fincan sıcak çikolata koydu. "Bu akşam ailece yemek yiyeceğiz. Gabby eve geleceğini biliyor, o yüzden burada olacak. Baban da eve dönerken büyükanne alacak."

Başımı salladım, karşıma oturup elindeki kupayı tutarken buhara üfledim.

"Eve, Kyle'ın sana rızan dışında bir şey yapıp yapmadığını bilmem gerekiyor."

Bakışlarım onunkilere kaydı. "Ne? Hayır!" Başımı yarım düzine kez salladım.

O da üzgün bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Sormak zorundaydım."

"Onu seviyorum. Belki hiçbir zaman onunla birlikte olamayacağım ama onu tüm kalbimle seviyorum. Bu da demek oluyor ki, bu süreçte onu kaybetmek kalbimi mahvetti. O yüzden bunu yapmayın. Aşık olduğum için onu ya da beni suçlama. Karşılıklı ve rızaya dayalı bir şeydi. Herkes aramızdaki on yıla odaklanmış durumda ama bu sadece aptalca bir rakam. Kalplerimizle aşık oluruz, beyinlerimizle değil. İsyan edip seni ve babamı üzmeye çalışmıyordum. İlişkimizden kimseye bahsedemeyecekmişiz gibi hissetmek kolay ya da eğlenceli miydi sanıyorsun?"

"Eve, biz sadece senin için en iyisini istiyoruz."

"Ama neden sen seçiyorsun? Neden senin söz hakkın var ki? Tüm hayatımı hatalar yaparak geçireceğim. Bu insan olmanın bir parçası. Herkesin seçimlerinden sorumlu hissetmek yorucu değil mi? Bunu yapmama izin vermelisin. Kararlarım artık benim. Onları benim için vermene ihtiyacım yok. Beni sevmene ihtiyacım var. Sen ve babam her zaman koşulsuz sevgi hakkında vaaz verdiniz. Tanrısal bir sevgi. Bırak yaşayayım. Bırak tökezleyeyim. Bırak bir şeyleri çözeyim. Sadece sev beni. Hepsi bu."

"Seni seviyoruz."

Başımı salladım. "Babam Sarah'yı evden kovdu. Bu sevgi değil. Bu kontroldür. Bizi kontrol edemediğinde bile sevmek zorundasın, yoksa bu koşulsuz sevgi olmaz."

"Bu aşkla ilgili değildi, Eve. Bu saygıyla ilgiliydi. Kurallara uymakla ilgiliydi. Bazen sert sevgi vardır ve hayatta değerli dersleri bu şekilde öğrenirsiniz. Seni rehabilitasyon merkezinde bırakmak kolay değildi ama bunu sevgimizden yaptık. Kontrol için değil. Başka bir şey için değil. Bu zor bir sevgiydi. Senin için de bizim için de zordu."

Konuşmaya başladım ama kelimelerimi yuttum. Onun yerine sıcak çikolatamı yudumladım ve sözlerinin zihnimde tekrarlanmasına izin verdim. Belki de haklı olduğu bir nokta vardı.

BÖLÜM OTUZ SEKİZ

LIONEL RICHIE, "SAY YOU, SAY ME"

Kyle

"EVDE Mİ?" Josh'u yatağına yatırdıktan sonra ilk karı izlemek için telefonu güverteye taşıırken Adam sordu.

Clifford salıncaklardan birine atladı.

"Sanırım öyle, ama kesin olarak bilmiyorum."
Sandalyenin üzerindeki hafif kar tozunu temizledim ve oturdum.

"O bir yetişkin. Eve döndüğünüzde onu da yanınızda getirin."

Kıkırdadım. "Aynen böyle, ha?" "Evet, dostum, aynen öyle."

"Rehabilitasyondan yeni çıktı. Bunu mahvetmek istemiyorum. Onu istemiyorum." Boynumun arkasını ovuşturdum. "Ben ona yardımcı oldum. İyi bir destek sistemine ihtiyacı olacak."

"Sen ve Josh. Ben de yardım etmek için burada olacağım." "Balık gibi içiyorsun," dedim.

"Onun yanında içmek zorunda değilim."

"Bu kendimi ondan daha çok düşünüyormuşum gibi bencilce hissettirir. Onu bu şekilde sevemem."

"Onunla birlikte değilsen onu gerçekten sevebilir misin?"

"Evet, gitmesine izin verebilirim. Onu sevmenin en iyi yolu bu olabilir."

"Sence bu şekilde mi görecek?"

Bacağımdaki küçük bir karı fırçaladım. "İlk başta değil, ama sonunda."

"Eminim Josh'un annesi de aynı şeyi düşünmüştür. Eninde sonunda iyi olacağını ve onun seni terk etmesinin en iyisi olduğunu keşfedeceğini biliyordu. Değil mi? Bunu kaç gün düşündün?"

Sıfır gün. Eve ile tanışana kadar. "Biz iyiyiz," dedim.

"Ne Eğer Melinda gösterdi yukarı üzerinde
senin yarın kapının eşiğinde? Onu geri
alır mıydınız?"

"Hayır."

Güldü. "Neden?"

"Çünkü..."

"Eve'i sevdiğin için mi? Ama onu terk edeceksen bunun bir anlamı yok. Josh'a onu seven tek bir kadın verebilirsin."

"Melinda onu sevmiyor."

"Eminim Eve seviyordur."

Cevap vermedim.

"Kyle, bunu birçok kez söyledin. O çocuk Eve'in sadece onun için Ay'ı astığını sanıyor. Ona yalan söyleme. Onu sevdiğini ama aynı zamanda onunla ilgilenmek için ikinize de ihtiyacı olduğunu görmesini sağla."

"Bilmiyorum," dedim. "Alkol bağımlısı on sekiz yaşındaki bir çocuğa anında bir aile mi verirsiniz? Onu bildiği tek yuvadan koparır mısınız? Bir iş bulmasını mı umarsınız? Beni ve oğlumu benim onu sevdiğim gibi sevmeye devam etmesini mi umarsınız? Onu başarısızlığa mı sürüklemiş olurum? Eğer öyleyse, bu gerçekten affedilemez olurdu."

Adam yavaşça mırıldandı. "Sen böyle söyleyince, tavsiyemi yeniden gözden geçirmeye başladım. Bize ne oldu? Eskiden her anı değerlendirir ve sonuçlarına katlanırdık. Biz... yaşlı mıyız?"

Güldüm. "Yaşlı değil. Daha olgun. Bizim, yani benim gerçek sorumluluklarım var."

"Buna alındım."

"İstediğiniz kadar alınganlık gösterin. Ben yorumumun arkasındayım." Sırıttım ve arkadaşımınla şakalaşmak iyi hissettirdi çünkü Eve'i çevreleyen duygularımın ağırlığı boğucuydu.

Kahkahalar kesildikten sonra Adam uzun bir nefes verdi. "Bir ev satın alıp sonra da bu kadar çabuk geri dönüp sattığın için bir darbe alacaksın."

"Şimdilik bende kalabilir ve kiraya verebilirim."

"O zaman birikimlerinizi tüketmezseniz başka bir ev için peşinatınız olmaz."

Eve'in rehabilitasyonu nedeniyle birikimlerimin zaten kısmen tükendiğini bilmiyordu.

"Josh ve benim çok fazla alana ihtiyacımız yok. Birkaç yıllığına küçük bir yer kiralayacağız. Balıkçı teknemi ve diğer birkaç şeyi satacağım."

"Demek bu kadar, ha?"

"Ne demek istiyorsun?" diye sordum.

"Planlarınızda oldukça kararlı görünüyorsunuz. Eve yok mu? Sadece sen ve Josh mu?"

Evinin olduğu yöne doğru baktım ama sağanak yağışla karışık karanlıkta görebildiğim tek şey yatak odasının penceresinden gelen tek bir ışıktı.

"Melinda ile aynı fikirde olduğumuzu sanıyordum. Dokuz ay boyunca bana rüyayı yaşamamanın eşiğinde olduğumuzu düşündürdü. Çok yanılmışım. Bu yüzden artık yargılarıma güvenmiyorum."

"Bu risk almayı bırakman gerektiği anlamına gelmez."

"Sadece ben değilim," diye mırıldandım. "Josh'ın kalbini riske atıyorum

"

BÖLÜM OTUZ DOKUZ

KENNY LOGGINS, "MEET ME HALFWAY"

Eve

İŞE GERİ DÖNDÜM.

Babam kilisedeki herkese Guatemala'da bir görev gezisinde olduğumu söyledi.

Noel'e az bir süre kalmıştı ama ben bayram neşesini hissetmiyordum.

Pazar günü ayinden önce kilisedeki Atatürk çiçeklerini sularken Erin, "Ona Colorado'ya taşınmak istediğini söyle," dedi.

"Şükran Günü'nden beri onu görmedim ya da konuşmadım. Bu iki hafta önceydi. Kiliseye de gitmedi. Evine gitmeye de korkuyorum çünkü Noel'den hemen önce ailemle sorun yaşamak istemiyorum."

"Ne zamandan beri sorun çıkarmaktan korkuyorsun?" Erin sırttı. "En iyi arkadaşımı o rehabilitasyon kliniğinde bırakmışsın gibi hissediyorum."

"Rehabilitasyon kliniğinden ayrıldığı gün, son bir veda gibi geldi. Beni görmek isteseydi, görürdü. Değil mi? Ve dürüst olmak gerekirse, Josh'a yaptığım şey affedilemez."

"Bunu nasıl söylersin? Josh'ın seni affettiğini söyledin. Ve Kyle'ın seni arayıp aileden birinin telefona cevap verme riskini göze alacağını sanmıyorum. Kapıyı çalıp oynamaya gelip gelemeyeceğini de sormayacak."

"Dur." Kıkırdadım. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Josh'a bir Noel hediyesi , böylece en azından onlar gitmeden önce onu bir kez daha görmek için bir bahanen olur."

"Ona zaten bir Noel hediyesi almıştım ama Gabby'nin ona götürmesini sağlayacaktım. Hiçbir şey kolundaki o yanığı ve çektiği korkunç acıyı telafi edemez."

"Dur." Kadın inledi. "Hayır. Bunu ona vermelisin. Ona ne aldın? Kedi mi? Hamster mı?"

Sulama bidonlarını bırakmak için babamın ofisine giden yolu gösterdim. "Hiç komik değil."

"Öyle ve bunu sen de biliyorsun." Güldüm.

"Ona Matchbox yarış arabası pisti aldım."

"Oh, buna bayılacak."

"Umarım öyledir." Babamın ofis kapısını açtım ama o hâlâ dışarıda kar kürüyordu.

Kilise bir saat içinde başladı.

"Kyle için bir şey mi alacaksın?"

Sulama kabını babamın masasının yanına koydum. "Sence yapmalı mıyım?"

"Kesinlikle."

"Ya benim için bir şey almazsa ve ben de onu kötü hissettirirsem?"

"Bu onun sorunu." Sırıttı. "Pahalı olmak zorunda değil. Ama bir şeyler yap. Sonra ailene bana bir hediye vermek için evime geldiğini söyle, hiçbir şeyden şüphelenmezler."

Babamın masa sandalyesine oturdum. "Alacaklar çünkü biz birbirimize hediye almıyoruz."

"Peki." Kaşlarını çattı. "O zaman öğleden sonra evini arayıp sana Noel'de aldığım bir şeyden bahsedeceğim,

ve onu görmek için evime gideceğini söyleyeceksin."

"Noel için şehirden ayrılacağını söylemiştin. Ailen şehir dışındaysa ailemin haberi olur." Sandalyesinde bir ileri bir geri döndüm.

"Neden bunu bu kadar zorlaştırıyorsun?"

Güldüm. "Denemiyorum. Sadece Noel Günü fiyaskosu yaşamak istemiyorum."

"Tamam." Ellerini önünde birleştirip dudaklarına götürdü. "Şuna ne dersin? Onlara sadece gerçeği söyle. Hediyeleriniz var ve onlara vermek istiyorsunuz. Noel'de günün ortasında Josh uyanıkken seks yapacak değilsiniz ya. Hatta aileni ve Gabby'yi de sana katılmaları için davet et."

Burnumu kırıştırdım. "O kadar ileri gitmeme gerek olduğunu sanmıyorum. Ama evet, gerçeği deneyebilirim. Bu güzel bir değişiklik olurdu." Sırıtişımı geri çektim ama aynı anda gülmeye başladık.

KYLE'a bir hediye aldım ama doğru hediye olup olmadığından emin değildim.

Noel'e bir hafta kala onu görmek için can atıyordum. Kendime bu duyguya alışmam gerektiğini söyledim çünkü o hareket ediyordu. Çok geçmeden pencere kenarındaki koltuğuma oturacak ve dürbünümle ona bakacaktım ama artık onun gelişini ya da gidişini görme şansım olmayacaktı çünkü artık Devil's Head'de olmayacaktı.

O gece herkes yattıktan sonra, onun evinde ışıkların tam olarak söndüğü anı görmeyi umarak pencereden dışarı baktım. Aynı anda yatağa girmeyi ve onun yanımda yattığını, kollarını belime doladığını, yüzünü saçlarıma gömdüğünü, dudaklarının ara sıra öpücükler bıraktığını hayal etmeyi severdim.

Bekledim.

Ve bekledim.

Ama ana katındaki ışıklar hiç sönmedi. Dürbünü gözlerimden indirdiğimde bakışlarım evimizle meyve bahçesi arasındaki çitlere kaydı.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım.

Oradaydı, sırtını raylara dayamıştı, botları yarıya kadar kara gömülmüştü, Carhartt ceketini çenesine kadar fermuarlıydı ve başında çorap bir şapka vardı. Ne yapıyordu?

Cevabı bilmiyordum ama öğrenmek için sabırsızlanıyordum. Kot pantolonumu ve kazağımı giydim, sonra sessizce aşağı indim ve ayaklarımı kar botlarımın içine sokarken ceketimi ve şapkamı taktım.

Kapının çok yüksek sesle gıcırdamaması için dua ettim ve Tanrı bu duaya cevap vermiş gibi görünüyordu. Karda zıplarken ona doğru koşmamak için kendimi zor tuttum.

Ben çite yaklaşırken döndü.

"Kayıp mı oldunuz?" Şapkamı düzelterek sordum.

"Onun gibi bir şey." Dudaklarını birbirine sürttü.

Sırıttım çünkü kalbimin onun bir bakışıyla bana verdiği neşeyi hissetmeye ihtiyacı vardı.

"Nasılsın?"

Omuz silktim. "Hâlâ ayığım."

Gülümsemesi kayboldu. "Kastettiğim bu değildi ama sanırım bu da iyi bir şey."

"Nasıl olmamı istiyorsun?" Ellerimi ceketimin ceplerine sokarak sordum.

"Senin için en iyisini istiyorum."

"Rehabilitasyon masraflarımı bu yüzden mi ödedin?"

Gözlerini kıstı ve inkâr bekledim ama etmedi. Onun yerine küçük bir baş sallama hareketi yaptı.

"Teşekkür ederim."

başını sallamadan önce durakladı. "Kolun nasıl?"

"Daha iyiyim. Hala öngörülen egzersizlerimi yapıyorum."

"Bu çok iyi. Josh'un kolu nasıl?" Bu soruyu sormak çok daha zordu ama bundan kaçınamazdım.

"O iyi. Doktorun yara izlerinin zamanla tamamen kaybolabileceğini söylediğini size söylemişim."

Boğazımdaki acı dolu yumruyu yutkunarak geçiştirdim çünkü rehabilitasyon merkezinde ne söylediğini biliyordum ama doğru muydu yoksa beni daha az kötü hissettirmek için mi söylemişti bilmiyordum. "Noel için heyecanlı mı?"

"Elbette." Kyle gözlerini ayaklarına dikti.

"Gece saat on birde neden buradasınız?"

Karı tekmeledi, cevap vermek için acele etmedi. "Sana yakın olmak için," diye fısıldadı.

"Hava soğuk."

"Çünkü sen oradasın ve ben buradayım."

Sırıttım, karda son birkaç metreyi yüksek adımlarla atarak çite ulaştım. "Daha iyi misin?"

Yavaşça başını salladı.

Tahta parmaklıkların arasından geçip önünde durdum. "Daha iyi misin?"

Gözlerindeki tanıdık bakış beni eritti, o henüz sıcaklığı hissetmese bile. Başını tekrar salladı.

Ceketini tuttum ve onu öpmek için parmak uçlarıma kadar yükseldim, sonra da "Daha iyi misin?" diye fısıldadım.

"Henüz değil." Sırıttı, ellerini kalçalarıma koyarken döndü ve sırtını çit direğine dayadı. Poposuna doğru eğildi ve beni de yanına alarak bacaklarının üzerine oturdu.

"Kıçın ıslanacak."

"Yani," diye mırıldandı beni öpmeden önce.

Önce onun, sonra benim ceketimin fermuarını açtım ve kollarımı dışarı çektim. O ceketimi bir battaniye gibi bana tutarken ben de ona sarıldım, kendimi onun yanında kozaladım, vücut ısını ve uzun öpücüklerimi paylaştım.

"Bebeğim, çok güzelsin," diye fısıldadı kulağıma, elini saçlarımdan altından boynuma doğru kaydırarak.

Gözlerimi kapattım, dokunuşunu, kulağıma değen nefesini ve sesinin yatıştırıcı titreşimini hatırladım.

Parmaklarım sırtına doğru kıvrıldı. "Beni de yanında götür," diye yalvardım.

Dişleriyle kulak mememi okşadı, sonra mırıldandı, "Bizim zamanımız değil."

"Neden olmasın?" Başımı çevirdim ve yanağından dudaklarına doğru bir öpücük izi bıraktım ve tekrar, paylaştığımız son öpücük olabilirmiş gibi öpüştük.

Sonra alnını benimkine yasladı. "Çünkü benim yeni bir iş bulmam, Josh'un yeniden yerleşmiş hissetmesi için yaşayacak bir yer bulmam gerekiyor. Senin de yeniden ayaklarının üzerinde durman gerekiyor. Kendi ayaklarının üzerinde durmalısın."

Avuçlarımı yanaklarına bastırdım. "Ayaklarımı buldum ve kendi başıma ayakta duruyorum." Çaresizlik kelimelerimin etrafını sarmış, ağrıyan kalbime bir kılıf hazırlıyordu.

"Belki," diye fısıldadı, başparmağımın ucuyla alt dudağında gezinirken kaşları gerilmişti. "Ama ben kendiminkini buldum mu bilmiyorum. Seni o tepeye taşıdığımda" -gözlerini kısa bir süreliğine kapattı- "o kadar cansızdın ki, o anda bir şey kaybettim. Ve sana her şeyi veremediğim sürece hiçbir şey vermeyeceğim. Belki de şu anda biraz dengesiz olan benim."

"Bir hata yaptım. Daha kaç kere özür dilemem gerekiyor?" Yüzümü boynuna gömdüm ve kollarımı tekrar vücuduna doladım. "O gecedен önce olan her şey artık önemsizmiş gibi nasıl benden uzaklaşabiliyorsun?"

Cevap vermedi ama ellerini iki yanına indirmeden önce bana biraz daha sarıldı. "Eve gitmem gerekiyor," dedi.

Bu benim hatamdı. Çaresiz yalvarışlarıma rağmen, beni asla affedemeyeceğini biliyordum. Onu suçlamasam da yine de canım yanıyordu. Geri çekildim, gözlerini aradım ama bana bakmadı, ben de ayağa kalktım ve kollarımı ceketimin içinden geçirdim. "Beni terk ettiğinde senden nefret etmeyeyim diye terapimin parasını ödediğini biliyorum ama-"

"Ama benden nefret ediyorsun," dedi ayağa kalkıp kıcını silerken. "Ve terapinin parasını ödedim çünkü seni seviyorum."

Ağlamamak için gözlerimi kaçırdım. "Sen tam bir pisliksin," diye mırıldandım. "Eğer bu aşksa, sen berbat bir aşıksın. Birini sevdiğinde yanında kalırsın. Onun için savaşırsın. Onları affediyorsun. Sen-"

"Eve!" dedi ve beni zıplattı. "Benim bir çocuğum var. Ve seni o kadar çok seviyorum ki senden uzak kalamıyorum. Ama onu daha çok seviyorum." Yavaşça başını salladı. "Ben mükemmel değilim. Bunun doğru bir karar olup olmadığını bilmiyorum ama bu dayanılmaz derecede zor bir karar. Ve hayatımın geri kalanında pişmanlık duyabilirim. Ve belki de hayatının geri kalanında benden nefret edeceksin. Ama ben..." Sertçe yutkundu. "Sana alkol verdim. Ve tüm işaretleri görmezden geldim çünkü bana kendimi hatırlatıyordun. Ve benim bir sorunum olmadığını, dolayısıyla senin de olmadığını düşündüm. Görmek istediğimi gördüm."

Ona sırtımı döndüm ve karanlık gökyüzüne baktım. "Çok üzgünüm. Josh benim yüzümden hayal bile edemeyeceği acılar yaşadı. Sonra sen benim hayatımı kurtardın ve senden daha fazlasını istemem haksızlık olur ama yine de bunu yapacağım. Beni de yanına al." Onunla tekrar yüzleştim. "Bir iş bulup kendi düşeni ödeyeceğim. Bütün yemekleri ben yapacağım ve çamaşırları ben yıkayacağım. Cadılar Bayramı kostümelerini dikerim ve sen avlanırken Josh'la kalırım. George Bernard Shaw okuyacağım ve kosinüsün ters çevirme fonksiyonunu öğreneceğim. Sadece ... beni de yanına götür."

Hüzünlü gülümsemesine eşlik etmek üzere göğsünden acı dolu bir kahkaha yükseldi. "Ah, bebeğim." Yüzümü çerçeveledi. "Evet deseydim ve sen gerçekten de arccosine öğrenmeseydin kendimi asla affetmezdim."

Acıya rağmen güldüm. "Lütfen, Kyle," diye fısıldadım, duygularımı mümkün olduğunca içimde tutmaya çalışarak.

Beni öptü ve "Veda etmeden gitmeyeceğim" diye mırıldandı. Ve sonra çekip gitti.

"Veda etme!" Bağırdım.

Durdu.

"Veda etme. Senin vedanı istemiyorum. Ben seni istiyorum. Ve Josh'ı istiyorum. Ama sen beni istemiyorsun. Atın yok. Zırhın yok. Onurun yok. Satranç oynamayı bilmiyorsun. Beni nasıl seveceğini bilmiyorsun. Bu çitte duruyorsun çünkü bana yakın olmak istiyorsun. Siktir git. Her şey seninle ilgili değil. Eğer gidersen, geri gelme. Arkana bakma. Adımı söyleme. Beni aklına bile getirme. Sana kimsenin pişmanlığı olmayacağını söylemiştim."

Ellerini ceplerine soktu ve yürümeye devam etti.

Çitlerin arasından geçip içeri koştum. Sonra hıçkırıklarımı bastırmak için elimi ağzıma götürürken botlarımı tekmeledim.

Biri omzuma dokundu ve sıçradım. Gabby'nin elinde bir bardak su vardı, saçları dağınıktı, geceliği bir omzundan sarkıyordu. Gözyaşlarımı görünce bardağı yere bıraktı ve bana sarıldı.

"Bensiz gidiyor..." Yumuşak hıçkırıklar arasında fısıldadım. Saçımı okşadı. "Özür dilerim Eve."

KIRKINCI BÖLÜM

BILLY OCEAN, "THERE'LL BE SAD SONGS"

Eve

"Neşelen benim güzel kızım," dedi Büyükanne Bonnie, Noel sabahı zencefilli krepleri ızgarada çevirirken kolunu bana dolayarak.

Gülümsemeye çalıştım.

"Seni burada tutan ne?" diye sordu, kızılıklı kekleri tavalardan çıkarıp bir sepete dizerken.

Annem ve kız kardeşlerim masayı hazırlıyorlardı, babam ve Sarah'nın erkek arkadaşı odun sobasının yanında toplanmış kahve içiyorlardı.

"Beni istemiyor," dedim. "Oh, buna inanmıyorum."

"Zamanımızın gelmediğini söyledi. Bu beni istemediği anlamına geliyor."

"Bunu ne zaman söyledi?" diye sordu. "Birkaç hafta önce."

"Korkuyor."

Omuz silktim. "Ben korkmayan biriyle birlikte olmak istiyorum, o yüzden o kaybeder."

Kıkırdadı. "Gerçekten."

Öyle demek istemedim. Beni istese de istemese de onunla birlikte olmak istedim. Josh'la olmak istedim. Clifford'ı istedim.

Dağınık bir
hayat. Yeni
maceralar.

İnatçılığımı yüzüme vurduğu tutkulu öpüşmelerle biten kavgalar.

Alay etmek ve flört etmek istedim.

Göz kırpmalar ve fısıldanan şarkı
sözleri.

"Hadi yiyelim," dedi annem, ben son birkaç tanesini de tabağa koyar koymaz krep tabağını aldı.

Babam Noel sabahı duasını okudu, ailesini bir araya getirdiği, sıkıntılı zamanlarımda benimle ilgilendiği ve koşulsuz sevgisi için Tanrı'ya şükretti. Sarah'nın hayatı ya da büyükannemin huzureviyle ilgili kederleri hakkında konuşulanları fark etmediğim için gülümsedim.

"Fred'le konuştun mu?" Gabby sordu. O hiç Fred'i sormazdı, annem dışında kimse sormazdı.

Babam peçeteye ağzını sildi ve boğazını temizledi. "Dün onunla konuştum ve ailelerine Mutlu Noeller diledim."

"Noel için Kyle ve Josh'u ziyaret etmeyecekler mi?" Gabby onu sorgulamaya devam etti.

Annem babama baktı. Sarah bana baktı. Ben de bakışlarımı, bizimle ilgilenmektense bir ısırık almadan önce pastırmasını katlamakla daha çok ilgilenen büyükanneme yönelttim.

"Hayır. Noel için ailesiyle birlikteler. Ama Colorado'ya döndükten sonra Yeni Yıl'da herkes bir arada olacak," dedi babam Kyle'ın adını söylemeden. "Sarah, Nashville'de hâlâ aynı kiliseye mi gidiyorsun?" Konuyu değiştirdi.

Sarah başını eğdi ve krebini keserken hızlıca "Mm- hmm," diye mırıldandı.

Kiliseye gitmiyordu. Ona inandığı için babama neredeyse acıyacaktım. Sarah'nın yaptığı tek dua

Pazar günleri orgazm olurken Tanrı'nın adını haykırırdım.

Ben de o kiliseye gitmek istiyordum.

"Josh'a Noel hediyesi almadın mı?" Gabby bana sordu.

Onu boğazlamaya hazırdım. Aramız iyiydi.

O benim takımımıdaydı. Ne oluyordu?

Boğazımı temizledim ve herkesin beklenti dolu bakışlarına sert bir gülümseme sundum. "Evet, yaptım. Muhtemelen daha sonra üzerinden geçerim." Üstünden geçmek derken, onu verandanın basamağına koyup kaçacağımı ve böylece Kyle'ı görmek zorunda kalmayacağımı kastetmiştim.

"Ben götürürüm. Sanırım turta tabaklarımızdan biri orada kalmış ve onlar taşınmadan önce onu almak istiyorum," dedi annem babama gülümseyerek.

Sanki Josh'a hediye almak günahmış gibi beni inceledi. Belki de Gabby, yan tarafa götürmeyi planladığım hediyeler konusunu yumuşatarak bana yardım ettiğini düşünüyordu. Ama babama karşı yumuşama yoktu. Noel sabahı herkesin önünde onun utancını hissettim ve bu utanç vericiydi.

Sandalyemde geriye doğru itildim ve ellerimi masanın kenarına dayayarak yavaş bir nefes aldım. Kyle'ı görmek istemiyordum ama kimsenin bana onu göremeyeceğimi söylemesini de istemiyordum. "Hemen şimdi bir içki istiyorum." Mırıldandım. "Çünkü bu ezici yargılama hissiyle böyle başa çıktım. Ve katlanılamayacak kadar ağır duygulardan böyle kaçtım. Kyle'a aşık olduğumu görmezden gelmek herkes için kolay olsa da benim için kolay değil."

Yarısı yenmiş yemek tabağına odaklanırken gözyaşlarımın ardında görüşüm bulanıklaştı. "Kalbimin önemsiz olduğunu ya da böyle hissettiğim için hatalı olduğumu düşünmekten daha kötü olan tek şey, onun yakında gideceği gerçeğinin ruhumu ezmesi. Ve bu acıyı hafifletecek hiçbir şeyim yok." Yavaşça ayağa kalktım.

Sarah bileğime uzandı. "Onunla git," dedi. "Sarah," diye uyardı babam.

Ona hüzünlü bir gülümseme verdim ve serbest kalan gözyaşlarımı silmek için elimi onun elinden çektim. "Yapamam," sesim kesildi. "O beni istemiyor."

Sarah'nın gözleri anında kızardı. Her zaman birbirimizin acısını paylaşmıştık.

Burnumu çektim ve annemle babama baktım. "Mutlu musun? Onunla gitmemi istemiyor. Kurtulmuş hissediyor musun? Bana bunu söylediğini söylemek için can atıyor musun? Ne kadar toy ve saf olduğumu göstermek için masanın etrafında dolaşıp herkesin Eve'in yaptığı aptalca bir şeyi paylaşmasına izin verelim mi?"

"Eve," dedi annem sandalyesinde geriye doğru itilerek.

"Yapma." Başımı salladım. "Rehabilitasyonda kalmalıydım. Orada kimse beni yargılamadı. Sadece"-daha fazla gözyaşı sildim-"dinlediler. Tıpkı Tanrı'nın dinlediği gibi. Ve hayatımı yaşamama, istediğim kişiyi sevmeme ve kendi yolumla dersler almama izin veriyor. Tüm bunlar olurken... sessizce dinliyor." Sustum ve küçük bir kahkaha attım. "O'nun hakkında konuşmayı neden bu kadar çok sevdiğini anlıyorum. O oldukça harika biri. Keşke bütün babalar böyle sevebilse." Merdivenlere doğru yöneldim, elimin tersini burnuma bastırdım ve kaçmak için pençeleşen hıçkırıkları duymalarını engellemek için nefesimi tuttum.

Gözyaşlarım dindi ve uykuya daldım. Uyandığımda kız kardeşlerimin arasında sıkışmıştım, Gabby arkamdaydı ve Sarah'nın iri mavi gözleri bana rahat edemeyeceğim kadar yakından bakıyordu.

"Bizimle Nashville'e gel," dedi Sarah. "Hayatının geri kalanını ailemizden nefret ederek geçirmemenin tek yolu buradan ayrılmak ve herkese nefes alacak bir alan bırakmaktır."

"Beni bırakamazsın," dedi Gabby belime sarılarak.

Sarah Gabby'ye sırtıttı. "Şeytan'ın Kafası'nda dünya çok küçük geliyor. Her şey büyütülmüş ve boğucu. Ve özgürlük büyüldür. Doğanın uyuşturucusudur."

"Ve ben onu tamamen unutacak mıyım?" diye sordum.

Kaşlarını çattı. "Hayır. Ama burada kalırsan, artık orada olmasa bile tek yapacağın pencereden dışarı bakmak ve onu düşünmek olacak. Ve onu özlediğin için suçluluk duyacaksın çünkü ailemiz suçluluk duymaktan başka bir şey hissetmene asla izin vermez. Bizi seviyorlar. Sadece bunu acı verici bir şekilde gösteriyorlar."

"Sanki burada değilmişim gibi," dedi Gabby. "Beni bırakamazsın."

"Pfft. Bebek olan sensin. Eve ve ben kan, ter ve gözyaşıyla yolu açtık. Babam senin İncil'i tahrif ettiğini görmediği sürece sorun yaşamazsın. Babamın hayallerindeki adamla evlenene kadar bakire kal, o zaman altın olursun."

"Kapa çeneni." Gabby güldü, ben de güldüm. "Benim için yeriniz var mı?" diye sordum.

"Tabii ki. Boş bir yatak odamız var. İş bulmana yardım edeceğiz. Nashville'i seveceksin."

"Annem ve babam mutlu olmayacak," dedi Gabby. "Onlar asla mutlu olmazlar," dedi Sarah.

"Ne zaman?" Ben sordum.

"Yılbaşında Isaac'in ailesiyle birlikte kalacağız, ama ondan sonra buraya dönüp toplanıp taşınmanıza yardım edebiliriz."

Dudaklarımı büktüm.

"ve zıplamanız gerekiyor.

Devil's Head'den taşınyorsun. Bu senin hayalin değil mi?" Benim hayalim bir yer değildi. Bir insandı.

KIRK BİRİNCİ BÖLÜM

KARANLIKTA ORKESTRAL MANEVRALAR - PEMBELER İÇİNDE GÜZEL, "EĞER GİDERSEN"

Kyle

Kapı çalındı ve Josh kapıyı açmak için koşarken Clifford havladı.

"Bu Eve!"

Göğsümde o tanıdık acıyı hissettim; ona duyduğum yoğun bir özlem.

Melinda aşka güvenme yeteneğimi kırdı. Sezgilerimi sakatladı.

Kalbimi riske atmaya hazırdım ama Josh'unkini riske atmaya hazır olduğumdan emin değildim. Bir gün Melinda'nın kalmadığını öğrenecekti ve ya Eve'e bir şans verdiysem ve o da kalmadıysa?

"Mutlu Noeller, küçük cimcimem."

Sadece sesini duymak bile her şeyin kanamasına neden oluyordu. Oturma odasında kaldım, nefes almak ve hissettiğim kadar acı verici görünmeyen bir gülümseme bulmak için birkaç saniye fazladan zaman ayırdım.

Ayağa kalkıp elimi saçlarımda , "Bu benim ablam Sarah," dedi.

"Baban nerede?" Gabby sordu.

"Buraya." Josh oturma odasına koştu.

"Clifford, şimdiden üzerimde büyümüşsün." Eve'in sesi yaklaştı.

Kalbim biraz daha sert çarpmaya başladı. "Hey, Bay Collins." Gabby gülümsedi.

Sırıttım. "Bana Kyle diyebilirsin. Bugün matematik öğretmeyeceğim."

"Bu kız kardeşimiz Sarah," dedi.

"Tanıştığımıza memnun oldum." İri mavi gözleri ve nazık gülümsemesiyle sarışına elimi uzattım.

"Sen de."

Eve ve Clifford köşeden döndüler ve kalbim birkaç saniyeliğine ayrıldığımızı ve Eve'in artık hayatımızda olmayacağını unuttu. Tek bildiğim Eve'in kalbimi daha güçlü attığı ve o varken odamın her zaman biraz daha aydınlık olduğuydu.

Gülümsedi, saçlarını bir kulağının arkasına kıvırdı. "Mutlu Noeller."

İçgüdüsel olarak yapmayı sevdikleri gibi ellerimin ona uzanmasını engellemek için ellerimi arka ceplerime soktum. "Mutlu Noeller."

"Baba, bak!" Josh, Eve'den aldığı hediyeği yırtıp açarak bağırdı. "Bu bir yarış pisti." Ayağa kalktı ve Eve'e sarıldı. "Teşekkür ederim."

"Bir değil." Eve onun başını öptü.

"Otursana." Başımın kanepeli işaret ettim. "Yiyecek ya da içecek bir şey ikram edebilir miyim?"

"Biz iyiyiz," dedi Gabby. "Eve ve büyükannem kocaman bir kahvaltı hazırladılar."

"Tabii ki öyle." Kıkırdadım.

Eve, Clifford'u sevmek için oturduğu kanepenin kenarından başını kaldırıp baktı. Gülümsediğinde yanakları pembeleşti.

"Colorado'ya gidiyoruz." Josh gülümsedi.

"Duydum," dedi Eve ona.

"Sen de gelmek ister misin? Lütfen sen de gel!"

I. Lanet olsun. Öldüm.

Dikkatini Josh'a vermeden önce kız kardeşlerine bir bakış attı. "Gelemem. Kız kardeşim Sarah ile Nashville'e taşınıyorum. O müzikle uğraşüyor ve orada yapılacak çok eğlenceli şeyler var. Ama beni davet ettiğin için teşekkürler."

Eve bana bakmadı çünkü ona bizimle gelmesini söylemeyen pislik bendim. Ama Nashville'e taşınıyordu. Belki de o kadar da pislik değildim.

Sen de öylesin.

Josh kaşlarını çattı. "Gitme. Seni özleyeceğim."

Bıçak göğsümde biraz daha derinleşti.

Eve ellerini onun yanaklarına bastırdı. "Ben gidiyorum..." Sertçe yutkundu ve boğazını temizledi. "Ben de seni özleyeceğim."

"Size içecek bir şeyler getiremeyeceğime emin misiniz?" Gabby ve Sarah'ya baktım, odadan çıkmak için çaresizce bir neden arıyordum.

"Biz iyiyiz. Teşekkür ," diye gülümsedi Sarah.

"Bu senin için." Eve öne doğru eğildi ve bana küçük bir hediye uzattı.

"Bana hiçbir şey almamalıydın." "Aç şunu, baba."

Altın kurdeleyi çözdüm ve yeşil ve kırmızı çizgili kâğıdı açtım. Bu bir yemek tarifi kutusuydu.

"Hepsi Josh'un en sevdiği tarifler," dedi Eve ben açarken. "Umarım yeni evinizde bir elma bahçesinin yakınında yaşarsınız."

Yavaşça başımı salladım, boğazımdaki yumruyu geçip konuşabilmek için duygularımın yatışmasına fırsat verdim. "Teşekkür ederim," demeyi başardım.

Sarah koltuktan kalkarak, "Bunun hızlı bir yolculuk olacağını söylemiştik," dedi.

Gabby ayağa fırladı. "Evet. Bu doğru. , Eve."

Eve onları görmezden geldi ve okunamayan bir ifadeyle bana baktı.

"Josh, Sarah ve ben gitmeden önce yarış pistini odana taşımana yardım edeceğiz," dedi Gabby, parçaları toplarken

kutudan çıkarmıştı.

Merdivenlerden yukarı çıktılar ve Eve bakışlarını yere indirdi ve kazağını düzelterek ayağa kalktı. Tek kelime etmeden döndü ve kapıya doğru adım attı.

"Eve, bekle. Bana bir dakika ver."

Durdu ama dönmedi. "Bekleyemem. Bekleyecek bir şeyim yok. Ve sana bir dakika bile veremem çünkü sana zaten her şeyi verdim. Aylar. Günler. Ve pek çok dakika. Sana her parçamı verdim, çirkin parçalarımı bile. Ve sana kalbimi verdim. Yine de istemiyorsun. Ama biri isteyecek."

"Eve," dedim kalın bir sesle, göğsümdeki ağrı sanki göğsüme bir olta kancası saplanmış gibi şiddetlendi ve o uzaklaşırken gerginlik daha da arttı.

Esname

hareketleri.

Yırtılma.

Nefes alamıyordum.

Kapı arkasından tıkırdayarak kapandı. Kız kardeşleri olmadan gitti.

Gözlerim yanarken burnumun kenarını sıktım, kalbim hızla çarpıyordu. Ölüyormuşum gibi hissediyordum. Dünyam çözülüyordu. Ve kalp krizi geçirdiğimden oldukça emindim. Aceleyle kapıya yöneldim ve ayaklarımı botlarımın içine sokarak onun peşinden koşmaya başladım. Merdivenlerden aşağı koşarken soğuk hava ciğerlerime doldu.

Karda tepeye doğru ilerlerken Eve'in saçları arkasından dökülüyordu.

"Nashville'e gidemezsin," diye bağırarak ona yetiştim. Parmaklarım ceketinin altından kayarak kot pantolonunun beline girdi.

Durdu, ben de onu bıraktım ama bakmadı. "Nashville'e gidemezsin," diye tekrarladım daha yumuşak bir sesle.

Sustu. "Neden olmasın?"

"Çünkü Colorado'ya giden yol üzerinde değil. Ve biz Colorado'ya gidiyoruz. Eğer seni Nashville'den almak zorunda kalırsam, tüm seyahatimiz iptal olur. Josh asileşir ve

ne zaman orada olacağımızı. İki kat daha fazla atıştırmalık almam gerekecek. İşe yaramayacak. Üzgünüm."

Konuşmadı ya da hareket etmedi. Bana bakmasını ne kadar istesem de, her şeyi hak etmem gerektiğini biliyordum.

"Benim kalbimin Nashville'de, seninkinin Colorado'da yaşaması mantıklı değil. Sadece... birlikte yaşamalılar." Onun önüne geçtim.

Gözlerini silmek ya da gözyaşlarını saklamak için hiçbir girişimde bulunmadı. "Bunun işe yaramayacağından korkuyorum, ama bunun

ve ben ikimize şans tanımayacak kadar aptalım. Ama sanırım"-yüzünü ellerimin arasına aldım ve gözlerini daha fazla kırıştırdı-"eğer matematiği doğru yapıyorsam ve kalbimin seni sevmek için can attığı kadar sevmesine izin verirsem, o zaman asla benden, dağınık oğlumdan ve o muhtaç köpekten daha fazlasını istemeyeceksin."

Ellerini ellerime sardı ve gözlerini kapattı. Onu öpmek için eğildim, dudaklarından bir nefes uzakta durdum. Gözlerini açtı ve ben de gülümsedim.

Ama ben onu öpmeden, "Bunu düşüneceğim." dedi.

Rüzgâr ve fırtına yüzünden zaten donmamış olsaydım, onun yorumu donmamı sağladı. Tam kalbim midemin dibine batmaya başlamıştı ki dudakları kıpırdadı ve onları dişlerinin arasında yuvarladı.

Sırttığını mı saklıyordu?

Gözlerimi kısmıştım. "Sen-"

"Sadece senin gibi öp beni, böylece Colorado'ya gitmek için eşyalarımı toplamadan önce eve gidip somurtabilirim."

"Kötülük," diye fısıldadım onu öpmeden önce.

Uzaktan kapının kapandığını duydum ve kız kardeşlerinin bizi izlediğini biliyordum. Ama önemli değildi. Yine de onu sertçe öptüm çünkü ona olan hislerimi bir daha asla saklamak istemedim.

Onu serbest bıraktığımda yüzümü asmamayı başardım. "Git bavullarını topla ve hayatında senin sonsuza kadar olduğunu keşfetmeden önce matematik yapmak zorunda kalan bir ineğe aşık olduğun için kızgın ol."

Yüzünü muzaffer bir gülümseme kapladı. "Çok dürüstsünüz Bay Collins."

"Daha çok bir küp gibi, bir buz küpü." Döndüm ve omzumun üzerinden bakmadan önce evime doğru birkaç adım attım. "Seni seviyorum kırmızılı kadın." Gabby ve Sarah merdivenlerden inip Josh kısmen aralık kapıdan bakarken göz kırptım ve verandaya doğru ilerledim.

"Hanımlar," yanlarından geçerken onlara gülümsedim ve kibarca başımı salladım. "Mutlu Noeller."

Ben botlarımı paspasa içeri girerken Josh geri adım attı. Arkamda tiz çığlıklar duydum ve bu beni gülümsetti.

Josh telefonu açtıktan ve on dakikadan fazla konuştuktan sonra telefonu bana uzattığında kardeşim "MERRY CHRISTMAS," dedi

"Mutlu Noeller," diye cevap verdim.

"Mutlu Noeller," diye bağırdı annemle babam ve Anne arka planda.

Koltuğuma oturdum ve kıkırdadım. "Toplandın mı?" diye sordu.

"Hemen hemen. Yarın birkaç işi bitirip Adam'ı havaalanından alacağız. Ertesi gün de yola çıkacağız."

"Peter'la aranı düzelttin mi?" Çenemi kaşıdım. "tanımla."

"Kyle, o benim en iyi arkadaşım. Kardeşimle en iyi arkadaşımın arasının açılmasına izin veremem. Sana yeniden dostça yaklaşması biraz zaman alacaktır ve bu anlaşılabilir bir durum. Ama içten bir özür dilemelisin."

"Kızına aşık olduğum için mi yoksa onu benimle Colorado'ya götürdüğüm için mi? Belki ikisi için de?"

Sessizlik çizgiyi doldurdu.

"Onu seviyorum, Fred. Josh da öyle. Ve yaşı onunla birlikte olmamak için yeterli bir sebep değil. Eğer Melinda'nın bizi terk etmesinden dolayı taşıdığım tüm saçmalıkları bir kenara bırakabilirsem, o zaman sen, Peter ve diğer herkes biraz destek gösterebilmeli."

"Kyle, o sadece 18 yaşında değil. İyileşmekte olan bir alkolik. Josh'la yalnızken kendini kaybedip buzdolabınızdan birkaç kutu bira çaldığında ne yapacaksınız?"

"Buzdolabımda bira bulundurmuyacağım."

Güldü. "Yani içmeyi bıraktın mı?" "Evet," dedim tereddüt etmeden.

"Başka bir yerden alırsa ne olacak?"

İçimi çektim. "Ya çaresiz kalıp yarım şişe gargara ya da bir şişe vanilya özütü içerse ne olacak? Başka bir ağaçtan düşüp belimi kırırsam ne olacak? Josh bir yılan tarafından ısırılırsa ne olacak? Sonsuza kadar keşke diyebiliriz. Ve her şeyin cevabını bulamayacağım. Ama bu çözemeyeceğim anlamına . Onu seviyorum. Ve ayık kalması için ona en iyi şansı vermek için ne gerekiyorsa yapacağım. Ve eğer arabadan düşerse, onu kaldıracığım ve ihtiyacı olan yardımı ona ilk ulaştıran ben olacağım. Colorado'ya varır varmaz, toplantılara katılması için bir yer bulacağım. Her pazar kiliseye gideceğiz. Daha ne söyleyebilirim ya da ne yapabilirim?"

"Onu bırakabilirsin."

Başımı salladım. "Hayır. Yapamam. Bunu denedim ve işe yaramadı."

"Peter'la konuştun mu?"

"Yakın zamanda konuşmadım."

"Kızıyla kaçmadan önce onun iznine ihtiyacın var."

Ensemdeki gerginliği ovuşturdum. "Onun onayını isteyeceğim, ama bize vermezse onsuz da yaşarız."

"Kyle-"

"Fred, eyiz istemiyorum. Bu bir mal takası değil. Eve bir yetişkin. Ve babası bize onay vermeyi nasıl reddedebiliyorsa, o da onsuz bu kapıdan çıkıp kendi hayatını yaşayabilir."

"Sadece kızı al!" Anne arka planda bağırdı. Fred ona,

"Neyin var senin?" diye sordu.

"Onlar aşık, tatlım. Bırak öyle kalsınlar," dedi.

Adam homurdandı.

"Bu senin hatan. Bize buraya taşınmamızı sen söyledin,"

dedim. "Bu saçmalık."

"Fred!" Anne azarladı.

Kardeşim boğazını temizledi. "Bu saçmalık."

Kıkırdadım. "Haklısın. Bu kimsenin hatası değil. Aşkımız hiç de kusurlu değil. Çok güzel. O güzel ve nazik. Komik ve karşı konulmaz. Ve hayatımın geri kalanını onu severek geçirmeyi planlıyorum. Yani ya gemiye binersin ya da yoldan ekilirsin."

Yine homurdandı.

"Ben de seni seviyorum," dedim. "Yakında görüşürüz."

KIRK İKİNCİ BÖLÜM

LOVERBOY, "HEAVEN IN YOUR EYES"

Eve

Gece yarısından biraz önce yatak odamın penceresinden dışarı baktım. Kyle'ın evinin ana katında ışıklar hâlâ yanıyordu. Ailem kararım üzerine saatlerce tartıştıktan sonra uyuyordu. Ama ailem sayıca azdı, bu yüzden sonunda yattılar. Sabah Sarah ve Isaac gittikten ve Gabby bir arkadaşının evine gittikten sonra işleri toparlayacaklarını biliyordum. Büyükanнем orada olmayacaktı. İkiye karşı bir olacaktı.

"Siktir et," diye mırıldandım kendi kendime, pencere kenarındaki koltuğumdan atlayıp üzerimi giyindim.

Bir adrenalin dalgasına kapılarak karda zıpladım ve Kyle'ın arka kapısına vurdum.

Kilit tıkladı ve kapıyı açtı, kot pantolonu ve kapüşonuyla karşımda duruyordu. "Sokağa çıkma yasağın geçti." Kenara çekildi.

Botlarımı çıkardım ve ceketimin fermuarını açtım. "Ailemle yaptığım yorucu kavgalardan sonra içki içerdim. Ama artık içmiyorum, bu yüzden bu kötü alışkanlığın yerini alacak bir şeye ihtiyacım var. Rahatlamama yardımcı olacak bir şey. Bir fikrin var mı?"

Alnında endişe çizgileri yayıldı.

"İçmeyeceğimi söylediğim kısmı kaçırdın mı?" Parmağımı endişe kırışıklıkları boyunca sürterek onları silmeye çalıştım.

"Aklında ne var?" diye sordu biraz rahatlayarak.

Sırıttım, parmaklarımı alnından burnuna ve dudaklarına doğru gezdirdim. "Eminim bana öyle geliyordur çünkü ailem dışında hiç kimseyle ya da tek başıma yaşamadım ama merak ediyorum da..."

"Neyi merak ediyordun?" Parmaklarımı ısırđı. "Yaşadığımız zaman nasıl olacağını merak ediyordum.

Josh sabah uyanmadan önce sevişebiliriz. Ve o okuldayken, senin vekil öğretmenlik yapmadığın günlerde, seks yapabiliriz. Her odada çok fazla seks gibi. Ve Josh gece yattıktan sonra, birlikte duş alabiliriz. Aynada birbirimize bakarken banyo makyajına karşı seks. Beni balığa götürdüğünde kamyonetinde seks."

Sırıttı. "Tam bir sapıksın. George Michael şarkılarını bırakmalısın."

Konuşmaya başladım ama onun yerine beni öptü ve sağlam kolunu bana dolayarak beni yukarı kaldırdı. Bacaklarımı beline doladım ve beni yukarı taşıdı.

Yatak odasının kapısı kilitlenir kilitlenmez gömleklerimizi çıkardık. Sırtım yatağı çarpmadan bir saniye önce sütyenim yere düştü. Göğüs ucumu ağzına alırken kot düğmelerini açtı.

"Yesss..." Sırtımı dikleştirdim ve bir avuç saçını yakaladım. Kot pantolonumu ve iç çamaşırımı çıkarırken aceleciliğı açgözlülüğümü besledi.

Yavaşça baştan çıkarmayı atladık ve bir sonraki nefeste kotunu çıkarıp prezervatif taktı. İlk başta yavaşça içime girdi ama hızla sert itişlere geçti. Çok uzun zaman olmuştu ve ihtiyaç o gecenin teması haline gelmişti.

İnlemelerimi ve kendi inlemelerini bastırmak için beni öptü, ben parmaklarımı onun arkasına doğru kıvırdım, o içime daha hızlı girerken onu daha sıkı kavradım. En iyi his ortaya çıktı

Sonsuz dalgalar halinde. Kyle bacağımı göğsüme yaklaştırdı ve gözlerini açıp üzerime yığıldığında kocaman bir sırtışa dönüşen acı dolu bir ifadeyle sert bir şekilde boşalana kadar kalçalarını daha hızlı pistonladı.

Çekilmesini, hareket etmesini ya da konuşmasını istemiyordum. Vücudunun üzerime örttüğü boğucu hissine rağmen, tamamen sevildiğimi ve istendiğimi hissettim.

İstenen ve kabul edilen.

Kendimi bir kadın ve bir sevgili gibi hissettim.

Beni de yanına alarak yana doğru yuvarlandı. Bakışları yüzümde gezindi. "Hadi duş alalım," dedi sırtarak.

"Eve gitmeliyim," diye mırıldandım.

Elini kalçamda gezdirdi, yan tarafımdan göğsüme doğru ilerledi, başparmağı meme ucumun etrafında dolaştı. "Bebeğim," diyerek bana doğru eğildi ve dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdirdi, "sen geldin. Ben senin yeni evinim."

Yüzüme hafif öpücükler kondururken gözlerimi kapattım. "Kyle, seni seviyorum," diye fısıldadım. "Ve Josh'ın en sevdiği tariflerden bazıları senin anlayamayacağın kadar karmaşık olduğu için peşimden geldiğini biliyorum."

"Şşşt... nedenler üzerinde durmayalım," dedi.

Kıkırdadım.

Ertesi sabah, Kyle giyinirken yatağının ortasında oturdum.

"Korkuyorum," dedim. "Babam çok kızacak."

Kollarını uzun kollu tişörtünün içine soktu. "Josh bizimle olacak. Ve bir şey konuşmadan önce birlikte dua etmemizi önereceğim."

"Bu gerçekten akıllıca."

"Teşekkürler." Yatağın ucuna oturdu ve çoraplarını çekti.

"Biliyordum eninde sonunda geleceğini ve

benim üstün zekamı kabul edin."

Dizlerimin üzerine kalktım ve göğsümü sırtına bastırdım, kollarımı boynuna doladım. "Beni bırakacaktın. Bu seni aptal yapar. Ben tam bir avım."

"Ve alçakgönüllü. Ne kadar alçakgönüllü olduğunu unutma."

Güldüm ve o da arkasına yaslandı, başını bacağıma koyarak beni kışımın üzerine yatırdı. Parmaklarım saçlarında oynuyordu.

"Bunu düzeltemem Eve," diye iç geçirdi.

"Neyi düzeltemezsin?"

"Biz. Babana hiçbir şey onun bizim hakkımızda iyi hissetmesini sağlayamaz."

"Çünkü o inatçı biri."

"Hayır. O senin baban. O bir Tanrı adamı. Ve böyle hissetmekle tamamen haksız da sayılmaz."

Parmaklarım hareketsiz kaldı, tüm bedenim kaskatı kesildi. "Bana bak Eve." Kyle bana baktı.

Ona bakarken dişlerimi sıktım.

"Bunu düşünün. Kafanın içinde söyle. Biz olmadığımızı hayal et." "Ne diyeceğim?" diye sordum.

"Sen on sekiz yaşındasın. Ben yirmi sekiz yaşındayım. Bu on yıl eder.

Josh doğduğunda sen on üç yaşındaydın."

"Ne diyorsun sen?" Sesim gergin çıkıyordu, her kelimem tıpkı geri kalan her şeyim gibi soğukkanlılık için savaşıyordu.

Avuçlarını yüzüne sürerek doğruldu. "Şu anki yaşlarımızda sahip olduğumuz şeyin sosyal normlara aykırı olduğunu söylüyorum."

"Sosyal normlar umurumda değil. Ama belli ki sen biliyorsun. Ve eğer bizim yaşımız her zaman-"

"Eve!" Ayağa kalktı, parmaklarını saçlarına geçirdi ve odada birkaç kez volta attı. "Bir adım geri çekil. Bunu yapabilir misin?" Durdu, ellerini kalçalarına dayadı. "Bu kasabada on sekiz yaşında başka bir kız yirmi sekiz yaşında bir adamla birlikte olsaydı, sen ve tüm arkadaşların bunun hakkında konuşuyor olurdunuz çünkü bu normal değil. Ve normlara uymamamız benim için sorun değil. Bu senin hakkında hissettiklerimi değiştirmez. Egom "siktir et onları" diye bağılıyor.

diğer insanların bizi yargılamasını düşünmek. İşte bu yüzden dün senin peşinden koştum. Kimsenin bizi anlayıp anlamaması umurumda değil. Ama bu anlamadığım anlamına gelmiyor. Bir adım geri çekilip onların bakış açısından bakabilirim. Ve buna empati denir. Bence ailelerimize karşı empatik olmalıyız. Bizi anlamasalar bile, birlikte geliştiğimizi gördükçe zaman içinde fikirlerini değiştirmeleri için onlara alan tanıyabiliriz."

Yavaşça başımı salladım. "Onların yanıldığını kanıtlayabiliriz."

Başını iki yana salladı. "Belki daha büyük bir geri adım atmalısın. Mesele kimsenin yanlış olduğunu kanıtlamak değil. Mesele onlara bizi birbirine aşık iki insan olarak görmeleri için zaman tanımak. Ve sonunda on yıllık bir yaş farkı görmeyecekler. Sadece aşkı görecekler."

Yine başımı salladım. "Ve sonra sana diyebilirim."

Kyle güldü ve ben de sııttım.

"Evet, bebeğim." Yatağın önünde diz çöktü ve bacaklarımı çekerek beni kenara getirdi. "O zaman böbürlenebilirsin." Kollarını bana doladı ve alnını göğsüme yasladı.

KIRK ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

PERCY SLEDGE, "BİR ERKEK BİR KADINI SEVDİĞİNDE"

Kyle

Peter'dan kızını Colorado'ya götürmek için izin almak üzere karda yürürken Eve'i Josh'la bıraktım. Cevabı biliyordum ama yine de yaptım.

"Hayır." Oturma odasında konuşurken başını salladı.

Janet kocasının oturmadan önce bana bir fincan kahve uzattı. O da bana hüzünlü bir gülümseme sundu.

"Şey," diye omuz silktim ve kahvemden bir yudum aldım, "yine de yarın gidiyoruz."

"O zaman cevabımı umursamıyorsan neden bana soruyorsun?" Peter sordu.

"Çünkü yapılacak doğru şey bu."

Alay etti. "Yapılacak en doğru şey kızımı bırakmaktır."

Yavaşça başımı salladım. "Neden hissettiğini anlıyorum."

"Hissetmiyorsun," diye karşı çıktı.

"Anlıyorum. Ben senin tarafından görüyorum ama sen benim tarafımdan göremiyorsun. Ve bu sorun değil. Ama benim yerime geçebilseydin, göreceğin ve hissedeceğin tek şey sevgi olurdu. Eve'i kelimelerin ötesinde seviyorum. Her gün onu seveceğim, koruyacağım ve cenneti ve

ona güzel bir hayat vermek için. Tökezlediğinde, onu yakalayacağım. Yürüyemezse, onu ben taşıyacağım. Tamamen onun mutluluğuna yatırım yapıyorum. Oğlum onu gördüğünde güneş gibi parlıyor ve bunun bana hissettirdiklerini kelimelerle ifade edemem."

Kupamı sehpanın üzerine koydum ve ellerimi önümde birleştirdim. "Dere kenarında alkol saklayan, elektrik direğine çarpan ya da sokağa çıkma yasağını kaçırان genç kadını görmüyorum. İşini, bir hayali olmadan kaybaldığının işareti olarak görmüyorum. Üzerine kusan ve ıslatan bir çocukla başa çıkan kişiyi görüyorum. Ben sadece onun sabrını ve nezaketini görüyorum. Bizim için yaptığı yemekleri, katladığı çamaşırları. Diktiğı kostümleri. Cuma gecesi beş yaşındaki bir çocuğa bakmak için arkadaşlarıyla dışarı çıkmaktan vazgeçtiğı zamanları.

"Onu sevdiğim için bana kızma. Ona derinden aşık olmasaydım şok olurdun çünkü o harika biri. Harika, sevgi dolu, şefkatli bir kadın yetiştirmişsin. Hayatımın geri kalanını ona ve diğer herkese onun kalbine layık olduğumu kanıtlayarak geçirmek istiyorum."

Janet gözyaşlarını kurulamak için yanağına bir mendil bastırdı ve sonra Peter'ın elini sıktı.

Elimden geleni yaptım. Yüzündeki ifadeden bunun yeterli olmadığını anladım ve bu sorun değildi. Onun yerinde olsaydım, yirmi sekiz yaşındaki bekâr bir babaya on sekiz yaşındaki kızımın gitmesi için izin vermezdim.

Ön kapı gıcırdayarak açıldı ve birkaç saniye sonra Eve ve Josh kafalarını oturma odasına soktular.

"Eve toplanmasına yardım edebileceğimi söyledi," dedi Josh heyecanla. "Bizimle Colorado'ya geliyor." Işıl ışıl parlıyordu.

Peter başını eğip ensesini ovuştururken Janet Josh'a gülümseyerek ayağına kalktı ve birkaç damla gözyaşını daha sildi.

"Ben de yardım edeceğim," dedi ve elini tutup onu merdivenlerden yukarı çıkardı.

Kahvemi alıp mutfağa yöneldim ve eşikte durmuş babasına bakan Eve'i yanağından öpmek için durdum. Ben yanından geçerken o da babasına yaklaştı. Dinlemek için köşede durdum.

"Seni seviyorum," dedi usulca ona. "Seni gururlandıracağım, ama bunu yapmak zorunda olduğum için değil, sadece istediğim için yapacağım."

"Eve," dedi ve sesi duygusallıktan çatallaştı.

Sustu ve ben de mutfağa doğru ilerledim.

Kolay olmayacaktı ama buna değecekti.

EPILOGUE

FAITH HILL & TIM MCGRAW, "IT'S YOUR LOVE"

10 yıl sonra... Eve

COLORADO.

Alabama.

Washington'

a.

"Taşınmamız bitti," dedim. "Yani o çiçekleri alabilir ve kendine sokabilirsin."

Kyle buketi ikiye bölerken dört yaşındaki ikiz kızlarımız Bonnie ve Louise'e "Annenize söyleyin ağzına dikkat etsin," dedi.

Karamel elmalı kurabiye karşılığında çiçekleri bana vermek için tezgâhın arkasına geçtiler. Kızlar cam kenarındaki bir kafe masasına otururken ben çiçekleri suya koydum. Fırınım on beş dakika içinde açıldı.

"Telefon geldi," dedi Kyle kollarını bana dolayarak.

Ona bakmayı reddettim. "Çağrı" her şeyi şifresiydi, yeni bir iş bulmuştu ve taşınma zamanı gelmişti.

"Ben gitmiyorum. Sonunda fırınımı açtım. Josh üç yıl içinde mezun olacak. Kızlar burayı seviyor. Clifford'un dolaşacak yeri var. Meyve bahçem gelişiyor. Yani hayır." Elimi salladım.

Yüzü benden birkaç santim uzakta olmasına rağmen ona bakmayı reddetti. "Sıra bende."

"Kızdığın zaman çok seksi oluyorsun," dedi kıkırdayarak.

"Ben kızgın değilim. Ben gerçekçiyim. Ve bunu seksi olarak düşünme çünkü eğer taşınırsak seninle bir daha asla seks yapmayacağım. Aslında, ben taşınmıyorum. Çocuklar ve köpek bende kalacak, sen de gidebilirsin. Zaten yaşlanmaya başladın. Seni daha genç bir modelle değiştirmenin zamanı gelmiş olabilir."

"Bebeğim," diyerek sesini alçalttı ve dudaklarını kulağıma değdirdi, "nereden başlayacağımı bilmiyorum. Birincisi, bugün zaten iki kez seks yaptık ve saat daha sabahın dokuzu bile değil, yani seks tehditlerin geçerli değil."

Dinleyip dinlemediklerini görmek için kızlara baktım. Biz.

"İkincisi," diye devam etti, "başka hiçbir adam seni. Sizi evcilleştirmeye çalışırlar ve bu bir suç olur."

Saçmalamasına kaşlarımı çattım. "Hangi telefon gelirse gelsin, onları geri ara ve hayır de."

"Yapamam. Ben zaten evet dedim."

"Kyle," hayallerimin elimden kayıp gittiğini hissederken sesim çatallaştı. Fırınımı açalı sadece dokuz ay olmuştu.

Hep onun işi için taşındık, hayallerinin peşinden gittik. Ama Seattle'ın dışında elma bahçesi olan bir arazi aldığımızda bunun son olacağına söz verdi. Hayallerimi desteklerken lisede futbol koçluğu yapmaktan ve matematik öğretmekten memnun söyledi.

Odaları boyadık.

Arkadaş edinmiştik.

Kızların sevdiği bir kilise buldum.

Kızlara ve bana bir kulübe bile yaptı.

"Biliyorum," diyerek alnımdan öptü. "Ben de ağlayabilirim." Ağlamayacaktım ama çok yaklaştım.

"Çünkü Huskies'in bana hücum koordinatörlüğü teklif edeceğini hiç düşünmemiştim ama teklif ettiler."

Gözyaşlarımı geri kırptım ve ona için başımı kaldırdım.
Sırıttı.

"Ne?"

Başını salladı.

"Aman Tanrım! Washington Üniversitesi'nde iş mi
buldun?"

Başını
salladı.

"Seattle'da
mı?" Bir kez
daha başını
salladı.

"Hareket etmiyor
muyuz?" Başını salladı.

Kollarımı boynuna doladım ve onu öptüm. Piyangoyu
kazanmışız gibi hissettim.

Dudaklarını ağızımdan kulağıma doğru sürükledi. "Ve ben
sadece evet dedim çünkü hareket etmemizi gerektirmiyordu."

Onu serbest bıraktım ve güvensizlikle ona baktım. "Iowa
Üniversitesi size aynı pozisyonu teklif etseydi, onları geri
çevireceğinizi mi söylemek istiyorsunuz?"

"Doğru."

"Yalancı."

Güldü. "Yalan söylemiyorum. Sana yıllar önce, o güzel
kanatlarını açmaya hazır olduğunda, uçmana izin vermek için
yeri göğü yerinden oynatacağımı söylemiştim."

"Bunu tutkunun sancıları içinde söyledin."

"Bebğim, ne zaman aynı odada olsak, tutkunun
sancılarını çekiyorum. Bunu söyledim çünkü ciddiydim. Ben
sadece sen mutlu olduğunda mutlu oluyorum. Yine, bu sabahı
unuttun mu?"

Gözlerimi devirdim.

"Her zaman, karım gibi daha fazla insanla dolu olsaydı
dünyanın daha iyi bir yer olacağını söyledim. Ve beni asla
bırakmayacağını çünkü bu fırını ve meyve bahçeni ne kadar
sevsen de, bir işin ikinci planda olduğuna inanıyorsun.
İnsanlar seni düşündüklerinde, 'Eve Collins balık tutmayı,
yıldızları izlemeyi, su boyunca kayalardan atlamayı, elma
toplamayı ve turta pişirmeyi, iyi müzik eşliğinde dans etmeyi
ve

arkadaşlarıyla sinemaya gidecek ve sakallarına biraz ak düşmüş seksi kocasıyla kır çiçekleri tarlalarında sevişecek."

Sırıttım çünkü Kyle beni dinliyordu. On yıl önce genç bir kadın olarak söylediğim her kelimeyi duymuştu. Ve sıırıttım çünkü haklıydı. Mesele kurabiye ve turta satmak, para kazanmak ya da birilerine başarılı olduğumu kanıtlamak değildi. Ama bunu bildiği ve yine de bunu yapma isteğıme saygı duyduğu için kendimi çok iyi hissettim.

"Teşekkür ederim," dedim yüzümü parçalayan bir sırıtışla. "Bu sabah için mi?" Acımasız bir flörtçüydü.

"Bu sabah için bana teşekkür etmesi gerekenin sen olduğuna eminim, ama on yıl önce yeni ayılmış, gün gibi aptal ve inatçıyken beni geride bırakmadığın için teşekkür etmek istemiştım çünkü-"

"Çünkü öğretmen için ateşliydin."

"Dur." Kıkırdadım ve onu şakacı bir şekilde ittim. "Kanatlarımı açmama izin veriyorsun çünkü aritmetiğe olan tuhaf aşkına rağmen senin karşı konulmaz olduğunu düşünen birini bulma şansının yok denecek kadar az olduğunu biliyorsun."

"Yok denecek kadar az gerçek bir istatistik değil, bebeğim."

Başımı salladım ve yanından geçip gittim. "Her zaman haklılığımı kanıtlayarak işimi çok kolaylaştırıyorsun." Spatulamı aldım ve son parti kurabiyeleri fırın tepsisinden teşhir tepsisine aktardım.

Kyle başka bir şey söylemeyince ona baktım, yüzünde beni öpmeden önce zamanki gülümsemesi vardı.

"Ne?" diye sordum. Kızarak sordum çünkü üzerimde hâlâ o etkiyi bırakıyordu.

"Nefesimi asla bırakmayacak olmanı seviyorum. Yaşlandığımda ve ölüm döşegindeyken, son nefesimde sana bu gülümsemeyi vereceğim ve bunu yapmak hayatımın en büyük onuru olacak."

Eve ve Kyle'ın hikâyesine doyamadıysanız, kız kardeşi Gabby'nin arkadaştan sevgiliye geçen üniversite aşkını [İyi Bir Kitap'ta](#) kaçırmak istemeyeceksiniz.

Posta listeme katılarak tüm yeni sürümlerden haberdar olun ve özel teklifler alın. [Kaydolmak için buraya tıklayın.](#)

Kitaplarımı okuyan diğer kişilerle konuşmak ister misiniz? [Jonesie'lerimle sohbet etmek için buraya gidin.](#)

SNEAK PEEK SENSİZ BİR YER

CHAPTER ONE

Bugün Oku.

. Her şey geçicidir.

Müzik tutkunlarıyla dolu kalabalık, üç yıldızlı otel lobisinde babamı beklerken iyice ezilmiş metal su şişemin üzerindeki yazılara bakıyorum. Bu, babamla geçirdiğim en destansı üç gün olacak ve biz çok şey yaşadık.

"Neredesin?" Telefonuma cevap veriyorum, kırmızı bluzuma ve tonlarca boncuklu bileziğime, kolyeme ve sallantılı küpelerime eşlik eden yüksek belli pantolonumun yıpranmış etek ucunu karıştırıyorum.

"Tatlım, ben hâlâ evdeyim. Sanırım dün gece kötü bir suşi yedim ve o zamandan beri porselen tanrısına dua ediyorum. Korkarım gidemeyeceğim. Hala eve dönebilir misin? Uçak kalktı mı?"

"Bekle. Ne? Gelmiyor musun?" Oceanside, California'daki evi, Indio'daki otelimize arabayla sadece iki buçuk saat uzaklıkta. Gelmek zorunda.

"Kına, soğuk terden sıırılsıklam oldum, ağrılı mide krampları beni sakat bıraktı ve yapabileceğimden emin değilim.

Bırakın arabada saatler geçirmeyi, sıçmadan tuvalete bile gidemiyorum. Çok özür dilerim."

"Oh, baba... Üzgünüm. Bu çok kötü." Ve iğrenç. Karısı anahtar kartlarıyla geldiğinde bir beyefendinin boşalttığı sandalyeye çöktüm.

"Gelecek yıl. Söz veriyorum. Suşi yok." Gülmeye çalışıyor ama tek duyabildiğim sesindeki fiziksel gerginlik ve zayıflık. "Seni bir iki hafta içinde uçuracağım ve okul bitmeden başka bir şey yapacağız. Sonra da bu yaz sahilde birlikte iki hafta geçiririz."

Kendi kendime başımı sallıyorum, hayal kırıklığımı daha sempatik bir şeye dönüştürmek için gri boyalı başparmağımı ısırıyorum. "Sorun değil. Sana video ve birkaç fotoğraf göndereceğim."

"Henna, Colorado'ya geri dönmelisin. Coachella'ya tek başına gidemezsin. Senin gibi genç bir kızın yanında refakatçi olmadan orada olması güvenli değil."

"Baba, ben bir yetişkinim. Bu bir müzik festivali. Bana bir şey olmaz." "On sekiz yaşındasın. Bu bir yetişkin sayılmaz."

"Akıllı olacağım."

"Hala. Cevabım hayır."

"Annem gönderdi..." Kendimi durduruyorum. General Mitchell Lane çocuğunun annesi kadar özgür ruhlu değil. İçimden bir ses annemin benimle gönderdiği prezervatif stokunun onu rahatlatmayacağını söylüyor.

"Annem ne gönderdi? Bir koruma mı?" "Tam olarak değil." Burnumu kırıştırdım.

"O zaman uçağa geri dön ve evine git. Tamam mı?"

Başımı sallıyorum. Bu Coachella. Kadro çok hasta. Düşünürken bile ölebilirim. Hafta sonu bitmeden eve dönmemin imkanı yok. "Tamam. Ben eve gidiyorum."

Üç gün içinde.

"Teşekkür ederim, Henna. Ve tekrar... Çok üzgünüm."

"Özür dilemek yok. Kendini iyi hissetmediğin için üzgünüm. Birkaç hafta sonra görüşürüz. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

İki grup insan vardır: Coachella'yı sevenler ve ne kaçırdıklarına dair hiçbir fikri olmayanlar. Ben ilk gruba aitim.

Sen gelmiş geçmiş en havalı annesin, değil mi?

Sırıtiyorum, otelin dışında beklerken bir araç sipariş etmek için mesajlaşma ekranımı kaydırıyorum. Suşi hastası babam rezervasyonumuzu iptal etti. Hiç hoş değil.

Baban az önce beni aradı.

Juni... çünkü annem "anne" grubuna dahil edilemeyecek kadar havalı. Bu yüzden ona Juni diyorum.

Henna: Tabii ki yaptı.

Juni: Eve ulaşımınızı ayarlayacağım.

Gözlerimi kısarak ekrana kaşlarımı çatıyorum.

Kına: Benimle birlikte gönderdiğin bir düzine kullanıma hazır prezervatife yazık oldu. Bir yetişkin olarak ilk Nisan'ım. Bana "yaşa" demene ne oldu?

Juni: Evet, evet. Lauren ile kalman için ayarlamaları çoktan yaptım, tabii orada senin için odası olan arkadaşların yoksa. Baban orada olmadığı için annelik kaygısı ve endişesi daha fazla hissediyorum.

Bir bulacağım.

Juni: GÜVENLİ OL!!!

Kına: Yapacağım. <3

Prius'un arka koltuğuna kayarak, karşı kapı açılırken çantamı göğsüme .

"Uh?" Kulaklıklarımdan birini çıkarıp müziğimi durduruyorum ve dikiz aynasından sürücüyü bakıyorum.
"Aldım mı

yanlış arabaya mı bindin?"

"Araç paylaşımına tıkladınız," diyor sürücü.

"Oh. Tamam." Omuz silkiyorum ve yanıma kayan sarışın adama bir gülümseme ve abartılı bir bakış atıyorum çünkü o tam bir atıştırma.

Kot pantolon ve kovboy çizimleri çölde bir gün için ilginç bir seçimdir.

Birkaç saniye sonra, onu ve saçlarını tekrar değerlendirirken beni yakaladı - yanları kafasına yakın, tepesi daha uzun. Kovboy şapkasını mı unutmuştu? Kafamdaki asıl çözülmemiş gizem bu.

Dudakları hareket ediyor. Konuştuğunu anlamadan önce birkaç nefes boyunca onlara bakıyorum. Elim tekrar kulaklığımı çıkardı.

"Özür dilerim. Bir şey mi dediniz?"

"Ne dinliyorsun?" diye soruyor Akdenizli gözleri kadar yumuşak bir sesle.

"Bu biraz kişisel bir soru. İç çamaşırlarımın rengini sormak gibi."

Sırıttırıyor. Her türlü kötülük var. "Kişisel mi?" Omuz silkiyorum. "Bundan emin değilim. Şarkıya bağlı... ve renge."

"Amy Shark, 'Adore.' Ve kırmızı ve gümüş ."

"Mmm..." Yavaşça başını sallıyor. "İyi seçim."

"Şarkı mı?" Sırıttırışımı kontrol etmek için alt dudağımın kenarını ısıtıyorum.

"İç çamaşırı."

Kalbim sanki "Burada gereken bir şeyler mi oluyor?" der gibi uyanıyor.

"Benimkini görmek ister misin?"

Kaşlarım bir parça kalktı. "İç çamaşırın mı?"

Ön cebinden telefonunu çıkarıyor. "Sapık gibi mi görünüyorum? Benim şarkım."

Lanet olsun. Çok iyi. İçimde gerçekleşen küçük dansa karnım da katılıyor.

Bileğini çevirerek bana telefonunun ekranını gösteriyor.

"Apocalyptica, 'Nothing Else Matters.' Hmm... bu beklenmedik bir şey." Bakışlarımın onunkilere düşmesine izin verdim, tehlikeli bir yerdi. "Coachella'ya mı gidiyorsun?"

Koltukların üzerinden önümüzde uzanan yola bakarak birkaç kez başını sallıyor. "Orada çalışıyorum."

"Oh, harika. Ne yapıyorsun?"

Saçımı inceliyor. Kıyafetlerimi değiştirmeyi ve çılgın, koyu kumral saçlarımla tek omzumun üzerinden dağınık bir örgüden biraz daha orijinal bir şey yapmayı planlamıştım ama suşi babam otel odamı elimden aldı. Seksi yabancı, hem sorum hem de dağınık saçlarım onu memnun etmiş gibi sırtıyor. "Ben şirket içi teknisyenim; ses, ışık, video."

Tanrım, o tam bir paket, özellikle de ben onu gözlerimle ihlal etmeye devam ederken sırtışı büyüdüğünde. Belki de otele gelirken yediğim loliop yüzündendir. Kafam güzelken her şey estetik görünüyor.

"Böylece, en sevdiğim gruplardan biri sahne alırken ses biraz bozuk çıkarsa kimi suçlayacağımı bileceğim."

"Olmadığında kime teşekkür edeceğini bileceksin." Arka koltuğun ortasına doğru eğiliyor. Onu takip ediyorum çünkü görüldüğü kadar güzel kokup kokmadığını merak ediyorum. "Ama senin durumunda her şeyin kulağa hoş geleceğini hissediyorum."

Fısıltıyla kafamın iyi olduğu suçlamasını duymazdan gelerek burnumu çekiyorum. "Limon gibi kokuyorsun."

Dilini dışarı çıkarıyor ve yarısı erimiş bir limon damlasını gösteriyor.

Tekrar dik oturduğumuzda sırtıyorum. "Geçen yıl annem Sorrento'daki Limoncello fabrikasından limon damlaları getirmişti. Harikaydılar."

Ekşi iyiliğini daha yoğun bir şekilde emerek yavaşça başını sallıyor. "Eminim öyledir. Ne yazık ki limonlu içeceğimin İtalya'da yapıldığını sanmıyorum."

"Bu inanılmaz derecede üzücü."

Kıkırdıyor. Bana mı gülüyor? "Güzel dövmeleler." Kollarımı işaret ediyor.

Onları uzatarak sanatıma hayran kaldım. "Onlar da benim gibi kına."

"Senin gibi mi?"

"Evet. Benim adım Henna. Ve bunlar yarın çok daha yoğun olacak."

"Senin gibi mi?" Dişleri alt dudağını sıyrıyor. Gülünç derecede seksi.

"Benimle flört mü ediyorsun?"

Kıkırdıyor. "Beş dakikadan az bir süre önce tanıştık. Bundan biraz daha fazla nezaketim var."

"Taktik mi? İç çamaşırlarımın rengini sormak gibi mi?"

Ellerini kot pantolonunun paçalarında gezdiriyor. Terliyor mu? Onu ben mi terletiyorum? Bu olasılık beni bambaşka bir şekilde uçuruyor.

"Ben sormadım. Siz özgürce bu bilgiyi sundunuz.

Ayrıca, flört konusunda kurallarım var."

"Kurallardan nefret ederim ama yine de kurallarınızı paylaşmalısınız."

"Ayık olmayan biriyle asla flört etme." Sanki bu kural dostça sohbetimizin sonuymuş gibi pencereden dışarı bakıyor.

"Ayık mı? Dostum, ancak bu kadar ayık olabilirim." Öne doğru eğilerek şortumun belini arkaya doğru itiyorum ve L şeklinde uzun bir yara izi ortaya çıkıyor.

Alnı kırışmış bir şekilde bakıyor.

"Çok uzun süre oturursam, çok uzun süre ayakta durursam ya da çok uzun süre herhangi bir şey yaparsam hayat berbat olur. Ama biraz kafayı bulmak, söz konusu hayatı çok daha az berbat hale getirmek için uzun bir yol kat edebilir."

Arkama yaslanıp nefes veriyorum. Seksi yabancı ne diyeceğini bilemiyor gibi.

"Söylesene teknisyen, bir adın var mı?" Şoför kalabalık girişte durur.

Arabadan inerken "Teşekkür ederim," diyoruz.

Coachella bilekliğini ve All-Access Pass'ımı çıkarıp sırt çantamı takıyorum ve birkaç başarısız deneme yapıyorum

bileziği kolumdaki diğer milyonlarca bileziğin arasından bileğime taktım.

Uzun, bronz parmaklar işi devralıyor ve benim için takıyor. Kafamı kaldırıyorum ve sörfçü saçlarını dağıtan rüzgârla birlikte araç paylaşımı yaptığım yabancının ne kadar harika görüldüğünü görünce içim sulanıyor.

"Tam Erişim Kartı. Şanslı kız."

Ayrıntıya girmeden başımı sallıyorum. Onun yerine sadece gözlerine bakıyorum çünkü gözleri dikkatimi çekmeye değer.

"Bodhi." Sırıttıyor. "Benim adım Bodhi." "Bodie mi? Kaliforniya'daki hayalet kasaba gibi mi?"

"Bodhi, kutsal incir ağacı gibi."

"Kapa çeneni. Kapa çeneni." Gözlerim yuvalarından fırladı. "Gerçekten mi? Senin adın Bodhi. B.O.D.H.I?"

Sırıttıyor, ama bu sırıtış "duh-that's just-what-I- said" sırıtışı mı yoksa "you're so-gullible" sırıtışı mı anlayamıyorum.

"Kına ve Bodhi. Çok şiirsel. Şimdi sana bir gün evleneceğimizi ve İtalya'nın Amalfi sahiline bakan yamacında küçük bir evde yaşayacağımızı, limon ağaçları, zeytin ağaçları... ve domateslerden oluşan teraslı bahçelerimiz olacağını söylediğim kısma geliyorum. Domatese bayılırım."

Bodhi'nin kaşları alnına doğru iner.

"Hayır demeden ve bana garip davranmadan önce, bunu hemen yapmamızı önermiyorum. Ateşli bir adamla bir yere yerleşmeden önce yapmam gereken ciddi seyahatler var." İki saniyelik uzun bir gecikmeden sonra az önce ne söylediğimi anlıyorum.

Sabahın erken saatlerinde ufukta kayan güneş gibi ağzında büyüyen eğlence, bana en parlak gülümsemeyi veriyor. Güneş gözlüklerimi takıyorum. Bodhi ve çöl güneşi benim için bile biraz fazla yoğun.

"Henna, benimle flört mü ediyorsun?"

Bir grup kız etrafımızda toplanıyor ve girişe doğru akan insan denizine karışmadan önce birkaç fotoğrafımı çekiyor. Bodhi onlara kısık gözlerle bakıyor ve bir açıklama için bakışlarını bana çeviriyor.

Kızları ve onun merakını görmezden geliyorum. "Evet Bodhi, utanmadan, özür dilemeden, kıcımı yırtarak seninle flört ediyorum. Evren konuştu. Evreni görmezden gelemeyiz."

Cesur bir kahkaha atıyor. "Kader mi?"

"Kader mi? Hayır. Kader mutluluk için kullanılan başka bir kelimeden başka bir şey değildir. Biz kaderden daha fazlasıyız. İnkâr edilemez bir şey gibiyiz - Romeo ve Juliet, Johnny ve June, Beyoncé ve Jay Z... Henna ve Bodhi."

Onun ailesi de benimki gibi harika olmalı. Onlarla tanışmak için sabırsızlanıyorum.

Saatine bakarak bana yasaklanması gereken o veda gülümsemesini takınıyor. "Her ne tür ot kullanıyorsan, belli ki iyi bir ot kullanıyorsun. Güneş kremi ve şapka kullanmayı unutma ve pazartesiye kadar kötü bir öksürük istemiyorsan ağzını ve burnunu bir bandana ya da atkıyla kapatmalısın."

"Şaka mı yapıyorsun? Az önce bana ebeveyn konuşması mı yaptın?"

"Gitmem gerek."

"Seni nasıl bulacağım?"

Uzak girişe doğru yürümeye başlıyor ve omzunun üzerinden bana flörtöz bir sırtış fırlatıyor. "Kader. Değil mi?"

"Kader. Schmate. Şimdi de benimle alay ediyorsun. Hiç hoş değil, bae, biraz bile değil."

Bana bir kez daha dönüp bakmasını bekliyorum. Bekliyorum... ve bekliyorum...

Evet!

Kalabalık onu yirmi metre öteden kuşatırken bana son bir kez bakıyor.

Öldüm. Öldüm çünkü evleneceğim adam bu. Kına ve Bodhi-mükemmellik! Suyumdan uzun bir yudum aldıktan sonra tekrar su şişemin üzerindeki yazılara bakıyorum.

. Her şey geçicidir.

Bugün Oku.

ALSO BY JEWEL E. ANN

Bağımsız Romanlar

[Idle Bloom](#)

[İnkâr](#)

[Edilemezsin](#)

[Çıplak Aşk](#)

[Sadece Hile](#)

[Mükemmel](#)

[Yeterlilikte Parçaya](#)

[Bakın](#)

[Hayat Sensiz Bir Yer](#)

[Olduğunda Jersey Six](#)

[Scarlet Stone](#)

[Lucy İçin Beklediğim](#)

[Bu Değildi](#)

[Aşıklar Ne](#)

[YaparBizden Önce](#)

[Eğer Bu Aşksa](#)

[Doğru Adam, Yanlış](#)

[Kelime Seni Düşündüm](#)

Pazar Sabahı Serisi

[Pazar Sabahı](#)

[Elma Ağacı İyi](#)

[Bir Kitap](#)

Wildfire Serisi

[Havadan](#)

[Hiçbir Yerden](#)

Balıkçı Serisi [Çıplak](#)

[Balıkçı Kayıp Balıkçı](#)

Jack & Jill Serisi

[Gün Sonu](#) _

[Middle of Knight](#)

[Sonsuzluğun](#)

[Şafağı](#) _____ (tek

başına)

[Aşkın Dışında](#) (bağımsız)

[Onun Yüzünden](#) (bağımsız)

Holding You Serisi

[Seni Tutmak Beni](#)

[Serbest Bırakmak](#)

Transcend Serisi

[Transcend](#)

[Epoch](#)

[Şans](#) _ (bağımsız)

Yaşam Serisi

[Önemli Hayat Çaldığınız](#)

[Hayat Bir Hayatın](#)

[Parçaları Bir Hayatın](#)

[Anıları](#)

ABOUT THE AUTHOR

Jewel E. Ann, Wall Street Journal ve USA Today'in çok satan yazarlarındandır. Aralarında çağdaş bir aşk romanı olan LOOK THE PART, romantik bir gerilim serisi olan JACK & JILL TRILOGY ve duygusal bir kadın kurgu hikayesi olan BEFORE US'ın da bulunduğu otuzdan fazla roman yazmıştır. 10 yıl boyunca diş ipiyle ilgili dersler verdikten sonra, akıllara durgunluk veren aşk hikâyeleri yazmak için diş hijyeni kariyerinden erken emekli oldu. Iowa'da kocası, üç oğlu ve bir Goldendoodle ile en iyi hayatını yaşıyor.

Özel teklifler alın ve yeni sürümlerden, satışlardan ve özel hikayelerden haberdar olun:
www.jeweleann.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.